

MIERCURI, 6 MAI 2009

PREZIDEAZĂ: DL PÖTTERING

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

2. Sprijin pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) - Program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte din domeniul energiei - Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 în ceea ce privește cadrul financiar multianual (modificare) (dezbateri)

Președintele. – Următoarea temă de pe ordinea de zi este dezbateri comună privind:

– raportul (A6-0259/2009) dnei Petya Stavreva, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, referitor la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) [COM(2009)0038 – C6-0051/2009 – 2009/0011(CNS)],

– raportul (A6-0261/2009) dlui Eugenijus Maldeikis, în numele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte din domeniul energiei [COM(2009)0035 – C6-0049/2009 – 2009/0010(COD)] și

– raportul (A6-0278/2009) dlui Reimer Böge, în numele Comisiei pentru bugete, referitor la propunerea modificată de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Acordului interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară în ceea ce privește cadrul financiar multianual [COM(2009)0171 – C6-0508/2008 – 2008/2332(ACI)].

Petya Stavreva, raportoare. – (BG) Inițiem astăzi în Parlamentul European o dezbateri importantă cu privire la alocarea de resurse suplimentare din bugetul european către zonele comunitare rurale, pentru a le ajuta să facă față consecințelor crizei economice. Trebuie să menționăm că sectorul agricol al Uniunii Europene va fi sprijinit în această perioadă dificilă cu 1,02 miliarde de euro. Am convingerea că fermierii și locuitorii Comunității vor percepe acest mesaj important de furnizare a unor resurse financiare pentru sprijin suplimentar.

Suma pe care o va primi fiecare țară este destinată pentru a dezvolta internetul în bandă largă și pentru a răspunde noilor provocări descrise în revizuirea periodică a politicii agricole comune pentru anul 2008. Consider că investițiile în infrastructura de internet, restructurarea sectorului de produse lactate, sursele regenerabile de energie, protejarea biodiversității și a resurselor de apă sunt esențiale pentru soluționarea, într-o mare măsură, a problemelor din aceste regiuni, oferind opțiuni alternative oamenilor care locuiesc aici.

În raportul meu, referitor la bugetul pentru fondurile alocate pentru 2009, propun suplimentarea cu 250 milioane de euro a liniei bugetare pentru dezvoltare rurală. Ca urmare a acestei modificări, suma totală a resurselor disponibile pentru 2009 ar atinge aproape 850 milioane de euro. Din cauza necesității de a răspunde rapid actualei crize economice, efectuarea în 2009 a plăților programate pentru 2010 și 2011 ar constitui un bun punct de plecare.

Aș dori să evidențiez posibilitatea distribuirii resurselor între statele membre în funcție de nevoile lor specifice. Această flexibilitate va permite fiecărei țări să utilizeze resursele financiare în conformitate cu nevoile fermierilor și ale locuitorilor din zonele rurale.

Având în vedere accesul limitat la credit în perioadele de criză financiară și luând în considerare obstacolele care împiedică utilizarea fondurilor din programele destinate zonelor rurale, consider că este o ocazie bună pentru a alocă o parte dintre aceste resurse unor fonduri care să furnizeze împrumuturi și garanții pentru

credite. Atunci vom putea să-i ajutăm cu adevărat pe cei care doresc să realizeze proiecte, dar nu dețin capitalul necesar demarării acestora.

Este important ca statele membre să respecte termenele planificate și să includă activități suplimentare în programele de dezvoltare rurală, permițând astfel utilizarea acestor fonduri. Beneficiile obținute ca urmare a acestei asistențe financiare vor fi cu atât mai mari, cu cât banii vor ajunge mai repede la fermieri și în regiunile vizate. O altă condiție importantă pentru utilizarea cu succes a resurselor este ca fiecare țară să furnizeze rapid organizațiilor regionale și locale, precum și potențialilor beneficiari informații pertinente și ușor accesibile despre noile oportunități de proiecte din cadrul programelor revizuite de dezvoltare rurală.

Aș dori să subliniez plăcerea cu care am lucrat la un raport ce evidențiază abordarea activă și sprijinul instituțiilor Europei în ceea ce privește viitorul sectorului agricol comunitar și al zonelor rurale. Am considerat întotdeauna că asistența are cea mai mare valoare atunci când oamenii au cea mai mare nevoie de ea și, în acest moment, zonele rurale au nevoie de mai multe resurse pentru dezvoltare și modernizare. Aceasta este singura metodă de a stopa migrația, de a proteja natura și de a garanta ocuparea forței de muncă și crearea de noi locuri de muncă.

Aș dori să închei prin a le mulțumi colegilor mei din Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală, care s-au implicat în elaborarea raportului, precum și reprezentanților din Comisia Europeană și Consiliu pentru utila lor cooperare. Aș dori, de asemenea, să mulțumesc organizațiilor de sector pentru propunerile făcute. Apelez la dvs. pentru a susține acest raport, astfel încât să putem da un nou avânt dezvoltării zonelor rurale din Uniunea Europeană.

Eugenijus Maldeikis, raportor. – (LT) Comisia a prezentat un pachet suplimentar de măsuri extrem de important privind Planul de redresare economică pentru proiecte din domeniul energiei, care are o importanță majoră, întrucât criza economică ridică o provocare pentru energia europeană.

Pachetul este alcătuit din trei părți. Prima dintre acestea este reprezentată de infrastructura de gaze naturale și de energie electrică, precum și de proiectele care implică interconectări de o importanță deosebită între rețelele de electricitate și gaze. Știm că această problemă este veche și foarte sensibilă. Având în vedere criza actuală, finanțarea proiectelor de interconectare ar oferi un puternic impuls dezvoltării regionale din domeniul energiei și cooperării interregionale și ar consolida crearea unei piețe energetice comune la nivel european.

A doua parte a pachetului vizează proiectele de parcuri eoliene offshore, iar a treia parte, proiectele de captare și stocare a carbonului, care iau în considerare nevoile de schimbare climatică și energie regenerabilă, întrucât am convingerea că, aflat în fața crizei economice, sectorul energetic european trebuie să își modifice fundamental structura și sistemele. Acesta ar fi un moment foarte oportun pentru a evalua situația actuală și a reanaliza numeroase probleme de energie.

Consider că acest pachet, aceste trei programe, ar întâri în mod semnificativ sectorul energetic european, ar avea impact asupra altor sectoare și ar fi de mare ajutor pentru redresarea economică din Europa.

Consider că valoarea de 3,9 miliarde a acestui pachet reprezintă o sumă mare, care ar contribui la rezolvarea problemei deosebit de urgente a securității energetice europene. Alături de consecințele crizei energetice și de consecințele socioeconomice, există marele risc politic ca state europene individuale să se confrunte cu probleme în ceea ce privește furnizarea gazelor. Acest risc rămâne și în prezent unul ridicat.

Finanțarea proiectelor de interconectare ar consolida în mod semnificativ poziția Europei și ar oferi garanții de furnizare suplimentare. Aș dori să adaug că, în timpul dezbaterii acestui document, Parlamentul European a propus introducerea în pachet a următoarelor aspecte.

În primul rând, Parlamentul s-a concentrat asupra posibilei redistribuiri a resurselor financiare neutilizate pentru proiecte. Întrucât intenționăm să stabilim termene limită foarte stricte pentru pregătirea și desfășurarea proiectelor, credem că, în eventualitatea în care rămân bani neîntrebuințați, aceștia ar trebui să fie redistribuiți către proiectele dedicate eficienței energetice și energiei regenerabile.

În urma reuniunii trilaterale pe care am organizat-o într-o perioadă foarte scurtă de timp, am reușit să ajungem la un acord cu Consiliul. Acesta a luat în considerare propunerile Parlamentului și le-a integrat în acest pachet. Sunt foarte mulțumit de acest lucru și aș dori să le mulțumesc reprezentanților Consiliului, președinției cehe și comisarului Piebalgs pentru cooperarea lor foarte strânsă și productivă. Am reușit într-adevăr să obținem un rezultat bun într-un interval de timp foarte scurt.

Reimer Böge, raportor. – (DE) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, imediat după încheierea acordului privind bugetul pe anul 2009, Comisia a înaintat o propunere de revizuire a cadrului financiar multianual (CFM) pentru a finanța rețelele transeuropene de energie și proiecte de infrastructură de bandă largă, în contextul Planului european de redresare economică.

În retrospectivă, trebuie să menționăm, mai întâi, că această propunere a complicat procedurile, întrucât nu am considerat ca fiind corect și adecvat să se prezinte propuneri noi la doar câteva zile după încheierea acordului cu privire la buget și, în al doilea rând, pentru că ar fi fost practic imposibil să ajungem la un acord cu Consiliul, atât în privința instrumentului de ajutor alimentar, cât și a acestor elemente din pachetul de stimuli economici după definitivarea bugetului pe 2009. În propunerea inițială de a aloca cinci miliarde printr-o perspectivă financiară revizuită împărțită în două tranșe – 3,5 miliarde de euro în 2009 și 2,5 miliarde de euro în 2010 – Comisia a învățat din dezastrul bugetar survenit odată cu propunerea privind instrumentul de ajutor alimentar. Datele prezentate de Comisie cu acea ocazie nu au corespuns cu ceea ce fusese convenit în buget. În mod evident, acesta este cazul și acum.

Salut decizia Comisiei de a recepționa sugestia Comisiei pentru bugete, pe care am prezentat-o în prima dezbatere, de a limita revizuirea și de a lăsa chestiunile referitoare la zonele rurale, internetul în bandă largă și modernizarea acestor structuri în zonele rurale în rubrica 2 a bugetului pentru agricultură și de a nu le transfera la rubrica 1a. Aceasta a fost o sugestie adecvată, care a venit din partea acestei Camere, și pe baza căreia s-a acționat.

În runda a doua, am aflat că, inițial, Consiliul a fost cel care a afirmat că Comisia nu poate să prezinte această propunere pentru instrumentul de ajutor alimentar și că, în principiu, aceasta reprezintă o revizuire. Consiliul dorea pur și simplu să se strecoare pe lângă condițiile și acordurile bugetare. Pe parcursul negocierilor și al reuniunii trilaterale din 2 aprilie am rectificat acest lucru. Consider că am făcut primul pas corect spre aplicarea propunerii noastre de a aloca 2,6 miliarde de euro într-o primă etapă, de a majora plafonul pentru credite de angajament din anul 2009 de la subrubrica 1a cu suma de 2 miliarde de euro, de a reduce plafonul de la rubrica 2 cu aceeași sumă și de a aloca 600 milioane de euro pentru dezvoltarea rurală. Ne vom strădui să asigurăm restul de 2,4 miliarde de euro printr-un mecanism de compensare la concilierea din cadrul procedurilor bugetare pentru 2010 și 2011 utilizând toate – și citez, pentru că este important – „utilizând toate mijloacele prevăzute de cadrul legal și fără a aduce atingere pachetelor financiare aferente programelor care fac obiectul codeciziei și procedurii bugetare anuale.”

De asemenea, pentru noi a contat ca angajamentele luate să nu fie prejudiciate și micșorate în cuprinsul rubricilor. De aceea, aspectul pe care l-am negociat în această perioadă de timp a fost tocmai divizarea asupra căreia am convenit, întrucât am realizat cu toții că în această legislatură trebuie să continuăm progresele înregistrate pe tema solidarității în domeniul energetic și a modernizării infrastructurilor, inclusiv măsurile de control sanitar.

Cu toate acestea, este la fel de limpede că afirmațiile din sesiunea plenară a Parlamentului European din 25 martie privind revizuirea cadrului financiar multianual trebuie să se regăsească pe agendă cât mai urgent. Apelăm la Comisie pentru a lua în considerare toate aceste deliberări cu privire la flexibilitatea și îmbunătățirea desfășurării negocierilor în contextul politicii bugetare anuale și multianuale din timpul deliberărilor referitoare la revizuirea planului financiar multianual din toamnă. Aceste negocieri anuale cu Consiliul, privind aceleași probleme an de an, și în care ne împotmolim pentru că una din părți nu vrea să avanseze, sunt o debandadă totală și trebuie să înceteze, pentru că nimeni din exterior nu mai înțelege ce se petrece. Avem nevoie de mai multă flexibilitate, mai multă marjă de manevră în procedura bugetară multianuală. Solicităm Comisiei să învețe din experiențele din ultimii doi-trei ani și să prezinte propuneri relevante în toamnă. Așteptăm nici mai mult, nici mai puțin!

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Domnule Președinte, actualul declin economic impune și o stimulare la nivelul UE. Aceasta a fost convingerea noastră comună încă de anul trecut, de la începutul crizei. Aceasta a fost convingerea noastră comună încă de anul trecut, de la începutul crizei.

În noiembrie 2008, Comisia Europeană a propus un Plan european de redresare economică foarte complex, care a fost susținut în decembrie de șefii de stat și de guvern. Pe baza acestuia, un „pachet de cinci miliarde” menit să insuflă un stimul imediat în economia UE a fost propus în luna ianuarie. Pachetul direcționează acel stimul către obiective cheie, precum dezvoltarea internetului în bandă largă, securitatea energetică și tehnologii cu nivel redus de carbon.

Comisia salută călduros acordul la care s-a ajuns în privința pachetului, după discuții dificile, dar constructive, într-o perioadă foarte scurtă de timp.

Aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru sprijinul oferit propunerii noastre, precum și pentru flexibilitatea și disponibilitatea spre compromis arătate pe parcursul discuțiilor interinstituționale. Acest caz demonstrează că Uniunea Europeană este capabilă să reacționeze rapid dacă o situație de criză impune un răspuns imediat.

În ceea ce privește chestiunea bugetului – iar acum vorbesc în numele vicepreședintelui Kallas – Comisia poate accepta soluția asupra căreia au convenit cele trei instituții, deși această abordare diferă de propunerea noastră inițială din decembrie 2008. Avem convingerea că proiectele vor fi realizate după cum s-a stabilit.

De asemenea, aș dori să confirm luarea la cunoștință de către Comisie a așteptărilor Parlamentului referitoare la revizuirea bugetului și la evaluarea funcționării Acordului interinstituțional. După cum știți, lucrăm la acestor aspecte și vom prezenta concluziile noastre în toamnă sau, cel mai târziu, până la sfârșitul anului.

Mă voi referi acum la tema mea: energia. Regulamentul privind proiectele energetice reprezintă un instrument important pentru realizarea a două obiective: răspunde la problemele cheie de securitate și la provocările legate de mediu din domeniul energetic, contribuind în același timp la redresarea economiei. Pachetul este totodată un exemplu de solidaritate în cadrul Uniunii Europene. Îndeosebi, criza gazelor a necesitat un răspuns rapid.

Este pentru prima dată când Uniunea Europeană a convenit să aloce o sumă atât de importantă pentru proiecte cheie din domeniul energiei.

Știu că unii dintre dvs. ar fi preferat să vadă în pachet mai multe măsuri privind proiecte referitoare la sursele regenerabile de energie și la eficiența energetică, însă consider că soluția de compromis la care s-a ajuns în cele din urmă pe această temă este una bună. Într-o declarație completă, Comisia oferă asigurări că va reanaliza situația în 2010, referindu-se în mod expres la posibilitatea de a veni cu sugestii de utilizare a fondurilor neangajate pentru măsuri în domeniul eficienței energetice și al surselor regenerabile de energie. Declarația a fost trimisă Parlamentului și va fi publicată în Jurnalul Oficial, alături de regulament, așa că nu o voi citi aici.

Salut faptul că principiul de a propune proiecte noi, în cazul în care vom identifica riscuri grave în procesul de punere în aplicare a proiectelor actuale, este, de asemenea, menționat în considerente și într-un articol al regulamentului.

În plus, vă asigur că vom continua în ritm rapid demersurile referitoare la numeroase alte inițiative în domeniul surselor regenerabile de energie și al eficienței energetice, așa cum sunt menționate în declarația noastră.

După încheierea rapidă și cu succes a procedurii legislative, Comisia se va concentra asupra aplicării pachetului. Pot să vă spun că, în ceea ce privește proiectele energetice, intenționăm să lansăm cererea pentru propuneri până la sfârșitul lunii mai și mă aștept ca primele decizii de sprijin să apară până la sfârșitul acestui an.

Aș dori să le mulțumesc în special raportorilor, dna Stavreva, dl Maldeikis și dl Böge, pentru implicarea lor în găsirea unei soluții rapide la această propunere foarte importantă.

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei. – Domnule Președinte, mă voi referi doar la acea parte din pachet care vizează dezvoltarea rurală. În primul rând, asemenea dlui Piebalgs, aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru cooperare, îndeosebi Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală. Pe parcursul ultimei luni, am purtat un dialog foarte bun și constructiv și este evident că sprijinul dvs. în această chestiune este decisiv pentru obținerea unui rezultat favorabil.

Este necesară adoptarea unor măsuri legislative cât mai curând posibil, astfel încât acești bani să poată fi investiți în anul 2009 în dezvoltarea rurală și să poată fi totodată cheltuiți – mă refer atât la planificarea, cât și la cheltuirea banilor.

Compromisul final ne-a lăsat cu ceva mai puțini bani pentru dezvoltare rurală decât am dorit. Inițial am vrut 1,5 miliarde de euro și am sfârșit cu 1,02 miliarde de euro. Domeniul de aplicare a investiției în bandă largă în zonele rurale a fost extins, iar statele membre vor avea acum flexibilitate deplină pentru a alege între banda largă și noile provocări. Cred că aceasta este o idee destul de bună, astfel încât să nu impunem restricții oamenilor care întâmpină dificultăți deosebite în unele părți ale Uniunii Europene, în ceea ce privește noile provocări.

Comisia ia, de asemenea, în considerare amendamentele. Dvs. solicitați extinderea sferei de aplicare a operațiunilor eligibile de bandă largă pentru a include măsuri fără caracter normativ, precum stagii de formare în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC) și investiții în servicii și instrumente legate de TIC. Aș dori să amintesc că aceste investiții și activități se bucură deja de sprijin pe scară largă, atât în cadrul

fondurilor structurale, cât și în cadrul fondurilor pentru dezvoltare rurală. Se pune accent pe banda largă, întrucât se consideră că aceasta impulsionează cel mai mult creșterea și dezvoltarea tehnologică.

În ceea ce privește promovarea pachetului de redresare, Comisia recunoaște că acest lucru este necesar, dar poate fi integrat instrumentelor existente deja în instrumentarul specific dezvoltării rurale. De asemenea, actualul cadru strategic permite ca banii să fie deja cheltuiți pentru proiectele din 2009.

Am studiat și propunerea de a include în finanțare cele 250 milioane de euro care au fost adăugate la bugetul pe 2009 pentru dezvoltare rurală de către Parlament, la votul final cu privire la buget de anul trecut. Totuși, această propunere nu a făcut parte din acordul cu privire la finanțarea pachetului de redresare la care s-a ajuns în timpul discuțiilor dintre cele trei părți. Pentru a evita orice amânare în ceea ce privește adoptarea finală a acestui pachet, consider că ar trebui să profităm de ocazie pentru a reveni asupra sa mai târziu în cursul acestui an, când se va ajunge la un acord asupra restului finanțării pachetului de redresare.

Întrucât aceasta este ultima întâlnire aici în plen înaintea alegerilor pentru Parlament, aș dori să aduc tuturor sincere mulțumiri pentru foarte buna cooperare și pentru schimburile de opinii – uneori cu mare dinamism și emfază patriotică, dar mi-a făcut plăcere. Acelora dintre dvs. care nu candidează din nou, aș dori să le spun că a fost o plăcere să lucrăm împreună.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult, dnă comisar Fischer Boel. Este foarte amabil din partea dvs. să menționați acest lucru. A fost și este întotdeauna o plăcere să lucrez cu dvs. și cu colegii dvs. din Comisie. Desigur, există unele diferențe, însă cu dvs. și cu comisarul Piebalgs a fost întotdeauna o plăcere și aș dori foarte mult să vă mulțumesc în numele Parlamentului, precum și personal.

Mario Mauro, raportor pentru aviz al Comisiei pentru bugete. – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, în cursul reuniunii trilaterale din 2 aprilie s-a ajuns în cele din urmă la un acord între Parlament și președinția cehă. În calitate de raportor pentru aviz al Comisiei pentru bugete, sunt foarte mulțumit de acest acord, care a făcut posibilă continuarea procesului legislativ privind planul de redresare în intervalul de timp la care am sperat.

Metodele de finanțare pentru 2009 sunt foarte clare: dintr-un total de 3,98 miliarde de euro, 2 miliarde vor fi alocate pentru energie prin metoda compensării cuprinsă în rubrica 2, „Conservarea și gestionarea resurselor naturale”. Restul de 1,98 miliarde de euro alocat energiei va fi prevăzut ca parte din procedura bugetară pentru 2010, iar, dacă va fi nevoie, încheierea va surveni odată cu procedura bugetară pentru 2011.

Cu toate acestea, consider că este important ca mecanismul de compensare aplicat diverselor rubrici să nu periclitizeze pachetul financiar destinat programelor adoptate prin decizie sau procedura bugetară anuală. Cred, de asemenea, că, în lumina deficitului evidențiat de actualul acord interinstituțional, trebuie să analizăm mai atent acest aspect pentru a face acest acord mai flexibil și, astfel, mai potrivit să răspundă nevoilor financiare viitoare.

Vicente Miguel Garcés Ramón, raportor pentru aviz al Comisiei pentru bugete. – (ES) Domnule Președinte, transmit avizul Comisiei pentru bugete, al cărei raportor am fost, cu privire la propunerea de modificare a Regulamentului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală. Propunerea face parte din Planul european de redresare economică.

Consiliul European reunit la sfârșitul lunii martie 2009 a propus alocarea a 3,98 miliarde de euro către sectorul energetic și a 1,02 miliarde de euro către Fondul de Dezvoltare Rurală, cu scopul de a crea o nouă infrastructură de bandă largă în zonele rurale, de a îmbunătăți infrastructura existentă și de a răspunde noilor provocări: schimbările climatice, energia regenerabilă, biodiversitatea și restructurarea sectorului de produse lactate.

Comisia pentru bugete a decis în unanimitate că suma de referință indicată în propunerea legislativă este compatibilă cu plafonul menționat la rubrica 2 din actualul cadru financiar multianual pentru perioada 2007-2013.

PREZIDEAZĂ: DNA ROURE*Vicepreședintă*

Rumiana Jeleva, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru dezvoltare regională. – (BG)* În calitate de raportoare pentru aviz din partea Comisiei pentru dezvoltare regională, aș dori să precizez cât sunt de mulțumită de versiunea finală a Programului european de recuperare a energiei. Parlamentul a susținut o poziție puternică în timpul negocierilor cu Consiliul și a obținut cel mai bun rezultat posibil pentru cetățenii europeni.

Programul european de recuperare a energiei este extrem de important pentru viitorul economiilor noastre europene. Actuala criză economică și financiară periclitează diferite programe în domeniul securității energetice, lucru care este în detrimentul viitoarei noastre creșteri economice și al succesului.

Ca urmare a acestui fapt, abordarea corectă este aceea de a acorda stimulente financiare suplimentare pentru proiecte din sectorul energetic care vor contribui la redresarea economiei noastre și la promovarea siguranței aprovizionării cu energie și care, de asemenea, au drept obiectiv reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Și în țara mea, Bulgaria, acest nou program va consolida securitatea energetică în mod eficient, ca urmare a acordării de finanțare pentru conducta de gaz Nabucco și a legăturii noastre cu rețelele de infrastructură din Grecia și România. Acest lucru ne va face mai puțin vulnerabili în perioade de criză similare cu cea prin care am trecut în iarna trecută.

Stimați colegi, economiile noastre europene și infrastructura noastră depind de accesul facil la energie. În această privință, Programul european de recuperare a energiei deschide calea către o infrastructură energetică mai eficientă și mai eficace în Europa. De aceea, aș dori să subliniez încă o dată necesitatea unei politici comune în domeniul energiei în Uniunea Europeană. Doar împreună vom reuși să obținem un succes mai mare și să oferim cetățenilor noștri securitatea energetică pe care o merită. Aș dori să închei prin a felicita raportorul pentru munca de calitate pe care a efectuat-o.

Domenico Antonio Basile, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru dezvoltare regională. – (IT)* Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, Comisia pentru dezvoltare regională a fost invitată de Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală să elaboreze un aviz privind propunerea de regulament al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat de Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), care acum se află în Parlament pentru dezbateră, în contextul unui pachet mai general în valoare de 5 miliarde de euro.

Măsura în cauză poate fi percepută ca un răspuns prompt din partea Comisiei la nevoile care stau la baza deciziei, adoptată de Consiliu la 11 și 12 decembrie 2008, pentru a aproba un plan european de redresare economică care să conțină măsuri specifice în multe sectoare care sunt de competența Comunității și de competență națională, în vederea soluționării crizei economice și financiare care afectează piețele europene din 2007.

În sectorul de dezvoltare rurală, măsura Comisiei propune introducerea unor actualizări corespunzătoare pentru Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului care să aibă drept obiectiv punerea în aplicare a liniilor directoare ale planului european menționat.

În ansamblu, propunerea Comisiei - care prevede un buget de 1,5 miliarde de euro pentru a fi pus la dispoziția tuturor statelor membre prin intermediul Fondului European pentru Dezvoltare Rurală, pentru a dezvolta accesul la internetul în bandă largă în zonele rurale și pentru a face față noilor provocări identificate în evaluarea reformei politicii agricole comune pe termen mediu, încheiată în noiembrie 2008 - beneficiază de sprijinul deplin al Comisiei pentru dezvoltare regională, care consideră că, dacă sunt puse în aplicare în mod rapid și în totalitate, măsurile sugerate vor putea cu siguranță să contribuie la redresarea economiilor naționale și să îi facă pe consumatori să aibă din nou încredere în sistem, și în același timp vor urmări, în mod eficient, obiectivele convergenței teritoriale și sociale în regiunile Uniunii. Toate aceste lucruri sunt valabile mai ales în cazul în care măsurile sunt combinate cu nevoia exprimată de Consiliu de a maximiza oportunitățile de cheltuieli pe parcursul primilor ani.

În exprimarea opiniei sale, comisia nu s-a limitat la o simplă evaluare a măsurilor propuse de Comisia Europeană, ci a decis să facă propria propunere, prin includerea anumitor modificări în textul prezentat acesteia. Principalul aspect pe care Comisia pentru dezvoltare regională a dorit să îl evidențieze se referă la nevoia de a spori transparența și informarea privind rezultatele obținute în perioada 2009-2011 și de a pune la dispoziție instrumentele corespunzătoare pentru coordonarea acțiunilor finanțate prin FEADR și fondurile structurale în legătură cu infrastructura pentru internetul în bandă largă.

A procedat în acest fel solicitând Comisiei să introducă o secțiune special dedicată verificării rezultatelor obținute în legătură cu această activitate în cadrul raportului anual de monitorizare necesar pentru Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală, în forma unui amendament specific introdus în textul măsurii propuse.

Romana Jordan Cizelj, în numele Grupului PPE-DE. – (SL) Abordarea crizei financiare și economice reprezintă un test important pentru unitatea și solidaritatea Europei. Trebuie să demonstrăm două lucruri: în primul rând, că vom întreprinde măsuri comune și că vom putea beneficia de acest lucru și, în al doilea rând, că suntem capabili să menținem prioritățile strategice pe care le-am stabilit pe parcursul ultimilor ani: și anume, prioritățile care facilitează orientarea spre o societate bazată pe cunoaștere și spre o societate inovatoare cu un nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră.

Sunt încântată să constat că Europa a răspuns acestei provocări în mod rapid și unitar. Ne-am declarat împotriva protecționismului și am stabilit piața internă ca fiind una dintre realizările importante ale Europei, dar și una care trebuie să fie păstrată într-un moment de criză. Procedând în acest fel, am reușit, de asemenea, să ne păstrăm viziunea și să acționăm, fără să pierdem din vedere provocările noastre pe termen lung, care cu siguranță includ și schimbările climatice.

Permiteți-mi să menționez pe scurt și proiectele din domeniul energiei. Într-o perioadă de timp relativ scurtă, am asigurat resursele financiare suplimentare pe care intenționăm să le alocăm pentru dezvoltarea ulterioară a tehnologiilor noi, mai curate, și în scopul creșterii aprovizionării fiabile cu energie. Ceea ce este important în acest context este faptul că includem, în cadrul acestui pachet, tehnologiile pentru captarea și stocarea carbonului, promovarea energiei eoliene offshore și interconectarea rețelilor de transport de gaze și de electricitate.

Cu toate acestea, aș dori să vă atrag atenție asupra faptului că, în ciuda numărului de proiecte de bună calitate pentru care trebuie alocat ajutor suplimentar, lipsesc din dosar unele proiecte importante. Din acest motiv, aș solicita ca aceste proiecte să fie monitorizate cu atenție, punerea lor în aplicare să fie supravegheată și, de asemenea, să găsim fonduri suplimentare cu ajutorul cărora să finanțăm proiectele care promovează utilizarea eficientă a energiei și a altor surse de energie regenerabilă.

Permiteți-mi, de asemenea, să adaug, în acest context, că energia geotermală reprezintă cu siguranță un alt potențial major care nu este exploatat. Consider că aceasta este una din sarcinile noastre cele mai importante pentru începutul următorului nostru mandat.

Hannes Swoboda, în numele Grupului PSE. – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, se pare că pacea Crăciunului ne învâluie - totul se aprobă foarte ușor. Din păcate, trebuie să adaug o notă mai acidă acestor proceduri.

Consiliul, care nu este reprezentat aici astăzi, a avut nevoie de luni de zile pentru a revizui și a reanaliza propunerile prezentate de Comisie și pentru a găsi o soluție în situația în care ne confruntăm cu o rată a șomajului uriașă, în creștere. Prin urmare, nu este vina Parlamentului. În acest caz, persoanele responsabile pentru buget erau chiar înaintea noastră în domeniul energiei. Cu siguranță acest lucru nu ne-a făcut viața foarte ușoară. În mod normal, ei sunt cei care blochează. Dar am încercat să găsim o soluție, iar Comisia a fost de mare ajutor, în timp ce Consiliul a fost îndărătnic.

Preocuparea noastră - și acest lucru trebuie să fie de la sine înțeles - este aceea că toate creditele bugetare care nu pot fi cheltuite ar trebui alocate proiectelor pentru crearea de locuri de muncă, în special în cadrul proiectelor destinate securității energetice, eficienței energetice și conservării energiei. Acest lucru trebuie să fie de la sine înțeles. Dacă i-am întreba pe cetățenii europeni dacă sunt de acord cu alocarea banilor care nu sunt cheltuiți în acest domeniu specific, cea mai mare parte a lor ar spune da. Numai Consiliul nu a conștientizat că acest lucru este de fapt ceea ce este necesar. În acest context, noi toți - inclusiv membrii noului Parlament - ar trebui să insistăm ca acest lucru să fie exact ceea ce este pus în aplicare.

Nu știu dacă domnul Piebalgs va mai fi comisar și dacă va mai fi responsabil pentru acest domeniu, dar sper ca și Comisia să fie de părere că trebuie să ne asigurăm că toate creditele bugetare care nu pot fi cheltuite sunt transferate în alte domenii, în proiecte legate de ocuparea forței de muncă privind eficiența și securitatea energetice.

În cele din urmă, aș dori să mulțumesc atât personal, cât și în numele grupului meu, ambilor comisari pentru cooperarea lor. Dacă a fost mereu o plăcere, aceasta este o altă problemă, dar ați fost mereu pregătiți să participați la dialog și sper că puteți spune același lucru și despre noi. Ne aflăm în toiul unei campanii electorale,

dar lucrurile sunt puțin mai liniștite acum pentru dumneavoastră. Cu toate acestea, consider că puteți trăi fără noi, cei din Parlament.

Donato Tommaso Veraldi, în numele Grupului ALDE. – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, propunerea pe care o discutăm face parte dintr-un pachet în valoare de 5 miliarde de euro alocat pentru planul european de redresare economică, din care 1 040 EUR sunt alocați pentru construcția și finalizarea infrastructurilor privind acoperirea internetului în bandă largă în regiunile rurale și pentru dezvoltarea în raport cu noile provocări apărute la controlul situației politicii agricole comune.

Pentru a răspunde la actuala criză financiară, trebuie să luăm măsuri mai ales în zonele rurale, folosind instrumente concepute pentru a ajuta aceste zone să iasă din izolarea structurală în care se află. Prin urmare, este crucial să garantăm utilizarea fondurilor comunitare disponibile, prin sporirea eficienței și a valorii lor adăugate. În domeniul dezvoltării rurale, trebuie adoptată orice tactică posibilă, pentru a garanta o mai mare flexibilitate financiară și eficiență.

Consider că este esențial pentru Comisie să încerce să asiste statele membre în adoptarea strategiilor naționale și a programelor de dezvoltare rurală, menite să crească ocuparea forței de muncă. Totuși, sunt obligat să spun că, în conformitate cu normele Fondului pentru Dezvoltare Rurală, proiectele de punere în aplicare a internetului în bandă largă sunt în principal gestionate de către administrațiile publice - provincii, municipii și comunități montane - care sunt, cu toate acestea, incapabile să includă TVA-ul în propria contabilitate. Acest lucru nu se întâmplă cu alte programe, cu alte regulamente care stau la baza fondurilor structurale, în cadrul cărora aceste cheltuieli sunt considerate eligibile.

Criza economică a accentuat pur și simplu dificultățile cu care se confruntau deja aceste autorități locale și, astfel, incidența TVA-ului asupra bugetelor, legată de punerea în aplicare a diferitelor lucrări, este atât de mare încât există un risc ca autoritățile publice să nu reușească să investească, iar resursele necheltuite să revină la bugetul comunitar. În cele din urmă, în ceea ce privește repartizarea resurselor, consider că trebuie să ne concentrăm pe utilizarea criteriilor istorice, după cum a propus Comisia.

Guntars Krasts, în numele Grupului UEN. – (LV) Vă mulțumesc, doamnă președintă. Sunt de părere că acordul la care s-a ajuns pentru sprijinirea pe termen lung a politicii energetice a Uniunii Europene și care prevede stimulente pe termen scurt pentru redresarea economică îndeplinește ambele obiective. Singura excepție, care nu poate permite o amortizare economică pe termen scurt, este reprezentată de finanțarea proiectelor de captare și de depozitare a carbonului. Totuși, acest lucru răspunde fără îndoială provocărilor politicii energetice pe termen lung, prin creșterea competitivității tehnologiilor întreprinderilor din UE pe piețele mondiale, unde formele alternative de energie nu vor putea să înlocuiască arderea cărbunului în viitorul apropiat. Salut cu căldură canalizarea celei mai mari părți a finanțării spre proiectele de interconectare a rețelei energetice europene. Sunt mulțumit că au fost alocate resurse semnificative pentru integrarea în rețelele europene de electricitate ale statelor baltice, care sunt cele mai izolate regiuni din UE. Cu toate că aceste investiții nu duc la integrarea completă a piețelor celor trei state baltice în rețelele europene, totuși, acest lucru este un factor important, puternic, care va promova siguranța aprovizionării cu energie. Sper că acest lucru va servi drept stimulent pentru ca statele baltice să aplice în continuare reforme structurale propriilor sisteme energetice și să creeze condiții de piață care vor îmbunătăți situația pentru consumatorii de energie din această regiune. Vă mulțumesc.

Claude Turmes, în numele Grupului Verts/ALE. – Doamnă președintă, aceasta este o zi tristă pentru credibilitatea Uniunii Europene. Pachetul de redresare economică pe care îl vom vota este, în realitate, un plan de neredresare care nu va produce aproape niciun stimulent economic imediat. Am avut luni de negocieri uneori intense cu Consiliul UE. Din nefericire, în loc să se opună acelor guverne, precum Germania, Țările de Jos și Regatul Unit, care au adoptat o abordare îngustă de tipul „îmi vreau banii înapoi”, majoritatea din acest Parlament și Comisia au cedat pur și simplu cererilor acestora.

Acest rezultat este foarte slab și ar fi putut fi evitat. Am fi putut pune bazele unui adevărat instrument de solidaritate, în care marea majoritate a fondurilor s-ar fi îndreptat către economiile care aveau cea mai mare nevoie de acestea: prietenii noștri din Europa de Est. Am fi putut consolida eficiența economică a acestui pachet, prin utilizarea instrumentelor de finanțare inovatoare, precum fonduri pentru garanții la împrumuturi și băncile publice sau Banca Europeană de Investiții. Acest lucru ar fi transformat 5 miliarde de euro în 5080 miliarde de euro în investiții, sumă de care avem nevoie în acest moment pentru economia europeană. Ne-am fi putut concentra investițiile în acele domenii care determină crearea imediată de locuri de muncă, cum ar fi orașele din Europa care se preocupă de renovarea clădirilor și de transportul public sau companiile energetice independente care investesc în energii regenerabile sau industriile noastre din Europa care investesc în

ecotehnologii. În schimb, ați hotărât să concentrați cea mai mare parte din aceste 5 miliarde de euro pe ajutorul de stat tradițional acordat țărilor cu cea mai redusă nevoie de bani: marile oligopoluri energetice din Regatul Unit, Germania și Franța.

În loc să trimitem un semnal puternic, trimitem un semnal de lipsă de curaj politic: instituții europene slabe care cedează în fața capriciilor guvernelor naționale cu vederi înguste.

Din păcate, nu avem un Președinte al Comisiei curajos și vizionar. Din păcate, liberalii și socialiștii din acest Parlament nu au fost pregătiți să lupte cu Grupul Verzilor pentru a transforma acest pachet de redresare într-un adevărat pas înainte pentru o nouă perspectivă verde. Înainte ca schimbarea să se poată produce în Europa, trebuie să schimbăm Președintele Comisiei. Pentru a face posibilă această schimbare, trebuie să schimbăm majoritățile din Parlamentul European. „Stop Barroso - către o nouă perspectivă verde”: mai mult ca niciodată, acesta este sloganul potrivit pentru viitoarele alegeri europene.

Pedro Guerreiro, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) În privința așa-numitului pachet al Uniunii Europene în valoare de 5 miliarde de euro pentru planul european de redresare economică, este necesar să reamintim rezoluția adoptată de acest Parlament cu privire la revizuirea la jumătatea mandatului a cadrului financiar 2007-2013. Această rezoluție prevede: că plafonul resurselor proprii reprezintă 1,24 % din VNB al UE în plăți și că acesta a fost într-adevăr sub 1 %; că, în fiecare an, marjele semnificative sunt coborâte mai jos de plafonul stabilit prin cadrul financiar multianual, cu peste 29 miliarde de euro în plăți în ultimii trei ani; și că există marje uriașe între plafonul cadrului financiar multianual și plafonul de resurse proprii ale UE, cu peste 176 miliarde de euro din 2010 până în 2013.

În acest context, trebuie să ne punem întrebarea: de ce, având în vedere situația economică care se înrăutățește, nu folosim măcar fondurile prevăzute în cadrul financiar multianual?

De ce Uniunea Europeană alege să deducă 2 miliarde de euro din marja din agricultură, când mii de agricultori se confruntă cu dificultăți din ce în ce mai mari?

Oare agricultorii au o mai mare nevoie de sprijin pentru a face față costurilor în creștere ale producției și scăderii prețurilor la producător, sau pentru internet în bandă largă?

Pentru a asigura că această ajustare este neutră, de la care alte linii bugetare vor fi deduse aproape 2 miliarde de euro? Această sumă va fi dedusă din coeziune?

Cum se vor descurca cu distribuirea a aproximativ 4 miliarde de euro pentru proiecte în domeniul energiei și aproape 1 miliard de euro pentru - aparent - promovarea serviciilor în bandă largă în zonele rurale? Cum se poate aplica acest schimb neechitabil?

Unde este, în cele din urmă, solidaritatea proclamată în mod excesiv pe teritoriul Uniunii Europene? Sau, în sfârșit, muntele se va dovedi încă o dată a fi un mușuroi de cârțiță?

Patrick Louis, în numele Grupului IND/DEM. – (FR) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, a dori un plan de redresare este o intenție lăudabilă. Un plan de redresare după modelul Keynes este necesar pentru a răspunde la o criză economică ciclică, dar această criză este structurală. Prin urmare, instrumentul este inadecvat.

Reinjectarea de fonduri într-o economie de nestăpânit înseamnă doar aruncarea banilor pe fereastră. De fapt, stimularea economiei, fără a restaura mai întâi preferința comunitară la frontierele noastre, este precum încercarea de a încălzi o casă când toate ferestrele trebuie să fie lăsate deschise. Ceea ce se întâmplă este că acel cazan se golește, iar facturile la încălzire bat toate recordurile.

După aceste observații de început, am de făcut trei comentarii. În primul rând, o piață energetică nu este relevantă. De fapt, în acest domeniu, competiția nu reduce prețurile, întrucât acestea sunt determinate de costurile mijloacelor de producție. Prin urmare, suntem de părere că este esențial să investim în surse de energie cu adevărat eficiente, pentru a evita capcana surselor de energie care sunt extrem de subvenționate, cum ar fi energia eoliană, și să optăm pentru energia solară și nucleară.

În al doilea rând, nu există eficiență pe o piață unică de electricitate. Pe distanță mare, pierderea de energie este proporțională cu distanța parcursă. Probabilitatea defalcărilor și a pierderilor crește odată cu complexitatea geografică a rețelei. Prin urmare, interconectarea rețelei de electricitate europene ar trebui să se întoarcă la scopul său primar, acela de a servi drept resursă de rezervă reciprocă la frontiere și de a permite schimburile de energie, dar numai pe planul al doilea. Acest demers ar trebui să fie prioritatea noastră.

În al treilea rând, în privința raportului Podimata, care este legat de prezentul raport, recomandăm nu numai să se ia în considerare energia necesară pentru gestionarea unui produs, dar și să se țină seama de informațiile privind cantitatea de energie necesară pentru fabricarea produsului respectiv.

Comunicarea acestei informații către consumatori va determina creșterea acelor produse cu valoare adăugată mare și cu cerințe de energie scăzute. Includerea acestei informații va acorda un avantaj competitiv foarte necesar pentru economiile noastre, care se află sub amenințarea majoră a unei concurențe globale neloiale.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, consider că Parlamentul European și Consiliul au adoptat unele decizii extraordinare și eficiente pentru a transfera cele 5 miliarde de euro de resurse neutilizate din anul 2008 în anul 2009 pentru un pachet de stimulente care să atenueze efectele crizei financiare, împreună cu suma de 4 miliarde de euro pentru a rezolva unele impasuri în domeniul rețelei energetice europene. Pe de altă parte, discursul domnului Turmes a fost adevărat din multe puncte de vedere, mai ales în privința gestionării fondurilor.

Consider că este important ca guvernele statelor membre să reacționeze în mod flexibil și ca toate resursele alocate pentru anii 2009-2010 să fie cheltuite și să fie cheltuite în mod eficient, pe cât posibil. Situația de criză în aprovizionarea cu gaze de la începutul anului, după disputa dintre Rusia și Ucraina, a demonstrat cât de vulnerabilă este o parte semnificativă a Europei în situații critice. Prin urmare, măsurile puse în aplicare și finanțate din acest pachet ar trebui să contribuie la prevenirea repetării acestei crize.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, aș dori în primul rând să adresez mulțumiri doamnei Stavreva pentru raportul său excelent. Este absolut crucial ca acest program economic, pe care l-am adoptat în întregime astăzi, să fie de asemenea disponibil în zonele rurale. Serviciile în bandă largă sunt un mijloc indispensabil de comunicare pentru zonele rurale, în special în Austria, pentru locuri de muncă noi și moderne și pentru diseminarea rapidă a informațiilor. Nu ar trebui trecut cu vederea faptul că mai mult de 50 % din populația Uniunii Europene trăiește în zonele rurale.

Doamnelor și domnilor, mă apropiu de sfârșitul carierei mele politice. Aș dori să adresez, de asemenea, sincere mulțumiri tuturor colegilor mei, Comisiei și tuturor instituțiilor din Uniunea Europeană, în special funcționarilor și personalului, pentru ajutorul și sprijinul lor. A fost o plăcere să lucrez cu fiecare dintre voi. În final, aș dori să le mulțumesc interpreților care au trebuit să traducă dialectul meu austriac-german.

Sunt convinsă că trebuie să fie în continuare absolut clar că politica agricolă comună, cu cei doi piloni ai săi, este esențială pentru societatea Uniunii Europene. Agricultorii sunt în mod natural conștienți de responsabilitatea lor față de societate. Dar aștept, de asemenea, ca societatea Uniunii Europene să fie conștientă de responsabilitatea sa față de toți cei care îi protejează resursele. Având în vedere acest lucru, doresc toate cele bune Uniunii Europene pe viitor.

(Aplauze)

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Stimate comisar, doamnelor și domnilor. Aș dori să încep prin a mulțumi doamnei Stavreva pentru cooperare și să o felicit pentru munca sa excelentă care a primit sprijinul unanim al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală.

În urma dezbaterii care a avut loc în cadrul Consiliului, avem la dispoziție 1,02 miliarde de euro pentru a atenua impactul dureros al crizei asupra zonelor rurale. Am ajuns cu succes într-o situație în care banii pot fi folosiți într-un mod mult mai flexibil, în comparație cu propunerea inițială, într-un cadru extins în mod corespunzător, pentru a dezvolta accesul la internetul în bandă largă în zonele rurale și pentru a aborda noile provocări definite în timpul revizuirii politicii agricole comune.

Planurile de dezvoltare rurală ale statelor membre trebuie revizuite cât de repede posibil, astfel încât sumele specificate acum să fie disponibile cât mai curând posibil. Acesta este probabil cel mai important aspect pentru populația rurală, deoarece, cu ajutorul acestor evoluții, noi locuri de muncă, noi cursuri de formare și noi piețe pot deveni accesibile, conducând în același timp la o reducere a costurilor și la o desfășurare a unor noi tehnologii inovatoare.

Populația rurală reprezintă victima cea mai vulnerabilă a crizei economice. De fapt, privind în viitor, putem afirma că există și riscul de continuare a excluderii teritoriale și economice, care să se extindă dincolo de criza economică. Chiar și înainte de izbucnirea crizei, un mare număr de state membre au trebuit să se confrunte cu declinul continuu din zonele rurale. Responsabilitatea noastră este aceea de a concepe și de a pune în aplicare cât mai curând posibil măsurile necesare care au drept scop protejarea valorilor noastre rurale.

Stimați colegi, având în vedere că nu se așteaptă ca partidul meu să obțină un scor bun la alegeri, astfel încât să lucrez în continuare printre domniile voastre în următorii cinci ani, prin urmare, aș dori, de asemenea, să vă mulțumesc pentru cooperarea excelentă de care am beneficiat în acest Parlament. În calitate de tânăr politician, nu pot decât să doresc fiecărui tânăr politician să aibă oportunitatea să învețe într-o astfel de organizație excelentă modul în care funcționează politicile europene.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Doamnă președintă, în momentul de față, există trei crize la nivel mondial și european: criza financiară, îndelungata criză a locurilor de muncă și criza climatică. Pachetele de măsuri ar trebui direcționate către găsirea de soluții la cele trei crize, dar consider că este dificil ca acest lucru să se întâmple cu acest pachet. Marilyn Monroe a spus odată „nu mă duce în ispită, căci o pot găsi singură”. Acesta este modul în care guvernele statelor membre par să fi acționat cu privire la folosirea banilor pe care am reușit împreună să îi punem la dispoziție pentru acest pachet de economii. Poate fi criticat dur pentru că a folosit vechiul tip de energie și, în special, în funcție de factorul timp. Măsurile incluse în pachet se află atât de departe în viitor, încât este mai probabil ca acestea să creeze locuri de muncă în cursul următoarei recesiuni, mai degrabă decât în aceasta. Intenția noastră a fost aceea de a încerca să punem în aplicare noi tehnologii și idei noi, precum și măsuri pentru crearea de locuri de muncă acum pe perioada actuală recesiuni din Europa. Prin urmare, vom continua să monitorizăm (în speranța că vom fi realeși) ceea ce a promis Comisia prin intermediul comisarului Piebalgs, și anume monitorizarea corespunzătoare, de încredere a punerii în aplicare și a supravegherii.

În final, doamnă președintă, aș dori să mulțumesc doamnei comisar Fischer Boel pentru munca extrem de constructivă pe care a depus-o și comisarului Piebalgs, care a lucrat îndeaproape cu Comisia pentru industrie, cercetare și energie și care a deținut un rol extrem de important în ceea ce privește pachetul energetic și pachetul climatic, precum și în privința a ceea ce am obținut în acest domeniu în ultimii cinci ani. Aș dori să mulțumesc raportorului, pentru munca de calitate depusă, precum și colegilor mei. În cele din urmă, cred într-adevăr că ar trebui să întrerupem lucrările Parlamentului European de la Strasbourg și, pe viitor, să ne reunim într-o singură locație.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Doamnă președintă, sprijinul pentru zonele rurale reprezintă o activitate foarte importantă, indiferent de forma pe care o are. Cu atât mai mult, atunci când acest sprijin vine sub forma introducerii unor noi tehnologii la nivel masiv în zonele rurale. Cu toate acestea, ordinea priorităților ridică îndoieli în mintea mea. Ce este mai important în prezent pentru dezvoltarea zonelor rurale - internetul în bandă largă, continuarea modernizării și a dezvoltării infrastructurii transportului sau măsurile legate de sporirea locurilor de muncă în zonele rurale, în special pe perioada crizei?

În ceea ce mă privește, este evident că banii necesari pentru introducerea internetului în bandă largă și pentru abordarea schimbărilor climatice în zonele rurale vor fi alocați în principal întreprinderilor și firmelor care desfășoară aceste activități și nu agricultorilor sau locuitorilor din zonele rurale. Poate că acești bani ar fi trebuit să fie alocați pentru reducerea dezechilibrului în subvențiile pentru fermele mijlocii, în special în noile state membre? În prezent, Uniunea Europeană pune la dispoziția agricultorilor internetul în bandă largă la un preț foarte ridicat, în loc să soluționeze nevoi mai importante, cum ar fi să aducă fermele, și nu preocupările agricultorilor, la un nivel mai ridicat.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL). - (EL) Doamnă președintă, scopul programului de redresare economică în valoare de 5 miliarde de euro este de beneficia de pe urma crizei capitaliste și de a ajuta capitalul să își îndeplinească obiectivele prin promovarea restructurărilor capitaliste în sectoarele strategice, cum ar fi energia și comunicațiile electronice.

Internetul și rețelele în bandă largă sunt necesare pentru dezvoltarea zonelor rurale, dar nu constituie o prioritate. Atunci când venitul proprietarilor fermelor mici și mijlocii scade în mod constant, iar aceștia se confruntă cu amenințarea evacuării de pe pământul lor și cu șomajul, atunci când economia tuturor zonelor este în criză din cauza PAC și a dictatelor OMC, nu dezvoltarea rețelelor este cea care va contribui la dezvoltarea rurală; este o bătaie de joc la adresa agricultorilor săraci. Cele 1,5 miliarde de euro au fost alocate în principal pentru dezvoltarea companiilor de comunicații electronice, nu pentru agricultură și dezvoltare rurală.

Exact același lucru este valabil și pentru cele 3,5 miliarde de euro alocate pentru realizarea unei rețele integrate de energie electrică și pentru realizarea pieței unice de energie electrică, prin facilitarea privatizărilor, a fuziunilor și a preluărilor promovate de cel de-al treilea pachet privind liberalizarea și de captarea și stocarea carbonului, acel plan exagerat de costisitor și neecologic, menit să crească profiturile și să permită în continuare poluarea cauzată de unitățile de producție.

Lucrătorii și agricultorii înțeleg că aceste măsuri sunt luate pentru a consolida capitalul și monopolurile, motiv pentru care le resping, luptă împotriva lor și solicită producerea unor schimbări majore, astfel încât ei să nu devină animalele de povară ale crizei.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, este adevărat să spunem că Uniunea Europeană încearcă să aducă o contribuție proprie la această criză financiară și economică majoră. Este, de asemenea, adevărat să spunem că, în ceea ce privește promovarea serviciilor în bandă largă în zonele rurale, ar trebui să aibă dreptul să aducă o contribuție reală pentru a se asigura că segregarea digitală a societății este depășită și că mai multe persoane au posibilitatea de a lua parte la aceasta și de a consolida coeziunea internă în cadrul Uniunii Europene.

Cu toate acestea, în calitate de politician bugetar, aș dori să subliniez faptul că, deși anunțul unui astfel de program va avea un impact public, nu este clar de unde anume vor proveni banii. Într-o anumită măsură, acest lucru este ambiguu. Nu pot să îl susțin, iar în cazul în care Consiliul adoptă astfel de decizii, iar Comisia, prin intermediul domnului Barroso, propune ceva de genul acesta, trebuie să ne asigurăm în mod serios că este clară proveniența banilor. Aceasta este singura formă de politică cu adevărat convingătoare pe care o putem prezenta cetățenilor noștri. Din păcate, în momentul de față, banii nu sunt disponibili. Statele membre trebuie să ia din nou atitudine, astfel încât să putem clarifica faptul că aceasta este o contribuție pentru o mai bună politică structurală și pentru mai multă solidaritate în Europa. Apoi, trebuie să avem o contribuție comună, astfel încât să poată deveni într-adevăr o realitate.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Doamnă președintă, deși Uniunea Europeană a introdus subvenții pentru dezvoltarea rurală, în același timp, depopularea rurală cauzată de condițiile impuse prin Tratatul de la Maastricht a încurajat entuziasmul de nestăpânit pentru liberalizare și dezmembrarea infrastructurii rurale care l-a însoțit.

După căderea Chrysler și închiderea posturilor de poliție și a școlilor, datorită dereglementării decretate de UE, oficiile poștale vor fi și ele în curând închise. Comisia planifică destul de clar să administreze în continuare eutanasia. În cazul în care criteriile de eligibilitate ale puterii economice sub nivelul mediu și ale depopulării rurale încetează să se aplice din 2014, acesta ar putea fi sârutul morții pentru multe zone defavorizate. În opinia mea, acest lucru este un atac asupra tuturor zonelor rurale, pe care nu trebuie să îl lăsăm să se manifeste. Avem nevoie de condiții echivalente de viață în metropole și orașe, precum și la țară. În caz contrar, nu doar zone individuale, ci și văi întregi din Europa vor fi în curând părăsite.

Renunțarea la subvenții este, cu siguranță, o abordare greșită, dacă dorim să protejăm zonele rurale vitale și structurile mai mici ale clasei de mijloc. Cu toate acestea, zonele rurale nu pot supraviețui doar prin subvenții agricole. Declinul agriculturii din ultimii ani arată acest lucru mai clar decât oricând. Subvențiile pentru zonele defavorizate nu trebuie oprite, ci majorate. Fermele mici, mijlocii și organice trebuie să supraviețuiască, iar suveranitatea alimentară trebuie menținută. În cazul în care UE nu poate fi în curând descurajată de la promovarea, în primul rând, a creșterii intensive a animalelor și a marilor proprietari de pământ - precum Regina Regatului Unit de exemplu - atunci este timpul ca agricultura să fie renaționalizată sau măcar parțial renaționalizată.

Neil Parish (PPE-DE). - Doamnă președintă, îi mulțumesc foarte mult domnului comisar că ne-a prezentat acest lucru în această dimineață și îi mulțumesc foarte mult doamnei Stavreva pentru raportul dumneaei.

Este foarte important să soluționăm problema pachetului de „cinci miliarde”. Pot să spun foarte răspicat Comisiei că, în cazul în care își ia angajamentul pe viitor pentru un pachet de cinci miliarde, ar trebui, probabil, să beneficieze într-o măsură un pic mai mare de acordul Consiliului înainte de a ajunge atât de departe. Sunt de acord că nu este întotdeauna ușor să determini Consiliul să fie de acord cu alocarea banilor, dar trebuie să știm neapărat dacă acești bani vor fi până la urmă disponibili. Bănuiesc că probabil vor fi și consider că vor fi în cele din urmă utilizați pentru un scop foarte bun.

Nu există nicio îndoială că agricultura este foarte importantă pentru zona rurală, dar există, de asemenea, multe alte activități acolo. Mai ales când este vorba despre fermele mai mici, este nevoie de un venit suplimentar. În special serviciile în bandă largă presupun posibilitatea dezvoltării multor afaceri mici în zonele rurale. De îndată ce serviciile în bandă largă vor fi disponibile, conexiunile vor putea fi foarte bune în majoritatea zonelor rurale din cadrul Uniunii Europene. Serviciile în bandă largă ar putea fi esențiale pentru a ajuta afacerile să se dezvolte în agricultură, turism și toate celelalte activități legate de internet.

În contextul unei adevărate recesiuni în Uniunea Europeană, acesta este un pachet de stimulente care - dacă putem obține banii din sectoarele potrivite și dacă putem face acest lucru la timp - va face o diferență reală,

deoarece este necesar să se stimuleze afacerile. Agricultură este importantă, dar și alte afaceri sunt de asemenea importante pentru mediul rural, iar acest pachet poate ajuta.

Așadar, îi doresc numai bine Comisiei cu întregul proiect. Sper să obțineți banii, dar - după cum am precizat - consider că, pe viitor, probabil va trebui să abordăm problema într-un mod mult mai uniform.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Doamnă președintă, în noiembrie 2008, Comisia a prezentat un plan de redresare care nu era corespunzător, nici în volum, nici în conținut. După șase luni, trebuie recunoscut faptul că punerea în aplicare a acestui plan de redresare este aproape inexistentă și doresc să aflu ce se întâmplă cu aceste 30 miliarde de euro din fondurile de redresare.

Ce s-a întâmplat cu cele 15 miliarde de euro anunțate prin noi acțiuni și împrumuturi BEI? Cum se poate concilia un stimulente anunțat în valoare de 7 miliarde de euro prin intermediul fondurilor structurale și al Fondului de coeziune cu un buget structural anunțat necheltuit în valoare de 10 miliarde de euro în 2009?

În final, în ceea ce privește cele 5 miliarde de euro despre care discutăm astăzi, aș dori să fac patru observații. În ciuda presiunii din partea Parlamentului European, Consiliul miniștrilor de finanțe nu a putut pune la dispoziție suma de 5 miliarde de euro pentru anul 2009 și a acordat doar 2,6 miliarde de euro.

Prin urmare, nu suntem în niciun caz siguri că, pentru anul 2010, Consiliul va putea găsi cele 2,4 miliarde de euro care lipsesc. Parlamentul este pregătit să găsească orice soluție posibilă prin metode de reglementare. Cu toate acestea, celelalte priorități politice nu trebuie să fie, în niciun caz, puse în discuție. Parlamentul nu va permite acest lucru. Nu putem accepta o realocare; acesta este o linie roșie peste care nu vom trece.

Va fi dificil să găsim aceste 2,4 miliarde de euro pentru că, din prezentarea PDB al Comisiei, știm că va fi disponibilă o sumă maximă de 1,7 miliarde de euro. În afară de aceasta, Consiliul mai trebuie încă să fie de acord cu autorizarea acestor marje. Prin urmare, în orice caz, este important ca, în numele ortodoxismului bugetar pe termen scurt și al unei abordări juridice privind reglementarea bugetară, multitudinea de state membre să nu mai poată să stopeze întregul plan de redresare.

Este necesar să se mențină un buget puternic pentru viitorul Uniunii și putem constata - iar aceasta este cea de-a patra observație a mea - că dimensiunea și modalitatea în care au fost negociate și acceptate ultimele perspective financiare plasează viitorul Europei în mare dezavantaj.

Jan Mulder (ALDE). - (NL) Doamnă președintă, ascultând această dezbatere, am sentimentul că majoritatea dintre noi suntem mulțumiți, dar, cu toate acestea, am o puternică impresie că acest pachet este unul slab. Consider că preocuparea principală în cazul de față a fost aceea de a proteja imaginea Președintelui Barroso și a Comisiei. Măsurile propuse vor fi fără îndoială utile, dar finanțarea rămâne încă nesigură.

Deși bugetul agricol trebuie să ia în considerare situații neprevăzute, chiar și în cazul unui excedent, am câteva obiecții cu privire la faptul că acesta este mereu folosit ca o vacă de muls pentru a acoperi orice eveniment neprevăzut. Sunt de părere că Uniunea Europeană și Comisia nu au reușit să învețe prea multe de la focarele de boli infecțioase la animale care au avut loc în trecut. Dacă acestea ar apărea din nou, ar trebui să le finanțăm din bugetul agricol.

Ceea ce aș dori să știu este: ce anume are prioritate pentru noi? Finanțarea măsurilor propuse pentru combaterea bolilor animalelor sau finanțarea acestui pachet, care încă trebuie să fie pus în ordine? Există o mare incertitudine care persistă în această privință, dar am înțeles că ajutorul pentru venit va fi întotdeauna la dispoziție, în orice eventualitate, iar acest lucru mă liniștește.

În ceea ce privește măsurile în cauză, acestea variază de la un stat membru la altul, dar sunt utile, fără îndoială. Și eu sunt în favoarea securității energetice și cred că orice întreprindem în acest sens va fi util.

În concluzie, aș dori să îi felicit pe cei doi comisari pentru lucrările pe care le-au efectuat și, în special, pe doamna Fischer Boel, alături de care m-am bucurat de o cooperare foarte strânsă în ultimii cinci ani.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Doamnelor și domnilor, o inițiativă în valoare totală de 5 miliarde de euro reprezintă un bun punct de pornire, atât pentru dezvoltarea viitoare a politicii energetice comune a Uniunii Europene, cât și pentru dezvoltarea rurală pe termen lung. Consolidarea rețelelor interne este de asemenea importantă, precum este și stabilirea de interconectări, care formează rețele unice. În opinia mea, ar trebui pus un accent mai mare pe eficiența energetică și pe diversificare, prin crearea de stimulente reale pentru utilizarea energiei eoliene offshore, a energiei geotermale și a altor resurse de energie regenerabilă. Planurile statelor membre, inclusiv cele ale statelor mari, precum Germania, Franța și Regatul Unit, trebuie dezvoltate

în conformitate cu politica energetică comună a Uniunii Europene. Pentru acele state puternic afectate de criza economică, ar trebui prevăzut în mod special un plafon de cofinanțare de 50 %. Trebuie acordat un sprijin real inițiativelor locale și regionale, destinate să introducă energie regenerabilă și să încurajeze utilizarea acesteia. În ceea ce privește dezvoltarea rurală, trebuie acordată mai multă atenție situației reale decât indicatorilor istorici. Se discută nu numai despre introducerea serviciilor în bandă largă, dar și, de exemplu, despre dezvoltarea drumurilor rurale. Resurse provenind de la Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală ar trebui să fie accesibile în special statelor membre mai slabe din punct de vedere economic. Vă mulțumesc.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Doamnă președintă, stimați comisari, acest plan de redresare economică nu este o capodoperă. Mai presus de toate, nu a mai rămas mare lucru pentru zonele rurale. Implică, de asemenea, un transfer de fonduri de la bugetul agricol la dezvoltarea rurală. Stimați comisari, acest lucru nu determină dezvoltarea rurală independentă a zonelor rurale, dar urmează încă o dată o logică echilibrată.

Mai presus de toate, este lăsat la latitudinea statelor membre să creeze programe de compensare. În Germania, acest lucru afectează fondul pentru lapte. O pierdere de 15 cenți pe kilogramul de lapte înseamnă un deficit de 4,2 miliarde de euro doar pentru fermierii germani producători de lapte. În prezent, urmează să se instituie o compensare în valoare de 100 milioane de euro. Stimați comisari, permiteți-mi să fiu clar în această privință. Acesta este doar mărunțiș, nu un plan de redresare economică!

Maria Petre (PPE-DE). - Mai întâi de toate doresc să o felicit pe colega noastră, pe Petya Stavreva, pentru calitatea raportului pe care ni l-a prezentat astăzi.

Susțin amendamentele propuse de raportor, cum ar fi punerea la dispoziție a 250 de milioane de euro pentru activitățile legate de noile provocări, chiar dacă, așa cum spunea și doamna comisar, asupra acestui lucru va trebui să revenim. Având în vedere necesitatea unei reacții rapide la criza economică actuală, ar fi util – și știm asta cu toții – să se prevadă plăți ce pot fi efectuate deja în anul bugetar 2009. Această abordare corespunde, de altfel și concluziilor președinției Consiliului European din 12 decembrie 2008.

Un aspect important al crizei economice actuale îl reprezintă reducerea disponibilităților generale, ale împrumuturilor și înăsprirea condițiilor pentru obținerea creditelor de la bănci. Prin urmare, susțin propunerea raportoarei ca statele membre să aibă posibilitatea de a utiliza fondurile puse la dispoziție pentru împrumuturi și garantarea creditelor, ceea ce ar permite părților interesate din zonele rurale să efectueze investiții în aceste perioade dificile.

Din cauza populației dispersate și a costurilor ridicate în unele comunități rurale, nu toți cetățenii ar putea dispune de acces privat la infrastructura de bandă largă. Prin urmare, sunt de părere că, alături de operațiunile de infrastructură propuse, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a sprijini unitățile de internet public din comunitățile rurale, cum ar fi cele din bibliotecile publice și din primării.

În consecință, sunt de acord ca informații specifice să fie puse la dispoziția publicului general și a autorităților locale responsabile cu punerea în aplicare a acestor noi măsuri. Pentru a asigura utilizarea cea mai eficientă a resurselor disponibile și pentru a permite dezvoltarea considerabilă a internetului de bandă largă în zonele rurale, consider că ar trebui să se utilizeze diferențele existente între statele membre în ceea ce privește acoperirea cu bandă largă drept indicator pentru alocarea diferențiată a acestor fonduri.

Jutta Haug (PSE). - (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, ne despart mai puțin de două ore de decizia finală privind planul european de redresare economică. Ne-a luat cinci luni - inutil de precizat că motivul a fost sofistica din Consiliu - cinci luni să adoptăm o decizie privind pachetul care se află acum în discuție.

Dacă am fi luat câtuși de puțin în serios titlul acestui pachet, am fi fost nevoiți să fim mult mai rapizi. Pachetul în sine este bun; nu există niciun dubiu în acest sens. Cu toate acestea, mă îndoiesc că va determina cu adevărat redresarea economică a Europei în contextul crizei actuale. Vor putea banii prevăzuți să se îndrepte spre proiectele prevăzute în termenul prevăzut?

Este un lucru bun faptul că membrii Comisiei pentru industrie, cercetare și energie au avut îndoielile lor și au negociat o declarație din partea Comisiei pentru a nu lăsa resturile în calea eficienței energetice. Prin urmare, există o șansă ca cele 2,6 miliarde de euro pentru care se va decide să fie folosite în mod rezonabil. Dar oare vom reuși să cădem de acord cu Consiliul în toamnă și asupra deficitului de 2,4 miliarde de euro din cadrul planului de redresare în valoare de 5 miliarde de euro ?

5 miliarde de euro pentru o perioadă de doi ani reprezintă expresia solidarității europene. Acesta este un lucru bun. Cu toate acestea, un ajutor mai eficient pentru întreaga economie europeană provine dintr-un cadru politic structural și regional comun: 38 miliarde de euro - doar anul acesta! Aceste resurse reprezintă forța motrice din spatele economiei europene.

Roberts Zile (UEN). – (LV) Doamnă președintă, stimați comisari, compromisul de a nu da cele 5 miliarde de euro înapoi statelor donatoare, ci de a le utiliza pentru proiecte de dezvoltare rurală privind energia și serviciile în bandă largă transmite următorul mesaj politic important. Denotă că și într-o perioadă de criză, solidaritatea europeană nu a dispărut cu totul. Înțeleg ceea ce au precizat unii dintre colegii mei, și anume că majoritatea banilor s-au întors pur și simplu la acele țări și la proiectele lor în domeniul energiei, dar consider că în această propunere principiul solidarității este evident. De asemenea, consider că inițierea unui proiect pe termen lung în domeniul energetic, precum conectarea statelor baltice cu rețelele de electricitate nordice, transmite semnalul potrivit, deoarece statelor membre le revine îndeosebi responsabilitatea de a rezolva problemele în vederea depășirii pe termen scurt a perioadei de criză, ținând seama de situațiile lor specifice. Un alt punct asupra căruia, în opinia mea, trebuie să fim foarte atenți este că aceste termene strânse pentru punerea în aplicare a proiectului pot conduce la o mare mâhnire dacă nu sunt finalizate proiectele incluse în această propunere. Asupra acestui punct trebuie să colaborăm toți într-un mod foarte responsabil. Vă mulțumesc.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Doamnă președintă, acesta este al treilea an al perspectivelor noastre financiare și, de asemenea, al treilea an în care ne reunim aici pentru a discuta despre adaptarea intermediară a acestora. În 2007, am avut proiectul Galileo, care a fost destul de ușor de explicat. În 2008, am avut Facilitatea pentru alimente în valoare de 1 miliard de euro, când a trebuit să folosim orice truc legal pentru a garanta finanțarea, deoarece trebuia să fie finanțat în limitele categoriilor existente, deși mai era puțin spațiu disponibil pentru a încadra programul. În prezent, discutăm despre un pachet de stimulente economice, care reprezintă cu siguranță o contribuție binevenită pentru eforturile naționale în acest domeniu și care sperăm să fie un stimulent pentru proiectele energetice și în bandă largă în partea de nord a țării mele.

Cu toate acestea, încă o dată, mă simt obligată să exprim două rezerve în această privință. Mă bucur să constat că respectăm normele și adaptăm într-adevăr perspectivele financiare, dar încă o dată a trebuit să recurgem la fleacuri pentru a face apel la bugetul din 2010 și, posibil, la cel din 2011. Desigur, este bine de știut că acest lucru nu va afecta programele de codecizie, dar cum rămâne cu agricultura, despre care știm că încă nu se încadrează în procedura de codecizie? Ce se va întâmpla dacă, după cum s-a sugerat deja, va apărea încă o epidemie în rândul animalelor sau dacă vom trece printr-o gravă criză a pieței și vom avea încă nevoie de această finanțare pentru agricultură? Poate Comisia să ne ofere garanția că nu se va eschiva de la aceste responsabilități?

Cea de-a doua rezervă a mea este că trebuie să fim în măsură să monitorizăm cheltuielile asupra cărora am căzut de acord, ca un întreg. Cu două săptămâni în urmă, delegația mea s-a opus acordării de descărcare de gestiune pentru bugetul pe 2007, din cauza problemelor privind supravegherea și responsabilitatea financiară. În niciun caz, acest pachet nu trebuie să genereze o deteriorare a responsabilității și a supravegherii. După cum ar spune britanicii, „proba budincii o faci mâncând-o” și consider că acest plan va fi un succes numai dacă îndeplinim toate condițiile.

Știu că timpul alocat discursului meu a expirat, dar aș vrea să mai profit de încă trei secunde ca să mulțumesc comisarului pentru că a petrecut multe seri până târziu aici cu noi, pentru a discuta diverse aspecte după ce dezbaterile cu privire la agricultură luau sfârșit. Prin urmare, vă mulțumesc, domnule comisar, pentru accesibilitate și cooperare.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Doamnă președintă, raportul și în general inițiativa pe care o dezbatem astăzi este necesară, dar mă tem că eficacitatea sa este îndoielnică. Este mai curând o împușcătură în braț, decât o terapie. Europa trebuia să facă ceva, deoarece aceasta este o criză majoră și trebuie luate măsuri, dar cred că nu va face față provocării. În primul rând, nu sunt destui bani, având în vedere criza prin care trecem, și nu există nicio garanție că vor ajunge la cei care au cea mai mare nevoie de ei. Atât energia, cât și internetul în bandă largă sunt sectoare importante, însă nu putem fi siguri că sunt sectoarele prioritare și mai ales, dacă sunt sectoarele care vor genera locuri de muncă suplimentare și creșterea de care avem nevoie.

În al doilea rând, după cum a precizat colegul meu, încă nu știm dacă, de unde și când va proveni o mare parte din bani, aproape jumătate din sumă, și anume aproximativ 2,4 miliarde de euro. Deunăzi, am discutat în cadrul Comisiei pentru bugete cu comisarul Kallas, care în prezent nu ne poate oferi un răspuns cu privire la proveniența creditelor.

În al treilea rând și probabil cel mai important, soluțiile pe care le prevedem nu ne vor ajuta să abordăm problemele pe termen lung. Nu este o soluție să continuăm să luăm banii rămași de la politica agricolă; nu este o soluție să schimbăm pe ascuns echilibrul între politica agricolă și cea regională și celelalte nevoi ale Uniunii. Europa are nevoie de un plan global în contextul crizei, lucru care pare să îi lipsească în prezent. Mă tem că s-a pierdut această oportunitate pentru Uniunea Europeană și mă tem că s-a pierdut în principal chiar din cauza Comisiei.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Doamnă președintă, stimați comisari, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului (oriunde ar fi, pentru că nu este prezent aici), în acest Parlament cuvintele sunt importante: să numim cele 5 miliarde de euro un „plan european de redresare economică” este o izbucnire comică din partea Comisiei Europene, care nu are nimic de a face cu realitatea; este o simplă diversivare bugetară, modestă, cu un scop limitat și cu efecte limitate.

Cu toate acestea, ar trebui să o salutăm, nu atât pentru alocarea finanțării, ci pentru ceea ce reprezintă în termeni politici și bugetari. În primul rând, presupune o conștientizare a faptului că actualul cadru financiar pe care l-am adoptat pentru perioada 2007-2013 nu deține instrumente corespunzătoare cu ajutorul cărora să abordăm o situație de criză economică. Pentru a găsi 5 miliarde de euro, a fost necesar, după cum a precizat domnul Reimer Böge, să ne croim drum printre procedurile bugetare, să forțăm acordul interinstituțional, iar cele trei instituții să lucreze timp de șase luni; și toate acestea, după cum s-a menționat în nenumărate rânduri, pentru a lăsa jumătate din suma de finanțare la întâmplare în fața unei alte proceduri de conciliere.

De asemenea, este o modalitate ciudată de a proteja agricultura comunitară. Să nu interpretăm greșit: la ce se ajunge este că banii suplimentari provenind de la politica agricolă comună finanțează alocările insuficiente ale altor categorii de cheltuieli. Aceasta este o consecință directă a greșelilor făcute în negocierea cadrului financiar. Vom vedea care sunt rezultatele atunci când va trebui să negociem următorul acord privind agricultura în 2013.

Prin urmare, salut obiectivele acestui pachet, dar sper că pe viitor nu vom fi forțați să regretăm mijloacele pe care le-am folosit.

Glenis Willmott (PSE). - Doamnă președintă, cetățenii noștri se așteaptă din partea noastră să le punem la dispoziție un ajutor real în aceste momente dificile. Măsurile de redresare economică europeană despre care discutăm constituie un pachet important și aplaud importanța acordată locurilor de muncă și tehnologiilor ecologice care vor contribui la reducerea emisiilor de carbon și la promovarea securității energetice.

Sunt, desigur, foarte mulțumită de faptul că țara mea va primi o finanțare de până la 500 de milioane de euro pentru a promova energia eoliană offshore și proiectele de captare și stocare a carbonului. Cu toate acestea, este evident că, în ansamblu, pachetul propus are lacune atât în privința dimensiunii, cât și a ambiției. Mi-ar plăcea să văd că se pune mai mult accent pe șomajul în rândul tinerilor. Avem nevoie să acordăm speranță pentru viitor tinerei generații. Cu toate acestea, ceea ce avem astăzi în față este, fără îndoială, mai mult decât nimic. Prin urmare, deputații europeni laburiști vor sprijini aceste măsuri, deși este evident că este nevoie de un nou plan de redresare economică.

Sper că deputații europeni conservatori prezenți vor vota, de asemenea, în favoarea acestor măsuri pentru a sfida abordarea „nu se întreprinde nimic” a liderului lor izolaționist, David Cameron, care s-a opus în mod consecvent măsurilor laburiste din Regatul Unit, care oferă ajutor real pentru cei mai afectați.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, țările europene adoptă pachete de salvare în valoare de miliarde pentru a-și salva instituțiile financiare și sectoarele industriale. Uniunea Europeană, în ansamblu, încearcă, de asemenea, să investească în economia europeană. Propunerea dezbătută pentru a sprijini redresarea economică prin intermediul asistenței financiare comunitare pentru proiecte din sectorul energetic face parte dintr-un plan european de redresare economică care prevede alocarea unei sume totale în valoare de 30 miliarde de euro. Acest plan în valoare de 5 miliarde de euro pentru investițiile publice are drept scop principal infrastructura energetică, accesul la internetul de mare viteză și restructurarea agriculturii. Ar trebui să se înțeleagă faptul că diplomații europeni au dezbătut mai multe săptămâni forma specifică a pachetului. Președinția, condusă de Republica Cehă și de Comisie, a făcut o încercare responsabilă prin intermediul acestui pachet pentru a soluționa - printre alte sarcini - criza gazului și, astfel, pentru a reduce impactul unor probleme sensibile, mai ales în Europa Centrală și de Est. Însă unele dintre aceste probleme rămân nerezolvate. Unele state membre care sunt mai încete în atragerea fondurilor UE pot plăti prețul eșecului de a nu-și fi pregătit toate proiectele pentru anul următor. Încă persistă îndoiele cu privire la finanțarea pachetului. Cu toate acestea, consider că faptele respective nu justifică respingerea din partea noastră a acestui compromis la care s-a ajuns atât de greu. Respingerea poate cauza, în cele din urmă, nu

doar o lipsă a banilor pentru proiecte de economisire a energiei, ci și o lipsă de fonduri pentru a garanta siguranța aprovizionării cu gaze a caselor noastre. Iar alegătorii ar socoti, cu siguranță, acest lucru împotriva noastră în cazul în care ar apărea o nouă criză a gazului.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Doamnă președintă, dezbateră de astăzi este definită de doi parametri importanți. În primul rând, de necesitatea de necontestat pentru noi de a depune mai multe eforturi în Europa pentru interconectarea energiei electrice și internetul în bandă largă. În al doilea rând, dezbateră de astăzi ridică în mod indirect întrebarea foarte importantă cu privire la prezentul și viitorul cheltuielilor din agricultură, în contextul bugetului comunitar.

Bineînțeles, mesajul pozitiv este acela că Europa folosește bugetul comunitar ca pe un instrument împotriva crizei. Acest lucru este benefic și trebuie să îl păstrăm. Cele cinci miliarde nu reprezintă mult, dar metoda noastră sistemică de a folosi bugetul comunitar ca pe un instrument pentru a lupta împotriva noilor probleme constituie metoda adecvată și, tocmai de aceea, șefii de state și de guverne au aprobat-o în cadrul recentei reuniuni la nivel înalt, unde au susținut această abordare. Cu toate acestea, trebuie să fim atenți. Dacă această metodă sistemică ne conduce la raționamentul deductiv simplist că agricultura va avea întotdeauna credite neutilizate pentru a plăti noile solicitări și dacă, astfel, concluzionăm, în perioada de până la dezbaterile importante privind viitorul agriculturii după anul 2013, că agricultura are deja mai mult decât este nevoie, aceasta ar fi o imensă greșeală strategică pentru Europa. Cu alte cuvinte, nu ar trebui să considerăm că este necesar să procedăm mai „ușor” în domeniul agriculturii, deoarece bugetul a demonstrat că, până în 2013, am avut întotdeauna bani pe care i-am luat de la Galileo, pentru energie și internet în bandă largă.

Agricultura are nevoie de resurse și va mai avea nevoie de resurse și după anul 2013. În același timp, trebuie să clarificăm un aspect în Uniunea Europeană, care este de la sine înțeles: noile priorități vor avea mereu nevoie de noi resurse.

Lutz Goepel (PPE-DE). - (DE) Doamnă președintă, domnule Graefe zu Baringdorf, „mărunișurile” au însemnat că, în micul meu sat de 450 de locuitori, s-au făcut mari progrese pentru micșorarea decalajului privind serviciile în bandă largă. Cred că, în trei sau patru luni cel mult, vom obține ceea ce ne-am propus.

Doamnă Stavreva, vă mulțumesc foarte mult pentru raportul dumneavoastră. Este de foarte bună calitate.

Doamnelor și domnilor, am putut să lucrez în această aleasă sală de ședințe pentru dezvoltarea agriculturii timp de 15 ani, contribuind la formarea sa, indiferent de dimensiunea exploatației și de forma juridică. Pentru mine, a sosit timpul să fac altceva. Aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei, funcționarilor, domnului Piebalgs și, în special, dumneavoastră, doamnă Fischer Boel.

Atanas Papanizov (PSE). - (BG) În primul rând, aș dori să mulțumesc raportorului, domnul Maldeikis, și să subliniez importanța proiectelor legate de securitatea energetică. Acestea vor crea condiții adecvate pentru o mai mare solidaritate între statele membre prin diversificarea surselor de aprovizionare cu gaze și a furnizorilor reali.

Aș dori să menționez că, în urma negocierilor, țara mea, care a fost serios afectată de criza energetică de la începutul anului, a beneficiat de anumite resurse și s-au instituit legături cu sistemele din Grecia și Turcia. Resursele alocate pentru Nabucco și furnizarea de gaze naturale vor contribui, de asemenea, la securitatea în sud-estul Europei.

Consider că aceste măsuri din partea Comisiei și aceste propuneri constituie doar începutul elaborării unei politici de securitate energetică. Aștept să se propună în viitorul foarte apropiat o strategie pentru îmbunătățirea directivei privind siguranța aprovizionării cu gaze naturale, precum și un proiect de politică energetică comună.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Aș dori să vorbesc despre impactul macroeconomic al acestui pachet. Adesea spunem că trebuie să rezolvăm problemele bancare și să acordăm băncilor mai multe lichidități, mai multe fonduri. Acest pachet este important, deoarece stimulează lichiditatea de pe piața noastră comună. Întrucât capitalul circulă între țări din cauza crizei - un proces natural în dezvoltarea economică - în multe țări, societățile au încetat să își desfășoare activitatea din cauza lipsei de fonduri.

Un astfel de pachet este necesar, dar nu ca un fel de subvenție sau de ajutor. Este necesar pentru a susține piața noastră europeană unită, integrarea noastră, pe care le-am construit pe parcursul multor ani.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să îi mulțumesc doamnei comisar Fischer Boel și domnului comisar Piebalgs. Acesta este un semn bun: agricultura

și energia una lângă cealaltă, conlucrând. Același lucru este valabil pentru domnii Schierhuber și Karas, deputați europeni, care se avântă în luptă, ca să mă exprim astfel, în favoarea fermelor mici și mijlocii. Acesta este un semn bun. Această dezbatere cu privire la cele 5 miliarde de euro denotă că avem ordinea de zi adecvată și că trebuie să consolidăm puterea de cumpărare în zonele rurale. Într-un moment de criză economică și financiară mai ales, provocarea noastră este, ca o prioritate, nu să trimitem banii de care avem nevoie către oligarhiile Rusiei și magnații petrolului, ci să îi păstrăm în Europa și să consolidăm zonele rurale de aici.

Aș dori să îmi exprim felicitările privind această inițiativă și sunt deosebit de mulțumit că o putem adopta astăzi.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Doresc și eu să îi felicit pe colegii noștri raportori. Acest document este important întrucât interconectarea infrastructurii energetice trebuie să fie o prioritate.

Consider că trebuie investit însă mai mult în modernizarea infrastructurii pentru producerea și transportul energiei electrice și spun asta având în vedere și pana de curent de acum câțiva ani, care a afectat mai multe state europene. Cred că pentru proiectul Nabucco însă trebuia alocată o sumă mai mare de bani. Este, totuși, bine că se recunoaște importanța acestui proiect, încă o dată, prin acest document.

În ceea ce privește eficiența energetică a clădirilor, față de comunicarea din luna octombrie a Comisiei în care erau prevăzute 5 miliarde de euro pentru acest subiect, nici în acest document nu regăsim resurse. Avem această prevedere legată de orașele inteligente, dar sumele vor putea fi utilizate doar dacă rămân sume necheltuite și cred că acest lucru este inacceptabil, pentru că trebuie create locuri de muncă și există un potențial imens în acest sector.

Andris Piebalgs, comisar. – Doamnă președintă, constat un sprijin larg pentru propunerea noastră și cred că este foarte important să reamintim care era situația la începutul acestui Parlament.

Avem mai mult sau mai puțin 27 de politici energetice naționale și 27 de piețe cu diferite stadii de liberalizare. Cooperarea între statele membre privind problemele energetice a fost destul de complicată. Am prevăzut câteva linii directe foarte importante, și anume pachetul privind schimbările climatice și energia și am consolidat dimensiunea europeană a pieței interne europene a energiei electrice. Dar problema provenienței banilor a fost mereu prezentă și până acum nu am alocat în mod serios sume substanțiale de bani pentru energie. Din cauza crizei financiare, ne confruntăm în mod evident cu întârzieri în multe proiecte energetice cu intensitatea ridicată a capitalului. În plus, criza gazelor naturale de la începutul anului ne-a reamintit din nou cât de vulnerabilă este Europa în ceea ce privește aprovizionarea cu energie și cât de slab suntem interconectați, ceea ce face dificilă utilizarea modelului și a domeniului de aplicare al Uniunii Europene. Cea mai mare parte a acestui pachet este de fapt alocată acestei interconectări atât de necesare. -

Domnul Paparizov a amintit de Bulgaria. Dacă Bulgaria ar avea trei interconectări suplimentare, ar avea mai puțin de suferit, iar acest lucru nu costă mult. Întrebarea este de ce nu s-a dezvoltat acest proiect. Există mai mulți factori. Interconectarea nu este dezvoltată doar de un stat membru: este nevoie de cel puțin două state pentru acest lucru. De asemenea, este nevoie de societăți pentru a se ocupa de acest lucru. În plus, acest pachet oferă, de fapt, linii directe politice. Statele baltice au discutat îndelung cu privire la cooperarea și interconectările cu piața nordică, dar, până la formularea acestui pachet, am oprit cumva dezvoltarea reală a interconectării baltice. O reuniune recentă a prim-ministrilor din țările baltice și deciziile adoptate în cadrul acesteia sunt atât de importante încât țările baltice nu vor mai fi o insulă de energie.

Consider că pachetul prevede exact ceea ce urmărește Parlamentul să obțină prin trei obiective: siguranța aprovizionării, durabilitatea și competitivitatea UE. Așadar, i-aș ruga pe membrii acestui Parlament să sprijine această propunere, deoarece reprezintă într-adevăr o schimbare semnificativă pentru politica energetică europeană.

Mariann Fischer Boel, comisar. – Doamnă președintă, am ascultat cu atenție numeroasele observații pozitive și constructive din discuțiile care au avut loc astăzi aici.

În primul rând, după cum au precizat unii dintre dumneavoastră, trebuie să specificăm foarte clar că nu ne vom confrunta cu o situație în care nu va exista nicio marjă în bugetul pentru agricultură. Avem un excedent, deoarece nu am avut cheltuieli extraordinare - am avut costuri foarte scăzute privind intervențiile și un cost foarte scăzut privind refinanțarea exportului - și, prin urmare, putem gestiona această situație specifică. Dar nu ne vom lăsa antrenați în situația de a nu avea nicio marjă în buget, din cauza motivelor menționate de domnul Mulder. Dacă ne vom întâlni cu o situație de epidemie în rândul animalelor, pot garanta astăzi aici

că nu ne vom confrunta cu situația în care nu vor fi bani deloc sau nu vor fi destui pentru a soluționa aceste probleme.

De asemenea, este important să subliniem solidaritatea cu privire la distribuirea banilor. Când analizăm dezvoltarea rurală, este evident că s-a făcut o redistribuire în conformitate cu banii disponibili din bugetul pentru dezvoltare rurală pentru diferitele state membre, ceea ce oferă un avantaj de facto noilor state membre.

De asemenea, este important să se perceapă această injecție de capital ca fiind una singulară. În dezvoltarea rurală, va acoperi pur și simplu lacunele pe care le avem în anul 2009, deoarece evaluarea „stării de sănătate” intră în vigoare la 1 ianuarie 2010 și, prin urmare, ne-am aflat într-o situație în care nu am avut bani pentru preîntâmpinarea noilor provocări. Aceste provocări sunt în concordanță cu ideile dragului meu coleg, domnul Piebalgs, privind energia regenerabilă din zonele rurale, utilizarea noilor tehnologii, utilizarea deșeurilor din sectorul agricol pentru a contribui la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, schimbările climatice, apa, biodiversitatea și provocările cu care ne confruntăm în sectorul produselor lactate în Europa.

În final, sunt complet de acord cu faptul că serviciile în bandă largă reprezintă un avantaj, nu doar pentru sectorul agricol ci, de asemenea, pentru fiecare dintre noi. Cu toate acestea, este foarte important să asigurăm o legătură la rețeaua de bandă largă în zonele rurale pentru a încuraja întreprinderile mici și mijlocii și pentru a facilita posibilitatea cetățenilor de mișcare și de folosire în continuare a calculatoarelor, poate o dată sau de două ori pe săptămână, pentru a desfășura o activitate care poate avea loc în oraș. Așadar, serviciile în bandă largă reprezintă unul dintre lucrurile de viitor.

În general și în concluzie, consider că a existat sprijin larg și sper că investiția pe care o vom face prin această plată unică se va dovedi a fi bine cheltuită.

Petya Stavreva, raportoare. – (BG) Aș dori să vă mulțumesc pentru atitudinea pozitivă, precum și pentru recomandările și punctele de vedere pe care le-ați exprimat. De asemenea, doresc să îi mulțumesc doamnei comisar Boel pentru abordarea sa pozitivă și pentru sprijinul pe care continuă să îl ofere agricultorilor și locuitorilor din zonele rurale. Aș dori să adresez mulțumiri speciale președintelui Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, domnul Parish, precum și coordonatorului nostru, domnul Goepel, pentru sprijinul și încrederea dumnealor.

Astăzi, când discutăm despre viitorul politicii agricole comune și despre oportunitatea unui sprijin adecvat, este foarte important pentru noi să precizăm că sute de milioane de cetățeni europeni trăiesc în zonele rurale care acoperă un procent mare din teritoriul Comunității. Aceștia au nevoie de sprijin prin intermediul solidarității noastre.

Sunt foarte mulțumită că toate rapoartele pe care le-am discutat pe parcursul ultimelor luni aici, în cadrul Parlamentului European de la Strasbourg, având ca principal subiect politica agricolă comună, sunt redactate în același spirit și vizează același lucru: că trebuie să luăm în considerare și să recunoaștem nevoile și oportunitățile agricultorilor și ale locuitorilor din mediul rural din toate statele membre.

În calitate de reprezentantă a Bulgariei, una dintre ultimele state care au aderat, consider că este imperativ pentru instituțiile europene, în special pentru Parlamentul European, să transmită un mesaj clar de sprijin cetățenilor Comunității pentru a arăta că suntem aici pentru a da ajutor în momentele dificile ale unei crize economice. În pragul alegerilor europene, este important pentru instituțiile europene să demonstreze că sunt aproape de populație și că doresc să o ajute în perioada dificilă cu care ne confruntăm în prezent.

Eugenijus Maldeikis, raportor. – (LT) Aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei pentru sprijinul acordat. Această dezbatere a arătat că pachetul este de o importanță majoră și nu putem uita cât de dificil a fost pentru Comisie să îl pregătească și să se asigure că acest acord este adoptat. Consider că trebuie să apreciem faptul că, într-o perioadă foarte scurtă de timp, statele membre au fost în măsură să ajungă la un acord, iar acest document se află în Parlament și va fi supus votului.

Sunt de părere că a fost foarte dificil să se găsească un echilibru geografic pentru finanțarea acestor proiecte și pentru evaluarea măsurilor de redresare (mă refer la amploarea impactului pe care îl vor avea acestea asupra proceselor macroeconomice și asupra sectoarelor individuale) și să se utilizeze diferite proiecte energetice subsectoriale pentru finanțare. Astfel, cred că această componență, pe care o avem în prezent, trebuie să genereze un rezultat, iar astăzi am fost foarte fericit să îl aud pe domnul comisar Piebalgs menționând că ar trebui lansate cereri de ofertă înainte de sfârșitul lunii mai. Acest lucru denotă că reacționăm în mod suficient de strategic, având în vedere sensibilitatea întregii probleme.

Cred că acest pachet este, de asemenea, foarte important, în sensul că procesele investiționale în Uniunea Europeană încetinesc semnificativ în fața crizei economice, iar acest pachet va constitui un impuls benefic și un semnal atât pentru statele membre cât și pentru companiile energetice să continue activitățile de investiții, astfel încât obiectivele noastre energetice strategice în cadrul Uniunii Europene să poată fi îndeplinite.

Încă o dată, mulțumesc tuturor pentru sprijinul acordat și vă rog să votați în favoarea acestui pachet.

Președintele. – Dezbateră comună a fost închisă.

Votarea va avea loc astăzi.

*
* *

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Doamnă președintă, m-ați trecut cu vederea în timpul procedurii „catch the eye”. Bineînțeles, acesta este prerogativa dumneavoastră, dar acum aș dori să fac o declarație personală în conformitate cu Regulamentul de procedură.

Președintele. – Nu este posibil, dle Graefe zu Baringdorf, dezbateră s-a încheiat. Știți foarte bine că sunt cinci minute disponibile în temeiul procedurii „catch the eye” și că au prioritate membrii care nu au luat cuvântul în dezbateră. Prin urmare, nu vă pot permite să luați cuvântul acum, dezbateră s-a încheiat. Îmi pare rău.

***

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Adam Gierek (PSE), în scris. – (PL) Regulamentul instituie un program de ajutor pentru economia UE pe perioada de criză. Alocarea acestui ajutor pentru proiectele energetice va conduce la redresarea economică, la o mai mare siguranță a aprovizionării cu energie și la o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Cel puțin, se presupune că se va întâmpla astfel.

O sumă de 3,5 miliarde de euro a fost alocată în acest scop.

Va contribui acest program la depășirea crizei? Mă îndoiesc. Nu vor fi create multe locuri de muncă pe termen scurt cu ajutorul acestor bani. Este nevoie de timp pentru a pregăti fiecare dintre aceste proiecte, astfel încât acestea vor îmbunătăți situația economică doar după o perioadă de timp. Proiectele sunt diferite în privința importanței lor. Cele mai importante sunt acelea care se referă la legăturile energetice între rețele. Acest lucru va consolida coeziunea în cadrul UE.

Cu toate acestea, sunt de părere că proiectele ar trebui să includă legăturile energetice între Polonia și Germania.

În domeniul tehnologiei de captare și stocare a carbonului, criteriile de eligibilitate sunt prea dure și există o presupunere că tehnologia respectivă a fost deja dezvoltată pe acest tip de scală, deși, în realitate, nu s-a întâmplat astfel.

Modul neglijent în care Comisia risipește banii Comunității este derutant și consider că este rezultatul atât al discernământului slab, cât și al doctrinei din spatele abordării. Desigur, banii aruncați pe fereastră, adică banii aruncați în instalațiile CSC, ar fi făcut mai mult pentru combaterea crizei, în cazul în care ar fi fost utilizați pentru renovarea la scară largă și izolarea clădirilor sau pentru construirea a sute de stații de biogaz. Mediul înconjurător ar fi avut, de asemenea, de beneficiat.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), în scris. – (PL) În cadrul dezbaterii referitoare la raportul privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară în ceea ce privește cadrul financiar multianual (2007–2013), aș dori să atrag atenția asupra a trei aspecte.

1. Ar trebui să sprijinim alocarea a 5 miliarde de euro pentru finanțarea proiectelor energetice în 2009 și 2010 și pentru finanțarea dezvoltării infrastructurii de internet în zonele rurale. Ar trebui să alocăm 3,5 miliarde de euro pentru rețeaua energetică și 1,5 miliarde de euro pentru infrastructura de internet în zonele rurale.

2. Deși mi-am acordat sprijinul, aș dori să îmi exprim îngrijorarea că sursa acestor bani suplimentari se află la rubrica 2, prin urmare, acest lucru implică politica agricolă comună, în cadrul căreia plafonul anual prevăzut pentru perspectiva financiară 2007-2013 se va reduce cu 3,5 miliarde de euro în 2009 și cu 2,5 miliarde de

euro în 2010. Acest lucru este cu atât mai îngrijorător cu cât securitatea alimentară a Uniunii Europene este amenințată.

3. De asemenea, trebuie să îmi exprim îngrijorarea față de faptul că acest tip de schimbare fundamentală în cadrul perspectivei financiare 2007-2013 s-a făcut cu două luni înainte de sfârșitul actualului mandat parlamentar, în mare grabă și fără nicio șansă de dezbateri obiectivă asupra subiectului.

James Nicholson (PPE-DE), în scris. – Ca parte a planului european de redresare economică, a fost alocată o sumă suplimentară de 1 miliard de euro pentru dezvoltarea infrastructurii internetului în bandă largă în zonele rurale prin intermediul Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală.

Având în vedere că mă preocupă problemele agricole și rurale, salut din toată inima această inițiativă. În multe state membre, inclusiv în cel din care provin, agricultorii și sătenii nu se bucură de același nivel de acces la internetul în bandă largă, ceea ce îi dezavantajează semnificativ în comparație cu persoanele care locuiesc în metropole și orașe.

Ar trebui să ne amintim că această inițiativă face parte dintr-un pachet care are drept obiectiv stimularea economiilor europene în criză. În acest context, am speranța că accesul îmbunătățit la internetul în bandă largă va contribui la stimularea întreprinderilor mici și mijlocii din zonele rurale.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), în scris. – (FI) Este excelent că pachetul în valoare de cinci miliarde de euro promis de Comisie la momentul începerii crizei economice a fost în sfârșit aprobat. Aveam mare nevoie de bani și cred că sunt valoroase prioritățile hotărâte de Comisie privind sprijinul pentru energie și mediul rural, ceea ce presupune în special dezvoltarea rețelelor în bandă largă. Suma de 100 de milioane acordată pentru proiectul de cablu submarin Estlink 2 va avea un impact deosebit asupra Finlandei. Este de bun augur că proiectul Estlink a rămas pe listă, cu suma alocată neschimbată, încă din momentul în care Comisia a înaintat propunerea sa.

Cu toate acestea, prioritățile pentru pachetul de redresare din domeniul energiei sunt într-adevăr foarte supărătoare - faptul că ideea inițială a Comisiei de a sprijini pur și simplu liniile electrice, captarea și stocarea carbonului (CSC) și proiectele de energie eoliană offshore nu s-a schimbat pe parcurs. Liniile electrice și energia eoliană offshore au meritat, desigur, fonduri suplimentare. Cu toate acestea, accentul irațional pus pe captarea și stocarea carbonului este de neînțeles, în special având în vedere că este probabil ca acesta să primească o finanțare considerabilă din veniturile obținute în urma comercializării emisiilor.

Alte proiecte de energie regenerabilă ar fi trebuit, de asemenea, să aibă o șansă egală pentru a solicita fonduri suplimentare privind redresarea, în afară de cele legate de energia eoliană. În loc să se investească în tehnologia CSC, care reprezintă un risc, accentul ar trebui pus pe sursele de energie regenerabilă. În special, ar fi meritat să primească finanțare diferitele proiecte de energie solară.

A fost o declarație care a venit odată cu pachetul, care a sugerat că fondurile neutilizate ar putea fi canalizate în proiecte pentru a promova eficiența energetică și sursele de energie regenerabilă. În planurile inițiale ale Comisiei, fondurile ar fi fost alocate eficienței energetice, mai degrabă decât să se utilizeze resturile care ar fi putut rămâne pentru acest lucru. De asemenea, este extrem de regretabil că respectiva componentă planificată inițial pentru „orașele inteligente” a fost, în final, exclusă din pachetul de redresare.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), în scris. – (PL) Doamnă președintă, pachetul european de redresare economică, cunoscut și sub numele de pachetul în valoare de 5 miliarde de euro, este legat de dezvoltarea zonelor rurale din UE. Vom alocă o sumă suplimentară de peste 1 miliard de euro pentru a îmbunătăți accesul la internet în zonele rurale și pentru noile provocări care sunt specificate în revizia privind politica agricolă comună. Este păcat că banii disponibili au fost limitați într-o oarecare măsură, dar acum cel mai important lucru este să se finalizeze întregul proces legislativ, cât mai curând posibil. Acest demers ne va permite să reducem disparitatea care există între zonele rurale și cele urbane în dezvoltarea infrastructurii internetului în bandă largă și a serviciilor legate de noile tehnologii. Internetul nu reprezintă numai un fel de fereastră specială deschisă către lume și un instrument pentru schimbul de opinii și obținerea de informații, ci și o modalitate de a facilita multe probleme administrative.

Prin acceptarea acestui pachet, UE va transmite un semnal pozitiv societății noastre rurale. Agricultură deține un rol important în zonele rurale, dar multe tipuri de întreprinderi mici se găsesc, de asemenea, în zonele rurale, precum magazinele, atelierile și depozitele. Consider că dezvoltarea internetului va contribui la dezvoltarea educației și a micilor întreprinderi, inclusiv a serviciilor de turism, în aceste zone. De asemenea, poate contribui la câștigarea de venituri suplimentare, mai ales în micile exploatații familiale.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), în scris. – (BG) Doamnelor și domnilor, sincronizarea programului european de sprijinire a redresării economice, inclusiv investiția de aproximativ 4 miliarde de euro în proiectele din domeniul energiei, este ideală și va avea un efect pozitiv sub cel puțin două aspecte: stimularea redresării sectoarelor importante din economie și rezolvarea problemelor substanțiale din domeniul energiei.

Recenta criză a gazelor a demonstrat, fără îndoială, că siguranța aprovizionării cu energie depinde în mod direct de interconectarea infrastructurii energetice între statele membre, fără de care nu poate fi furnizată asistența către țările afectate. Fără stabilirea unor conexiuni bune între sistemele din țările relevante, nu este posibil să se creeze o piață energetică unificată sau să se aplice principiul solidarității în cadrul UE.

Criza economică impune soluții rapide. De aceea, sprijin programul care a fost propus, deși sunt pe deplin conștient că modul în care sunt selectate proiectele și sunt distribuite resursele nu este cel mai corect.

Aș dori să subliniez sprijinul pentru conducta de gaz Nabucco separat, deoarece este timpul ca UE să depună mai multe eforturi pentru acest proiect, dacă nu dorim să risipim oportunitățile de a utiliza gazul din Marea Caspică pentru a ne diversifica sursele. Fac apel la Comisie să intervină mult mai activ astfel încât să obțină rezultate reale și progres privind Nabucco, cât mai curând posibil.

Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

3. Directivele privind băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, dispozițiile de supraveghere și gestionarea crizelor (2006/48/CE și 2006/49/CE) - Program comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului

Președintele. – Următorul punct este dezbateră comună privind:

- raportul (A6-0139/2009) dlui Karas, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, dispozițiile de supraveghere și gestionarea crizelor [COM(2008)0602 – C6-0339/2008 – 2008/0191(COD)], și

- raportul (A6-0246/2009) dlui Hoppenstedt, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, referitor la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui program comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului [COM(2009)0014 – C6-0031/2009 – 2009/0001(COD)].

Othmar Karas, raportor. – (DE) Doamnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, astăzi am șansa de a vă prezenta nu numai constatările Comisiei pentru afaceri economice și monetare, ci și rezultatele îndelungatelor negocieri cu Consiliul și Comisia. Săptămâna trecută am ajuns la un acord în cadrul unui trialog privind abordarea comună pentru dezvoltarea unui nou cadru destinat piețelor financiare.

Vă spun, vă rog, să analizați aceste propuneri, pe care le dezbatem astăzi, ca fiind un pachet complet. Unii dintre noi au dorit mai mult, unii mai puțin, în cadrul acestui Parlament, în cadrul Consiliului și al Comisiei. Vă pot spune că nu am căzut de acord cu privire la cel mai mic numitor comun, dar am încercat să cădem de acord asupra a mai mult decât cel mai mare numitor comun.

Am propus o direcție pentru următorii pași, pentru că aceasta nu poate fi decât un prim pas. Nu avem un răspuns la criza economică și financiară. Dar suntem gata să facem următorul pas, pentru a obține o victorie în dezvoltarea unui nou cadru pentru piețele financiare, care va duce la simplificarea reglementării de pe piața financiară și la europeanizare, care va crea certitudine pe piețele financiare și stabilitate pentru toți participanții pieței, ceea ce reprezintă o evoluție a piețelor financiare, este o reacție la criza financiară și protejează sectorul descentralizat.

Aș dori să îi mulțumesc doamnei Berès, doamnei Bowles și colegilor mei deputați din celelalte grupuri pentru sprijinul acordat și, în special, Secretariatului și întregului personal.

Această propunere conduce la mai multă transparență, la mai multă certitudine juridică și, prin urmare, generează mai multă încredere într-un moment caracterizat printr-o lipsă a încrederii. Acesta nu este singurul corp de legi pe care îl propunem. În ultima ședință plenară, am decis să reglementăm agențiile de rating, am

adoptat noile structuri de supraveghere pentru sectorul asigurărilor, iar Comisia a prezentat o nouă propunere pentru fondurile mutuale protejate. Este un pachet suplimentar, cu ajutorul căruia indicăm direcția.

Sunt cinci puncte. Primul este supravegherea pieței financiare, unde, ca un prim pas, am consolidat rolul CEPS și pe cel al Băncii Centrale Europene. De asemenea, am consolidat echilibrul între autoritățile de reglementare din statul de origine și din statul gazdă. A doua etapă este că trebuie să realizăm acum o integrare mai puternică a supravegherii pieței financiare. Toate cerințele sunt cuprinse în acest raport, deoarece avem nevoie de o structură integrată de supraveghere pentru a ne permite să depășim noile provocări.

Al doilea domeniu este reprezentat de securitizare, acordarea de credite. Introducem pentru prima dată norma conform căreia un credit poate fi acordat numai dacă creditorul deține o rezervă de titluri de valoare în registrele sale. Am prevăzut o rezervă de cel puțin 5 %, dar am însărcinat CEPS să verifice dacă o creștere este rezonabilă și să publice propriile constatări într-o revizuire a Comisiei înainte de sfârșitul anului, luând în considerare evoluțiile internaționale. Acesta este un semn important pentru piețe: fără o rezervă nu avem nimic. Rezerva conduce la transparență și, de asemenea, la un mai bun control.

În al treilea rând, am reglementat expunerile mari din punct de vedere al fondurilor proprii/al gradului de risc. Nu se poate lua în considerare nicio expunere mare pentru mai mult de 25 % din fondurile proprii ale unei bănci. Iar în cazul în care băncile se împrumută reciproc, nu trebuie depășită suma de 150 milioane de euro.

Al patrulea punct este faptul că facem eforturi pentru a îmbunătăți calitatea fondurilor proprii și a capitalului hibrid. Cu toate acestea, luăm în considerare reglementările legale existente în statele membre, deoarece nu dorim să avem efecte prociclice în timpul crizei economice și financiare. Este un punct important faptul că am creat o reglementare tranzitorie corectă și profesionistă, în special pentru cooperative, bănci de economii și aporturi de capital tacite în Germania. Cu toate acestea, mai rămân multe de făcut.

Aș dori să menționez prociclicitatea ca fiind al cincilea punct.

Aceste rapoarte precizează că efectele prociclice ale directivelor existente trebuie să fie identificate în mod clar și foarte repede de către Comisie și că trebuie să ne asigurăm că schimbarea necesară va avea loc până la toamnă.

Fac apel la dumneavoastră să acceptați acest raport și propunerea de acord în cadrul dialogului, astfel încât noi, și anume Uniunea Europeană și Parlamentul European, să ne putem menține rolul de lideri în ceea ce privește reforma piețelor financiare. De asemenea, este important să punem în aplicare toate cerințele pentru dezvoltarea viitoare, astfel încât să putem asigura accesul către o piață financiară îmbunătățită, mai stabilă și mai de încredere și, încă o dată, să ne asumăm un rol de lider la următoarea reuniune la nivel înalt a G20. Solicit sprijinul dumneavoastră în această privință.

PREZIDEAZĂ: DL MAURO

Vicepreședinte

Karsten Friedrich Hoppenstedt, raportor. – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, lipsa unei supravegheri financiare care să funcționeze uniform pe cuprinsul Europei și eșecul sistemului la nivel internațional și european sunt unele dintre motivele actualei crize financiare și economice. De aceea, trebuie să ne asigurăm că informațiile sunt integrate în sistem într-o manieră coordonată și că organizațiile individuale fac schimb de informații pentru a împiedica o altă criză.

Buna supraveghere publică ce funcționează în unele state membre trebuie optimizată pentru toate cele 27 de state membre, astfel încât să se asigure bunul transfer al informațiilor. Acest lucru necesită resurse financiare. Trebuie să rezolvăm criza acum și să punem la dispoziție resurse acum. Tocmai aceste lucruri se realizează prin programul comunitar de sprijin pentru activități specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului.

Salut răspunsul Comisiei la apelul la acțiune al Parlamentului și faptul că aceasta propune să ofere Comunității sprijin financiar în sectorul serviciilor financiare și în domeniul raportării financiare și al auditului, ca și pentru activitățile anumitor instituții europene și internaționale, cu scopul de a se asigura că politicile comunitare în acest domeniu sunt eficace. Va fi prezentat un nou program comunitar pentru a permite contribuții directe care să finanțeze aceste instituții individuale din bugetul comunitar.

Cofinanțarea de acest gen pentru comisii și autoritățile de supraveghere poate contribui într-o mare măsură la îndeplinirea mandatelor lor în mod independent și eficient. Programul trebuie să fie conceput în mod flexibil și finanțat corespunzător pentru a se asigura că cel puțin cerințele comisiilor de nivel 3, inclusiv CESR, CEIOPS și CEBS, sunt acoperite. Propunerea Comisiei a fost cu 40% sub ceea ce comisiile de nivel 3 consideră necesar pentru următorii patru ani. În Consiliu s-a manifestat un apetit scăzut pentru creșterea substanțială a bugetului, chiar dacă era clar că este nevoie de o îmbunătățire considerabilă a supravegherii pieței financiare.

La finalul negocierilor s-a convenit asupra unei cifre de aproximativ 40 de milioane de euro pentru următorii patru ani: 500 000 de euro pentru comisiile de nivel 3 pentru 2009 și încă 38,7 milioane de euro din 2010 până în 2013, din care 13,5 milioane sunt alocate pentru aceste comisii. În ceea ce privește raportarea financiară și comisiile de audit, propunerea inițială a Comisiei pentru reformarea acestei organizări a fost prea slabă. Prin urmare, aceasta înseamnă că noi, ca Parlament, am putut face îmbunătățiri și, în urma negocierilor trilaterale, am obținut un rezultat acceptabil în ceea ce privește valorile financiare individuale de referință și perioadele de finanțare. Cele mai recente constatări ale Grupului Larosière și ale raportului indică că există motive întemeiate pentru prezentarea de către Comisie a unui raport către Parlament și Consiliu, nu mai târziu de 1 iulie 2010, și a unor propuneri legislative necesare pentru continuarea reformei în domeniul reglementării și al supravegherii piețelor financiare europene, pentru a adapta acest program la schimbările efectuate.

Pe fondul actualei crize financiare este esențial să se acorde prioritate maximă extinderii convergenței în privința supravegherii și cooperării în domeniul serviciilor financiare în ceea ce privește raportarea financiară și auditul.

Acum 14 zile, în dezbateră din sesiunea plenară asupra Directivei Solvabilitate II, am spus că este important ca Europa să transmită semnale clare de care să se țină seamă în restul lumii. Cred că am transmis semnale clare în ultimele săptămâni, inclusiv prin raportul întocmit de dl Karas în privința agențiilor de rating, că putem fi luați în serios de către partenerii noștri internaționali și că nu suntem doar pasageri în sistem, așa cum am fost în ultimele câteva decenii. Acesta este un semnal bun.

Aș dori să le mulțumesc raportorilor alternativi, dna Bowles și dna Berès. Întrucât aceasta este ultima mea luare de cuvânt în acest Parlament, aș mai dori să mulțumesc Comisiei, colegilor mei deputați și Consiliului pentru cooperarea lor. A fost o plăcere să lucrez alături de dumneavoastră. Permiteți-mi să dau un exemplu de rezultat mulțumitor al acestei cooperări. Președinția Cehă a Consiliului a decis cu 30 de minute în urmă să accepte rezultatul negociat în cadrul discuțiilor trilaterale. Avem o propunere pe care o putem adopta azi și am certitudinea că grupurile mari din Parlament vor vota și ele în favoarea acestor propuneri.

Multe mulțumiri, din nou, pentru cooperarea dumneavoastră.

Charlie McCreevy, membru al Comisiei. – Domnule președinte, la două săptămâni după ultima noastră dezbateră asupra măsurilor împotriva crizei financiare, mă bucur că am această ocazie de a discuta cu dumneavoastră acțiuni suplimentare care au fost luate în comun pentru a face față acestei provocări.

Astăzi îmi face o deosebită plăcere să salut perspectiva unui acord în primă lectură asupra a două măsuri cheie: programul comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului și revizuirea Directivei privind cerințele de capital (DCC). Ambele vor aduce o contribuție importantă, nu numai în privința eforturilor de relansare, această contribuție fiind crucială și în ceea ce privește eficacitatea pe termen lung a supravegherii financiare și a forței sectorului financiar din UE.

În primul rând, aș dori să salut amendamentele Parlamentului la propunerea pentru un program comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului. Criza financiară a demonstrat nevoia de a consolida în continuare mecanismele UE în materie de supraveghere. Ne-a mai amintit de importanța transparenței și a independenței pentru organismele active în domeniul raportării financiare și al standardelor de audit.

Pentru Comisie, o acțiune esențială pentru realizarea acelor țeluri este întărirea rolului organismelor cheie din aceste domenii, dar la nivel european și internațional. De aceea, Comisia și-a propus să le asigure sprijin financiar.

Credem că există un consens asupra faptului că aceste organisme au nevoie de finanțare stabilă, diversificată și adecvată. Când va fi adoptat, programul le va permite să-și îndeplinească misiunea într-o manieră mai independentă și mai eficientă. Pentru cele trei comisii de supraveghere, programul va constitui un prim pas în consolidarea capacităților lor în sensul recomandărilor stabilite în raportul de Larosière.

Programul le va da posibilitatea să dezvolte proiecte care vor spori convergența în materie de supraveghere în Europa și cooperarea între autoritățile naționale de supraveghere. În special, schimbul de informații va fi facilitat prin crearea de noi instrumente de tehnologia informației. Pregătirea comună pentru supraveghetorii naționali va permite apariția unei culturi de supraveghere comune.

Programul va pregăti și baza pentru următorii pași în reformele de supraveghere, de care Comisia se va ocupa în săptămânile următoare. De asemenea, trebuie să asigurăm o calitate înaltă pentru normele de raportare financiară și de audit, care sunt armonizate la nivel internațional. Trebuie să ne asigurăm că există condiții echitabile de participare pentru utilizatorii europeni și că aceste norme sunt elaborate de către cei ce stabilesc standardele.

Aceasta este o condiție importantă pentru crearea unui mediu de afaceri favorabil pentru firme, cu atât mai mult în contextul economic actual. Evitând situația în care Fundația Comitetului pentru Standarde Internaționale de Contabilitate, Grupul consultativ european pentru raportare financiară și Consiliul de Supraveghere Publică Internațională se bazează pe finanțarea voluntară acordată de părți nediversificate și potențial interesate, putem îmbunătăți calitatea și credibilitatea procesului de stabilire a standardelor.

Consolidând Grupul consultativ european pentru raportare financiară, vom asigura Uniunii Europene recomandări mai puternice atunci când standardele internaționale de raportare financiară sunt elaborate de către Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate. Ajutând Consiliului de Supraveghere Publică Internațională să-și mărească capacitățile de supraveghere, intenționăm să ne asigurăm că standardele internaționale de audit vor corespunde cerințelor europene de calitate în momentul aplicării lor.

Amendamentele propuse modifică propunerea Comisiei în privința modului de redistribuire a pachetului financiar către beneficiari. Nu suntem pe deplin mulțumiți în acest sens. În special, am fi preferat să nu fie redistribuite sume de la Grupul consultativ european pentru raportare financiară (EFRAG) către comisiile de supraveghere ale UE.

EFRAG este un organism european. Este un element esențial al influenței UE în procesul de stabilire a standardelor de către Fundația Comitetului pentru Standarde Internaționale de Contabilitate. Distribuirea de sume din pachetul financiar de la EFRAG către alte organisme europene nu trimite semnalul corect. Recunoaștem însă că doar o sumă limitată va fi redistribuită de la EFRAG către comisiile de supraveghere ale UE.

De asemenea, credem că încă mai putem realiza majoritatea obiectivelor pe care le vizăm în cadrul programului și, din aceste motive, putem sprijini amendamentele. După cum spunea și domnul Hoppenstedt, sunt încântat să folosesc acest prilej pentru a anunța că Coreper a adoptat amendamentele propuse în această dimineață și aceasta înseamnă că atât Consiliul, cât și Comisia pot sprijini acum propunerea Parlamentului.

Trecând la revizuirea DCC, îmi face plăcere să exprim sprijinul general al Comisiei pentru amendamentele Parlamentului. Sprijin general, dar nu sprijin total, întrucât Comisia încă nutrește o serie de preocupări în privința securizării.

Propunerea adoptată de Comisie în octombrie anul trecut este rezultatul unei consultări largi, proces ce a început înainte de criza financiară. În multe privințe, această revizuire a DCC s-a dovedit a fi un prim răspuns oportun și puternic la criză.

Recunoscând urgența situației, Parlamentul European a răspuns în mod lăudabil, adoptând această propunere în prima lectură. În consecință, avem acum principii mai stricte de gestionare a riscului de lichidități, norme puternice referitoare la diversificarea riscului, o supraveghere consolidată, o bază de capital mai bună, lideri de societăți care cu fonduri proprii achiziționează acțiuni la firmele pe care le conduc, asemeni oricărui investitor, alături de o serie de cerințe de măsuri prudențiale pentru securizare. Din orice perspectivă am privi, acesta este un progres semnificativ.

În ceea ce privește faimoasa reținere de 5% pentru securizări, sunt încântat să văd că Parlamentul a rezistat apelului din partea industriei de a respinge ceea ce aceștia considerau nu mai devreme de anul trecut drept un nonsens total. Aș dori să spun că norma privind reținerea a apărut ca ceva ce reprezintă nu un nonsens, ci pur și simplu bun-simț. Această normă este recunoscută acum de către G20 ca o măsură cheie pentru consolidarea sistemului financiar. Privind în viitor, Comisia va sprijini, fără nicio îndoială, orice eforturi suplimentare de a face textul și mai lipsit de echivoc.

Comisia s-a aflat în prima linie a inițiativelor globale de abordare a crizei. Comitetul de supraveghere bancară de la Basel va proceda la fel. De aceea, salut clauza care prevede o revizuire până la finele anului 2009, sugerată

de Parlamentul European. Comisia va examina necesitatea de a crește valoarea cerinței de reținere, ținând cont de evoluțiile internaționale.

De asemenea, sunt încântat să văd că Parlamentul a rezistat solicitărilor adresate de industrie pentru norme mai puțin stringente în privința riscurilor interbancare. Să ne amintim de faptul că băncile nu sunt lipsite de riscuri. Aceasta este o lecție crucială a crizei financiare. Diversificarea adecvată și garanțiile sunt deosebit de importante pentru asigurarea stabilității financiare.

În privința fondurilor proprii, înțeleg ezitarea unora dintre deputați legată de faptul că Parlamentul ar putea lua în considerare retrogradarea anumitor instrumente naționale care nu îndeplinesc criteriile de eligibilitate pentru capitalul de bază de rangul 1. Permiteți-mi să fiu mai exact. Înțeleg această ezitare, dar numai în contextul economic actual. Relansarea economică este pe calea cea bună. Comisia este angajată deplin în sporirea în continuare a calității fondurilor proprii, așa cum s-a convenit la reuniunea la nivel înalt a G20.

În ceea ce privește securitizarea, Comisia încă mai consideră că unele aspecte ar fi necesitat o clarificare suplimentară și o specificare a modului de calculare a reținerii de 5%. Înțeleg că Parlamentul European a muncit sub presiunea timpului și sunt încântat că o a doua șansă a fost acordată Comisiei pentru a consolida textul într-un raport ce trebuie prezentat la sfârșitul anului 2009.

Cele două rapoarte asupra cărora veți vota azi demonstrează că atunci când deputații europeni, miniștrii de finanțe și comisarii gândesc în perspectivă și asigură conducere politică, un răspuns rapid și eficace la provocările cu care ne confruntăm este posibil. Ambele măsuri discutate azi vor contribui în mod semnificativ la pregătirea procesului de revizuire a cadrului financiar și de supraveghere al UE.

Pe lângă aceste măsuri, miercurea trecută am prezentat un pachet de inițiative cruciale pentru a reacționa la criza financiară, acoperind fondurile de investiții alternative, structurile de remunerare și pachetele de produse de investiții cu amănuntul.

Nu în ultimul rând, peste trei săptămâni, o comunicare a Comisiei va prezenta opiniile acesteia cu privire la acțiunile de întreprins în urma recomandărilor raportului de Larosière privind supravegherea financiară. Cu aprobarea Consiliului European din iunie, alte propuneri legislative vor fi prezentate în toamnă.

Gary Titley, raportor pentru avizul Comisiei pentru bugete. – Domnule președinte, mă voi referi la raportul dlui Hoppenstedt pentru a prezenta avizul Comisiei pentru bugete. Ca și în cazul dlui Hoppenstedt, aceasta va fi ultima mea luare de cuvânt în fața acestei Camere, după 20 de ani de activitate.

Comisia pentru bugete recunoaște importanța acestor propuneri și urgența lor. Este cât se poate de clar că unele politici cheie ale UE vor fi subminate în lipsa finanțării adecvate și, de aceea, suntem încântați să sprijinim propunerea. Cu toate acestea, am dori să subliniem că acești bani vin din suma alocată titlului 1a, reducând astfel această sumă și, deci disponibilitatea finanțării altor proiecte ce pot fi importante în viitor. Trebuie să reținem acest lucru.

În al doilea rând, trebuie să ne asigurăm și că aceste organizații nu vor deveni în nici un fel agenții, pentru că dacă acest lucru s-ar întâmpla, ele ar face, bineînțeles, obiectul acordului interinstituțional privind agențiile.

În sfârșit, nu am vrea ca poziția Comisiei pentru bugete să fie subminată în niciun fel de graba în adoptarea acestor propuneri. De aceea, Comisia pentru bugete a fost încântată să sprijine propunerea dlui McCreevy de luni seara referitoare la finanțarea interimară, pentru a ne putea asigura că au loc proceduri de finanțare corecte și discuții trilaterale adecvate cu privire la implicațiile financiare ale acestor propuneri.

Președintele. – Mulțumesc, dle Titley, pentru cei 20 de ani pe care i-ați dedicat cauzei europene.

John Purvis, în numele Grupului PPE-DE. – Domnule președinte, părem a fi un șir de veterani cu mâna ridicată pentru a vorbi; aș fi preferat să nu iau pentru ultima dată cuvântul în Parlamentul European în cea mai proastă situație economică din viața mea - și este vorba de o viață care a început în anii 1930 - și aș fi preferat să nu trebuiască să iau cuvântul într-o dezbatere referitoare la un document legislativ european care nu este, din păcate, pe deplin satisfăcător: directiva privind cerințele de capital.

Eu și grupul meu vom sprijini compromisul la care a ajuns raportorul Karas cu multă îndemânare și răbdare în condiții de presiune puternică a timpului și în condițiile economice febrile actuale. Dar sper că aceia dintre colegii mei care vor reveni după alegeri se vor întoarce la procesul deplinei codecizii, care poate testa cu adevărat și în totalitate legislația și care o poate ameliora. Mă tem că mare parte din această legislație adoptată în grabă va produce consecințe neintenționate și neplăcute. De exemplu, mă tem că normele privind expunerile

mari, preamărite de comisarul McCreevy și determinate de îngrijorări reale referitoare la riscul de contrapartidă, vor face și mai dificilă reactivarea pieței monetare interbancare la măsura sa deplină și dorită. Mă tem că noua normă privind reținerea, de asemenea laudată de comisarul McCreevy, va obstrucționa, de fapt, renașterea securitizărilor, care reprezintă un mecanism esențial și predominant benefic pentru finanțarea ipotecilor, a creditelor auto și de consum.

Toate stimulentele guvernamentale pe care cineva le poate avea în vedere nu pot compensa o piață a securitizărilor muribundă. Așadar, sper că atunci când va fi momentul ca această directivă să fie revizuită, evaluările necesare de impact vor fi fost făcute, consiliile de înțelepți vor fi fost deja consultate, contextul global va fi fost analizat corect și pe deplin și, în cele din urmă, vor fi puse în aplicare norme pe deplin adecvate.

Pervenche Berès, în numele Grupului PSE. – (FR) Domnule comisar, deplâng absența președinției Consiliului. Domnule McCreevy, v-ați plasat mandatul de comisar pentru piața internă sub semnul pauzei de reglementare. Din păcate - și nu știu cum să mă exprim cel mai bine - ar fi trebuit să vă răzgândiți și să fi acceptat sfatul Grupului Socialist din Parlamentul European care, la prezentarea raportului dlui Katiforis, v-a spus că era necesară o legislație în privința agențiilor de rating sau ar fi trebuit să îl ascultați pe raportorul nostru, dl Rasmussen, care v-a spus că trebuia introdusă reținerea privind securitizările în sectorul bancar.

În sfârșit, ar fi trebuit să decideți introducerea de garanții pentru depozitele bancare. Vedeți dumneavoastră, pauza de reglementare nu este o noutate. Din fericire, nu vom mai fi nevoiți să ne ocupăm de aceste probleme împreună cu dumneavoastră în viitoarea sesiune parlamentară. Spun acest lucru pentru că ultima propunere pe care ne-ați supus-o atenției în privința fondurilor alternative și a fondurilor de investiții era nerezonabilă și faptul că nici măcar nu ați fost de acord să veniți și să discutăm problema cu Comisia pentru afaceri economice și monetare dovedește acest lucru.

În ceea ce privește raportul dlui Karas, consider că este un raport important pe care trebuie să-l adoptăm azi, pentru că transmite un semnal, în cadrul Uniunii, către sectorul nostru bancar și către toți partenerii noștri din G20 cu privire la necesitatea introducerii reținerii pentru securitizări. Fondurile proprii trebuie definite mai bine. În viitor, va fi nevoie de o mai mare supraveghere transnațională a grupurilor și de o supraveghere integrată pe linia raportului domnului Jacques de Larosière. În sfârșit, trebuie să organizăm case de compensare pentru derivate și pentru transferul riscului de credit.

Aș dori să îi mulțumesc dlui Karas pentru modul în care a fost posibil să redeschidem negocierile trilaterale pentru a putea, înainte ca această directivă să intre în vigoare, să revizuiem pragul fixat pentru reținere. După ce am comandat studii și am încredințat CEBS un mandat să determine în ce condiții această reținere trebuie planificată în mod expert, am putut verifica dacă pragul de 5%, asupra căruia vom vota azi, este cel potrivit, cu atât mai mult cu cât acum am corectat domeniul de aplicare al reținerii, alegând, consider eu, soluția corectă și renunțând la garanțiile dorite de dl Purvis.

În ceea ce privește raportul dlui Hoppenstedt, doresc să-i mulțumesc cât se poate de sincer, deoarece cred că în acest caz ne-am implicat cu folos și în mod pozitiv. În trecut, Comisia ne-ar fi spus că nu poate finanța comisiile de nivel 3; azi, acest lucru este posibil chiar înainte ca respectivele comisii să devină agenții. Salutăm acest aspect. La sugestia raportorului, atât costurile de funcționare, cât și costurile proiectelor vor fi astfel eligibile pentru finanțare și Parlamentul va cunoaște mai bine caracterul proiectelor ce vor fi finanțate în acest mod. Nu putem decât să considerăm această decizie binevenită; ne îndreptăm în direcția corectă.

În sfârșit, legat de standardele de contabilitate și de condițiile în care organizațiile internaționale contribuie la întocmirea lor, am făcut presiuni asupra acestor organizații pentru a-și îmbunătăți modul de administrare și pentru a-și defini mai bine rolurile. Cred că și în acest domeniu, Parlamentul European, cu raportul dlui Hoppenstedt, a făcut o treabă utilă și aș dori să mulțumesc tuturor raportorilor, ca și acestei Camere, dacă, așa cum sper, va adopta mai târziu aceste două rapoarte cu o largă majoritate.

Sharon Bowles, în numele Grupului ALDE. – Domnule președinte, textul DCC convenit este un bun pas înainte în privința capitalului de bază, a expunerilor și a supravegherii. Prevederea legată de securizare, actualmente cu penalități proporționale în caz de nerespectare a obligației de diligență, nu este perfectă, dar este potrivită scopului - scopul de a recâștiga încrederea și de a repara piața securitizărilor. Revizuirea de la finele anului în privința procentului de reținere înseamnă că am acoperit toate aspectele, inclusiv cooperarea internațională.

Problemele europene cu securitizările au venit de pe partea achizițiilor din SUA, dar teama a afectat și propriile noastre securitizări. Băncile și-au pierdut instrumentul principal care le permitea să-și vândă creditele - un instrument important pentru că a eliberat capital pentru alte împrumuturi și a fost un motor principal al

dezvoltării. În 2006-2007, securitizările europene totalizau 800 de miliarde de euro: 526 de miliarde de euro sprijineau ipotecile europene și zeci de miliarde pentru achiziționarea de autoturisme, cheltuielile înregistrate pe cărțile de credit și împrumuturi pentru IMM-uri - și da, inclusiv în jur de 40 de miliarde de euro sub formă de credite pentru IMM-urile germane. Acestea sunt chiar domeniile unde criza creditelor lovește cel mai tare. Nu este o coincidență. Pentru că trebuie să ne confruntăm cu faptul că posibilitatea de creditare a băncilor este limitată în funcție de capitalul lor și ele sunt blocate până se adună alt capital sau împrumutul este vândut. Așa că, cu cât reușim mai repede să asigurăm funcționarea controlului de calitate al securitizărilor europene, cu atât mai bine.

S-ar putea spune că, dacă o reținere de 5% garantează un comportament onest din partea băncilor, atunci un procent 10% ar face acest lucru și mai bine, dar valoarea reținută atrage o cheltuială de capital, deci reduce capitalul ce poate fi eliberat și restricționează creditarea. Un procent de 10% în momente de stres continuu asupra capitalului ar afecta debitorii și afacerile, nu băncile. De aceea, alte forumuri - care au început și ele cu propuneri de rețineri mai mari - au tendința de a rămâne la valoarea de 5% de asemenea.

În sfârșit, vigilența unei supravegheri inteligente va fi cea care va preîntâmpina viitoare abuzuri, mai degrabă decât reglementările pentru ce a fost și s-a dus. În privința comisiilor de nivel 3, putem vedea că, în ciuda problemelor și a lipsurilor în supraveghere, Parlamentul a recunoscut mai bine decât statele membre că deficitul nu pot fi astupate fără resurse. Parlamentul a urmărit acest aspect solicitând mai multe resurse pentru respectivele comisii. Organismele internaționale de contabilitate și de audit vor beneficia și ele de pe urma unei finanțări neutre mai diversificate și UE poate prelua conducerea în acest sens, dar nu la nesfârșit dacă alte țări nu ni se alătură. Mă bucur că am clarificat acest lucru. Finanțarea trebuie căutată și din partea utilizatorilor, de exemplu a investitorilor.

Konstantinos Droutsas, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Domnule președinte, criza economică de azi este o criză a supraproducției, a supraacumulărilor de capital. Este, după cum admite toată lumea acum, o criză a sistemului capitalist în sine. Eforturile de a prezenta această criză ca pe una financiară, o criză a lichidităților, sunt făcute pentru a-i induce în eroare pe muncitori și pentru a evita recunoașterea adevăratelor cauze, care au dus la creșterea șomajului, la venituri mai mici, la relații de muncă flexibile și la atacuri disperate asupra lor.

Măsurile luate pentru a supraveghea standardele de contabilitate, cu controale asupra liniilor de credit și a fondurilor proprii, nu au eșuat doar în limitarea lipsei de răspundere a băncilor; în esență, sunt măsuri pe care băncile însele le doresc pentru a proteja această lipsă de răspundere, sub o supraveghere și un control superficial, supraveghere care, în loc să protejeze interesele micilor deponenți care au fost și continuă să fie amenințați de criza economică, menține condițiile concurențiale pentru bănci și le va permite folosirea de noi instrumente pentru a-și mări profiturile.

Rezerva pe care băncile au demonstrat-o chiar statului cofinanțator, în schimbul unor controale și mai mici, este tipică pentru poziția lor, o poziție caracterizată de lipsa de răspundere care, în jungla pieței, are ca rezultat, din nou, o creștere a profiturilor și a prețurilor, în timp ce muncitorii sunt încă o dată chemați să plătească costurile crizei. Muncitorii nu sunt înșelați sau dezorientați de deciziile Uniunii Europene de a pune capăt crizei. Ei știu că aceste decizii au pus întreaga greutate a crizei pe umerii lor și că încearcă să mențină profituri și mai mari pentru sistemul capitalist.

Nils Lundgren, în numele Grupului IND/DEM. – (SV) Mulțumesc, domnule președinte. Am trecut printr-o recesiune financiară globală, care continuă să ne facă probleme. Înainte de a acționa la nivelul UE, trebuie să analizăm de ce a apărut această situație. Aș dori să spun următoarele. În primul rând, avem de-a face cu un capitalism fără proprietari. Marile companii nu mai sunt gestionate de acționarii lor, ci de fonduri de pensii, companii de asigurări și alte tipuri de fonduri. Aceasta duce la o situație în care funcționarii pot administra companiile cum vor și fac acest lucru într-o manieră adecvată intereselor lor, ceea ce mărește riscurile enorm, rezultatele fiind cele pe care le vedem acum. Avem bănci care sunt „prea mari ca să greșescă”, după cum spune un slogan. Legea Glass-Steagall era menită să împiedice acest lucru, dar ea a fost abrogată în SUA. Poate că ar trebui să ne gândim dacă nu cumva aceasta este parte a soluției. Avem garanții la depozite pentru deponenți la scară mică și chiar pentru deponenții la scară mare. Aceasta înseamnă că persoanele care depun bani în bănci nu își bat prea mult capul dacă băncile sunt sigure sau nu, întrucât știu că vor fi protejați de contribuabili. Aceasta este o problemă. Șefii băncilor centrale nu distrug iluzia, ci mai degrabă sunt lăudați când asigură în mod constant lumea că baloanele de săpun pot continua să crească *ad infinitum*.

Alan Greenspan și-a câștigat o reputație imensă pentru ceva ce, în practică, este o explicație semnificativă a motivului pentru care situația a devenit atât de gravă. Creditele ipotecare au marcat începutul și o parte

importantă a crizei și au fost introduse de politicieni care spun acum că vom rezolva problema preluând și mai mult din puterea pieței. Mă îndoiesc că aceasta este o soluție. Sistemul de reglementare Basel II a fost eludat prin sectorul bancar paralel. Acum vorbim de noi reguli pentru capital. Dacă asta înseamnă și mai multă activitate bancară paralelă, ele nu ne vor ajuta. De aceea, cred că trebuie să abordăm problema altfel și să ne întrebăm ce e de făcut. Apoi, vom descoperi că foarte puține lucruri trebuie făcute la nivelul UE. Aceasta este o problemă globală și trebuie rezolvată în altă parte.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, după părerea mea, una dintre cele mai bune măsuri adoptate de Parlamentul European în mandatul actual a fost decizia de anul trecut privind necesitatea unei reglementări mai stricte și a unei stabilități mai mari în sistemul financiar. Este păcat că această decizie nu a fost adoptată cu trei ani în urmă. Înaintarea unui proiect de directivă privind cerințele de capital este un alt rezultat practic în acest context. Criza financiară a atras atenția asupra deficiențelor din mecanismele de supraveghere, inclusiv supravegherea consolidată.

Sunt de acord că punctul de plecare pentru rezolvarea problemei trebuie să fie crearea unui sistem european descentralizat de organisme de supraveghere bancară, pe baza modelului băncilor centrale europene. De asemenea, sunt în favoarea unor norme mai stricte pentru securitizare. Inițiatorii trebuie să păstreze un anumit procent de risc care provine din expunerile pe care le securitizează și trebuie solicitată o diligență suplimentară din partea investitorului. Doar așa putem face progrese.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Mulțumesc, domnule președinte. Doresc să felicit raportorii și raportorii alternativi ai grupurilor pentru compromisul la care s-a ajuns. Deși mulți dintre noi considerăm că o mare parte din argumente sunt departe de a fi ideale sau benefice, cred că este important ca text legislativ să fie elaborat acum, înainte de alegeri.

Aș dori să fac câteva remarci. 1. În calitate de raportor responsabil cu microcreditele, consider binevenit faptul că raportul evidențiază cerința, care a apărut și în raportul meu, pentru conceperea unui sistem de gestionare a riscului care să reflecte caracteristicile microcreditului, cum ar fi lipsa garanției tradiționale și excedentul. Sper ca acest lucru să se întâmple cât mai curând cu putință. Aș dori să mulțumesc doamnei Berès pentru amendamentul domniei sale la propunere. 2. Am fost deosebit de critic la adresa mecanismelor de supraveghere chiar în cadrul dezbaterii amendamentului din 2005. Acesta se aplică în special supravegherii instituțiilor mamă, care, de fapt, ridică și probleme de structură în ceea ce privește organizarea în țările unde se află sucursalele, deși sucursalele sunt în general aflate în noile state membre.

Această vulnerabilitate este redusă, dacă nu chiar oprită, prin sistemul colegial, care, după părerea mea, este doar un pas pe direcția bună, dar nu soluția reală. Cu toate acestea, de dragul compromisului, consider că această situație este un progres în principal din cauză că actualul compromis militează pentru ca proiectul de regulament privind sistemul supravegherii integrate să fie elaborat rapid pe baza materialului grupului de Larosière, ceea ce va fi deja un lucru bun, după părerea noastră, și va aduce un beneficiu semnificativ pentru comunitarizare.

Aș dori să spun câteva cuvinte de mulțumire pentru solidaritatea manifestată pentru țările din afara zonei euro în legătură cu amendamentul la articolul 153 alineatul (3) întrucât, prin acceptarea propunerii mele, prima de risc separată nu se va aplica până la sfârșitul anului 2015 creditelor pentru aceste țări, pe care, în general, acestea le-au primit în euro din finanțele publice sau de la banca centrală. Luând în considerare toate aceste aspecte, propun votarea în bloc a compromisului, inclusiv a reținerii de 5%, dat fiind că, în sine, aceasta marchează un progres.

În sfârșit, întrucât este ultima mea luare de cuvânt, aș dori să vă mulțumesc, domnule președinte, dvs. și tuturor colegilor deputați pentru munca pe care am putut s-o desfășor aici în ultimii cinci ani.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Anul acesta, bunăstarea europeană va scădea cu 4% și numărul șomerilor va crește până la 26 de milioane. Lumea și Uniune Europeană ar fi trebuit să facă mai mult, mai bine și mai devreme în ceea ce privește reglementarea piețelor financiare.

Consider binevenită munca desfășurată de Parlament, în mare parte într-o atmosferă de urgență, dar aș vrea să subliniez contribuția Grupului Socialist din Parlamentul European, care ar fi trebuit să fie mai bine apreciată la momentul oportun.

Regret că reacția Comisiei a fost mai lentă, mai treptată și mai limitată decât o cerea și o cere situația, așa cum o demonstrează recenta propunere privind fondurile de acoperire.

Adoptarea directivei privind cerințele de capital este un alt pas în direcția corectă. Știm că proiectul nu este destul de ambițios și nu se ridică la înălțimea așteptărilor, dar azi, cel mai important lucru este să dăm un semnal clar instituțiilor financiare și piețelor că s-a terminat cu felul în care s-au desfășurat lucrurile până acum. Aplaud munca raportorului și a raportorilor alternativi, în special a lui Pervenche Berès, în dorința lor de a ajunge la un compromis.

Directiva introduce norme clare, dar mai trebuie făcute încă multe în cadrul următoarei revizuii în privința unor probleme mai controversate, în special în privința nivelului reținerii aplicat pentru securitizare.

Astăzi este vital ca Parlamentul să asigure adoptarea acestei directive, trimițând astfel un mesaj clar cetățenilor europeni că lucrurile se schimbă și vor continua să se schimbe și că suntem deosebit de preocupați de situația lor.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, criza financiară ne-a arătat clar că trebuie să revizuim cadrul pieței financiare a Uniunii Europene. Grupul meu sprijină propunerile dezbătute în timpul negocierilor trilaterale, în special propunerile pentru o nouă directivă privind cerințele de capital pentru bănci. Supravegherea în funcție de risc va crește, abuzul de vehicule investiționale specializate va dispărea și calitatea produselor structurate se va îmbunătăți ca rezultat al reținerii de 5% pentru securitizare. Cu toate acestea, regret că norma pentru creditele interbancare pe o perioadă mai mică de un an este foarte restrictivă și că sunt acceptate contribuțiile de capital tacit drept capital cu valoare întreagă doar pentru o perioadă tranzitorie.

Progresul înregistrat în restructurarea cadrului pieței financiare este de apreciat, dar nu suficient. De aceea, munca va continua. Sper că băncile vor fi mai cooperante decât au fost în ultimele luni, când le-am văzut acționând mai mult ca frână decât ca partener în căutarea de soluții pe termen lung.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, aș dori mai întâi să spun că am început acest al doilea proiect, care este în discuție azi, pentru a așeza reglementarea pieței financiare pe o temelie normală. Criza pieței financiare poate fi atribuită parțial eșecurilor pieței și parțial eșecurilor reglementării. Am elaborat o listă de măsuri ce trebuie reglementate de agențiile de rating. Am adoptat rezoluții legate de Directiva privind cerințele de capital, de salariile administratorilor, de fondurile de acoperire, de normele de contabilitate și de structura europeană de supraveghere. Astăzi avem de-a face cu al doilea punct.

Negocierile sunt conduse pe baza unui vot în comisie, nu în procedura normală în primă lectură, ci pe baza unui acord convenit între Consiliu, Comisie și Parlament. Admit că domnul Karas a realizat multe lucruri. Cu toate acestea, un număr mare de colegi deputați, ca și mine, au o cu totul altă părere, după cum a evidențiat domnul Klinz. Aceasta este legată în primul rând de reținerea pentru securitizare. Criza pieței securitizărilor și a pieței financiare a apărut nu în ultimul rând din cauză că au fost create produse ale pieței financiare fără risc propriu. De aceea, băncile nu mai au încredere una în cealaltă, pentru că nimeni nu are titluri pentru care își asumă responsabilitatea prin risc. Se propune o reținere de 5%. După părerea mea, o valoare de 10% este cu mult mai potrivită și de aceea am depus un amendament. Sunt sigur că, dacă acceptă toate celelalte lucruri, Consiliul va trebui să ia în considerare o reținere de 10%. Noi, ca Parlament, avem responsabilitatea de a da cetățenilor asigurări suplimentare că o criză de acest fel pe piața financiară globală nu se mai poate repeta.

De aceea, propun și cer să acceptăm compromisul la care a ajuns domnul Karas în afară de reținerea de 10% și deducerea contribuțiilor de capital tacit.

Ieke van den Burg (PSE). - Domnule președinte, particip la ultima dezbatere din această Cameră cu sentimente amestecate. Sunt foarte mulțumită de decizia pe care am luat-o pe marginea raportului Hoppenstedt de a crește finanțarea comisiilor de nivel 3. Acesta este un pas către o supraveghere europeană solidă a piețelor financiare care s-au dezvoltat cu mult peste granițele naționale. Am fost un suportor vehement al acestei probleme și sper ca dezbaterea pe marginea ei să continue și în următoarea sesiune.

Celălalt dosar legat de Directiva privind cerințele de capital nu este, în opinia mea, un exemplu pozitiv de reglementare mai bună în conformitate cu procesul Lamfalussy pe care l-am dezvoltat în cei 10 ani de când lucrez aici. Voi sprijini rezultatele pentru că trebuie să trimitem un semnal puternic pieței, dar aș fi preferat o abordare bazată pe principii și o consultare mai transparentă în procesul politic. A intervenit aici presiunea de a obține acest rezultat grăbit. Sper că la finele anului, când va avea loc o revizuire mai amplă a DCC, procesul Lamfalussy va fi și el luat în considerare în mod adecvat. Recomand cu insistență Comisiei pentru afaceri economice și monetare să repună în drepturi acest proces.

În ultima luare de cuvânt, m-aş referi şi la ce a spus dna Berès şi i-aş spune dlui McCreevy că este păcat că ceea ce a făcut pentru a reglementa aceste pieţe financiare este prea puţin şi prea târziu. Doresc să-mi exprim aprecierea faţă de colegii din Comisia pentru afaceri economice şi monetare pentru cooperarea lor în aceşti peste 10 ani. Sper ca în următorul mandat să aibă parte de un comisar care să fie devotat exclusiv pieţelor financiare, care să se ocupe de un portofoliu axat chiar pe acest subiect important care ne-a adus în aceste zile negre, un comisar care va fi devotat reglementării şi supravegherii europene a pieţelor financiare.

Udo Bullmann (PSE). – (DE) Domnule preşedinte, doamnelor şi domnilor, dacă doriţi să secaţi o mlaştină nu întrebaţi broaştele cele mai grase cum ar dori să se întâmple acest lucru. Aceasta este exact problema cu raportul referitor la Directiva privind cerinţele de capital, care se află în discuţie azi. Dacă nu dorim să înfiinţăm în continuare bănci ce se vor dovedi rele în zece sau douăzeci de ani, atunci trebuie să facem în aşa fel încât băncile şi instituţiile de credit să-şi asume un risc comercial semnificativ dacă vor continua să tranzacţioneze produse critice. Cinci la sută nu reprezintă un proces semnificativ.

Comisarul McCreevy a propus 15% şi a fost determinat de industrie să reducă procentul până la 5%. Consiliul a fost de acord cu acest lucru şi Parlamentul European a stabilit o cifră jalnică. Noi, germanii sociali democraţi vom vota pentru o valoare mai mare a reţinerii şi vom mai vota pentru continuarea contribuţiilor de capital tacit, pentru că o politică concurenţială care atacă un model de afacere şi care nu are nimic de a face cu restructurarea băncilor este nedreaptă.

Sper că vom adopta o rezoluţie rezonabilă şi că, după 7 iunie, vom avea un Parlament care va da dovadă de mai mult curaj şi îndrăzneală, care va transmite semnale clare în cadrul restructurării pieţei financiare.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Domnule preşedinte, ca prim răspuns la criza financiară din august 2007, adoptarea acestei directive nu trebuie să întârzie. Având în vedere circumstanţele, directiva trebuie aplicată cu prudenţă, pentru a evita o revenire şi trebuie însoţită de o revizuire mai ambiţioasă, în concordanţă cu evoluţiile internaţionale.

Instituţiile financiare au nevoie de o bază de capital solidă şi trebuie să concureze în mod echilibrat, printr-o definiţie armonizată a fondurilor proprii, în special a instrumentelor hibride, şi printr-o consolidare proporţionată a gestionării riscurilor majore. Este vital să asigurăm mai multă transparenţă şi să aliniem interesele emitenţilor şi ale investitorilor în procesele de securitizare. Reţinerea a cel puţin 5% din produsele securitizate în bilanţ, evitarea folosirii multiple a unor astfel de produse şi sporirea diligenţei necesare din partea investitorilor reprezintă paşi în această direcţie. Înfiinţarea de colegii de supraveghetori pentru grupurile transfrontaliere şi consolidarea rolului Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni sunt soluţii către o supraveghere europeană mai deplin integrată.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Şi eu aş dori să mulţumesc colegilor mei pentru cinci ani excelenţi de cooperare, deşi trebuie să spun că mai rămân probleme nerezolvate pentru următoarea legislatură. Mai presus de toate, această directivă nu rezolvă problema evaluării activităţilor bancare.

Abordarea în funcţie de risc nu a fost adecvată scopului şi este absolut necesar să gândim un alt tip de evaluare, poate ceea ce numim abordarea în funcţie de performanţă. Mai mult, încă nu am decis cine va plăti. Contribuabilii cărei ţări îşi vor risca proprii bani, dacă un mare grup european are probleme?

Se va înfiinţa un fond special la nivel european? Vor contribui diferite ţări la un fond comun? Până vom avea răspunsul, nu putem spune că avem o reglementare solidă şi bine pregătită în sectorul financiar.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Domnule preşedinte, cred cu fermitate că măsurile pe care le dezbatem aici trebuie să fie de natură preventivă, având în vedere că situaţia este foarte gravă. Volumul de derivate financiare de pe piaţa internaţională este de cinci ori mai mare decât produsul intern brut din lumea întreagă şi aceasta este un balon de săpun ce se va sparge, cu riscul ca produsul intern brut să scadă dramatic, mai ales în Statele Unite. Întreaga lume, inclusiv ţările europene, va avea de suferit. Mai există şi pericolul hiperinflaţiei, dat fiindcă ideea dominantă, mai ales în Statele Unite, pare să fie că toate problemele pot fi rezolvate turnând din ce în ce mai mulţi bani în sistem, chiar dacă această strategie demonstrează neajunsuri serioase. De aceea, cred că aspectul preventiv este deosebit de important şi câteva dintre cele mai controversate instrumente folosite pe pieţele financiare, cum ar fi activitatea bancară paralelă de exemplu, ar trebui pur şi simplu interzise.

Preşedintele. Înainte ca domnul comisar McCreevy să ia cuvântul, pentru că mai mulţi deputaţi au vorbit azi pentru ultima dată în Cameră, consider că este de datoria mea, nu numai în numele deputaţilor europeni, ci şi al tuturor cetăţenilor şi alegătorilor europeni, să le mulţumim pentru angajamentul lor de-a lungul

timpului. Cred că misiunea pe care au ales-o de a căuta să îmbunătățească lucrurile merită recunoștința concetățenilor noștri.

Charlie McCreevy, *membre al Comisiei*. – Domnule președinte, în primul rând permiteți-mi să mulțumesc în special raportorilor, domnul Karas și domnul Hoppenstedt, și altora pentru dăruirea lor în găsirea compromisurilor în aceste două domenii speciale.

În ceea ce privește raportul Hoppenstedt, rezultatul pozitiv al Coreper din această dimineață netezește calea pentru o adoptare în primă lectură. Un acord privind această inițiativă strategică este binevenit pentru că transmite semnalul corect: un semnal al hotărârii noastre de a răspunde crizei financiare, de a consolida supravegherea financiară și de a îmbunătăți procesul de evaluare a standardelor pentru raportarea financiară și audit. Dar aceasta este doar o primă etapă dintr-un proces foarte lung. În lunile viitoare, aștept cu nerăbdare să continuăm această muncă cu dumneavoastră în noul Parlament.

În ceea ce privește securitizarea, suntem cu toții de acord că cerința de reținere de 5% este un prim pas. Comitetul de la Basel se va ocupa de reținerea cantitativă. Acest lucru a fost solicitat de G20. Uniunea Europeană se află în prima linie și va contribui la crearea unei consecvențe suplimentare la nivel global.

Permiteți-mi să fac o remarcă în legătură cu securitizarea. Doamna Bowles a adus o contribuție solidă în această privință. Domnia sa este în favoarea securitizării și a evidențiat aspectele bune ale acesteia și sumele de bani acordate piețelor de capital pentru întreprinderile mici și mijlocii și creditorilor din statele membre ale Uniunii Europene. Dacă există cumva impresia că nu văd beneficiile securitizării pe termen lung, vă pot asigura că le văd! În funcția mea anterioară și cu mult timp înainte de a veni aici, eram conștient de beneficiile securitizării. Cu toate acestea, problema este ce proporție trebuie să rețină inițiatorul securitizării într-o anumită situație. Accept ce a spus doamna Bowles: și anume că, în viitor, reținerea oricărui procent va atrage un cost de capital. Nimeni nu poate fi sigur de momentul în care se va încheia actuala criză financiară. Dar, indiferent când va fi acest sfârșit, cred că putem fi absolut siguri, în anii care vor veni, că instituțiilor financiare li se va cere, la toate nivelurile, să dețină un capital mai semnificativ și de mai bună calitate în raport cu creditele acordate. Nu voi mai fi aici - dar mulți dintre dumneavoastră veți fi - și, indiferent care este sfârșitul, acesta va fi rezultatul inevitabil al acestei crize financiare deosebite - nu imediat, poate nici pe termen mediu, dar pe termen lung el va fi o certitudine. Dacă m-aș uita într-un glob de cristal, asta aș vedea pentru anii care vin. Deci, procentul este aspectul aflat în dezbateri. Mi se cunoaște părerea asupra acestui subiect. Am opinii foarte puternice legate de acest subiect de o lungă perioadă de timp încoace.

Diferite amendamente au fost înaintate în cadrul Consiliului de miniștri și al Parlamentului European cu privire la diferite excepții legate de un lucru sau de altul, față de care serviciile mele, la cererea mea, sunt cât se poate de împotriva, pentru că eu cred cu putere în simplul adevăr că 5% din ceva e mai bine decât 55% din zero. Cu cât sunt mai multe excepții - putem avea procente de 5%, 10%, 15% - 15% din zero rămâne tot zero. De aceea, întâmpin cu bucurie posibilitatea ca, în raportul său de la sfârșitul anului, Comisia să revină asupra acestei probleme speciale pentru a se asigura că textul este suficient de solid. Susțin cu tărie acest lucru pentru că nu vreau să văd excepții deosebite. Dar apreciez bucuros ceea ce au spus doamna Bowles și alții referitor la meritele securitizării pentru piața de capital. Sper că n-am dat niciodată impresia că nu am făcut acest lucru.

În sfârșit, dați-mi voie să mă alătur președintelui în a ura toate cele bune acelor deputați care vor alege alte viitoare cariere, oricare ar fi acestea. I-am cunoscut pe majoritatea într-o funcție sau alta în cei cinci ani petrecuți aici și apreciez contribuția lor, chiar dacă nu am fost întotdeauna de acord cu ei. Presupun că nu ar trebui să nominalizez, dar aș dori să îl menționez în special pe domnul Purvis în acest sens. Întotdeauna am crezut că sfatul domniei sale este înțelept, chibzuit, fie el considerat dogmatic sau nu, și îi doresc mult succes în continuare.

Othmar Karas, *raportor*. – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori în primul rând să vă mulțumesc pentru sprijin și pentru semnalul pe care îl dăm deponenților, afacerilor, băncilor și lumii finanțelor.

Dezbaterea a fost foarte deschisă. A evidențiat, de asemenea, slăbiciunile și necesitatea unei evoluții viitoare. Pot să vă spun că toate dorințele dumneavoastră, ca și criticile și rezervele, au jucat un rol în negocieri, că am încercat să le incorporăm în considerente și în cererea de revizuire. Tot ceea ce s-a spus aici azi a jucat un rol, de asemenea, în acordul prezentat - în unele cazuri, un rol nu tocmai puternic - dar totul a fost luat în considerare.

De aceea este absolut clar că acesta este un pas important înainte, dar nu este pasul final, pentru că anunțăm, notificăm și promovăm alți pași în acest acord și specificăm direcția pentru această dezbatere. Cu alte cuvinte,

dezbateră va continua, trebuie să continue. Dar cred că este important să trimitem un semnal clar acum, în această perioadă legislativă, că suntem competenți, că dorim să creăm un climat de încredere, securitate și stabilitate, că putem reacționa repede și că știm ce trebuie făcut în continuare. De aceea apelez la dumneavoastră să facem acest pas împreună și cu o mare majoritate.

Vă mulțumesc foarte mult pentru această dezbatere.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, raportor. – (DE) Domnule președinte, deja mi-am spus părerea asupra anumitor lucruri în prima rundă de discuții. Cu toate acestea, aș dori să spun încă o dată, foarte clar, că lumea, inclusiv partenerii noștri din Statele Unite, China și din alte părți, urmărește Uniunea Europeană, Consiliul, Comisia și Parlamentul pentru a vedea cum reacționăm la criză. Am spus deja că a existat o reacție, pe care o vedem în anumite norme care sunt regândite. Lucrurile evoluează oarecum în SUA în ceea ce privește Directiva privind reasigurarea și alte lucruri de acest gen, cum ar fi garanțiile. Mai mult, lecția învățată este că, dacă noi, europenii, nu avem nimic concret de prezentat, atunci partenerii noștri nu vor reacționa.

Luna trecută și luna aceasta am adoptat hotărâri, am demarat acțiuni și am reușit să găsim soluții rezonabile împreună cu Consiliul.

Aș dori încă o dată să profit de acest prilej pentru a mulțumi Comisiei, care a avut uneori mâna cam grea, și Consiliului, cu care am încercat să găsim soluții rezonabile în ședințe nocturne și în multe ședințe trilaterale, pentru că, numai cu o oră în urmă, Consiliul a aprobat și compromisul rezonabil la care s-a ajuns.

Desigur, mulțumesc și camarazilor mei de luptă din Comisia pentru afaceri economice și monetare, doamnei Berès, doamnei Bowles și altora, dar și membrilor personalului, care au purtat o mare parte din greutate pe umerii lor.

Cred că este foarte important să evidențiez încă o dată că am fost implicat în introducerea pieței europene unice, în calitate de coordonator în timpul introducerii euro și în alte procese de acest fel. Acestea sunt pietre de hotar care au influențat munca de acum, ca și modul de elaborare a politicilor. A fost amuzant să lucrez cu dumneavoastră și aș dori încă o dată să mulțumesc colegilor deputați, Comisiei și Consiliului - am spus deja acest lucru - pentru cooperarea lor. Celor care în mod voluntar nu vor reveni în Parlament le doresc tot binele pentru viitor.

Există multe sarcini, inclusiv sarcina de a comunica cât este de importantă Uniunea Europeană și ce muncă importantă depune Parlamentul European. Este important, de asemenea, pentru alegerile ce vor avea loc în Germania pe 7 iunie și în alte țări între 4 și 7 iunie, ca atenția oamenilor să fie atrasă asupra importanței muncii noastre. Sper că participarea la vot va fi ridicată. Încă o dată, mulțumesc tuturor și vă doresc numai bine pentru viitor. Aceasta este ultima mea luare de cuvânt, după cum am spus.

Președintele. – Dezbateră în comun este închisă.

Votul va avea loc miercuri, 6 mai 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), în scris. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, prin amendarea directivelor privind instituțiile de creditare, fondurile proprii, expunerile mari, mecanismele de supraveghere și gestionarea crizei, Uniunea Europeană se îndreaptă către o realiniere generală a întregului sistem.

Directiva amendată va elimina discreția pe care statele membre o au în ceea ce privește fondurile proprii, care ar împiedica armonizarea supravegherii și practicile concurențiale corecte dintre bănci. Aceste discrepanțe trebuie depășite prin norme comune care să permită organismelor de audit și băncilor centrale să facă față unei posibile incapacități de plată a sistemului bancar, mai ales în țări care au adoptat moneda euro. Amendamentele vizează necesitatea de a întări supravegherea grupurilor bancare transfrontaliere.

Redeschiderea negocierilor interinstituționale privind acordul încheiat între Parlamentul European și Consiliul viza pragul minim alocat valorii nominale a securitizărilor. Acesta se referă la suma de risc pe care băncile trebuie să o rețină în bilanțurile lor când plasează produse „structurate” deponenților.

În cadrul Consiliului, toate statele membre au votat menținerea unui prag de 5%. Majorarea acestuia ar face imposibilă redresarea pieței de securitizări și nu ar contribui la reinstalarea siguranței pe piațe.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.50 și reluată la ora 12.05)

PREZIDEAZĂ: Diana WALLIS*Vicepreședintă*

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Doamnă președintă, voi face referire la articolul 145 din Regulamentul de procedură. În cadrul ședinței din 24 aprilie, Hans-Peter Martin a pretins că, în cursul absenței mele în timpul votului, o persoană neautorizată a votat ilegal cu cardul aflat pe scaunul meu. Președinția a reușit să respingă acest fapt ca incorect.

Înțeleg că, în acest moment, în timpul campaniei electorale, mulți dintre colegii mei devin agitați. Cu toate acestea, acest fapt este echivalent cu o acuzare de înșelătorie, fraudă și îmbogățire fără justă cauză din partea mea. Este un delict grav cel incriminat aici. Dl Martin defăimează, învinuiește și calomniază Parlamentul, pe deputați, chiar și pe funcționari și mai ales pe colegii săi austrieci, neconțenit, prin distorsiuni, semiadevăruri și neadevăruri, iar limita pe care o pot tolera a fost depășită. Solicit retractarea acestei acuzații, prezentarea de scuze și o condamnare din partea președinției.

(Aplauze)

Președinta. – Mulțumesc, dle Mölzer. După cum știu și colegii, aparatul a fost verificat data trecută și s-a constatat că acesta nu a fost utilizat sau folosit nepotrivit, astfel că problema a fost clarificată.

După cum observ, dl Hans-Peter Martin ar dori să ia cuvântul. Vă voi acorda cuvântul pentru câteva secunde.

(Murmure de dezacord)

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Doamnă președintă, ați putea solicita, vă rog, să se facă liniște în sală?

(Răsete)

Sau voi fi pedepsit prin retragerea indemnizației mele zilnice dacă voi cuteza să spun cuvântul referendum?

Am dreptul să fac o observație personală în temeiul articolului 149. Resping întru totul ceea ce a afirmat adineaori colegul meu. Îmi amintesc de ceea ce am spus într-adevăr în plen în absența multora dintre extremiștii de dreapta și a mulțimii din spatele meu. Susțin cele afirmate. Și dacă sunt acuzat...

(Proteste)

Puteți auzi încă multe alte proteste care sunt atât de teribile încât nu doresc să le repet în public. Însă acesta este comportamentul extremiștilor de dreapta. Cunoaștem acest lucru din istorie, iar acesta este marele pericol care ne așteaptă.

În ceea ce privește acuzația de ilegalitate a acțiunii mele, aș dori doar să scot în evidență că poate că au existat mai multe încercări de a mă acuza, însă niciodată investigații criminalistice, nu pentru că judecătorii sau procurorii publici austrieci au avut prejudecăți, ci pentru că și-au dat seama cât de nefondate au fost aceste acuzații. Dacă extremiștii de dreapta merg în ofensivă cu astfel de argumente, atunci rămâne la latitudinea electoratului să judece problema.

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinta. – V-am ascultat. Am spus deja că problema a fost clarificată. Este de ajuns. Vă mulțumesc.

*

* *

Beniamino Donnici (ALDE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor! Doamnă președintă, după cum știți, însă mulți dintre colegii mei ignoră acest fapt, din cauza lipsei acute de informații furnizate de președinție asupra acestei probleme, care este ținută secret, Curtea Europeană de Justiție a ajuns în sfârșit la un verdict în privința disputei îndelungate care m-a avut din păcate ca protagonist împotriva Parlamentului European și a domnului Occhetto.

Curtea a anulat decizia luată de această Cameră la 24 mai de a nu îmi confirma mandatul în urma deciziei autorităților naționale, iar Parlamentul European a primit ordinul de a suporta costurile. Intenția deciziei luate la timp de Curte a fost de a reface componența legitimă a Parlamentului înainte ca mandatul acestuia să ia sfârșit, însă la 4 mai, ora 17:00, domnul Președinte Pötering a prezentat acestei Camere o variantă unilaterală, ambiguă și confuză a problemei, solicitând încă o dată Comisiei pentru afaceri juridice să-mi

confirme competențele, chiar dacă era conștient de faptul că aceasta era doar o luare de act. Pe lângă aceasta, domnia sa nici măcar nu a solicitat o întrunire extraordinară a comisiei, deoarece aceasta era ultima ședință a legislaturii parlamentare, dacă nu cumva decide să-mi extindă mandatul pentru încă o legislatură.

Din aceste motive, solicit președinției să rectifice această altă greșală gravă până mâine pentru a se conforma deciziei Curții de Justiție. Doamnă președintă, aș fi preferat ca Parlamentul European să fie scutit de această importantă înfrângere juridică și, în ciuda tuturor celor întâmplate, îmi prezint cele mai sincere scuze față de dvs. și de colegii mei.

Președinta. – Vă mulțumesc, domnule Donnici. Comentariile dvs. au fost notate, iar Președintele a făcut bineînțeles o declarație luni după-amiaza. Comentariile dvs. vor fi transmise reuniunii Biroului din această după-amiază.

4. Votare

Președinta. – Punctul următor este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: a se consulta procesul-verbal.)

4.1. Competențele și responsabilitățile comisiilor (B6-0269/2009)

4.2. Numărul delegațiilor interparlamentare, al delegațiilor la comisiile parlamentare mixte și al delegațiilor la comisiile de cooperare parlamentară și la adunările parlamentare multilaterale (B6-0268/2009)

– *Înainte de votare:*

Francis Wurtz, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, grupul din care fac parte ar dori un vot separat asupra alineatului (1) litera (a) ultima liniuță, intitulat, și citez: „Delegația pentru relațiile cu Albania, Bosnia-Herțegovina, Serbia, Muntenegru și Kosovo”. În ceea ce ne privește, acest fapt înseamnă *de facto* recunoașterea existenței Kosovo, lucru pe care îl considerăm inacceptabil.

Din aceste motive aș dori să putem vota separat asupra acestui alineat.

Președinta. – Cererea este depusă după expirarea termenului, însă dacă este acceptată... Există obiecții?

Bernd Posselt, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Doamnă președintă, am obiecții serioase de făcut. Această Cameră a votat cu o majoritate de trei sferturi în favoarea independenței Kosovo, la fel ca și Comisia și aproape toate statele membre. Acest lucru mi se pare inacceptabil.

(Parlamentul a respins cererea de vot separat.)

4.3. Abrogarea unei directive și a 11 decizii caduce din domeniul politicii comune de pescuit (A6-0203/2009, Philippe Morillon)

4.4. Abrogarea a patrusprezece regulamente caduce din domeniul politicii comune de pescuit (A6-0202/2009, Philippe Morillon)

4.5. Sprijin pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (A6-0259/2009, Petya Stavreva)

4.6. Procedura privind petițiile (modificarea titlului VIII din Regulamentul de procedură) (A6-0027/2009, Gérard Onesta)

4.7. Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 în ceea ce privește cadrul financiar multianual (modificare) (A6-0278/2009, Reimer Böge)

4.8. Proiectul de buget rectificativ nr. 4/2009 (A6-0281/2009, Jutta Haug)**4.9. Buget rectificativ nr. 5/2009 (A6-0282/2009, Jutta Haug)****4.10. Indicarea consumului de energie a aparatelor TV (B6-0260/2009)****4.11. Indicarea consumului de energie a aparatelor frigorifice de uz casnic (B6-0259/2009)****4.12. Program de acțiune anual pentru 2009 pentru programul tematic „agenții neguvernamentali și autoritățile locale în dezvoltare” (Partea a II-a: acțiuni specifice) (B6-0285/2009)****4.13. Revizuirea generală a Regulamentului de procedură (A6-0273/2009, Richard Corbett)**

– Înainte de votul asupra amendamentului 9:

Monica Frassoni, în numele Grupului Verts/ALE. – Doamnă președintă, solicit o trimitere înapoi la comisie și aș dori să explic de ce. Când am discutat acest act legislativ, am vorbit mult despre evaluările de impact. Ceea ce înseamnă: de fiecare dată când introducem un nou act legislativ, trebuie să fim în stare să spunem care va fi impactul acestuia. În ceea ce privește noile norme pe care le vom vota astăzi în cadrul raportului Corbett, nu înțelegem încă consecințele schimbării dramatice a modului în care legiferăm, permițând comisiilor și mai multor raportori să poată prezenta proceduri și amendamente complet contradictorii pentru votarea în plen.

Din aceste motive, Grupul Verts/ALE solicită o trimitere înapoi la comisie, nu pentru că suntem de părere că nu putem îmbunătăți situația, ci pentru că acest fapt implică impunerea unei reforme care ne va face pe viitor viața legislativă foarte dificilă.

(Aplauze)

Jo Leinen (PSE), președinte al Comisiei pentru afaceri constituționale. – (DE) Doamnă președintă, reformarea Uniunii Europene este destul de dificilă, însă reformarea Parlamentului European pare și mai dificilă. Cu toate acestea, trebuie să-i spun dnei Frassoni că acest proces de reformă durează de doi ani și jumătate. Am avut un grup care s-a ocupat de această reformă și din care a făcut parte și dna Frassoni. Comisia noastră a respectat punct cu punct concluziile grupului pentru reformă. Cu alte cuvinte, astăzi prezentăm în plen ceva care a avut nevoie de doi ani și jumătate pentru a fi discutat, dezbătut și decis. De aceea, nu există niciun motiv pentru care acest punct ar trebui trimis înapoi la comisie. Astăzi ar trebui să ducem până la sfârșit acest act final și să ne pregătim pentru noua perioadă legislativă cu multe îmbunătățiri aduse activității noastre. Din aceste motive, votez împotriva moțiunii depuse de dna Frassoni.

Richard Corbett, raportor. – Doamnă președintă, nu cred că este necesar să mai adaug ceva, în afară de faptul că justificarea Monicăi Frassoni legată de anumite modificări ar putea fi un motiv pentru care domnia sa va vota împotriva acelor modificări. Cu siguranță însă, acestea nu sunt un motiv pentru a trimite întregul proiect înapoi la comisie, fapt care ar împiedica adoptarea oricăruia dintre amendamentele depuse astăzi și care ar fi nespuse de regretabil.

(Parlamentul a respins cererea.)

– Înainte de votul asupra amendamentelor 49 și 67:

Richard Corbett, raportor. – Doamnă președintă, înainte de a proceda la votarea amendamentelor 49 și 67, v-aș ruga să inversați ordinea de votare și să se voteze mai întâi amendamentul 67, care reprezintă un compromis ulterior apărut după votul din cadrul comisiei. Cred că ar fi mai util dacă am proceda în acest mod.

(Parlamentul a fost de acord cu solicitarea.)

(Ședința a fost suspendată pentru scurt timp.)

PREZIDEAZĂ: DOMNUL PÖTTERING

Președinte

5. Alocuțiune a Președintelui Parlamentului European

Președintele. – Doamnelor și domnilor, în câteva săptămâni, între 4 și 7 iunie, cetățenii Uniunii Europene vor alege un nou Parlament European. 375 milioane de oameni din 27 de state membre vor putea pentru prima oară să ia parte împreună la alegerile europene.

Pentru mulți dintre dvs., aceasta va fi ultima săptămână la Strasbourg. Pentru mine, aceasta este de asemenea ultima săptămână în care voi avea dreptul să prezidez mini-sesiunile plenare.

Se știe că democrația devine mai puternică prin schimbare constantă. Și noi știm acest lucru. Împreună am acoperit o bună parte din drumul către crearea unei Comunități Europene progresiste. Împreună am putut realiza foarte multe.

Am avut succes nu doar în timpul ultimilor doi ani și jumătate din mandatul meu, dar și în timpul mandatului predecesorului meu, Josep Borrell Fontelles. Ceea ce am realizat în ultimii cinci ani reprezintă succesul tuturor.

Aș dori să vă adresez tuturor sincerele mele mulțumiri pentru angajamentul și pentru pasiunea dvs. pentru cauza noastră comună europeană.

În calitate de Parlament European, suntem reprezentanții direct aleși ai cetățenilor Uniunii Europene. Doamnelor și domnilor, cu toții întruchipăm bogata diversitate a continentului nostru european și reflectăm, prin familiile noastre politice, imensa varietate de convingeri și atitudini. În plus, acum câteva zile am sărbătorit a cincea aniversare de la extinderea istorică a Uniunii Europene, de la reunificarea continentului nostru pe baza valorilor noastre comune. Potrivit Declarației de la Berlin de la 25 martie 2007, „Noi, cetățenii Uniunii Europene, ne-am unit pentru binele nostru”.

(Aplauze)

Integrarea de succes a deputaților din statele membre care au aderat la Uniunea Europeană în 2004 și 2007 și adaptarea activității noastre parlamentare la un Parlament European mai mare și mai divers se află printre cele mai importante succese ale acestei legislaturi parlamentare.

Noi, cei 785 de membri ai Parlamentului, am învățat să ieșim reciproc în întâmpinarea celuilalt, să învățăm unii de la alții și să lucrăm mai bine unii cu alții. În acest timp, Parlamentul European a câștigat în experiență, putere și bogăție culturală.

Doamnelor și domnilor, noi deputați vor revitaliza în curând activitatea Parlamentului. Ei se vor alătura celor care vor fi realeși în iunie. Sper să continuăm să ne bucurăm de respectul reciproc care ne unește dincolo de granițele politice și naționale.

În activitatea mea din ultimii doi ani și jumătate, am fost ghidat de un atașament puternic pentru activitatea parlamentară și trebuie să vă mulțumesc tuturor pentru sprijinul acordat, încurajare și sfaturi. Președintele este responsabil pentru asigurarea respectării tuturor normelor Parlamentului European, trebuie să se asigure ca aceste norme se aplică în mod egal tuturor deputaților, că ele sunt aplicate uniform și că demnitatea Parlamentului nostru rămâne intactă. Acestea sunt țelurile spre care am tins.

(Aplauze)

Aș dori să le transmit celor care vor fi aleși în cadrul noului Parlament că suntem convingători doar dacă menținem demnitatea Parlamentului European și dacă o apărăm mereu pe baza legilor noastre comune.

În ziua de astăzi, foarte puține rezoluții sunt adoptate în Uniunea Europeană fără consimțământul explicit și fără implicarea Parlamentului European. Într-o măsură din ce în ce mai mare, Parlamentul European s-a dezvoltat într-un spațiu în care, în mod crucial, se găsesc compromisuri politice la nivel european. O dovadă a acestui fapt o reprezintă adoptarea Directivei privind serviciile și a Regulamentului privind substanțele chimice, REACH, acum câțiva ani.

Pentru perspectiva financiară 2007-2013, codeterminarea Parlamentului European a fost deschizătoare de drumuri. Parlamentul European a avut o contribuție decisivă la asigurarea finanțării necesare pentru programe de promovare a tinerei generații, cum ar fi Erasmus. Doamnelor și domnilor, am plasat de asemenea abordarea schimbărilor climatice printre prioritățile agendei noastre politice. Faptul că am ajuns la un rezultat acceptabil a conferit o forță extraordinară Uniunii Europene pentru negocierile de la conferința ce va fi ținută în decembrie la Copenhaga.

Astăzi nu mai suntem singuri în eforturile noastre; noua administrație americană condusă de președintele Barack Obama ne sprijină multe din propuneri. Sarcina noastră de acum este să câștigăm inimile și mințile partenerilor noștri globali pentru a sprijini măsurile de combatere a schimbărilor climatice. Auzim deseori că alții iau inițiativa în abordarea schimbărilor climatice. Noi am preluat inițiativa în abordarea schimbărilor climatice și, doamnelor și domnilor, putem fi mândri de acest lucru.

(Aplauze)

Reforma pieței financiare la nivel european are loc, din multe puncte de vedere, la inițiativa Parlamentului European. Încă din 2002, Parlamentul a solicitat o mai bună supraveghere și reglementare a pieței financiare. Toate procedurile legislative pentru o mai bună activitate bancară și supraveghere financiară și pentru reglementarea fondurilor speculative și a salariilor directorilor ar trebui finalizate pe cât de repede se poate.

Parlamentul European a stabilit deja multe etaloane importante, ca rezultat al rezoluțiilor pe care le-a adoptat. Totuși, rămân multe de făcut. Noul Parlament European ales trebuie să continue această activitate într-un mod angajat și hotărât pentru a găsi o cale de ieșire din criză pe baza economiei de piață socială, definită în Tratatul de la Lisabona, și pentru a garanta competitivitatea economiei europene în beneficiul întregii societăți în contextul globalizării.

Doamnelor și domnilor, copleșitoarea majoritate a deputaților văd Parlamentul ca fiind motorul procesului european de unificare. În ultimii doi ani și jumătate am reanimat dezbaterile privind reforma instituțională și am stimulat procesul care a dus la încheierea Tratatului de la Lisabona. Am reușit de asemenea să ne asigurăm ca principiile de bază pe care le-am reprezentat întotdeauna vor fi menținute în Tratatul de la Lisabona.

Tratatul de la Lisabona conține reformele centrale necesare pentru a face instituțiile europene mai democratice, mai transparente și capabile de acțiune. Ar trebui să ne concentrăm eforturile pentru a ne asigura că Tratatul de la Lisabona poate intra în vigoare la începutul anului următor. Sperăm la un rezultat pozitiv în Senatul ceh de la Praga.

(Aplauze)

Doamnelor și domnilor, Parlamentul își sărbătorește a treizecea aniversare în calitate de instituție democratică a Uniunii Europene direct aleasă. Se află acum în inima unei democrații parlamentare europene, inimaginabile în 1979. Împreună, am dezvoltat democrația parlamentară în Uniunea Europeană și dincolo de aceasta.

Parlamentul European și parlamentele naționale sunt acum parteneri. Munca noastră este complementară. Ne-am aprofundat cooperarea cu parlamentele naționale și am ținut în mod regulat ședințe pentru a face progrese împreună în ceea ce privește problemele importante.

Dezvoltarea relațiilor noastre cu parlamentele din țări terțe a fost dintotdeauna un obiectiv central al tuturor eforturilor noastre. Astăzi, Parlamentul este un partener respectat peste tot în lume, un susținător al drepturilor omului și al democrației. Iar lucrurile trebuie să rămână așa.

Doamnelor și domnilor, am făcut toate eforturile posibile pentru a ne asigura că Parlamentul este reprezentat, prin Președintele său și prin reprezentanții grupurilor politice, în organisme importante pentru modelarea viitorului nostru comun. Președintele Parlamentului European participă acum la ședințele anuale ale șefilor de stat și de guvern în cadrul G8 și la reuniunile la nivel înalt cu țări terțe, precum Reuniunea la nivel înalt UE-Africa, Reuniunea la nivel înalt UE-America Latină și Reuniunea la nivel înalt UE-SUA. Măine dimineață voi participa la reuniunea la nivel înalt a troicii cu privire la ocuparea forței de muncă, iar mâine după-amiază la reuniunea la nivel înalt pentru inaugurarea Parteneriatului estic, organizată la Praga.

O realizare a acestei legislaturi este și faptul că rolul Parlamentului în cadrul Consiliului European nu se mai restrânge la alocuțiunea inaugurală a Președintelui. Acum Parlamentul participă și la deliberările instituționale și constituționale ale reuniunilor la nivel înalt. În cadrul conferinței interguvernamentale care a dus la acordul privind Tratatul de la Lisabona, Parlamentul European a fost pe deplin implicat la nivelul șefilor de stat și de

guvern prin participarea Președintelui său, iar la conferința interguvernamentală în sine printr-o delegație formată din trei membri. Acesta este un mare pas înainte.

Doamnelor și domnilor, reforma metodelor de lucru și a procedurilor Parlamentului European a fost și încă mai este un proiect major. În acest scop, Conferința președinților a înființat un grup de lucru cu un mandat detaliat, în care au fost reprezentate toate grupurile. Activitatea a fost finalizată cu succes. O mare parte - aproximativ 80% - din ceea ce a fost propus de grupul de lucru a intrat în vigoare și a fost aplicat. Aceasta include reorganizarea dezbaterilor în plen, reforma procesului legislativ, îmbunătățirea activității realizate în comisie și o cooperare îmbunătățită între comisii, precum și posibilitatea prezentării de rapoarte de inițiativă legislativă sau de rezoluții contradictorii.

Aș dori să-i mulțumesc în mod deosebit președintelui grupului de lucru, Dagmar Roth-Behrendt, și colegilor săi - ai noștri - pentru angajamentul lor deosebit.

(Aplauze)

Împreună am reușit să adaptăm metodele de lucru ale Parlamentului European la circumstanțele politice în schimbare. Acum am modernizat procedurile și am reorganizat metodele de lucru aflate la dispoziția noastră, iar aceasta este o bază bună pentru activitatea care trebuie efectuată în noua legislatură parlamentară.

În Biroul Parlamentului European am încercat de asemenea să îmbunătățim administrarea Parlamentului, să facilităm activitatea de zi cu zi a deputaților și să modernizăm infrastructura de comunicare cu cetățenii Uniunii Europene prin introducerea Web-TV, a premiului pentru jurnalism, a premiului pentru cetățeni și a premiului european pentru tineret Charlemagne.

Noul statut al deputaților, asupra căruia am lucrat mulți ani, va intra în vigoare în noua legislatură. Este o contribuție importantă la politica privind finanțele deputaților, transparența activității acestora și relațiile lor cu publicul.

Adoptarea unui statut clar, transparent al asistenților este un pas important înainte și un mare succes, pentru care trebuie să le mulțumim tuturor colegilor noștri.

Doamnelor și domnilor, aș dori să repet astăzi și să reiterez ideea centrală care, în ceea ce mă privește, rezumă activitatea integrării europene. Ne-am asumat un angajament de respectare a demnității fiecărei ființe umane. Aceasta este valoarea supremă. Ea ne unește în comunitatea valorilor împărtășite ale Uniunii Europene. Demnitatea umană trebuie respectată întotdeauna - este răspunsul etic la crizele morale din trecutul Europei.

(Aplauze)

Pentru noi, aceasta conduce la noțiunea de protecție necondiționată a demnității umane și de promovare a dialogului între culturi, iar acestea au fost principii directe în timpul mandatului meu.

Un impact de durată a fost adus de Anul european al dialogului cultural, fie prin dialogul cu Adunarea Parlamentară Euro-Mediteraneană, prin întâlniri între tineri de convingeri religioase diferite - inclusiv din Israel și Palestina - sau prin săptămânile arabe și africane ținute la Parlamentul European.

Am pus temelia unui dialog durabil, care trebuie de asemenea să ne ghideze, să ne inspire și să ne angajeze în viitor.

O soluționare pașnică a conflictului din Orientul Mijlociu este de asemenea importantă pentru o coexistență pașnică între creștini, evrei și musulmani, precum și pentru popoarele Uniunii Europene și pentru țările din întreaga lume. Gaza și Cisiordania nu sunt tărâmurii îndepărtate; ele se află la ușa noastră, la Marea Mediterană. Trebuie să fim mai decisi pe scena internațională și să contribuim la menținerea păcii și a stabilității în Orientul Mijlociu.

În calitate de deputați în Parlamentul European putem oferi o perspectivă suplimentară pentru relațiile din Orientul Mijlociu, deoarece putem gândi și acționa în afara canalelor diplomatice convenționale. Având în vedere acest lucru, am militat pentru instituirea unui grup de lucru care să se ocupe de criza din Orientul Mijlociu. Ținând seama de noile evoluții din Orientul Mijlociu, este important să sprijinim cu fermitate soluția care implică existența a două state - un stat israelian aflat între granițe sigure și un stat palestinian aflat între granițe sigure. Nu trebuie să permitem ca aceste principii să fie puse la îndoială.

Doamnelor și domnilor, aș dori să afirm că, în cadrul activității noastre de zi cu zi, avem de-a face cu multe probleme, legate uneori de situații foarte specifice. Nu ar trebui să ne uităm niciodată originile sau să pierdem

din vedere valorile care ne unesc. Uniunea Europeană de astăzi, liberă, pașnică și angajată social, s-a aflat pentru mult timp într-un proces de formare.

Trebuie să însușim temelia pe care se bazează Uniunea Europeană. Din aceste motive vă sunt deosebit de recunoscător pentru încurajările dvs. și pentru sprijinul continuu acordat inițiativei mele de creare a unei „case a istoriei europene”. Aș dori să mulțumesc în mod deosebit nu doar vicepreședintelui Miguel Angel Martínez Martínez pentru sprijinul său constant, ci și colegilor mei din această Cameră. „Casa istoriei europene” va fi utilizată ca loc în care ne putem reaminti identitatea noastră europeană și în care aceasta poate fi reînnoită. Deciziile de bază pentru crearea Casei au fost deja luate.

Ședințele de constituire ale celor două organisme de control au fost ținute ieri. Cu sprijinul dvs. - dacă pe 7 iunie voi fi reales, bineînțeles, ca deputat în Parlamentul European - mă voi dedica sarcinii de garantare a finalizării „Casei istoriei europene” până la sfârșitul următoarei perioade legislative, în 2014.

În 2014 vom comemora o sută de ani de la izbucnirea Primului Război Mondial. După o sută de ani trăim într-o Europă nouă, a păcii, libertății și unității.

Mulți oameni ne sprijină în eforturile constante pe care le facem. Doresc să mulțumesc în mod deosebit întregului personal angajat în serviciile administrative ale Parlamentului European, mai ales noului nostru secretar-general, Klaus Welle, și adjunctului său, David Harley, ale căror angajament, cunoștințe de specialitate și dedicație ne fac posibilă activitatea politică.

(Aplauze)

Meritați mulțumirile noastre, sprijinul și aprecierea noastră.

Îmi extind cele mai sincere mulțumiri față de personalul din cabinetul meu, însă, mai presus de toate, vă mulțumesc dvs., colegilor mei, în special Biroului și președinților grupurilor politice, pentru cooperarea plină de încredere. Tocmai a avut loc o altă ședință a Conferinței președinților. Luni seara a avut loc o ședință a Biroului, iar o alta va avea loc astăzi. În ceea ce privește problemele fundamentale ale democrației europene, am putea spune că nu au fost luate decizii discutabile, într-adevăr controversate, și că am căzut de acord asupra problemelor de bază. S-a creat o relație de încredere pentru care sunt sincer recunoscător.

Am realizat foarte multe împreună și trebuie să câștigăm încă o dată încrederea electoratului. Facem acest lucru, fiind ferm convinși că acesta este modul istoric corect spre o unificare europeană. Campania electorală ce urmează ne dă posibilitatea de a vorbi cu cetățenii despre motivul pentru care Uniunea Europeană este necesară. Aș dori să fac un apel către toți cetățenii să participe la alegeri și să-și acorde votul pentru viitorul Europei în secolul 21.

Noul Parlament va avea foarte multe de făcut. Va trebui să contribuie la depășirea crizei economice și financiare, la punerea în aplicare a politicii europene energetice, la trecerea la o economie cu emisii scăzute de CO₂, la asigurarea unei securități crescute pentru cetățenii Europei și a păcii și a stabilității în întreaga lume. Activitatea noastră a oferit o bază utilă pe care noul Parlament ales poate construi.

Activitatea mea de doi ani și jumătate în calitate de Președinte al Parlamentului European a reprezentat o provocare colosală, de care m-am ocupat cu plăcere și cu dedicare și voi continua să fac acest lucru până pe 14 iulie. Este un mare privilegiu să mă aflu în serviciul Europei.

Vă mulțumesc sincer pentru încrederea pe care mi-ați acordat-o și pentru fiecare moment al acestui efort combinat de creare a unei Europe unite. Vă urez numai bine pe viitor.

(Aplauze prelungite)

Joseph Daul, în numele Grupului PPE-DE. – (FR) Domnule Președinte, stimate dle Pöttering, doamnelor și domnilor, acest Parlament reprezintă vocea a 500 milioane de europeni, iar aceștia nu sunt suficient de conștienți de acest fapt.

Sunt și mai puțin conștienți de faptul că acest Parlament are o inimă și un suflet. Dle Pöttering, în timpul celor doi ani și jumătate ai președinției dvs. nu ați fost doar purtătorul de cuvânt al cetățenilor, ci ați personificat și inima, generozitatea și solidaritatea Europei. Există persoane care spun că nu este posibil să te îndrăgostești de Europa; ați demonstrat opusul.

Cu toate că această legislatură se apropie de sfârșit, aș dori să subliniez cât de mult a progresat integrarea europeană și cât de mult a contribuit Parlamentul sub conducerea dvs. la acest proces. Voi menționa doar

cele mai remarcabile exemple, la care v-ați referit deja: pachetul energetic și privind schimbările climatice, Directiva privind serviciile, perspectiva financiară 2007-2013 și, mai recent, reglementarea piețelor financiare.

Cu toate acestea, decât să trecem în revistă o listă anostă de directive și regulamente, aș dori să subliniez, dincolo de legislația adesea foarte tehnică pe care o dezbatem și o adoptăm aici, cât de importantă este activitatea noastră comună. Această importanță reprezintă interesul general al europenilor. Deseori se spune că Europa se află departe de cetățenii săi. Însă probleme precum siguranța jucăriilor, cercetarea în domeniul prevenirii bolilor rare sau al bolii Alzheimer, protecția consumatorului, măsurile privind protecția mediului și lupta împotriva încălzirii globale, politica energetică sau apărarea drepturilor omului în întreaga lume sunt ele oare într-adevăr departe de viața cotidiană a cetățenilor?

Sub președinția dvs., acest Parlament a cunoscut și alte progrese majore. Mă gândesc la reforma internă, la realizarea căreia ați contribuit și care va transforma instituția noastră într-una mai transparentă și mai eficientă, și la noul statut al deputaților în Parlamentul European și al asistenților lor. Sub președinția dvs., Parlamentul a multiplicat inițiativele în cadrul Anului european al dialogului intercultural, făcând dreptate abundenței de culturi și convingeri din societatea noastră, și transmițând cea mai bună imagine posibilă a Europei: aceea a deschiderii și a toleranței. Sub președinția dvs., Parlamentul a înțeles care este importanța viitorului regiunii mediteraneene și dorința acesteia de a contribui la realizarea păcii în Orientul Mijlociu.

Dle Președinte, la 25 martie 2007, ați semnat în numele nostru Declarația de la Berlin, comemorând 50 de ani de existență a Uniunii Europene. Această declarație le amintește celor care poate au uitat care este obiectivul activității noastre zilnice, respectiv integrarea unei Europe libere, democratice, tolerante, care respectă statul de drept. Luând inițiativa creării unei Case a istoriei europene, conferiți o dimensiune durabilă activității efectuate de dvs. și de predecesorii dvs. și de toți cei care au contribuit fiecare în felul lor la istoria noastră comună.

Pentru toate aceste fapte, aș dori pur și simplu să vă mulțumesc, dle Președinte.

(Aplauze)

Martin Schulz, în numele Grupului PSE. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor! Aș dori să vă mulțumesc, dle Președinte, pentru activitatea dvs. În numele grupului meu, aș dori să spun că v-ați achitat de funcția dvs. cu multă demnitate. Ați conferit demnitate Parlamentului prin felul în care ați prezidat această Cameră.

Nu este momentul să vă trecem în revistă activitatea. Moștenirea lăsată de Președintele Parlamentului European face întotdeauna obiectul unei analize politice minuțioase. Putem fi de acord sau nu cu un lucru sau altul. Trecerea în revistă a activității Președintelui trebuie să se concentreze asupra a ceea ce acesta a realizat pentru succesul acestei Camere. V-ați prezentat concluziile. Nu există nimic de adăugat. Rămâne de aceea întrebarea: ce a făcut Președintele, ca ființă umană, pentru această Cameră? Pentru mine și pentru colegii mei din Grupul Socialist din Parlamentul European, este clar că ați conferit demnitate acestei Camere, atât în interior, cât și în exterior.

Această Cameră nu se comportă întotdeauna cu demnitate. Acest lucru este însă valabil pentru parlamentele din întreaga lume. Demnitatea unei adunări parlamentare comune multinaționale cu peste 700 de membri din 27 de state, care fac parte din opt grupuri parlamentare diferite, care aparțin unor credințe diferite, care au pielea de culori diferite, care au tradiții politice diferite, care au trecut prin dezvoltări istorice diferite, trebuie protejată. Este dificil ca aceștia să fie uniți și să li se ofere un sentiment de unitate prin propria lor reprezentare. Însă dvs. ați reușit acest lucru. Iar pentru aceasta meritați sincerele noastre mulțumiri.

(Aplauze)

Dle Președinte, v-ați ocupat de multe lucruri în cursul mandatului dvs. de doi ani și jumătate. Pentru a sprijini cele afirmate despre felul în care v-ați exercitat funcția, aș dori să subliniez în numele grupului meu un punct asupra căruia părerile noastre au fost comune și când ați reprezentat această Cameră printr-o voce care s-a extins cu mult peste limitele diviziunilor politice, oferind astfel o voce persoanelor private de drepturi dintr-un loc compus exact în felul descris de mine anterior. V-ați ridicat vocea împotriva scandalului de la Guantanamo într-un moment când nu era simplu să faci așa ceva. Acest fapt, dle Președinte, va rămâne o piatră de hotar durabilă în mandatul dvs. Ați demonstrat că cerința pe care v-ați impus-o de a fi o persoană tolerantă și cosmopolită, pe de o parte, și angajată față de credința dvs. fundamentală creștină, pe de altă parte, a fost îndeplinită.

Plasând însă în centrul activității dvs. demnitatea umană, în totalitatea sa, provenind ea fie din tradiția iluminismului, fie, în cazul dvs., din credința religioasă, ați câștigat distincția de bun Președinte al Parlamentului European și ne vom aminti de dvs. în acest fel. Vă mulțumesc foarte mult.

(Aplauze puternice)

Graham Watson, în numele Grupului ALDE. – Dle Președinte, cuvintele dvs. de astăzi au fost tipice pentru mandatul dvs. de Președinte. Grupurile noastre nu cad întotdeauna de acord, însă, în timpul mandatului dvs. v-ați dovedit a fi o figură onestă, corectă și unificatoare, o persoană a cărei modestie ascunde multe dvs. realizări.

Ați fost ales pe baza unui angajament valoros de implicare a Parlamentului într-un dialog intercultural, însă realizările dvs. merg mai departe de atât. În ceea ce privește indemnizațiile deputaților, ați finalizat activitatea vitală începută de Pat Cox. În ceea ce privește procedurile parlamentare, ați supravegheat reformele solicitate de multă vreme de mulți dintre noi și prin inițiative precum Europarl TV ați sprijinit metodele moderne de comunicare cu cetățenii noștri. Acesta este un palmares de care puteți fi mândru și o moștenire pe baza căreia succesorii dvs. ar trebui să construiască în continuare.

Sper că veți scrie despre experiențele și impresiile dvs. Ele sunt prea interesante pentru a fi lăsate în recile și puternicele brațe ale uitării. În plus, după cum spunea poetul Emerson, nu există istorie, există doar biografii. Acest Parlament a devenit mai puternic în decursul timpului. Va fi încă și mai puternic sub Tratatul de la Lisabona, dacă și când acesta va fi ratificat. Va fi interesant de văzut ce planuri vor avea președinții viitori pentru a extinde rolul pe care l-ați jucat, reflectând valorile comune și principiile pe care le prețuim.

Însă astăzi cred că vorbesc în numele multora când afirm că v-ați câștigat respectul și afecțiunea noastră. Ca și în cazul dvs., acesta este ultimul meu discurs în plen în actuala mea funcție. În calitate de lider al grupului din care fac parte din 2002, știu ce înseamnă dorința, care apare după o vreme, de a face și altceva. Cu toate că nu mă voi mai afla din nou în acest scaun, știu că sunteți conștient de faptul că mi-ar plăcea foarte mult să încerc să stau în locul unde vă aflați dvs. Dle Președinte, vă mulțumesc în numele grupului meu. Le mulțumesc serviciilor care organizează sesiunile, interpreților și întregului personal care au contribuit la buna activitate pe care ați realizat-o în calitate de Președinte al Parlamentului.

(Aplauze)

Cristiana Muscardini, în numele Grupului UEN. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, în timpul acestui mandat, Parlamentul, mai ales sub președinția dvs., și-a consolidat capacitatea de a avea un impact politic asupra viitorului Uniunii, chiar dacă va trebui să așteptăm noul tratat pentru a vedea concretizate ambițiile acelora care au crezut întotdeauna în necesitatea puterii legislative sporite a instituției noastre, care este unică în lume deoarece este aleasă de cetățenii a 27 de țări.

Evenimente - de multe ori tragice - s-au succedat des și repede în timpul acestui mandat și, de multe ori, mai ales în timpul ultimilor doi ani și jumătate, Parlamentul, prin dvs., dle Președinte, a putut exercita un rol crucial în medierea propunerilor. Rolul nostru a devenit unul din ce în ce mai evident din punct de vedere politic, care trebuie să ne ajute să depășim diferențele de partid care ne dezbină în propriile noastre țări, astfel încât să putem atinge ținte comune în interesul comun al popoarelor noastre și să putem asigura mai multă dreptate, pace și siguranță în lume.

Când a început această legislatură, am văzut în sfârșit alăturându-ni-se națiuni care au fost private multe decenii de libertate, iar aderarea României și a Bulgariei în timpul legislaturii parlamentare a consolidat imaginea lumii despre o Europă care este capabilă să creeze unitate respectând diferențele.

Ne încheiem mandatul în mijlocul unei crize economice care ne-a făcut să realizăm că avem de-a face cu o criză a sistemului, iar noul Parlament trebuie de aceea să fie și o forță motrice care va ajuta societatea să redescopere valori prea des neglijate în ziua de astăzi. Acum mai mult ca oricând, democrația parlamentară din Europa și de la nivel național reprezintă o garanție a libertății.

Dle Președinte, vă mulțumesc în numele grupului meu și în nume personal pentru angajamentul dvs. - ne-ați reprezentat pe toți - și pentru marea contribuție pe care ați adus-o la instituirea reputației instituției noastre, pentru care solicităm nu doar mai multă transparență ca oricând, ci și atenția cuvenită referitor la anumite secțiuni ale mass-mediei, care au devenit interesate de Europa doar în scopul de a da naștere unor dezbateri mărunte, superficiale, în loc să contribuie la sporirea sensibilizării comune și a progresului împărtășit.

Dle Președinte, după 20 de ani petrecuți în acest Parlament, simt că este de datoria mea să mă alătur dvs., care m-ați reprezentat excelent în această Cameră, și să mulțumesc milioanei de cetățeni europeni care contribuie prin truda lor zilnică și prin respectarea principiilor solidarității, justiției și a rădăcinilor trecutului nostru la dezvoltarea unei societăți care respectă mai mult drepturile și care este mai conștientă de propriile sale îndatoriri.

Monica Frassoni, în numele Grupului Verts/ALE. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor! Dle Președinte, ați avut imensul privilegiu să prezidați cea mai originală instituție din lume, iar noi, membrii Grupului Verts/ALE, suntem convinși că ați făcut acest lucru cu motivație și pasiune și vă mulțumim pentru acest fapt.

Acum doi ani și jumătate când am candidat împotriva dvs. la președinția Parlamentului European în numele grupului meu, am pus accentul pe necesitatea unui Președinte al Parlamentului care să reprezinte o instituție liberă de interesele statelor membre și de presiunile efectuate de grupurile financiare de influență, care să conducă o administrație liberă aleasă pe bază de merit și nu de loialitate politică și care să fie capabil să se adreseze unui public din ce în ce mai divizat și indiferent. Atunci am criticat cu tărie decizia comună luată de dvs. și de Grupul Socialist din Parlamentul European de a elimina orice încercare de relansare a dezbaterii constituționale urmând referendumurile din 2005, o greșală enormă care a facilitat pentru statele membre încercarea de a-și însuși din nou procesul reformei europene.

Doi ani și jumătate mai târziu, noi, membrii Grupului Verts/ALE, v-am evalua activitatea, domnule Președinte Pötering, ca pe una cu urcușuri și coborâșuri. V-am aprobat și sprijinit activitatea din Orientul Mijlociu, mai ales activitatea dvs. în cadrul președinției Adunării Parlamentare euro-mediteraneene. V-am apreciat orientarea proeuropeană de neclintit, ideea unui Parlament deschis cetățenilor, grupurilor, asociațiilor și celor mai îndrăznețe inițiative culturale, precum și fermitatea dvs. privind statutul asistenților.

Am apreciat de asemenea angajamentul dvs. hotărât față de drepturile fundamentale, chiar și în cazuri care nu corespundeau întocmai cu dorințele majorității Parlamentului European, de la Rusia la China, și v-am apreciat noua motivație ecologică, confirmată prin comentariile dvs. de adineauri asupra schimbărilor climatice.

Cu toate acestea, este de asemenea clar, dle Președinte, că, sub președinția dvs., Parlamentul și-a continuat transformarea treptată de la o instituție care solicită și luptă pentru democrație într-o adunare care este prea adesea docilă și atentă să nu provoace neliniști în diferite guverne. Parlamentul s-a resemnat să nu facă din această luptă sau din transparență domenii privilegiate față de care electoratul are vizibilitate - este suficient să ne gândim la eșecul înscenat al comitetului de lucru privind grupurile de influență, a cărui activitate s-a încheiat astăzi nerealizând nimic, în ciuda unei rezoluții foarte explicite aprobate acum un an, sau ne putem gândi la tăcerea privind problema celor două sedii de la Strasbourg și Bruxelles și risipa de bani și CO₂ care sunt de neînțeles pentru electoratul nostru.

Domnule Președinte, voi încheia. Prin reformele succesive ale normelor, președinția dvs. a supravegheat de asemenea centralizarea graduală a puterii în mâinile câtorva persoane din instituția noastră, în ceea ce privește consolidarea activității comisiilor și rolul individual al deputaților și intensificarea activităților de promovare a diversității și a pluralismului.

Dle Președinte, poate că va exista o nouă majoritate în noul Parlament, însă suntem siguri de un lucru: îndelungata luptă pentru o democrație europeană puternică, respectată, pluralistă și înțelegătoare nu s-a terminat și, cel puțin din acest punct de vedere, vă vom avea mereu alături.

Francis Wurtz, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dle Președinte, președinția dvs. a fost marcată – după cum tocmai ați subliniat – de evenimente de o importanță politică majoră, care au reprezentat din mai multe puncte de vedere o provocare pentru Europa și, în același timp, și pentru Parlament.

Unele dintre acestea se regăsesc în cadrul Uniunii, mai ales în ceea ce unii numesc criza instituțională, pe care eu aș descrie-o în schimb ca un simptom suplimentar al crizei de încredere sau al crizei de legitimitate a modelului actual european în rândul a din ce în ce mai mulți concetățeni.

Alte provocări au o dimensiune internațională, precum conflictul din Orientul Mijlociu, pe care l-ați menționat. Acesta, departe de a avansa spre o pace dreaptă și durabilă, se înrăutățește privind cu ochii și otrăvește relațiile internaționale, când nu amenință coeziunea societăților noastre.

Alte probleme zguduie întreaga planetă și putem menționa aici criza mediului și, în fond, criza financiară, economică, socială și politică, care ne impune anumite alegeri la nivel de societate, chiar de civilizație.

În acest context excepțional de complex ați avut sarcina de a conduce Parlamentul European și de a îl reprezenta în fața statelor membre și a lumii. Grupul meu și cu mine suntem de părere că v-ați îndeplinit datoria cu cinste.

Bineînțeles, alegerile noastre politice sunt în mod limpede diferite și uneori divergente. Cu toate acestea, deținătorul unei funcții înalte precum cea a dvs. este judecat tocmai prin abilitatea de a gestiona aceste conflicte de idei, necesare și sănătoase, asigurând în același timp respectul pentru fiecare.

Acum pot spune că, în calitate de președinte al unui grup minoritar care, din punctul de vedere al multora, exprimă idei în afara opiniei majoritare, m-am simțit în largul meu sub președinția dvs. Mai mult, în timp ce diferențele noastre politice rămân în mod natural aceleași, relația dintre noi ca persoane s-a îmbogățit vizibil.

Domnule Președinte, ne cunoaștem de 30 de ani. Am început să ne cunoaștem într-adevăr în ultimii 10 ani ai excelenței noastre cooperări din cadrul Conferinței președinților. Vă apreciez enorm etica personală, care v-a ajutat să recunoașteți - cel puțin așa cred - că este posibil să fii în același timp comunist, democrat, european și umanist. Vă mulțumesc.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Wurtz. Doamnelor și domnilor, aș dori să adresez în numele tuturor mulțumiri domnului Wurtz, care a fost deputat din 1979 și care va părăsi acum Parlamentul. Mulțumirile noastre se adresează de asemenea și altor trei colegi, care se află aici din 1979 și care vor părăsi acum Parlamentul: Klaus Hänsch, fost Președinte, Ingo Friedrich, fost vicepreședinte și chestor, și Karl von Wogau, fost președinte al Comisiei pentru afaceri economice și monetare și în prezent președinte al Subcomisiei pentru securitate și apărare. Aș dori să-mi extind sincerele mulțumiri în numele tuturor față de aceste patru persoane și față de toți ceilalți colegi care pleacă pentru enormul lor angajament. Vă mulțumesc foarte mult.

(Aplauze puternice)

Nigel Farage, în numele Grupului IND/DEM. – Domnule Președinte, Grupul Independență și Democrație a încercat în timpul acestei legislaturi să fie de folos, pozitiv și constructiv.

(Reacții diferite)

Da, deoarece am reprezentat vocea opoziției, iar într-o democrație opoziția este esențială. Este vitală. Din păcate însă, după cum a subliniat și președintele Václav Klaus când a venit aici, nu sunteți într-adevăr de părere că ar trebui să existe și un punct de vedere alternativ, iar ca rezultat al acestui fapt președinția dvs. a fost marcată de felul profund dăunător în care i-ați tratat pe deputații care au înfruntat și care s-au opus Constituției/Tratatului de la Lisabona.

Momentul definitoriu pentru mine în această Cameră a fost când francezii au spus „nu”, când olandezii au spus „nu”, apoi irlandezii au spus „nu”, dar acest Parlament și-a continuat activitatea cu încăpățănare, ignorând dorințele popoarelor. Chiar nu înțelegeți acest lucru, nu-i așa? „Nu” înseamnă „nu” și este într-adevăr incredibil cum 499 de deputați au votat pentru ignorarea „nu-ului” irlandez și pentru continuarea procesului legat de adoptarea tratatului. Ce fel de parlament este acesta? Dacă ați fi crezut în democrație, nu ați fi trecut pur și simplu cu buldozerul peste aceste trei rezultate de referendum.

Mai rău însă, vă temeți atât de tare de opinia publică - știți că nu mai aveți prea multe șanse - că ați recurs la abuzuri. Domnul Watson a spus că mă comport ca un huligan englez de fotbal, când eu pur și simplu nu am făcut decât să subliniez că comisarul Barrot este un delapidator condamnat. Gary Titley a spus că sunt un reacționar paranoic, care trăiește la marginea societății. Ei bine, poate că are pe undeva dreptate, nu știu; însă Danny Cohn-Bendit, acest mare campion al liberei exprimări, a spus că opoziții tratatului sunt bolnavi mintal, iar Martin Schulz, liderul socialiștilor, a spus în urma unuia dintre voturile de „nu” că nu trebuie să ne plecăm în fața populismului și că voturile de „nu” au deschis ușa fascismului.

Sper ca în următoarele patru săptămâni, în această campanie, electoratul Europei să poată vedea adevărata față a acestui proiect. Sunteți naționaliști; îi terorizați pe alții; amenințați; sunteți antidemocratici; nu faceți decât să vă dați importanță!

(Aplauze)

Președintele. – Faptul că puteți ține un astfel de discurs arată că acesta este un Parlament European liber și democrat!

(Aplauze)

Daniel Hannan (NI). - Domnule Președinte, unora dintre colegi poate li se va părea greu de crezut acest lucru, însă îmi veți lipsi. De când vă știu, mai întâi ca lider al Creștin-Democraților, apoi ca Președinte al acestui Parlament, ați fost un model de demnitate, reținere și politețe. Sunteți un anglofil și un eurofil în același timp și reprezentați tot ce este mai bun din tradiția integraționistă. Veți fi cu siguranță foarte ușurat să auziți că nu îmi pot aminti să fi fost vreodată de acord cu dvs.

(Râsete)

Însă, în cariera pe care am ales-o amândoi, știm că implicarea ideologică este un bun rar, pe care îl apreciem chiar și când îl descoperim într-un adversar.

Vă amintiți cum ne-am aflat în conflict asupra interpretării date de dvs. Regulamentului de procedură al acestei Camere. Aceia dintre noi care au dorit referendumuri privind Tratatul Constituțional și-au prezentat argumentele prin explicații pașnice asupra votului. Dreptul nostru de a proceda astfel a fost stabilit în mod lipsit de echivoc prin Regulamentul de procedură. Ați ales în mod arbitrar să nu aplicați aceste reguli - nu ați încercat să le schimbați, ceea ce ar fi necesitat o anumită perioadă de timp, dvs. pur și simplu le-ați ignorat. Nu este momentul să discutăm din nou asupra acestei probleme. Dar permiteți-mi să spun următoarele: Președintele Parlamentului trebuie să reprezinte întreaga Cameră, inclusiv pe cei care exprimă puncte de vedere minoritare, iar dacă ne tratați diferit, deschideți ușa despotismului. De exemplu, aproape în fiecare lună au loc aici demonstrații despre una sau alta, iar acestea sunt tolerate, însă când ridicăm pancarte cu un singur cuvânt pe ele: „referendum”, dvs. trimiteți aprozii să ne înșfăce bannerele, iar mulți dintre noi au fost ulterior amendați.

Înțeleg de ce cuvântul „referendum” iscă atâta nelinește în această Cameră: electoratele a trei națiuni au respins modelul dvs. constituțional. V-au făcut să vă simțiți vulnerabil, iar din această cauză ați devenit irascibil și pentru că nu puteați să-i atacați direct pe alegători, v-ați vărsat toată frustrarea asupra noastră, asupra minorității eurosceptice vizibile din această Cameră.

Dragi colegi, nu mă aștept să vă schimbați părerile despre oportunitatea centralizării puterii la Bruxelles. Însă, din propriul dvs. punct de vedere, v-aș îndemna să fiți ceva mai imparțial în tratarea acelor dintre noi care reprezintă minoritatea. Dacă ați putea să vă învingeți antipatia pe care o aveți din reflex pentru noi, poate ați descoperi că aceasta v-ar sprijini propriul profil democratic. Toate organizațiile au nevoie de critici. Insistența dvs. conform căreia UE este un bun absolut și că orice fel de critică la adresa ei este ori necinstită ori xenofobă nu v-a adus nici un beneficiu, deoarece, fără o analiză minuțioasă critică, instituțiile de la Bruxelles devin exagerate, îngrijindu-se doar de propriile interese, și corupte.

Dragi prieteni, sper ca în iulie să fim mai mulți *susținători ai suveranității* aici. Pentru prima oară în 50 de ani, acest Parlament va avea ceva din natura unei opoziții oficiale. Succesorul dvs., Hans-Gert, va decide cum să trateze acea opoziție, însă sper că se va ridica la înălțimea valorii de toleranță pe care această Cameră pretinde că o îmbrățișează.

(Aplauze)

Președintele. - Am luat notă de acest lucru.

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. - Domnule Președinte, vă sunt recunoscător pentru posibilitatea de a adresa câteva cuvinte în numele președinției și în numele Consiliului, ca răspuns la alocuțiunea dvs. și la intervențiile venite din partea reprezentanților grupurilor politice. Pentru noi este foarte important că acești cinci ani ai legislaturii au coincis cu primii cinci ani de statut de membru al Uniunii Europene al Republicii Cehă și al celorlalte țări care au aderat la acel moment. Cu atât mai mult cu cât Republica Cehă a avut privilegiul să dețină președinția Consiliului pe ultima sută de metri a acestei legislaturi.

Aș dori în primul rând să vă aduc un omagiu dvs., domnule Președinte, pentru modul exemplar în care ați condus această instituție în decursul ultimilor doi ani și jumătate. Respectul de care vă bucurați din partea acestui Parlament, un respect care se ridică deasupra diviziunilor politice de partid, reprezintă o mărturie puternică a calităților dvs., în special a obiectivității și a integrității dvs. Întrucât vă numărați printre relativ puținii membri aleși prima dată în 1979, ați putut aduce considerabila dvs. experiență, înțelepciune și importante cunoștințe în cadrul acestei funcții. Vorbind în mod special în numele președinției, pot spune doar că v-am apreciat foarte mult toate calitățile în cadrul contactelor pe care le-am avut înainte și în timpul președinției noastre. În numele Consiliului, doresc să vă urez numai bine pe viitor.

Sper că îmi veți permite, privind în urmă la ultimii cinci ani, să îi aduc un omagiu și predecesorului dvs., dlui Borrell, care a manifestat aceleași calități de imparțialitate și de spirit de conducere. Amândoi ați făcut în așa fel încât această funcție de Președinte să se bucure de respect și de stimă. Parlamentul și Uniunea în general au toate motivele să vă fie recunoscătoare amândurora.

În timpul ultimilor cinci ani, acest Parlament s-a folosit în mod eficace de puterile și prerogativele sale, inclusiv în domeniul important al codeciziei, când Consiliul și Parlamentul nu se găsesc de aceeași parte a mesei, având uneori păreri și obiective foarte diferite. În ciuda acestor diferențe, ambele instituții lucrează împreună la garantarea funcționării sistemului. Putem să nu fim de acord și să purtăm dezbateri constructive, însă facem acest lucru în cadrul unor reguli și proceduri convenite. Cred că ambele instituții pot fi mândre de angajamentul nostru comun față de funcționarea sistemului, iar ultimii cinci ani au oferit o mulțime de exemple că acesta funcționează și funcționează chiar foarte eficient.

Domnule Președinte, stimați deputați, în mai puțin de trei luni un nou Parlament își va începe mandatul. Vor veni mulți deputați noi. Veți alege un nou Președinte, iar un alt stat membru va sta aici în calitate de președinție reprezentând Consiliul. Sunt sigur că, în următorii cinci ani, toți vor privi cu recunoștință și cu respect moștenirea pe care ați lăsat-o dvs., domnule Președinte, acestei instituții. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Margot Wallström, vicepreședintă a Comisiei. – (DE) Domnule Președinte, sub președinția dvs., relațiile dintre Parlamentul European și Comisie s-au dezvoltat foarte bine, pentru a nu spune lin. Este meritul dvs. că, indiferent de existența unei campanii electorale, când, după cum este general cunoscut, potențialul de conflict se află la apogeu, dezbaterile politice normale nu s-au transformat niciodată într-o criză între instituții.

Dacă îmi permiteți să fac un comentariu personal, aș dori să vă mulțumesc călduros pentru abordarea constantă prietenoasă și călduroasă față de munca dvs. Nu doar ați acționat întotdeauna cu politețe, ci ați întreprins și acțiuni corective când a fost necesar. Și v-ați comportat întotdeauna ca un domn. Aș dori de asemenea să subliniez cât de important a fost pentru acest Parlament și pentru întreaga Uniune Europeană faptul că ați avut curajul și voința să apărați principiile și privilegiile democratice ale Parlamentului, chiar și împotriva unor șefi de stat, când a fost cazul.

(Aplauze)

Aș dori de asemenea să vă felicit pentru cei 30 de ani în calitate de deputat ales în Parlamentul European. Personalitatea dvs. și-a lăsat foarte mult amprenta asupra acestor decenii și ați avut o contribuție semnificativă în modelarea dezvoltării Parlamentului.

Președintele Barroso ar fi dorit foarte mult să vină în persoană, însă, după cum știți, participă la reuniunea la nivel înalt UE-Canada de la Praga. În numele președintelui Comisiei și al întregii Comisii, aș dori să vă mulțumesc călduros pentru președinția dvs. de succes. Vă mulțumesc.

(Aplauze)

Președintele. – Doamnă vicepreședintă, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc călduros pentru evaluările dvs. în mare măsură favorabile. Le urez tuturor colegilor mei care nu se prezintă pentru a fi realeși numai bine pe viitor și sper să ne reîntâlnim. Tuturor colegilor care se prezintă pentru a fi realeși și care vor fi realeși, aș dori să le spun că sper să ne continuăm buna activitate, cu condiția, bineînțeles, ca și eu să fiu reales. Ceea ce au afirmat astăzi președinții grupurilor politice m-a încurajat să continui pe drumul către o Europă unită. Mulțumiri tuturor și sper să ne revedem.

(Aplauze puternice)

PREZIDEAZĂ: Diana WALLIS

Vicepreședintă

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, am o întrebare privind ordinea în acest Parlament. La scurt timp după vot, când ședința a fost suspendată doar pentru scurt timp, un deputat în acest Parlament se pare că a reușit să introducă în instituție un candidat la alegerile parlamentare și a făcut câteva fotografii îndrăznețe cu aceasta, abuzând, astfel, în opinia mea, de instituția noastră. Nu trebuie să li se ceară socoteală acestor persoane?

Președinta. – Vă mulțumesc, domnule Mann. Vom cerceta cazul.

6. Timpul afectat votului (continuare)

Președinta. – Continuăm acum cu votarea.

6.1. Rețele și servicii de comunicații electronice, protejarea vieții private și protecția consumatorilor (A6-0257/2009, Malcolm Harbour)

- - Înainte de votare:

Hanne Dahl (IND/DEM). - Doamnă președintă, doresc să spun un singur lucru în legătură cu votul pe care urmează să ni-l exprimăm. Conform listei de votare, se pare că mai întâi votăm un text de compromis de la comisie, în locul amendamentelor. În mod normal, cred că ar fi trebuit să votăm amendamentele mai întâi, așadar aș dori să vă solicit să faceți uz de prerogativele dumneavoastră în temeiul articolului 19 din Regulamentul de procedură și să modificați ordinea de votare astfel încât să votăm amendamentele. Mă refer la amendamentele privind drepturile cetățenilor. Este un lucru foarte important atât pentru raportul Harbour, cât și pentru raportul Trautmann.

Președinta. – Doamna Dahl, în ceea ce mă privește, nu este nicio problemă. Nu văd nicio problemă în ordinea de votare privind raportul Harbour. Vom proceda așa cum este prevăzut în liste.

6.2. Rețele și servicii de comunicații electronice (A6-0272/2009, Catherine Trautmann)

- Înainte de votare:

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Doamnă președintă, am solicitat cuvântul deoarece nu sunt de acord cu ordinea de votare privind raportul Trautmann. Solicit să mi se dea cuvântul înaintea supunerii la vot a amendamentului de compromis 10, pentru a explica de ce ar trebui schimbată ordinea de votare.

– Înainte de votul asupra amendamentului 10:

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Doamnă președintă, aș dori să solicit modificarea ordinii de votare și amendamentul de compromis 10 să fie supus la vot după ce s-a votat asupra unor solicitări identice din partea diferitelor grupuri, care trebuiau supuse la vot după amendamentul 10.

Motivul pentru care solicit acest lucru este acela că, în opinia mea, amendamentele depuse de diferite grupuri depășesc mult amendamentul de compromis privind „protecția drepturilor cetățenilor referitor la intervenția asupra accesului la internet sau a pragurilor de acces la internet”. Consider că ar fi un lucru bun pentru Parlament, care și-a declarat în mod clar sprijinul pentru rușinosul amendament Bono/Cohn-Bendit, de a-și declara, încă o dată, sprijinul pentru protecția la cel mai înalt nivel a drepturilor cetățenilor.

Regret că, la finalul unei consultări foarte bune cu dna Trautmann, nu pot solicita acest lucru, însă această consultare amicală, rezultatul bun al pachetului în domeniul telecomunicațiilor nu ar trebui să însemne, în ultimă instanță, că diminuăm drepturile cetățenilor *en passant*.

(Aplauze)

Alexander Alvaro, în numele Grupului ALDE – (DE) Doamnă președintă, în temeiul articolului 154 și al articolului 155 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa susține solicitarea Grupului Verzilor/Aliața Liberă Europeană de a schimba ordinea de votare a amendamentelor și susține supunerea la vot a amendamentelor 1 literele (c) și (p), 2, 5, 6 și 9 înaintea amendamentului de compromis 10. Printre altele, acest lucru se referă la faptul că - poate mai există și altceva pe lista dumneavoastră de votare -, în urma moțiunii adoptate de grupul nostru ieri, amendamentul de compromis 10 nu va mai beneficia de susținerea Grupului ALDE. În ceea ce privește procedura de votare, articolul 154 explică ce amendament trebuie abordat mai întâi în cazul unor solicitări corespunzătoare sau conflictuale. Pentru noi, este important ca hotărârea să fie emisă înaintea oricărei intervenții asupra comportamentului individual. Iată de ce am eliminat acest amendament.

Angelika Niebler, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Doamnă președintă, nu mă adresez acum în calitate de președintă a comisiei, ci ca raportoare a grupului din care fac parte privind raportul Trautmann. Solicit acestui plen să respingă moțiunea de procedură și să permită votarea în ordinea pe care ați propus-o pe listele de votare.

Doamnă Harms, nimeni din acest Parlament nu dorește limitarea dreptului la acces liber la internet. Am inclus acest aspect în amendamentul de compromis pe care l-am discutat, timp de multe luni, cu președintele ceh în exercițiu al Consiliului. Toate partidele politice au fost implicate deplin în aceste discuții. Solicit menținerea ordinii de votare propuse inițial și respingerea modificării acesteia în forma propusă acum de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană și de Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa.

Catherine Trautmann, raportoare. – (FR) Doamnă președintă, în primul rând aș dori să menționez faptul că, în ceea ce privește solicitarea de a modifica lista de votare, dacă am înțeles bine, dacă serviciile au inclus amendamentul de compromis, folosindu-și bunul simț, înaintea depunerii amendamentului de către grupuri, este deoarece conținutul acestuia depășea sfera amendamentului 46. Conține clauze care nu se referă doar la restricționarea accesului la internet, ci include și toate procedeele care pot afecta negativ drepturile utilizatorilor.

În al doilea rând, aș dori să le comunic deputaților că acest compromis a fost depus la articolul 1, care se referă la sfera de aplicare, și că, prin urmare, are un efect generalizat, în timp ce amendamentul depus de grupuri se referă la articolul 8, care produce efecte asupra obiectivelor regulatorilor naționali.

În cursul negocierilor privind acest compromis, am lucrat cu încredere și în armonie cu toate grupurile politice. Constat, doamnă președintă, că, în acest moment, unul dintre grupurile politice și-a retras semnătura de pe acest amendament de compromis. Prin urmare, aș dori să vă spun că, în calitate de raportor, voi continua, bineînțeles, să susțin acest compromis, și că am votat și în favoarea amendamentului 46.

Aș dori să spun că, în condițiile în care se desfășoară aceste dezbateri, este mai înțelept ca decizia privind ordinea de votare să revină plenului, decât să o lăsăm exclusiv la latitudinea dumneavoastră sau a raportorului. Cu toate acestea, aș dori să vă prezint această solicitare într-un mod foarte direct, deoarece trebuie să se înțeleagă ce va urma dacă votul este inversat.

Dacă nu este inversat, lista rămâne aceeași. Dacă este inversat, amendamentul 46 este adoptat dacă obține majoritate calificată. În această situație, doamnă președintă, aș dori să vă solicit, de asemenea, să supuneți la vot amendamentul de compromis - care depășește sfera amendamentului 46 - după votarea acestuia din urmă. Dacă amendamentul 46 nu obține majoritatea calificată, în acel moment nu vom vota amendamentul de compromis și, prin urmare, Parlamentul va trebui să aleagă.

Președinta. – Am ascultat opiniile câtorva persoane și iau în considerare foarte atent ceea ce a spus raportorul.

Înaintea acestei votări, am decis să consult diferite servicii și am ascultat foarte atent ceea ce s-a discutat. În calitate de președinte și în temeiul articolului 155 alineatul (2), am competența de a decide cu privire la ordinea votare. Mi se pare că această chestiune este atât de importantă, atât pentru acest plen, cât și în afara acestuia, încât ar fi bine să votăm asupra amendamentelor inițiale, însă fac acest lucru și din punct de vedere procedural, deoarece, după cum am înțeles, amendamentul 10 este un amendament de compromis care a apărut doar după votul în comisie. Așadar, mi se pare că există motive, atât din punct de vedere procedural, cât și de altă natură, pentru a inversa ordinea de votare.

(Parlamentul a acceptat cererea dnei Rebecca Harms.)

(Aplauze)

6.3. Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice și Oficiul (A6-0271/2009, Pilar del Castillo Vera)

–Cu privire la raportul Trautmann (A6-0272/2009)

Catherine Trautmann, raportoare. – (FR) Doamnă președintă, am solicitat permisiunea ca și noi să votăm amendamentul de compromis, deoarece are o sferă de aplicare mai mare decât amendamentul 46. Ați decis să nu supuneți la vot acest compromis fără a ne oferi o explicație și fără a da un răspuns raportorului. Am dorit să vă facem cunoscut acest lucru și să vă spun că regret că nu s-a dat curs recomandării noastre, nici recomandării raportorului privind votul în Parlament.

De asemenea, aş dori să menţionez - pentru a explica votul care tocmai a avut loc - că, atunci când nu se adoptă vreo parte a amendamentului de compromis, întregul pachet este supus procedurii de conciliere. Aceasta este consecinţa votării de astăzi.

Preşedinta. – Mulţumesc, doamnă Trautmann. Cred că Parlamentul înţelege consecinţele acestui fapt, însă vă mulţumesc, totuşi, că aţi subliniat acest lucru. Nu ar fi fost potrivit să luăm celalalt amendament de compromis şi, într-adevăr, votul ar fi fost mai mult decât clar.

*

* *

6.4. Benzile de frecvenţă pentru comunicaţiile mobile (A6-0276/2009, Francisca Pleguezuelos Aguilar)

6.5. Egalitatea de tratament între bărbaţii şi femeile care desfăşoară o activitate independentă (A6-0258/2009, Astrid Lulling)

- Înainte de votul asupra amendamentului 14:

Astrid Lulling, raportoare. – (FR) Doamnă preşedintă, sunt de acord cu dl Cocilovo, care a fost raportor pentru avizul Comisiei pentru ocuparea forţei de muncă şi afaceri sociale, de a introduce următoarea clauză în acest important articol 6: „În cazul în care legislaţia unui stat membru nu prevede afilierea obligatorie la sistemul de securitate socială obligatoriu a persoanelor care desfăşoară activităţi independente, afilierea se acordă la cererea soţului colaborator/soţiei colaboratoare”.

Voi explica ce vreau să spun prin acest lucru. Insistăm ca soţii colaboratori să fie asiguraţi în mod obligatoriu, astfel cum este prevăzut şi în cazul persoanelor care desfăşoară activităţi independente. Cu toate acestea, dacă într-o ţară persoanele care desfăşoară activităţi independente nu sunt asigurate în mod obligatoriu, nu putem cere aplicarea acestui principiu şi în cazul soţilor/soţiilor acestora, întrucât aceştia/acestea nu pot fi afiliaţi/afiliate la un regim de asigurări care nu există. Acesta este motivul pentru care trebuie adoptat acest alineat. Prin aceasta, exprim şi punctul de vedere al domnului Cocilovo privind acest aspect.

(Amendamentul oral nu a fost acceptat)

6.6. Îmbunătăţirea securităţii şi a sănătăţii la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (A6-0267/2009, Edite Estrela)

- Înainte de votare:

Edite Estrela, raportoare. – (PT) Doamnă preşedintă, aş dori să solicit serviciilor să țină cont de faptul că versiunea în limba portugheză este cea originală pentru toate amendamentele.

În al doilea rând, aş dori să solicit modificarea ordinii de votare, precum şi supunerea la vot a amendamentului 43 de la comisie înaintea amendamentului 83, pe motiv de coerenţă.

În cele din urmă, aş dori să subliniez faptul că această directivă pe care urmează să o modificăm este veche de 17 ani şi este în mod clar depăşită. Directiva revizuită nu va intra în vigoare înainte de sfârşitul viitoarei legislaturi. Cu alte cuvinte, legiferăm pentru viitor, nu pentru prezent.

În mod special, legiferăm pentru binele cetăţenilor, oferindu-le mai multe motive de a vota în alegerile din iunie.

Prin urmare, voi încheia solicitându-le colegilor mei deputaţi să-mi susţină raportul.

Astrid Lulling, în numele Grupului PPE-DE. – (FR) Doamnă preşedintă, după cum se prezintă situaţia actuală, sunt 89 de amendamente la acest raport. Este complet haotic, iar votarea la care urmează să participăm nu ne va permite să susţinem o dezbatere cu adevărat obiectivă cu Consiliul şi Comisia. Aceste 89 de amendamente sunt în total dezacord unele cu altele. Propun să retrimitem raportul la comisie deoarece, aşa cum spunea dna Estrela, avem suficient timp să facem acest lucru.

(Aplauze puternice)

Președinta. – Doamnă Lulling, vă rog să îmi confirmați dacă faceți sau nu această cerere în numele grupului politic din care faceți parte.

Astrid Lulling, în numele Grupului PPE-DE. – Da, doamnă președintă, nu fac niciodată ceva altfel decât în numele grupului meu politic!

(Râsete și aplauze)

Edite Estrela (PSE). – (PT) Doamnă președintă, nu are sens să retrimitem acest raport sau această propunere la comisie, deoarece a fost discutat cu toate grupurile. Se presupune că este susținut de o majoritate a acestui Parlament. De asemenea, a fost discutat cu Comisia și Consiliul.

Evident, oamenii au opinii diferite. Știm că, din păcate, Consiliul, sub Președinția cehă, a adoptat o atitudine conservatoare cu privire la promovarea egalității de șanse între bărbați și femei.

Prin urmare, solicit Parlamentului să voteze în favoarea propunerilor și să îmi susțină raportul, deoarece acesta le va oferi cetățenilor mai multe motive de a participa la votul pentru alegerile europene.

(Parlamentul a decis să retrimită chestiunea la comisie.)

6.7. Fondul european de ajustare la globalizare (A6-0242/2009, Gabriele Stauner)

6.8. Program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte din domeniul energiei (A6-0261/2009, Eugenijus Maldeikis)

– Înainte de votul asupra rezoluției legislative

Reimer Böge, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Doamnă președintă, după o consultare scurtă cu raportorul, am convenit ca punctele 2, 3 și 5 din rezoluția legislativă să fie modificate. Aș sugera următorul text pentru punctul 2:

„Consideră că suma de referință indicată în propunerea legislativă poate fi compatibilă cu Cadrul financiar multianual doar dacă acesta este revizuit”;

La punctul 3, prima teză ar trebui eliminată, restul rămânând neschimbat: „reamintește că trebuie evitată orice realocare care ar avea impact ...” și așa mai departe.

Punctul 5: „reamintește că procesul legislativ poate fi încheiat doar odată ce a fost convenită finanțarea programului”.

(Amendamentele orale au fost acceptate.)

6.9. Directivele privind băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, dispozițiile de supraveghere și gestionarea crizelor (2006/48/CE și 2006/49/CE) (A6-0139/2009, Othmar Karas)

– Înainte de votare:

Udo Bullmann, în numele Grupului PSE. – (DE) Doamnă președintă, acest raport a fost discutat aprins în câteva grupuri și, pentru a garanta un vot nepărtinitor, doresc să vă solicit să-mi dați cuvântul înaintea votului asupra considerentului 3, pentru a putea să-mi exprim punctul de vedere cu privire la ordinea de votare.

– Înainte de votul asupra considerentului 3:

Udo Bullmann, în numele Grupului PSE. – (DE) Doamnă președintă, raportul prezintă diferite idei privind modul de reglementare a capitalului de bază, iar amendamentele 91 și 92 merg chiar mai departe pentru că prezintă o definiție mai clară și mai exactă a capitalului, care ne va scuti de multă muncă în viitor. Prin urmare, solicit ca acestea să fie votate în primul rând, iar amendamentul 89 la considerentul 3 să fie supus la vot ulterior. Sper ca și colegii mei deputați să fie de acord și, de asemenea, vă solicit să acceptați ca votul asupra amendamentului 89 la considerentul 3 să se facă prin apel nominal.

Othmar Karas, raportor. – (DE) Doamnă președintă, aș dori să subliniez că, în cadrul dezbaterilor, am afirmat foarte clar că amendamentele sunt reflectate într-o formă suficient de detaliată în amendamentul de compromis. Prin urmare, solicit să se păstreze această ordine. Nu am nicio obiecție cu privire la votul prin apel nominal.

(Parlamentul a acceptat cererea domnului Udo Bullman.)

6.10. Program comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului (A6-0246/2009, Karsten Friedrich Hoppenstedt)

6.11. Protecția animalelor în momentul uciderii (A6-0185/2009, Janusz Wojciechowski)

– Înainte de votare:

Janusz Wojciechowski, raportor. – Doamnă președintă, am două sau trei puncte tehnice scurte, dar importante.

Mai întâi, avem un bloc de amendamente depuse de Comisia pentru agricultură, printre care se află și amendamentul 64. Acest amendament trebuie votat separat. Amendamentul vizează chestiunea creării unui Centru Național de Referință, care este o parte importantă a întregului regulament. Comisia pentru agricultură a propus eliminarea obligației de a crea centrul de referință la nivel național. În opinia mea, ca raportor, acest lucru contravine logicii generale a întregului regulament. Vă sugerez să votăm amendamentul 64 separat.

În al doilea rând, vă rog să țineți cont de amendamentul 28, care se axează pe chestiunea controversată și emoțională privind sacrificarea rituală. Votând în favoarea acestui amendament, se va elimina posibilitatea unei interdicții totale asupra sacrificării rituale la nivel național. Votând împotriva amendamentului 28, se va menține posibilitatea acestei interziceri.

Al treilea punct se referă la amendamentul 85. Comisia a propus reducerea timpului afectat transportului animalelor de la ferme și așteptarea în abatoare până la 24 de ore. Votul în favoarea amendamentului 85 va elimina această reducere a timpului de transport. Votul împotriva amendamentului 85 va susține propunerea Comisiei de reducere a timpului de transport.

(Cererea a fost respinsă deoarece 40 de deputați s-au opus.)

6.12. Agenda socială reînnoită (A6-0241/2009, José Albino Silva Peneda)

– Înainte de votare:

Philip Bushill-Matthews, în numele Grupului PPE-DE. – Doamnă președintă, foarte pe scurt, sper ca plenul să mă ierte pentru acest amendament oral la alineatul 14, în ultima clipă. Colegii mei poate că știu că este o chestiune delicată, iar pentru anumite limbi și pentru anumite state membre, acest lucru generează dificultăți. Este important să încercăm să obținem un sprijin maxim pentru acest raport, la final.

Sugerez ca, în locul punctului 14 astfel cum este redactat, să înlocuim întregul punct cu unul care a fost deja aprobat de plen. Acesta a fost punctul 23 din Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la contribuția la Consiliul European din primăvara anului 2009 în legătură cu Strategia de la Lisabona și care acoperă exact același domeniu. Îi voi da citire; conține doar câteva propoziții:

„constată că unele state membre au introdus conceptul de salariu minim; sugerează faptul că și celelalte state membre ar putea beneficia din analiza experienței acestora; invită statele membre să protejeze condițiile referitoare la participarea socială și economică a tuturor și, mai ales, să ofere reglementări privind aspectele de tipul salariului minim sau alte aranjamente legale obligatorii sau acorduri colective, în conformitate cu tradițiile naționale care permit lucrătorilor cu normă întreagă să aibă un venit din care să trăiască decent”;

După cum am spus, acest punct a fost aprobat de grupurile politice în trecut. Îmi cer scuze pentru că îl depun acum. Raportorul nu are nimic împotriva și sper că Parlamentul va permite cel puțin depunerea amendamentului oral.

(Amendamentul oral a fost acceptat.)

Jan Andersson (PSE). - (SV) Vă mulțumesc foarte mult. Aș dori să menționez ceva, foarte pe scurt, cu privire la traducerea suedeză. La punctele 13 și 36, „venit minim” a fost tradus prin cuvântul suedez „minimilön”, adică „salariu minim”. Ar trebui să fie „minimiinkomst”. Există o diferență între „minimiinkomst” și „minimilön” și este o greșeală de traducere în limba suedeză la punctele 13 și 36.

6.13. Incluziunea persoanelor excluse de pe piața muncii (A6-0263/2009, Jean Lambert)

*
* *

Președinta. – În mod excepțional, dragi colegi, precum și aceia care așteaptă să ofere explicații privind votul, puteți constata că este foarte târziu. Suntem aici de ceva timp, așa cum sunt și interpreții. Sunt foarte multe explicații privind votul și cred că nu le vom trece pe toate în revistă până la ora 15:00. Aceasta fiind situația, iau decizia, așa cum am procedat anterior, ca aceste explicații privind votul să fie examinate la sfârșitul programului, în seara aceasta.

Daniel Hannan (NI). - Doamnă președintă, normele stipulează foarte clar că, după vot, fiecare deputat are dreptul să ofere o explicație privind votul în cel mult 60 de secunde. Sunt conștient că interpreții noștri sunt aici de foarte mult timp. Sunt conștient că reținem foarte multe persoane de la masa de prânz. Aș dori să vă sugerez un compromis care a fost folosit de colegul dumneavoastră, vicepreședintele Alejo Vidal-Quadras, ultima dată când s-a întâmplat acest lucru, ceea ce permite oamenilor să ofere explicații privind votul unul după altul, sporind considerabil gradul de rapiditate al procedurilor.

Președinta. – Vă mulțumesc, domnule Hannan. Am luat în considerare acea formulă. Sunt atât de multe lucruri despre care cred că nu vor funcționa. Veți putea oferi explicații privind votul după votare, adică în seara aceasta. Îmi pare rău, însă este prea târziu - și știți cât de mult apreciez contribuțiile dumneavoastră!

Explicații scrise privind votul

- Propunere de decizie (B6-0268/2009)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), în scris. – (PT) Comunicarea Comisiei Europene COM(2007)281 stabilește o provocare pentru toate instituțiile europene: „A sosit vremea ca Brazilia să fie privită ca un partener strategic, dar și ca un principal actor economic și lider regional sud-american.” Acest parteneriat a fost întemeiat la 4 iulie la Lisabona, în timpul președinției portugheze a Uniunii Europene. La 12 martie 2009, Parlamentul European a adoptat o recomandare adresată Consiliului care prevedea că „parteneriatul strategic ar trebui să permită stabilirea unui dialog periodic, structurat între membrii Congresului Național din Brazilia și cei ai Parlamentului European”.

În ciuda acestei declarații de principii și a solicitărilor mele adresate Președintelui Parlamentului, constat cu mâhnire că Parlamentul persistă în opțiunea anacronică de a face din Brazilia unica economie a țărilor BRIC fără o delegație parlamentară independentă. Acest fapt contravine propriei decizii a Parlamentului și demonstrează o inerție deplorabilă și o atitudine pe termen scurt, ținând cont de importanța reală a Braziliei în lume. Sper ca viitorii deputați în acest Parlament, în special cei portughezi, să contribuie la schimbarea acestei stări regretabile și să stabilească o comunicare directă și productivă cu Congresul Național din Brazilia.

Am votat împotriva.

Francis Wurtz (GUE/NGL), în scris. – Grupul GUE/NGL s-a abținut de la votul privind numărul de delegații interparlamentare, datorită faptului că se făcea referire la Kosovo în formarea Delegației pentru relația cu Albania, Bosnia-Herțegovina, Serbia, Muntenegru și Kosovo.

Constituirea unei delegații pentru relația cu un stat auto-proclamat care este rezultatul încălcării dreptului internațional constituie în sine o violare de facto a dreptului internațional.

Această abținere nu privește toate celelalte delegații la care se face referire în aceeași decizie, pe care o susținem.

- Raport: Philippe Morillon (A6-0203/2009)

Glyn Ford (PSE), *în scris*. – Sunt încântat să votez astăzi, aici, cu privire la acest raport de abrogare a directivei și a 11 decizii devenite caduce și constat că următorul nostru raport, cel al domnului Morillon (A6-0202/2009), va abroga încă alte 14 regulamente devenite caduce.

Îl felicit pe colegul meu pentru inițiativă, pe care am dori să o repetăm în toate comisiile și domeniile noastre de competență. Cu siguranță, aș fi adeptul unor regulamente și directive cu o perioadă fixă de valabilitate, fapt ce ar pune capăt acceptării în continuare de acte cu putere de lege și regulamente, precum și poverilor care, automat, se răsfrâng asupra noastră, a tuturor.

- Raport: Petya Stavreva (A6-0259/2009)

Katerina Batzeli (PSE), *în scris* – (EL) Grupul parlamentar PASOK a votat în favoarea raportului Stavreva, deoarece acesta oferă statelor membre posibilitatea de a alege măsuri de sprijinire a dezvoltării rurale în momente extrem de importante pentru aceste zone și pentru fermieri. Textul original al propunerii Comisiei a fost de asemenea îmbunătățit pe baza amendamentelor depuse în Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală.

Cu toate acestea, nu se pot accepta în niciun caz reduceri oportuniste ale limitelor financiare pentru politica în domeniul agriculturii, pe motivul deținerii de resurse neutilizate. Bugetul comunitar nu poate fi reciclat prin utilizarea mecanismului de flexibilitate. În locul acestuia, ar fi de preferat, din punct de vedere politic și material, să discutăm o creștere a bugetului comunitar, astfel încât politicile comunitare existente, inclusiv PAC, să nu fie afectate, și care va trebui folosit pentru a acoperi finanțarea unor politici noi, pentru abordarea crizei și îmbunătățirea competitivității UE.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *în scris*. – Am votat în favoarea Raportului referitor la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR).

Susțin acest act deoarece prevede alocarea a 250 de milioane de euro suplimentare față de fondurile planificate pentru 2009, precum și mai multă flexibilitate în alocarea și utilizarea mijloacelor financiare pentru dezvoltarea internetului în bandă largă în zonele rurale și pentru noile provocări din domeniul agriculturii.

Această suplimentare a FEADR este necesară, mai ales în condiții de criză. România trebuie să acceseze acest fond prin proiecte viabile, în scopul dezvoltării satelor noastre și a creșterii nivelului de trai al oamenilor din zonele noastre rurale.

Zita Pleštinská (PPE-DE), *în scris*. – (SK) Raportul privind propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR).

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *în scris*. – (PL) Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală reprezintă o mare oportunitate pentru regiunile subdezvoltate istoric. De asemenea, fondul reprezintă o oportunitate de a reduce decalajele dintre statele membre vechi și cele noi.

În administrarea fondului, trebuie să se țină cont de faptul că politica agricolă comună este plină de nedreptate și inegalitate. Diferențele în acordarea subvențiilor și astfel în veniturile fermierilor determină menținerea acestor decalaje, și chiar mărirea acestora. Aceste diferențe se referă nu numai la situația economică a celor care locuiesc în zonele rurale, ci și la întreaga infrastructură, inclusiv la accesul la internet. Prin urmare, trebuie să ne amintim că fermierii germani, de exemplu, primesc subvenții care sunt de două ori mai mari decât cele primite de fermierii polonezi și de trei ori mai mari decât cele acordate fermierilor români.

De asemenea, trebuie să ne amintim că regiunile care au nevoie cel mai mult ajutor se află în România, Bulgaria și în estul Poloniei.

- Raport: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Guy Bono (PSE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea acestui raport prezentat de colegul meu englez, membru al Grupului Socialist din Parlamentul European, dl Corbett, privind revizuirea generală a Regulamentului de procedură al Parlamentului.

Am susținut inițiativa președintelui Grupului Socialist, dl Schultz, care a intenționat să folosească această revizuire pentru a-l împiedica pe conducătorul francez al unui partid de extremă dreapta de a avea onoarea de a prezida sesiunea inaugurală a noului Parlament.

Conform noilor dispoziții, sesiunea inaugurală a Parlamentului, care va avea loc la 14 iulie, va fi prezidată de președintele care își încheie mandatul, dacă este reales, sau de unul dintre cei 14 vicepreședinți în ordinea de precedență, în cazul realegerii.

De fapt, democrația europeană se bazează pe principiile respectului și toleranței între popoare pe care dl Le Pen le ignoră intenționat, prin încăpățârea cu care face remarci revizioniste.

Glyn Ford (PSE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport, în special în favoarea amendamentelor 51 și 52 care prevăd înlocuirea decanului de vârstă care îndeplinește funcția de președinte la ședința inaugurală a noului Parlament printr-o „alegere provizorie”. Nu înțeleg de ce am avut tot timpul acest articol ciudat. Poate că „fondatorul sau fondatoarea” acestui Parlament a avut o logică pentru acest fapt. Deputatul cu cel mai lung mandat are, cel puțin, avantajul experienței, în locul celui al vârstei.

S-a întâmplat deja ca sistemul să fie abuzat de dl Le Penn și de Frontul său Național când, în 1989, Claude Autant-Lara a aterizat în acest Parlament și a făcut o farsă la ședința inaugurală printr-o intervenție lungă și foarte jignitoare. Luni întregi a stat deoparte, după ce și-a îndeplinit rolul de a fi adus ridicolul în Parlamentul European. Nu putem ca, după 20 de ani, să-i oferim domnului Le Penn o a doua ocazie de a discredita Europa.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Scopul raportului domnului Corbett este de a alinia Regulamentul de procedură al Parlamentului la practica curentă a consensului general și a negocierilor prealabile în grupuri mici, care transformă ședința plenară în nimic altceva decât o reuniune care înregistrează texte întocmite anterior de o mână de experți. Rezultatul obținut este instituționalizarea unui vot public final asupra fiecărui text care abia atinge nivelul minim de transparență pe care îl pot aștepta cetățenii din partea acestui Parlament.

Cu toate acestea, acest raport reprezintă, înainte de toate, o ocazie neașteptată de a adopta *in extremis* un amendament-fantomă, deși a fost respins în comisie, și redactat exclusiv pentru a împiedica o singură persoană de a exersa o funcție care este, mai mult chiar, recunoscută în toate parlamentele din lume: aceea de decan de vârstă care îndeplinește funcția de Președinte la sesiunea inaugurală. Un act de-a dreptul excepțional, crima unei adevărate infamii politice! Nemaiauzit într-o democrație!

Semnatarii nu sunt alții decât dl Daul și dl Schultz, care ar trebui cu siguranță să încerce mai bine să se facă cunoscuți în Germania, decât în Franța. Aceasta este o dovadă în plus, dacă mai era nevoie, cu privire la complicitatea dintre dreapta moderată și stânga fanatică, care votează împreună aproape toate textele adoptate în Parlament.

Jean-Marie Le Pen (NI), *în scris*. – (FR) După respingerea de către Comisia pentru afaceri constituționale a amendamentului privind decanul de vârstă, dl Scultz și dl Daul, acești doi buni amici liberali-social-democrați, reintroduc același amendament în plen.

Clasicii obișnuiau să spună că a greși este omenesc; a persevera în greșală este diabolic.

Cu siguranță, lecția nu a fost învățată. A canaliza lucrările Parlamentului European asupra umilei mele persoane frizează pateticul. De fapt, bătându-ne joc de Regulamentul de procedură într-o asemenea măsură, este ca și cum am planta semințele unui totalitarism latent.

Când vom elimina grupurile minoritare? Când vom elimina deputații recalcitrați?

De la Claude Autant-Lara la Jean-Marie Le Pen, i-am trecut pe toți în revistă. În 1989, după discursul inaugural al marelui regizor de film, s-a renunțat la discursul decanului de vârstă. După 20 de ani, urmează să renunțăm la decanul de vârstă pentru a-l împiedica pe acel afurisit Le Pen să prezideze alegerea Președintelui Parlamentului European.

Ce progres democratic, doamnelor și domnilor!

Fără să vrea, dl Schultz și dl Daul îmi fac o mare publicitate, de care nu voi pregeta să mă folosesc. Singur împotriva tuturor, voi ridica mânușa și martori îmi vor fi adevărații democrați și europenii sinceri: această mascaradă și această negare a democrației nu servesc Europei, ci intereselor ascunse, partizane ale unui mic grup de politicieni.

Patrick Louis (IND/DEM), *în scris.* – (FR) Ca deputat francez în Parlamentul European și ca membru al Grupului Independență și Democrație, am ales să nu susțin amendamentele 51 și 52 din raportul domnului Corbett.

De fapt, este neobișnuit să schimbi o regulă generală pentru a te conforma unui caz specific.

Mai mult, aceste manevre vor avea, fără îndoială, un efect opus față de cel intenționat, cu alte cuvinte vor evidenția lipsa de respect cu care multe state membre îi tratează pe unii dintre deputați și candidați la alegerile legislative.

Mai mult, un partid politic care nu este mulțumit decanul decanul de vârstă actual nu poate fi împiedicat să prezinte un candidat mai în vârstă.

Astrid Lulling (PPE-DE), *în scris.* – (FR) Nu am votat pentru revizuirea Regulamentului de procedură al Parlamentului deoarece, încercând să evit să avem un decan de vârstă care să îndeplinească funcția de Președinte numit Le Pen, am găsit o soluție neelegantă, fără îndoială neproductivă, în ciuda faptului că ar fi putut fi acceptată de toți cei care sunt în favoarea unei politici privind abordarea integrată a egalității de gen.

Așadar, puteam să fi înlocuit articolul 11 cu următorul text: „Decanul de vârstă dintre toți deputații prezenți, fie că este bărbat sau femeie, va îndeplini funcția de Președinte până la anunțarea alegerii Parlamentului. Ordinea de înlocuire va începe cu cel mai vechi decan de vârstă de sex feminin”.

Astfel, am fi putut evita ca dl Le Pen să prezideze în calitate de decan de vârstă fără ca acest plen să ciopârțească Regulamentul de procedură și să adopte o procedură care nu mai există în niciun alt parlament dintr-o țară democratică.

Este o rușine. Personal, am mai multă încredere în electoratul francez. Sper că va împiedica alegerea domnului Le Pen și astfel acest exercițiu nu va mai avea rost.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Uniunea Europeană în special, care slujește cauza democrației, toleranței și a libertății de opinie, se pare că nu o face atât de bine. Fie că este vorba despre dreptul popoarelor la auto-determinare, criteriile de aderare sau soluții la problemele zilnice, se aplică două standarde comunitare diferite, în funcție de situație.

Este exclus și supus imediat prevederilor altor norme oricine nu îndeplinește cerințele de corectitudine politică, care incomodează construirea UE, care prezintă realități neplăcute în procesul de creare a UE. Principiul *idem ius omnibus* – justiție egală pentru toți – trebuie aplicat în mod strict dacă UE nu dorește să alunece în ipocrizia corectă din punct de vedere politic. Animizitățile personale nu au ce căuta ca suport pentru „o legislație cu reflex rotular”.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *în scris.* – (PL) Amendamentele propuse de raportor fac mai flexibile articolele privind registrul documentelor Parlamentului European și simplifică Regulamentul de procedură. În plus, unele dintre acestea urmăresc să adapteze Regulamentul de procedură la noile norme și la practica actuală.

Una dintre modificările cele mai importante este aceea de a-l investi pe Președintele Parlamentului European cu autoritatea de a invita parlamente naționale (din statele care au semnat un tratat privind aderarea unei țări la Uniunea Europeană) să desemneze dintre membrii săi un număr de observatori egal cu numărul viitoarelor locuri în Parlamentul European atribuite statului respectiv. Acești observatori iau parte la lucrările Parlamentului până la intrarea în vigoare a tratatului de aderare și au dreptul de a lua cuvântul în cadrul comisiilor și al grupurilor politice. Ei nu au drept de vot sau dreptul de a participa la alegeri pentru funcții în cadrul Parlamentului.

O altă modificare a Regulamentului de procedură reglementează cu privire la procedura reuniunilor și voturilor comune ale comisiilor mixte. Raportorii respectivi vor întocmi un singur proiect de raport, care va fi examinat și supus la vot de către comisiile implicate, la reuniunea comună prezidată în comun a președinții comisiilor respective.

Sunt modificări importante în ceea ce privește progresul lucrărilor parlamentare privind alocarea timpului afectat intervențiilor și întocmirii listelor vorbitorilor, precum și amendamentelor privind votarea finală asupra unui document legislativ. Votul prin apel nominal sporește credibilitatea deputaților în fața cetățenilor.

- Recomandare pentru a doua lectură Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), în scris – (SV) În prima lectură a Parlamentului European privind pachetul în domeniul telecomunicațiilor, majoritatea deputaților a votat în favoarea amendamentelor 138 și 166 care au fost discutate. Astfel, Parlamentul European a făcut cunoscut în mod clar faptul că este necesară o hotărâre judecătorească pentru a exclude pe cineva de pe internet, precum și dreptul utilizatorilor la exprimare liberă și la intimitate. Cu toate acestea, Consiliul a ales să ignore dorințele Parlamentului European și a eliminat amendamentele 138 și 166. Parlamentul European și Consiliul au ajuns acum la un compromis. Acest compromis nu conține amendamentele 138 și 166 în forma lor originală. Prin urmare, astăzi am votat împotriva compromisului.

Partidul June List și Partidul June Movement din Danemarca îndrăgesc nespus ideea de a include amendamentele 138 și 166 în pachetul privind telecomunicațiile și, astfel, au depus unele amendamente prezentate către internauți sub numele de „amendamentele privind drepturile cetățenilor” și care au fost susținute de câteva alte grupuri politice din cadrul Parlamentului European. Dacă propunerea noastră ar fi câștigat susținerea deputaților, Parlamentul European și Consiliul ar fi avut o bună ocazie de a ajunge în cele din urmă la un consens în ceea ce privește pachetul în domeniul telecomunicațiilor care protejează cu adevărat drepturile și intimitatea utilizatorilor de internet.

Andreas Mölzer (NI), în scris – (DE) Încercăm, astăzi, să sprijinim interesele economice prin orice mijloace. O mulțime de legi privind drepturile de autor urmează să fie introdusă brusc într-o lege-cadru pentru furnizarea de servicii de telecomunicații. Este suficient ca UE să introducă obligativitatea de a preveni clienții cu privire la pericolele ce decurg din încălcarea „drepturilor intelectuale de autor”; ulterior, sancțiunile ar putea fi reglementate la nivel național. În cele din urmă, fiecare poate da vina pe celălalt. În acest raport, dezvoltatorii de programe pe calculator importanți au încercat de asemenea să includă un obstacol în calea micilor dezvoltatori.

Poate că există încălcarea drepturilor pe internet, precum pornografia infantilă, pe care trebuie să o combatem, însă acest lucru nu trebuie să ne scape din mână în sensul sacrificării protecției datelor pe altarul intereselor economice ale unor câteva societăți mari și corporații multinaționale. Ideea care a stat la baza pachetului în domeniul telecomunicațiilor a fost foarte apreciată, însă datorită numărului extrem de mare de amendamente, se poate să se fi strecurat și unul sau mai multe amendamente care critică pachetul respectiv.

- Recomandare pentru a doua lectură Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Guy Bono (PSE), în scris – (FR) Am votat în favoarea amendamentului 138 pe care l-am depus în septembrie, anul trecut, și care a fost adoptat de 88% dintre deputați.

Sunt mulțumit că a avut din nou susținerea unei majorități covârșitoare a deputaților, care și-au reafirmat astfel angajamentul de a apăra drepturile utilizatorilor de internet.

Cu o lună înaintea alegerilor europene, acesta este un semn bun. În ciuda a ceea ce se pare că UMP și ministrul său de cultură cred, ceea ce contează este opinia Parlamentului European.

Acest lucru reprezintă încă o lovitură la adresa lui Sarkozy și a guvernului francez: Parlamentul i-a răspuns „nu” lui Sarkozy, atât din punct de vedere al formei, cât și al conținutului. Deputații au respins răspunsul flexibil și presiunea inadmisibilă exercitată de Franța asupra celui mai important organism democratic de pe continentul european!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris – (PT) Milioane de europeni depind de internet, direct sau indirect, în viața de zi cu zi. Prin limitarea, restricționarea sau condiționarea internetului, s-ar produce un impact negativ direct asupra vieții de zi cu zi a publicului larg și asupra multor mici-întreprinderi și IMM-uri care depind direct de această resursă în desfășurarea activității lor.

Așadar, a fost important să se adopte propunerea grupului nostru, prin votul nostru favorabil, deoarece acest lucru va menține libertatea de comunicare între utilizatori, fără ca acestea să fie controlate sau sponsorizate de intermediari.

Cu toate acestea, se pare că Consiliul nu este pregătit să accepte acest amendament, susținut de o majoritate în Parlament care este împotriva limitării acordului rezultat în urma negocierilor cu Consiliul. Totuși, acest lucru reprezintă o mică victorie, ținând cont de faptul că a împiedicat adoptarea unei propuneri necorespunzătoare.

Trebuie să îi felicităm pe toți aceia care apără libertatea de mișcare pe internet și programele gratuite. Este o luptă pe care o vom continua pentru a garanta protecția drepturilor cetățenilor și accesul nerestricționat al utilizatorilor finali la servicii.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Mai întâi, amendamentele care protejează cel mai bine drepturile și libertățile cetățenilor nu au fost adoptate de acest Parlament în cadrul raportului Harbour, care completează acest raport.

Apoi, o chestiune precum ordinea de votare, care din fericire s-a rezolvat, a pus sub semnul întrebării modul în care se poate soluționa aici o problemă politică importantă: prin manevre politice alunecoase, meschine, apoi aruncând vina pe o administrație care nu poate face nimic în situația respectivă.

În fine, deoarece nemulțumirea domnului Toubon, un apărător aprig al legii Hadopi, atunci când a fost adoptat amendamentul 1, cunoscut utilizatorilor de internet ca „amendamentul Bono”, a fost urmată de bucurie și aprobare, atunci când doamna Trautmann a anunțat că acest text va trece printr-o a treia lectură, compromisul general fiind modificat, voința demonstrată în mod clar a majorității din acest Parlament riscă să fie desconsiderată, precum rezultatele referendumurilor din Franța, Olanda, Irlanda...

DI Sarkozy și prietenii săi au un mic răgaz. Cetățenii, pe de altă parte, trebuie să rămână vigilenți. Parlamentul care va fi ales la 7 iunie va negocia pentru a treia lectură. Nu este sigur dacă, odată ce-și vor fi asigurat locurile, socialiștii vor mai fi apărătorii libertății.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), *în scris.* – (EL) Pachetul în domeniul telecomunicațiilor solicitat de Comisie și Consiliu constituie o adevărată amenințare la adresa drepturilor civile. Prin amendamentele depuse, am solicitat apărarea drepturilor civile, accesul universal la internet, precum și transparența și libertatea pe internet ca un spațiu în care sunt schimbate idei și nu ca o resursă controlată de politicieni și oameni de afaceri. Utilizatorii de internet sunt clienți, dar sunt în egală măsură și cetățeni. Vom continua lupta pentru protecția libertăților individuale ale tuturor cetățenilor din Europa.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), *în scris.* – (BG) Prin votul de astăzi asupra pachetului privind comunicațiile electronice, Parlamentul a demonstrat că protecția drepturilor consumatorilor reprezintă, într-adevăr, prioritatea sa numărul unu.

Fără a ține cont de faptul că s-a ajuns la un compromis relativ acceptabil în a doua lectură, majoritatea din Parlament nu s-a temut să facă opoziție și să-și mențină cu convingere și insistent poziția inițială prin care se declara împotriva introducerii de restricții privind accesul la internet, cu excepția cazului în care există o hotărâre judecătorească sau este amenințată siguranța publică.

De fapt, întregul pachet a fost redus la o procedură de conciliere, iar punerea sa în aplicare a fost întârziată. Cu toate acestea, după votul de astăzi, trebuie să trimitem un mesaj puternic Consiliului și Comisiei.

Așadar, haideți să recunoaștem că ceea ce s-a petrecut astăzi se referă la implicarea activă a persoanelor care reprezintă internetul, acele persoane care au folosit orice mijloc disponibil pentru a-și exprima poziția în fața deputaților și pentru a le solicita acestora să le apere drepturile.

Nu putem decât să încurajăm acest comportament.

Iată de ce ar trebui, de asemenea, să tragem concluzia că trebuie să ascultăm întotdeauna cu atenție ceea ce ne spun oamenii, astfel încât legislația UE să se concentreze și asupra nevoilor acestora, asigurând, în același timp, o protecție maximă posibilă pentru sporirea intereselor cetățenilor europeni.

- Raport: Francisca Pleguezuelos Aguilar (A6-0276/2009)

Carl Schlyter (Verts/ALE), *în scris.* – (SV) Votiez împotriva acestui raport, deoarece ar trebui să ofere garanția că părți din spectrul disponibil vor fi folosite în scopuri non-profit și nu în profitul societăților mari din domeniul telecomunicațiilor.

- Raport: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), *în scris.* – Conservatorii britanici sprijină eliminarea diferențelor de remunerare între femei și bărbați, precum și orice alte forme de discriminare între aceștia. Egalitatea de tratament în toate formele ocupării forței de muncă este esențială pentru o societate corectă și echitabilă. Cu toate acestea, conservatorii consideră că guvernele și parlamentele naționale sunt în general cel mai bine plasați pentru a acționa în cele mai eficiente moduri pentru propriile societăți și economii.

Conservatorii susțin ideea ca soții/soțiile persoanelor care efectuează activități independente să aibă acces la asigurare în caz de boală, precum și la dreptul la pensie și la concediu de îngrijire a copilului. Cu toate acestea, considerăm că aceste decizii sunt cel mai bine stabilite la nivelul statelor membre.

Am decis să ne abținem deoarece solicitarea pentru o nouă propunere legislativă privind egalitatea de remunerare, în temeiul articolului 141 alineatul 3 din Tratatul CE, este acoperită de promisiunea Partidului Conservator de a elimina capitolul privind chestiunile sociale, care nu se bucură de susținerea noastră.

Avril Doyle (PPE-DE), în scris. – Acest raport îmbunătățește modul în care se aplică principiul egalității de tratament, în UE, persoanelor care desfășoară activități independente și soților/soțiilor colaboratori/colaboratoare. Cu toate acestea, în Irlanda, soții/soțiile persoanelor care desfășoară activități independente pot deveni contribuabili independenți la sistemul de asigurări sociale complementare (PRSI), cu drepturi depline, dacă se face dovada unei legături comerciale între soți. De exemplu, o persoană poate alege să plătească o contribuție voluntară, care să îi permită să rămână asigurată odată ce a ieșit din sistemul asigurărilor sociale complementare (PRSI). Asigurarea socială este o chestiune de competență națională și, din acest motiv, am votat împotriva amendamentului 14. Deoarece prezentul amendament la articolul 6 din raport a trecut, am decis, împreună cu ceilalți colegi irlandezi din Grupul PPE- DE, să ne abținem de la votul final.

Edite Estrela (PSE), în scris. – (PT) Am votat pentru raportul doamnei Astrid Lulling privind egalitatea de tratament între femei și bărbați angajați într-o activitate ca persoane independente, deși consider că acest raport ar fi trebuit să meargă mai departe în consolidarea drepturilor femeilor și în protejarea mamelor. Activitatea independentă rămâne o formă minoră de ocupare a forței de muncă în Europa, reprezentând 16% din populația activă. O treime din persoanele care desfășoară activități independente sunt femei.

Această propunere ar fi trebuit să înlăture obstacolele privind accesul femeilor la activitățile independente și să asigure măsuri sau avantaje specifice pentru o angajare mai accesibilă în cadrul activităților independente.

Consider că soții/soțiile colaboratori/colaboratoare ar trebui să beneficieze de un statut profesional clar definit și de o securitate socială asemănătoare celei de care beneficiază persoanele care desfășoară activități independente.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Sistemele de securitate socială sunt diferite în Europa, în funcție de locul în care te afli. Acest lucru nu reprezintă o problemă, după cum mulți ar putea crede. Este un rezultat firesc al faptului că țările sunt diferite, iar alegerile democratice publice au generat sisteme politice diferite. Ca avocați ai cooperării interguvernamentale la nivelul UE, este firesc să respingem atât formularea propunerii de directivă a Comisiei, cât și cea a raportului Parlamentului European care urmăresc să sporească puterea UE asupra sistemelor naționale de securitate socială.

Cu toate acestea, merită să subliniem faptul că propunerile stringente înaintate urmăresc în primul rând garantarea nivelurilor minime. Astfel, formularea nu împiedică statele membre să meargă mai departe dacă doresc acest lucru. Acesta este un lucru pozitiv, dar nu ultimul, dintr-o perspectivă suedeză. Această flexibilitate, precum și faptul că egalitatea de tratament între femei și bărbați este accentuată foarte clar ca principiu fundamental într-o societate democratică funcțională, ne-au determinat să votăm în favoarea acestui raport în totalitatea sa.

Andrzej Jan Szejna (PSE), în scris. – (PL) Persoanele care desfășoară activități independente reprezintă doar 16% din forța de muncă. Aproape o treime din cele 32,5 milioane de persoane care desfășoară activități independente sunt femei.

Propunerea prin care se abordează obstacolele privind accesului femeilor la activitățile independente, printre altele prin adoptarea de măsuri care să ofere avantaje specifice pentru o angajare mai accesibilă a genului subreprezentat în activități independente, ar trebui susținută.

Directiva 86/612/CEE a făcut un mic pas înainte pentru soții/soțiile colaboratori/colaboratoare ale persoanelor angajate în activități independente, în sensul recunoașterii activității acestora și al unei protecții sociale adecvate.

Înainte de toate, noua directivă ar trebui să asigure înregistrarea obligatorie a soților/soțiilor colaboratori/colaboratoare, astfel încât aceștia/acestea să nu mai fie muncitori invizibili, și să oblige statele membre să ia măsurile necesare în vederea garantării asigurării de sănătate și al pensiilor pentru limită de vârstă pentru soții/soțiile colaboratori/colaboratoare.

În ciuda faptului că statele membre sunt departe de a fi ajuns la un consens în ceea ce privește nevoia de îmbunătățire a cadrului legal din acest domeniu, sper să putem ajunge rapid la un punct de vedere comun, astfel încât această directivă să poată fi adoptată în primă lectură, înaintea alegerilor europene din iunie 2009.

Să susținem inițiativele pentru egalitate. Prin așezarea intereselor oamenilor în primul rând, putem construi o societate mai dreaptă.

- Raport: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului Gabrielei Stauner, deoarece consider necesară extinderea ariei de acțiune a Fondului european de ajustare la globalizare pentru a acoperi și concedierile cauzate de criza economică și financiară.

Obiectivul Fondului european de ajustare la globalizare este acela de a sprijini în mod eficient lucrătorii concediați ca urmare a globalizării. După adoptarea prezentului act legislativ, banii din acest Fond vor putea fi folosiți și în cazul concedierilor ce rezultă din criza economică și financiară.

Rata de cofinanțare din fond este de 50%, iar până în 2011 aceasta poate fi ridicată la 65%.

Pachetul financiar anual maxim disponibil pentru Fondul european de ajustare la globalizare este de 500 milioane de euro, acesta urmând să fie utilizat în scopul sprijinirii oamenilor pentru căutarea unui loc de muncă sau finanțarea unor cursuri de formare profesională și a unor alocații de mobilitate.

Sper ca și România să acceseze bani din acest Fond, pentru a ajuta oamenii care își pierd locurile de muncă.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Această îmbunătățire parțială a Fondului European de Ajustare la Globalizare este doar o picătură față de ceea ce avem nevoie în această criză prin care trecem. Nu ține cont de propunerile pe care le-am făcut pentru a crește contribuția comunitară la 85% din suma ce urmează a fi alocată șomerilor, sau chiar pentru a dubla suma fondului menționat, pentru a acoperi mai multe persoane care pot avea de suferit în urma închiderii societăților. De aceea, am hotărât să ne abținem.

Normele de modificare a Fondului European de Ajustare la Globalizare, adoptate astăzi, sunt destinate intervenției mai eficiente ale acestuia în cofinanțarea formării profesionale și a plasării lucrătorilor concediați ca urmare a crizei economice. Noile norme largesc sfera de aplicabilitate a fondului și oferă o creștere temporară a ratei de cofinanțare de la 50% la 65%, pentru a asigura o susținere suplimentară din partea fondului pe perioada crizei economice și financiare. Cu toate acestea, țările care întâmpină dificultăți financiare vor recurge la fond într-o mai mică măsură, dat fiind faptul că acestea vor trebui să suporte o rată înaltă de cofinanțare.

Andrzej Jan Szejna (PSE), în scris. – (PL) Ne confruntăm, în prezent, cu o criză fără precedent. Aceasta a afectat nu numai afacerile din domeniul financiar, ci și din cel economic și social, și a lovit nu numai câteva state membre, ci întreaga Uniune Europeană și întreaga lume.

Conducătorii Partidului Socialiștilor Europeni au adoptat o declarație comună care solicită statelor membre „un plan ambițios de relansare pentru a proteja forța de muncă și pentru a preveni șomajul în masă”. Singura modalitate de a avea un efect real asupra economiei este de a-i oferi stimuli bugetari adecvați problemei abordate și coordonați pe tot cuprinsul Europei. Prioritatea noastră, după care ne orientăm în orice facem sau afirmăm, este de a avea locuri de muncă sigure și de a combate șomajul, promovând, în același timp, o bună dezvoltare ecologică.

Dacă nu vom facem noi eforturi pentru a combate criza în Europa, șomajul va atinge 25 de milioane la începutul anului 2010, iar starea finanțelor publice se va înrăutăți considerabil.

Fondul European de Ajustare la Globalizare (FEAG) a fost înființat în 2006 și va funcționa până în 2013. Scopul acestuia este de a susține lucrătorii disponibilizați ca urmare a globalizării. Fondul beneficiază de un buget anual maxim de 500 de milioane de euro, folosiți pentru susținerea măsurilor active de pe piața muncii, precum asistența acordată persoanele în căutarea unui loc de muncă, sub forma unor granturi de formare profesională suplimentară și indemnizații de mobilitate.

Susțin ideea reducerii numărului de disponibilizări (la 500) necesare pentru a beneficia de intervenție.

- Raport: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea raportului Eugenijus Maldeikis referitor la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul financiar al UE pentru proiectele din domeniul energiei.

Sunt încântat că majoritatea covârșitoare a celor din Parlament (526 de voturi) au votat pentru; au sprijinit acest document.

Aș dori să subliniez încă o dată importanța deciziei noastre.

Ca și Letonia, Estonia și Polonia, țara mea, Lituania, face parte din Uniunea Europeană, în sens politic și economic, de cinci ani. Cu toate acestea, din punct de vedere energetic, a fost și continuă să fie ca o insulă, fără poduri care să o lege de piața energetică comunitară.

Prin decizia de astăzi, Parlamentul European a alocat 175 de milioane de euro construirii unui pod al energiei, care va lega Lituania și Suedia.

Odată acest proiect realizat, țările din regiunea noastră, care au devenit state membre ale UE în 2004, își vor conecta în final piețele energetice cu statele scandinave, și astfel, cu piața UE.

Este un proiect fantastic, un început bun, și aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei care au votat pentru el.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *în scris.* – Am votat în favoarea Raportului referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte din domeniul energiei.

Planul european de redresare economică prevede investiții în valoare de 5 miliarde de euro pentru proiecte de energie, internet în bandă largă și măsuri destinate dezvoltării rurale. 3,98 miliarde de euro vor fi investite în infrastructura pentru electricitate, gaze naturale, energie eoliană, captarea/stocarea dioxidului de carbon. Parlamentul European sprijină alocarea a 1,02 miliarde de euro pentru proiecte din domeniul dezvoltării rurale.

Planul de redresare economică prevede alocarea a 200 de milioane de euro pentru construirea gazoductului Nabucco care va transporta gaze naturale din regiunea Mării Caspice spre UE. România susține acest proiect. Esențială pentru România este finanțarea din acest plan de redresare a proiectelor de interconectare de gaz România-Ungaria (30 milioane de euro) și România-Bulgaria (10 milioane de euro) și a dezvoltării infrastructurii echipamentelor care să permită inversarea fluxului de gaze în eventualitatea unei întreruperi de scurtă durată a aprovizionării (80 milioane de euro).

Edite Estrela (PSE), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea programului care oferă asistență financiară proiectelor în domeniul energiei. Propunerea de investiție a Parlamentului European, întemeiată pe un acord încheiat cu Consiliul, este construită pe trei piloni, și anume: interconectarea rețelelor de gaze și de electricitate; captarea și stocarea bioxidului de carbon; și proiecte în domeniul energiei eoliene marine. Astfel, propunerea stabilește procedurile și metodele de acordare a asistenței financiare în vederea stimulării investiției în crearea unei rețele energetice integrate în Europa, consolidând, în același timp, politica Uniunii Europene de reducere a gazelor cu efect de seră.

Este nevoie de o acțiune imediată de stimulare a economiei europene și, prin urmare, este esențial să avem măsuri care să garanteze un echilibru geografic adecvat și o punere în aplicare accelerată. În Portugalia, proiectele în domeniul interconectării rețelelor de gaz (infrastructuri și echipament) sunt eligibile, la fel ca și proiectele de îmbunătățire a interconectării rețelei de electricitate cu Spania.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris.* – (SV) Ambiția Comisiei de a spori investițiile în infrastructura energetică este ultima dintr-un lung șir de exemple privind aroganță care a afectat funcționarii din Berlaymont. Aceste investiții propuse sunt în egală măsură mari și costisitoare, și încă nu s-a demonstrat că toate aceste investiții vor trebui tratate la nivelul UE. În total, se propun investiții de 3,5 miliarde de euro pentru perioada 2009-2010 - sumă ce urmează a fi alocată de la bugetele statelor membre. În ceea ce privește Suedia, acest lucru înseamnă o creștere semnificativă a cotizației de membru cu încă 1,4 miliarde SEK. Faptul că Comisia nu a considerat necesar să desfășoare o evaluare de impact minuțioasă asupra unei propuneri atât de cuprinzătoare, este de-a dreptul înspăimântător.

Raportorul pentru raportul Parlamentului European nu pare a fi preocupat în mod special de aceste obiecții. În schimb, se propune o majorare a asistenței de la 3,5 miliarde de euro la aproape 4 miliarde de euro.

Mandatul nostru de a conlucra în sensul unei cooperări la nivelul UE mai puțin costisitoare, ne determină să respingem acest tratament frivol privind banii contribuabililor. Cu toate acestea, ar trebui subliniat că există motive foarte întemeiate pentru a căuta în continuare modalități de dezvoltare și îmbunătățire a tehnicilor de separare și stocare a bioxidului de carbon. Am votat împotriva raportului în totalitate.

Anders Wijkman (PPE-DE), în scris. – (SV) Propunerea de a aloca aproximativ 4 miliarde de euro pentru proiecte în domeniul energiei în cadrul programului energetic european pentru redresare este o propunere bună. Cu toate acestea, conținutul acestuia a devenit mult prea axat pe combustibili fosili. În plus, există o lipsă totală de susținere pentru proiecte în domeniul îmbunătățirii eficienței de utilizare a energiei. Într-o fază incipientă, Comisia a propus rezervarea a 500 de milioane de euro pentru „orașe sustenabile” - o propunere care, de altfel, a fost retrasă.

Asistența acordată „orașelor sustenabile” ar fi permis ca proiectele de mari dimensiuni să dezvolte încălzirea cartierelor, căldura combinată cu electricitatea, precum și ameliorări în construcția de locuințe. Astfel de proiecte ar fi eficiente din punct de vedere al costului, ar reduce emisiile și ar crea noi locuri de muncă. Este extrem de regretabil că nu se profită de această oportunitate, în contextul crizei economice, pentru a relansa acest tip de măsură.

- Raport: Othmar Karas (A6-0139/2009)

Udo Bullmann (PSE), în scris. – (DE) Membrii Grupului SPD în Parlamentul European au respins acest raport din două motive:

Mai întâi, reținerea pentru securizarea împrumuturilor este un instrument important și corect pentru implicarea instituțiilor financiare în coeficientul de risc al afacerilor privind împrumuturile respective. Cu toate acestea, acest fapt implică o reținere importantă. Reținerea de 5% stabilită de comun acord în cadrul reuniunii tripartite nu îndeplinește această cerință. Inițial, în cadrul procesului de consultare, Comisia Europeană a solicitat o reținere de 15% însă ulterior a cedat presiunii din partea industriei și a propus 5%. Conservatorii și liberalii din Comisia pentru afaceri economice și monetare au dorit să declare inutilă chiar și această infimă participare la riscul afacerii prin depunerea unei garanții de către instituțiile financiare. Membrii Grupului SPD în Parlamentul European sunt adepții unei rețineri mult mai mari și vor sublinia, de asemenea, această solicitare în reformulările ulterioare ale directivei privind cerințele de capital

În al doilea rând, definiția capitalului de bază dată de raportul Karas încalcă neutralitatea concurențială a regulamentului. Acesta prevede ca, în viitor, aporturile de capital nu vor mai conta ca un capital de bază, deși acestea pot fi absorbite în întregime în eventualitatea lichidării. Acest fapt lasă cale liberă unei competiții neloiale împotriva băncilor publice din Germania. Constatăm că aporturile de capital reprezintă un instrument de refinanțare dovedit, compatibil cu legislația UE. Deoarece rezultatul dialogului tripartit ține cont de amendamentele explicative propuse, respingem raportul.

Astrid Lulling (PPE-DE), în scris. – (FR) Felicit raportorul pentru munca minuțioasă, depusă atât la conținutul acestui text, cât și în cursul negocierilor corespunzătoare. Circumstanțele excepționale ne obligă la acțiuni rapide, corespunzătoare.

Pot accepta rezultatul care nu este propus în domeniul securizării. Introducerea sistematică a Colegiilor de supraveghere standardizate constituie un progres major.

Din toamnă, proiectul de raport a deschis calea cu ideea sa privind un sistem european de supraveghere descentralizat. Raportul grupului de Larosiere și comunicarea Comisiei din 4 martie au dezvoltat această idee în mod util. Sunt încântat că aceste idei au întrunit acordul general.

În ceea ce privește sfera de aplicare, trebuie spus un singur lucru. În loc să luăm ca exemplu criteriile oarecum simpliste privind băncile transfrontaliere, ar fi mai înțelept să ne orientăm spre acele bănci care dețin o importanță sistemică.

Acestea din urmă s-ar afla sub directă responsabilitate a noii autorități bancare. Celelalte bănci ar fi supravegheate de un colegiu sau, în cazul băncilor exclusiv naționale, de supraveghetorul acestora la nivel național. Din motive ce țin de gestionarea crizei, băncile sistemice ar trebui de asemenea să fie supuse dispozițiilor de stabilitate financiară la nivel european.

Peter Skinner (PSE), *în scris*. – Îl felicit pe dl Karas. Acest vot reprezintă o soluție excelentă din multe puncte de vedere.

În primul rând, unul dintre motive îl constituie faptul că acesta este un pachet recomandat și negociat de Parlament. Am participat la unele dintre aceste negocieri și știu cât de dificile pot fi aceste discuții

În al doilea rând, este vorba despre fond, care prevede ca această legislație să ofere o protecție mai bună atât pentru cetățenii britanici, cât și pentru ceilalți cetățeni din UE.

Securizarea a fost metoda prin care s-au răspândit așa numitele „valori toxice” între bănci, lăsând în urmă datorii uriașe în multe bănci publice și private.

Ideea de a reține din valoarea de origine cât se poate de mult din acest 5%, urmată de o revizuire după evaluarea de impact și schimbările la nivel internațional, este vitală.

Diminuarea „efectului de pârghe” și asigurarea unui capital corespunzător adecvat pentru bănci reprezintă garanția în fața comportamentului băncilor care ne-a adus la limita extremă a acestui dezastru financiar.

Dl Karas poate fi mulțumit de activitatea sa din timpul negocierilor. Știu cât îi este de greu Parlamentului să aducă îmbunătățiri textelor, însă prima lectură este un moment foarte delicat.

- Raport: Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE).

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Dacă cineva are vreun dubiu cu privire la obiectivele reale ale acestei propuneri, ar trebui doar să cităm din textul adoptat astăzi privind „eliminarea barierelor care există încă în calea bunei funcționări a pieței interne”. Mai mult, articolul 2 clarifică faptul că obiectivul general „este acela de a îmbunătăți condițiile de funcționare a pieței interne”.

Încă o dată se adevărește că, în cele din urmă, în urma insuccesului așa-numitului „Plan european de relansare economică” și a proclamării „solidarității la nivel european”, prima și, până în acest moment, singura propunere de înființare a unui program de sprijin comunitar este destinată serviciilor financiare! Pare aproape că nu ne confruntăm cu una dintre cele mai mari crize din capitalism, cu înrăutățirea șomajului, distrugerea capacității de producție, creșterea inegalităților și dificultăți sporite pentru lucrători și marea masă a populației.

Propunerile pe care le-am depus - precum creșterea bugetului comunitar, crearea unor programe comunitare de sprijinire a sectorului de producție și pentru protejarea locurilor de muncă cu drepturi și servicii publice - au fost respinse. Totuși, când vine vorba despre sprijinirea pieței financiare și o funcționare bună a pieței interne, nu ducem lipsă de finanțare comunitară. Acest lucru este inacceptabil. De aceea, am votat împotriva.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris*. – (SV) Noi, euroscepticii, urmărim întotdeauna o cooperare cu UE cât mai puțin costisitoare. Bani contribuabililor trebuie folosiți cu înțelepciune. Este important să fim atenți cu resursele noastre comune, mai ales în aceste vremuri tulburi. Restricțiile bugetare trebuie să constituie în continuare un principiu de bază pentru noi, ca reprezentanți aleși.

Cu toate acestea, acest raport ne îndreaptă într-o direcție total greșită. Propunerea inițială de finanțare a Comisiei a fost considerată neadecvată și absolut niciodată marile grupuri politice din Parlamentul European nu au propus dublarea creditelor pentru organismele de supraveghere financiară. Pe ce motive?, ne-am putea întreba. Avem de-a face cu o scădere financiară globală extinsă în care este nevoie de eforturi internaționale la nivel global.

Supravegherea instituțiilor financiare din cadrul UE nu este un obiectiv al UE în momentul de față. E important să ținem minte acest lucru. Totuși, această propunere oferă o idee despre ambițiile elitei politice influente. Cu vagi referințe la criza financiară și cu consecințele sale previzibile în domeniul supravegherii și controlului, aceasta nu reprezintă nimic mai mult decât o încercare de a prezenta poziția UE. Așadar, nu avem nicio altă soluție decât să votăm împotriva raportului și a propunerii de rezoluție de înlocuire.

- Raport: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), *în scris*. – Deși sunt un adept al bunăstării animalelor, ezit în cazul interzicerii unor practici precum importul produselor derivate din focă, cu condiția să se demonstreze că suferința animalelor este minimă în momentul sacrificării acestora.

Cu toate acestea, există anumite practici care produc multă îngrijorare, nu în ultimul rând tradițiile privind ritualurilor de sacrificare din anumite motive religioase. Datorită diversității culturale a Europei, unele dintre

aceste practici, care sunt străine de respectul UE pentru bunăstarea animalelor, au început să prindă rădăcini. Prin urmare, animalele suferă inutil.

Accept faptul că unele religii acordă o importanță fundamentală modului de sacrificare a animalului pentru ca să poată consuma carnea respectivă. Cu toate acestea, dezvoltarea unei culturi privind drepturile animalelor și bunăstarea acestora a fost cu greu câștigată în Europa în ultimii 30 de ani și nu ar trebui să o sacrificăm pe altarul corectitudinii politice. Animalele ucise prin metode rituale trebuie mai întâi asomate, pentru a le reduce la minim suferința și pentru a continua promovarea valorilor privind bunăstarea dragilor noastre animale.

Edite Estrela (PSE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea raportului privind protecția animalelor în momentul uciderii acestora. Milioane de animale sunt ucise anual, în Europa. Multe dintre acestea sunt supuse unor tratamente care implică suferință inutilă, nu numai în timpul creșterii și transportului, ci și în timpul sacrificării și uciderii acestora și în timpul operațiilor conexe. Trebuie evitată suferința animalelor la abatoare, inclusiv a animalelor crescute pentru producerea hranei și a altor produse.

În opinia mea, propunerea este echilibrată și în conformitate cu obiectivele comunitare privind asigurarea protecției și bunăstării animalelor. Sunt de acord că sacrificarea extinsă a animalelor ar trebui desfășurată cu respectarea standardelor umanitare, limitând suferința la care sunt supuse animalele.

Prin urmare, nu am votat în favoarea amendamentului care elimină interzicerea folosirii sistemelor de imobilizare a bovinelor în poziții inverse sau nefirești deoarece, după părerea mea, această practică aduce atingere bunăstării animalelor.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), în scris. – (PL) Doamnelor și domnilor, am votat în favoarea raportului Wojciechowski privind protecția animalelor în momentul uciderii. Mulți se întreabă cum este posibil să protejăm animalele în momentul uciderii acestora. Poate suna paradoxal, dar este posibil. Oricine a participat sau asistat la uciderea unui animal este conștient de cât de dureroasă poate fi moartea unui animal. Introducerea noii legislații în acest domeniu va limita suferința inutilă a animalelor, iată de ce avem nevoie de această legislație.

Carl Lang (NI), în scris. – (FR) Afirmând că animalele trebuie sacrificate fără a le produce o suferință inutilă, cu excepția cazurilor riturilor religioase, majoritatea acestui Parlament a demonstrat atât ipocrizie, cât și lașitate. „Riturile religioase” se referă în primul rând la sacrificările din cadrul unui ritual practicat în special în timpul sărbătorii musulmane Eid-al-Adha, când sunt ucise sute de mii de oi.

Recunoașterea oficială a unei astfel de practici face parte dintr-un fenomen mult mai larg, acela de islamizare a societăților noastre. Legile și obiceiurile noastre se modifică treptat pentru a se adapta legii islamice Sharia. În Franța, din ce în ce mai multe autorități locale finanțează indirect construcția de moschei. Meniurile din școli sunt întocmite astfel încât să respecte cerințele dietei islamice. În unele orașe, precum Lille, piscinele au un orar special exclusiv pentru femei. Prin crearea în 2003 a *Conseil français du culte musulman*, dl Sarkozy, pe atunci ministru de interne, a introdus islamul în instituțiile din Franța.

Pentru a pune capăt acestor curente, trebuie să respingem răspândirea islamului în mod corect, să inversăm fluxul migrației non-europene și să creăm o nouă Europă, o Europă a națiunilor suverane, fără Turcia, care să afirme valorile creștine și umane ale civilizației sale.

Cristiana Muscardini (UEN), în scris. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, este regretabil că Parlamentul European, la sfârșitul mandatului său, abordează acest subiect sensibil într-un mod schizofrenic, pentru că este într-adevăr schizofrenic, pe de o parte, pentru a se proiecta în viitor chiar și atunci când acesta din urmă introduce tehnologii folosite pentru a deprinde violența și violul și, pe de altă parte, pentru a se întoarce în trecut la riturile tribale și a-i domoli pe cei care vor să vadă vărsare de sânge și o suferință fără margini în ochii victimei.

Ne opunem ferm măcelului tribal care nu ține cont de consens și de libera alegere a fiecărui stat membru.

Lydia Schenardi (NI), în scris. – (FR) Aprobăm dorința de a înlocui directiva din 1993 într-un mod care îmbunătățește și standardizează condițiile de sacrificare pe tot teritoriul Uniunii Europene.

De asemenea, aprobăm principiul conform căruia animalele ar trebui sacrificate exclusiv prin metode care să asigure o moarte instantanee după asomare, însă ne opunem total ideii de a permite excepții în cazul ritualurilor religioase.

Opinia publică este foarte sensibilă și total împotriva practicilor dureroase și inutile. Atunci, de ce să le tolerăm, în numele religiei, indiferent dacă animalele sunt sau nu imobilizate înaintea uciderii?

Legislația strictă prevede introducerea obligatorie a verificării procedurilor, pentru a se asigura că animalele sunt asomate și că nu-și pot recăpăta cunoștința înainte de a muri, însă ar fi mai bine să se evite complet asemenea practici. Aparțin altor timpuri și pot fi pe drept cuvânt numite barbare.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *în scris*. – Protecția animalelor în fața cruzimii este o responsabilitate foarte importantă. Cu toate acestea, cred că unele dintre propunerile destinate prevenirii cruzimii vor genera, de fapt, mai multă cruzime.

Mă refer, în special, la propunerea de a sacrifica animalele doar în abatoare. Fermierii ar fi obligați să încarce și să transporte animalele, chiar dacă sunt bolnave sau bătrâne, iar o astfel de acțiune le-ar produce acestora din urmă durere și suferință.

De asemenea, această propunere prezintă riscuri din punct de vedere al bolilor contagioase și al infecțiilor. Uneori, este mai bine să reprimăm răspândirea bolii prin sacrificarea animalului în propria fermă, atâta timp cât acest lucru este făcut într-un mod uman. Nu mi-am susținut expunerea orală.

- Raport: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), *în scris*. – (SV) Noi, democrații socialiști din Suedia, am ales să votăm în favoarea raportului (A6-0241/2009) privind agenda socială reînnoită. Este un raport bun care, printre altele, prevede ca libertățile economice și normele privind competiția să nu prevaleze niciodată asupra drepturilor sociale fundamentale.

Cu toate acestea, raportul conține, de asemenea, cerințele privind sistemele de remunerare minimă. Noi, social-democrații, considerăm că este important ca toată lumea să beneficieze de garantarea unei remunerații decente din care să poată trăi, fapt care ar trebui încurajat de UE, în opinia noastră. Acest lucru este extrem de important pentru abordarea problemei lucrătorilor săraci. Modul în care statele membre decid să le garanteze cetățenilor săi un salariu decent sau dacă fac acest lucru prin legislație sau lăsând reglementarea în acest domeniu la latitudinea partenerilor sociali, prin intermediul unor acorduri colective, trebuie să fie decis, în continuare, de statele membre.

Robert Atkins (PPE-DE), *în scris*. – Conservatorii sprijină principiul unei remunerări minime în Regatul Unit. Cu toate acestea, considerăm că schemele de securitate socială și remunerarea minimă ar trebui stabilite la nivel național.

Prin urmare, la votarea acestui raport, conservatorii s-au abținut.

Edite Estrela (PSE), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului Silva Peneda privind agenda socială reînnoită. În cadrul crizei economice actuale, este esențial ca politica în domeniul social să meargă mână-în-mână cu politica în domeniul economic, în scopul refacerii economiei europene. Modelele sociale europene se confruntă cu câteva provocări, precum modificările demografice și globalizarea, la care nu pot fi imune. Prin urmare, au nevoie să fie modernizate dintr-o perspectivă pe termen lung, păstrându-și, în același timp, valorile originale.

Europa trebuie să fie ambițioasă în ceea ce privește politica în domeniul social, cu atât mai mult cu cât, în prezent, trecem printr-o criză serioasă. Cu toate acestea, consider că agenda socială reînnoită a Comisiei este complet lipsită de ambiție, a venit prea târziu și nu este exact ceea ce trebuie pentru a contracara provocările crizei economice și financiare. Trebuie consolidate politicile în domeniul social și al ocupării forței de muncă, în vederea reducerii sau evitării pierderii locurilor de muncă și a protejării cetățenilor europeni împotriva excluderii sociale și a riscului de sărăcie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Acest raport conține multe contradicții. Cu toate acestea, în esență, insistă asupra liniilor directe existente ale capitalismului neoliberal, deși moderate pe ci, pe colo, însă fără a afecta politicile de bază care se află la originea crizei sociale și economice actuale. Principiul călăuzitor este același ca întotdeauna. „Criza” este folosită acum pentru „a vinde” încă o dată rețeta „mai mult din același lucru”: flexibilitate, piață internă, parteneriate public-privat, și așa mai departe, ignorând faptul că politicile UE sunt, de asemenea, la originea crizei și au înrăutățit-o.

Adevărata „preocupare” inclusă în raport nu urmărește sau nu se adresează principalelor cauze ale unor probleme identificate, în special privind politicile economice, nesiguranța locurilor de muncă, liberalizarea și privatizarea serviciilor publice ș.a.m.d.

Nu există răspunsuri alternative, în special cu privire la consolidarea rolului statului în economie, în sectoarele strategice și în dezvoltarea serviciilor publice de înaltă calitate, sau chiar în susținerea unor salarii și pensii mai mari. Cu toate acestea, raportul analizează necesitatea unei distribuții mai echitabile a prosperității, însă nu indică modalitățile de realizare a acestui lucru și nu solicită renunțarea la aceste politici care au adâncit inegalitățile sociale.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Recordul social al Europei dumneavoastră este un eșec răsunător. În Franța, tocmai s-au făcut publice cifre înspăimântătoare: sărăcia a crescut cu 15% în doi ani, numărul lucrătorilor săraci a crescut dramatic și, ca urmare, numărul gospodăriilor cu datorii foarte mari, ale căror resurse nu au fost suficiente, pentru o lungă perioadă, să acopere costurile vieții de zi cu zi, au crescut exponențial. Mai mult, suntem abia la începutul acestei crize profunde.

Îndemnați cetățenii să fie „deschiși la schimbare” când, pentru lucrători, schimbare înseamnă pierderea locurilor de muncă și certitudinea că nu vor mai găsi altele, mulțumită politicilor dumneavoastră. Vorbiți despre „social”, în timp ce Curtea de Justiție calcă în picioare drepturile lucrătorilor în numele concurenței și al libertății de a oferi servicii. Adăugați la acestea flexibilitatea, acesta fiind un termen folosit abia pentru „insecuritate”. Pretindeți chiar că acordați o atenție deosebită femeilor și mamelor, când de fapt politica dumneavoastră stupidă de „gen” determină pierderea drepturilor sociale specifice ale acestora, precum cele pe care le aveam în Franța în domeniul pensionării și al muncii pe timp de noapte.

Nu o reînnoire a agendei sociale este ceea ce avem nevoie, ci o schimbare profundă a sistemului dumneavoastră pervers.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris*. – (SV) Acest raport insistă asupra nevoii statelor membre de a moderniza și de a reforma sistemele de securitate socială naționale, introduce conceptul de remunerarea minimă și revizuieste programa din școli. De asemenea, prevede o participare financiară mai mare a angajaților la veniturile societăților și urmează să introducă Anul european pentru voluntariat. Acestea sunt exemple extreme, neobișnuite, despre cum intenționează UE să-și asume autodeterminarea națională.

În plus, raportul conține două referiri la Tratatul de la Lisabona, care nu a intrat încă în vigoare. Este expresia cinică a aroganței puterii! Implicația constă în faptul că dezbateră democratică privind tratatul este percepută ca având loc în tribune, și nu e considerată să aibă vreo semnificație asupra soluției.

Prin urmare, am votat împotriva raportului la votul final.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *în scris*. – (SV) În general, este un raport foarte bun, cu multe aspecte bune, însă din cauza cererilor repetate de creștere și a solicitărilor statelor membre de a introduce remunerarea minimă în corelație cu condițiile sociale cu caracter obligatoriu din punct de vedere legal, fapt ce ar implica un transfer de putere uriaș către UE, mă abțin de la vot.

Anja Weisgerber (PPE-DE), *în scris*. – (DE) Modelele sociale europene se confruntă cu provocări uriașe în timpul crizei financiare actuale.

Grupul conservatorilor germani (CDU/CSU) se declară pentru o Europă socială.

Din acest motiv, sprijinim raportul domnului Silva Penda privind agenda socială reînnoită.

De asemenea, salutăm atât faptul că, în aceste timpuri de criză, se acordă prioritate creării de locuri de muncă și promovării, cât și dorința noastră de a acționa prin măsuri în domeniul educației și al formării profesionale.

Europa trebuie să creeze un cadru social și să stabilească standarde la nivel european.

Cu siguranță, trebuie să ținem cont de competențele statelor membre în această privință.

Din acest motiv, ne opunem solicitării globale de a introduce o remunerare minimă în toate statele membre, astfel cum s-a prevăzut inițial la punctul 14 din raport.

Introducerea unei remunerări minime este o decizie care ar trebui lăsată exclusiv la latitudinea statelor membre.

Prin urmare, suntem mulțumiți că amendamentul oral la acest punct a fost adoptat.

Trebuie asigurate suficiente beneficii pentru a permite fiecărei persoane să ducă o viață demnă, însă statele membre au opțiuni diferite în această privință.

Am afirmat în mod clar în amendamentul nostru oral că, pe lângă remunerarea minimă, trebuie acordată de asemenea atenție acordurilor colective și regulamentelor cu aplicabilitate generală, sau unui venit minim garantat de stat.

Astfel, respectăm principiul subsidiarității.

- Raport: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), în scris. – (SV) Noi, social-democrații suedezi, am hotărât să votăm în favoarea raportului (A6-0263/2009) privind incluziunea activă a persoanelor excluse de piața muncii. Este un raport bun, extrem de important în criza economică actuală, în care sunt necesare măsuri active pe piața muncii pentru a garanta că cel mai slab dintr-o economie nu rămâne permanent în afara pieței muncii.

Cu toate acestea, raportul conține condiții pentru sistemele de remunerare minimă. Social-democrații consideră că este important ca toată lumea să beneficieze de garantarea unei remunerații decente din care să poată trăi, fapt care ar trebui încurajat de UE, în opinia noastră. Acest lucru este extrem de important pentru abordarea problemei lucrătorilor săraci. Modul în care statele membre decid să le garanteze cetățenilor săi un salariu decent sau dacă fac acest lucru prin legislație sau lăsând reglementarea în acest domeniu la latitudinea partenerilor sociali, prin intermediul unor acorduri colective, trebuie să fie decis, în continuare, de statele membre.

Robert Atkins (PPE-DE), în scris. – Conservatorii englezi sprijină o bună parte din acest raport și s-au făcut demersuri pentru sprijinirea unui ajutor social adecvat, unor piețe ale muncii care să favorizeze incluziunea și accesul la servicii de calitate. De asemenea, încurajăm o abordare pozitivă și inclusivă a sănătății mintale, a dizabilităților și a dreptului la muncă a persoanelor în vârstă, precum și o poziție fermă împotriva traficului cu ființe umane.

Cu toate acestea, conservatorii nu sprijină conceptul unei directive privind discriminarea în UE. De asemenea, conservatorii nu pot sprijini solicitarea de a stabili un cadru legal pentru egalitate de tratament în ocuparea forței de muncă pentru combaterea discriminării pe piața forței de muncă sau a ocupațiilor și pentru un obiectiv european privind sistemele de venituri minime și sistemele de contribuție de înlocuire a veniturilor, care să ofere un ajutor social egal cu cel puțin 60 % din venitul național median egalizat un prag. Din aceste motive, ne-am abținut. Aceste chestiuni trebuie tratate la nivel național.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), în scris. – Grupul PPE-DE sprijină, în general, raportul inițial al doamnei Jean Lambert. Totuși, în comisie, un alt grup politic a introdus în raport puncte colaterale, care nu numai că erau în afara sferei de acțiune intenționate a acestui raport, dar despre care se știa că sunt de neacceptat pentru grupul nostru. Au făcut acest lucru în mod intenționat, din motive politice la nivel de partid, meschine, pentru a ne împiedica să sprijinim acest raport în forma în care a fost prezentat în plen. Prin urmare, am depus o rezoluție alternativă care conține toate elementele raportului pe care se întemeiază și pe care îl susținem.

Martin Callanan (PPE-DE), în scris. – Acest raport ridică întrebarea: cum includem pe piețele de muncă persoanele care sunt în prezent excluse de acestea? Răspunsul este, în mod clar, evident. Trebuie să creăm mai multe locuri de muncă și o capacitate mai mare pentru piețele muncii.

Faptul că UE chiar trebuie să-și pună această întrebare demonstrează una dintre problemele fundamentale de la Bruxelles. Se acordă o atenție mult prea mare protecției locurilor de muncă și nu suficientă creării acestora. Modelul social european este în primul rând responsabil de numărul atât de mare de șomeri. Modelul social european acționează exact invers față de cum ar fi trebuit să o facă: creează o economie a pieței muncii care câștigă de pe urma celor care muncesc și limitează posibilitatea de a-și găsi un loc de muncă pentru aceia care nu au un loc de muncă. Costul social al reglementării nesfârșite din UE este, de asemenea, uriaș, descurajând angajatorii să angajeze noi lucrători. Prea mare pentru planul UE de a deveni cea mai competitivă economie până în 2010.

Pentru a crea locuri de muncă pentru șomeri, economia europeană trebuie să se îndrepte într-o direcție fundamental diferită. Conservatorii britanici se angajează să accelereze această schimbare de direcție.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Acest raport abordează un număr important de chestiuni care, în principiu, ar trebui tratate împreună la nivelul statelor membre și nu al UE. De exemplu, Parlamentul European insistă asupra necesității de a introduce obiective la nivelul UE referitor la garanții privind venitul minim și salariul minim. Acest raport conține o referire la Tratatul de la Lisabona (care nu a intrat în vigoare). Prin urmare, am votat împotriva.

7. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 14:40 și reluată la ora 15:00.)

PREZIDEAZĂ: DNA ROURE

Vicepreședintă

8. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

9. Componenta Parlamentului: consultați procesul-verbal

10. Concluziile Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind rasismul (Durban II - Geneva) (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este reprezentat de declarațiile Consiliului și Comisiei cu privire la concluziile Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind rasismul (Durban II - Geneva).

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Dnă președintă, aș vrea să încep prin a vă mulțumi pentru șansa de a comenta asupra Durban Review Conference, despre care știu că a fost urmărită cu interes de mulți deputați prezenți astăzi aici.

Procesul de pregătire a conferinței a fost destul de complex, cu dubii serioase din partea unui număr semnificativ de țări din cauza a ceea ce s-a întâmplat în 2001. Din cauza preocupării că această conferință ar fi folosită drept platformă de exprimare a urii și intoleranței extremiste, câteva state membre, inclusiv statul meu, au decis să se retragă din conferință. Aceste preocupări au fost confirmate de intervenția unui membru al ONU în debutul conferinței. Nu numai că am considerat acest lucru total inacceptabil, dar a fost de-a dreptul contrar spiritului și scopului conferinței.

Este regretabil, deși poate inevitabil, faptul că acest incident și plecarea ulterioară din sală a tuturor statelor membre, precum și a altor membri ONU, au ținut prima pagină a ziarelor, punând în umbră adoptarea consensuală a documentului rezultat. În același timp, cred că ar trebui recunoscută contribuția foarte constructivă și consistentă a UE la faza pregătitoare a conferinței. Este mai ales cazul elaborării actului final, activitate în care UE a jucat un rol decisiv. În ciuda distragerilor despre care am vorbit, faptul că actul final al conferinței respectă toate orientările majore ale UE este o realizare considerabilă.

Documentul final respectă în totalitate cadrul existent al drepturilor omului, mai ales cu privire la libertatea de exprimare, și este în acord cu multe dintre cererile noastre, cum ar fi nevoia de evita orice referință la defăimarea religiilor și de a se reține de la individualizarea Israelului. În plus, paragraful despre comemorarea Holocaustului a fost păstrat în text.

Acum trebuie să reflectăm asupra implicațiilor conferinței în sine și ale actului final asupra Uniunii Europene. Va trebui mai ales să definim modalitatea prin care susținem punerea în aplicare a angajamentelor care au fost luate. Consiliul rămâne extrem de îngrijorat de fenomenele rasismului și xenofobiei, pe care le considerăm drept cele mai mari riscuri la adresa drepturilor omului.

Știu că Parlamentul împărtășește pe deplin aceste preocupări și că ați fost indispensabili creării unei mari părți din baza legislativă și a instrumentelor practice care să combată această nenorocire. Lupta împotriva rasismului și xenofobiei este un proces în derulare care cere și voință politică, și măsuri practice, nu în ultimul rând în domeniul educației. Există și o nevoie continuă de a încuraja dialogul și înțelegerea reciprocă și de a promova toleranța.

În timp ce există semne ale impactului pozitiv avut de legislația anti-discriminare a UE, progresul în lupta împotriva acestor fenomene este destul de lent la nivel global. De fapt, curentul este chiar negativ într-un

număr de țări. Am văzut cazuri în care criza economică din prezent începe să alimenteze intoleranța rasistă și xenofobă în lume. Pe fundalul crizei economice, politicile puternice împotriva rasismului sunt mai importante ca niciodată. Avem de-a face cu o creștere a numărului de atacuri violente împotriva imigranților, refugiaților și solicitanților de azil politic, cum ar fi categoria romilor, nu doar în interiorul Europei ci și în afara ei.

UE are un *acquis* puternic în lupta împotriva rasismului și xenofobiei. Ambele fenomene sunt incompatibile cu principiile pe care se fundamentează UE. UE a respins și a condamnat în mod repetat toate manifestările de rasism și va continua să facă acest lucru. În limitele puterilor conferite acesteia prin tratate, UE va continua să atace rasismul și xenofobia, atât în interiorul său, cât și în contextul acțiunilor noastre externe.

Pe plan intern, am adoptat legislație care să interzică discriminarea directă și indirectă, pe motiv de origine rasială sau etnică, la muncă, în educație, și cu privire la accesul la bunuri și servicii. Legislația interzice și discriminarea pe alte motive, incluzând religia, vârsta, orientarea sexuală și dizabilitățile, mai ales la locul de muncă. De asemenea, UE a adoptat legi care să interzică discursul urii pe canalele de televiziune, și care să scoată în afara legii „incitarea publică la violență sau ură împotriva unui grup de persoane sau a unui membru dintr-un grup definit prin referire la rasă, culoare, religie, proveniență sau origine etnică sau națională”. Aceeași lege declară ilegală acceptarea publică, negarea sau trivializarea grotescă a crimelor de genocid, a crimelor împotriva umanității și a crimelor de război.

Pe plan extern, UE ridică în mod periodic problema rasismului și a xenofobiei în dialogurile sale bilaterale, politice și pe drepturile omului cu țări terțe precum Rusia și China. Ne-am asigurat și că rasismul și xenofobia sunt incluse în prim plan în strategiile noastre de cooperare, cum ar fi planurile de acțiune pentru politica europeană de vecinătate. Se întâmplă multe în interiorul diferitelor foruri multilaterale. În cadrul OSCE, statele membre își coordonează munca pentru a garanta că angajamentele luate de cele 56 state participante la OSCE din această regiune sunt respectate și puse în aplicare. Așa se întâmplă și în interiorul Consiliului Europei și în cadrul mai larg al Națiunilor Unite.

Aceste exemple demonstrează angajamentul nostru colectiv de a lucra asupra acestui punct atât pe plan intern, cât și, pe plan mai larg, cu parteneri din toată lumea. Durban Review Conference a făcut parte din categoria acelor eforturi mai largi. Nu a fost ușor și în mod evident conferința a fost degradată de cei care s-au gândit să deturneze rezultatele ei în favoarea scopurilor lor politice limitate. Lăsând toate aceste lucruri la o parte, ar trebui să salutăm faptul că, în final, conferința a atras atenția asupra nevoii continue de a lupta împotriva rasismului și xenofobiei și asupra angajamentului pe care îl avem, și care este împărtășit și de mulți alții, de a eradică această nenorocire.

Jacques Barrot, Vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, sunt fericit că iau parte la această dezbatere. Comisia Europeană a urmărit cu atenție pregătirile pentru conferința din Durban și căutarea unei poziții comune a Uniunii Europene în ceea ce privește participarea la această conferință.

În această privință, am luat în considerare apelul Parlamentului - al Parlamentului dumneavoastră - de a încredința Uniunii Europene participare activă la Durban Conference Review în contextul rezoluției cu privire la progresul înregistrat de Consiliul ONU pentru Drepturile Omului - și în special rolul Uniunii - rezoluție pe care ați adoptat-o la data de 19 ianuarie.

După cum știți, cinci state membre au hotărât să nu participe la această conferință. Comisia a decis să-și confirme participarea în calitate de observator, pentru că împărtășește părerea majorității statelor membre conform căreia orientările esențiale ale Uniunii Europene au fost menținute în documentul conferinței.

Actul final adoptat, care este rezultatul unui compromis, nu este textul ideal, dar acest document nu conține nicio defăimare de tip anti-semitic, nicio defăimare a vreunei țări sau regiuni din lume ori a vreunei religii.

Adoptarea consensuală a documentului final de către 182 de state membre ale ONU confirmă angajamentul făcut de comunitatea internațională de a lupta împotriva rasismului și a discriminării. Acesta este un răspuns la încercările deplorabile făcute de unii de a manipula conferința în scopuri anti-semitice, încercări împotriva cărora Comisia Europeană a reacționat vehement.

În orice caz, evenimentele de la conferința de revizuire nu diminuează angajamentul pe termen lung al Comisiei de a face tot posibilul pentru a lupta împotriva manifestărilor de rasism și xenofobie sub toate formele lor. Comisia rămâne hotărâtă să își urmeze politicile de luptă împotriva rasismului, xenofobiei și anti-semitismului - și în interiorul și în exteriorul Uniunii Europene - în acord cu puterile acordate ei prin tratate.

Trebuie să spun, dnă președintă, doamnelor și domnilor, că voi monitoriza personal și îndeaproape aplicarea de către statele membre a deciziei-cadru privind lupta împotriva rasismului și a xenofobiei. Voi prelua personal sarcina de a monitoriza transpunerea acestei decizii-cadru și trebuie să subliniez că Agenția pentru Drepturi Fundamentale va fi de acum înainte un instrument prin care noi să urmărim toate aceste fenomene care solicită un mare nivel de fermitate din partea noastră.

Să sperăm că următoarea conferință ONU despre rasism nu va fi pătată de discursuri inacceptabile care sunt incitări veritabile la ură și rasism. Acestea fiind spuse, aş mai adăuga că compromisul final ne oferă perspectiva unui viitor mai bun.

Charles Tannock, în numele Grupului PPE-DE. – Dnă președintă, președintele iranian Ahmadinejad a declarat recent la conferința ONU despre rasism de la Geneva că Israelul este o țară rasistă. Este tentant să îl catalogăm drept demagog populist în căutare de publicitate, dar în trecut a cerut ca Israelul să fie șters de pe hartă și Israelul ar fi fără îndoială prima țintă pentru arma nucleară pe care dorește atât de mult să o construiască. Prin urmare, ar trebui să îi interpretăm intervenția prin prisma ostilității sale implacabile față de statul evreu, care este, pe drept în opinia mea, aliatul și partenerul UE.

În ceea ce privește acuzația de rasism, este dificil să găsești o țară mai diversă din punct de vedere etnic și mai puțin rasistă decât Israelul, care include în societatea sa minorități arabe, armene, druze. Imaginea transportului aerian din anii '80 al evreilor etiopieni în Israel este încă prezentă în mintea mea.

Datorită statutului său de patrie a evreilor din toată lumea, Israelul își menține desigur o politică deschisă imigrării, dar ar trebui să luăm în considerare și poziția în societate a arabilor israelieni. Ei se bucură de drepturi democratice și de un standard de trai care sunt acordate rareori de țările arabe propriilor cetățeni. Bănuiala mea este că Ahmadinejad încearcă de fapt să distragă atenția de la registrul îngrozitor și oribil al drepturilor omului în Republica islamică Iran.

În Iran, jurnaliștii care îndrăznesc să critice regimul sunt arestați, pe când în Israel presa este liberă. În Iran, adulterinii, homosexualii și tinerii sunt executați, inclusiv prin lapidare, în timp ce în Israel homosexualii și lesbienele se bucură de toată protecția legii. În Iran, minoritățile (creștini sau baha'i, de exemplu) sunt persecutate periodic, pe când în Israel minoritățile sunt apreciate și drepturile lor sunt protejate.

Totuși, în ciuda acestor dovezi, mulți membri ai acestei Camere ar critica mai degrabă Israelul, aliatul nostru democratic, decât să denunțe regimul barbar și potențial catastrofic de la Teheran.

Israelul ar trebui să știe că are prieteni în acest Parlament, prieteni ca mine care prețuiesc drepturile omului și resping fanatismul. Sincer, în opinia mea, este rușinos că state membre ale UE au trimis delegații la Durban II, știind foarte bine că președintele Ahmadinejad va fi prezent și va veni cu aceste comentarii scandaloase.

Ana Maria Gomes, în numele Grupului PSE. – (PT) Unii privesc Durban Review Conference ca pe un succes. De fapt, actul final respectă cele cinci coordonate esențiale ale Uniunii Europene și reflectă un consens global real, spre deosebire de versiunile anterioare care au dus la dezbateri atât de multe și atât de intense.

Totuși, din păcate, nu acest act va rămâne în amintirea celor care au venit din toată lumea să participe la conferința de la Geneva. Își vor aminti în primul rând de diviziunile adânci provocate de o conferință dedicată unui subiect de vocație universală, și anume lupta împotriva rasismului, și care a captat atenția lumii.

Europa a arătat încă o dată fragilitatea unității europene în cele mai polarizante subiecte din punct de vedere politic, așa cum a fost și cazul acestei conferințe.

Nimic nu ar fi fost mai simbolic decât exodul colectiv din sala de conferință al tuturor țărilor Uniunii Europene ca răspuns la propunerile provocatoare și inacceptabile ale unui președinte iranian care, în ciuda schimbării de atitudine de la Washington, insistă ca țara lui să intre în coliziune cu Occidentul. În mod regretabil, anumite țări europene nici măcar nu erau în sală pentru a-și exprima nemulțumirea față de un discurs al cărui singur obiectiv, așa cum a fost subliniat de Secretarul General al ONU, a fost să acuze, să divizeze și chiar să incite.

Uniunea înseamnă putere și Uniunea Europeană și-a arătat slăbiciunea când a prezentat un front divizat. Lupta împotriva rasismului și incitării la ură de către președintele Ahmadinejad și alții merita ceva mai bun.

Sophia in 't Veld, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, aş dori să încep prin a face o remarcă generală. Nu țările sunt rasiste, ci oamenii. Există mulți oameni în Iran, sunt convinsă, care nu împărtășesc opiniile președintelui lor și cred că, în momentul în care Europa a fost slabă, mută, divizată și absentă, când nu a

vorbit în numele acelor oameni din Iran și i-a permis domnului Ahmadinejad să își expună părerile rasiste, o șansă a fost irosită.

Eu una am fost împotriva boicotării acestei conferințe, dar ceea ce cred că a fost mai grav a fost lipsa unei strategii europene. De ce a fost Europa divizată? De ce? Aș dori o explicație din partea Consiliului - și am depus un amendament la raportul Obiols i Germà pe care îl vom discuta mai târziu - , de ce nu a existat nicio strategie europeană? De ce 27 de țări europene nu pot cădea de acord asupra unei strategii? Dacă și când Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare, lucru susținut de Consiliu, atunci cele 27 de țări vor trebui să facă un efort mai mare pentru o strategie comună.

În ceea ce privește problema defăimării religiei, sunt extrem de îngrijorată de faptul că un organism al ONU capabil să adopte rezoluții solicită o interdicție totală a defăimării sau ofensării religiilor. În final, înțeleg că a fost atenuată în rezoluția finală, dar sunt în continuare îngrijorată de faptul că așa ceva poate apărea de la ONU. Totuși, ironia sorții este că este încă dificil să critici în această Cameră - nu să ofensezi, ci să critici - religiile, mai ales o religie europeană importantă, și mai există un amendament depus de mine și de colegul meu Cappato la raportul Obiols i Germà în care criticăm poziția Vaticanului față de prezervative în lupta împotriva SIDA. Aș dori să solicit Consiliului încă o dată să explice ce s-a făcut pentru a se ajunge la o strategie europeană.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). - Dnă președintă, aș dori să subliniez încă o dată că actul final al Durban Review Conference a fost adoptat prin consens. Deși textul nu este perfect, reprezentând rezultatul unor negocieri dificile, în ceea ce privește noua poziție înțeleg că este importantă continuarea discuțiilor actului nou și a mult disputatelor probleme precum discriminarea rasială, xenofobia, stigmatizarea și stereotiparea oamenilor în funcție de religia sau credința lor.

Discuțiile viitoare ar trebui purtate într-o manieră non-confrunțională, dar cu o reacție puternică la declarațiile inacceptabile și la încercările de a folosi procesul Durban pentru exprimarea unei ideologii rasiste. Credința mea fermă este că, fără o poziție consecventă a Uniunii Europene cu privire la protejarea drepturilor omului și lupta împotriva rasismului și xenofobiei, procesul Durban ar putea lua o direcție greșită.

Hélène Flautre (Verts/ALE). - (FR)Dnă președintă, în mod clar este păcat că victimele rasismului și discriminării nu au fost punctul central al Conferinței din Durban. Aceasta s-a întâmplat din cauza deturnării scandaloase a conferinței de către președintele Iranului, ceea ce a fost - și trebuie să îmi exprim dezamăgirea - o capcană în care au căzut câteva state membre ale UE. Aceasta este problema.

Aș dori să le mulțumesc personal statelor membre ale Uniunii Europene care și-au luat totuși și continuă să își ia un angajament; avem concluzii care sunt onorabile per ansamblu, chiar dacă imperfecte. Aș dori să aud președinția vorbind despre eforturile depuse sau nu de către statele membre pentru a garanta că Uniunea Europeană nu s-a arătat dezorganizată la această conferință, situație care a fost demnă de milă.

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. - Dnă președintă, UE a fost permanent implicată pe parcursul pregătirii conferinței și a participat activ la proiectarea actului final, încercând să-l facă echilibrat pe cât posibil și asigurându-se că respecta normele existente în materie de drepturi ale omului, mai ales libertatea de exprimare.

UE a reușit și să garanteze că Israelul nu va fi individualizat în acest text. Datorită eforturilor reunite ale UE am reușit în mare măsură să producem în final un text care să respecte coordonatele noastre esențiale, și aceasta fără a ține cont de faptul că anumite state membre ale UE au decis să nu participe în capacitatea lor națională.

Ar mai trebui adăugat că țările care nu au participat la conferință nu au împiedicat Uniunea Europeană, ca atare, să ia cuvântul în cadrul conferinței. Președinția a continuat coordonarea internă a participării UE, inclusiv pregătirea a două declarații în numele tuturor statelor membre ale UE, declarații făcute de Suedia, viitoarea președinție. Declarația finală a fost făcută în numele a 22 de state.

După Durban, UE va analiza modul în care va susține planul de lucru Durban. Faptul că cinci state membre din 27 au decis la final să nu participe deloc la conferință pune la îndoială angajamentul viitor al UE în lupta împotriva rasismului și discriminării. Avem un *acquis* solid pe aceste probleme pe care ne vom baza în continuare. Așa cum a fost scos în evidență pe drept - ca un fel de critică, cred eu - nu am putut găsi un teren comun la finalul pregătirilor pentru conferință. Nu a existat niciodată un teren comun, așa că înainte de conferință nu a existat nicio poziție a UE. S-a decis prin consens că existau poziții naționale, așa că delegațiile au părăsit camera în capacitățile lor naționale.

Repet, miniștrii au discutat această problemă la ultima ședință și se vor trage învățăminte. Va trebui să reflectăm și să revenim asupra acestui lucru, pentru că UE nu a ales calea „eroică” în cadrul acestei conferințe. Trebuie să notăm acest lucru.

Jacques Barrot, Vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Vă mulțumesc pentru discursurile dumneavoastră. Lunea trecută, dna comisar Ferrero-Waldner a primit o scrisoare de la dna Pillay, Înalțul Comisar ONU pentru drepturile omului, scrisoare care a fost trimisă tuturor miniștrilor de externe din Uniune.

În această scrisoare, dna Pillay a reamintit ce spusese deja la Bruxelles la 8 octombrie, într-o conferință organizată în comun de Parlamentul European cu privire la protecția activiștilor drepturilor omului. Dna Pillay consideră că este important să restabilim o anumită unitate în ceea ce privește protecția și promovarea drepturilor omului în lume, mai ales în legătură cu lupta împotriva rasismului. Domnia sa invită toate statele membre ale ONU să participe la punerea în aplicare a programului ONU pentru combaterea rasismului, mai ales în forma în care este definit în actul final al conferinței din Durban.

Cred că Uniunea Europeană trebuie să mediteze asupra răspunsului care trebuie oferit acestei invitații. În orice caz, Uniunea Europeană a adoptat o politică de luptă activă împotriva rasismului. Uniunea trebuie să rămână vigilentă și devotată, astfel încât eforturile internaționale pe acest subiect să rămână eficiente într-un mod demonstrabil. Personal, împărtășesc perspectiva exprimată aici: o Europă cu o strategie, care să nu fi acționat dezorganizat, ar fi putut beneficia cu adevărat de această șansă de a exprima, printr-o singură voce, opoziția ei față de declarațiile inacceptabile. Din aceasta putem trage învățăminte. Sunt recunoscător președinției pentru că a spus că ar trebui să tragem învățăminte din aceasta și că - susținuți, cred eu, de ratificarea Tratatului de la Lisabona - noi trebuie să eficientizăm mai mult politica externă a Uniunii Europene cu privire la drepturile omului, precum și acțiunea europeană în organizațiile multilaterale. Nu pot decât să adaug ceea ce am spus eu în legătură cu acest subiect la discursurile unor deputați, cărora le sunt recunoscător. Încă o dată, aceasta trebuie să ne încurajeze să reflectăm pentru a pregăti strategii mai eficiente în viitor .

Președinta. –Dezbateră este închisă.

11. Raport anual privind drepturile omului în lume în 2008 (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0264/2009), întocmit de dl Obiols i Germà, în numele Comisiei pentru afaceri externe, referitor la Raportul anual 2008 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință (2008/2336(INI)).

Raimon Obiols i Germà, raportor. – (ES) Dnă președintă, aș dori să fac niște comentarii scurte pe marginea conținutului acestui raport anual privind drepturile omului în lume și rolul Uniunii Europene în acest domeniu. Mai întâi, aș dori să subliniez faptul că raportul are două domenii de aplicare diferite: primul este să descrie și să evalueze situația, din păcate una negativă, deseori apropiindu-se de sau transformându-se în tragedie umană, a drepturilor omului în multe țări și regiuni din lume; cel de-al doilea este o evaluare bazată pe experiența trecută a acestui Parlament în adoptarea de poziții ca răspuns la probleme diferite, precum și pe dorința raportorului ca raportul să fie situat în curentul predominant al pozițiilor și actelor diferitelor instituții Uniunii Europene, fără a căuta să pună accent pe elementele de dezacord, ci mai degrabă pe cele de acord. Aceasta deoarece raportorul crede că atingerea unor poziții convergente conferă putere și eficiență acestei sarcini lente și dificile de îmbunătățire a situației drepturilor omului în lume.

Există un al doilea aspect pe care l-am scos în evidență, și anume acela de a identifica priorități specifice sau, cu alte cuvinte, de a produce un rezumat al posibilelor orientări fundamentale aflate la baza acțiunilor Uniunii Europene cu privire la drepturile omului în lume.

Aș prezenta nouă puncte în această problemă care au fost scoase în evidență de toate intervențiile colegilor mei deputați și de cadrul general al raportului. Primul plasează o prioritate urgentă, dacă vreți să folosiți un termen grandilocvent din punct de vedere istoric, pe lupta pentru abolirea definitivă a pedepsei capitale în lume. Așa cum strămoșii noștri au reușit în trecut să desființeze sclavia pretutindeni, percepția noastră este că azi, pentru generația noastră, este foarte posibil să realizăm obiectivul istoric al abolirii universale a pedepsei capitale pretutindeni în lume și că Uniunea Europeană trebuie să fie în avangardă și să joace un rol important în acest proces.

În al doilea rând, se pune accent pe ceea ce raportul denumeste „feminizarea luptei pentru drepturile omului”. Cu alte cuvinte, scoate în relief faptul că femeile sunt cele care suferă cel mai mult din cauza atacurilor împotriva drepturilor omului și că UE ar trebui să acorde atenție specială și prioritate acestui fapt. Din aceeași

categorie face parte și problema drepturilor copilului, asupra căreia raportul conține câteva puncte destul de interesante, cred eu.

În al treilea rând, raportul face apel la sinergie dintre instituțiile Comunității. Faptul că există o specializare a rolurilor - mai multă *realpolitik* în Consiliu sau, poate, în Comisie, și mai multe principii în Parlament - nu este o evidență - dar, pentru o eficiență mai mare, trebuie să existe o consistență între pozițiile acestora.

În al patrulea rând, există mențiunea nevoii de a lărgi și a intensifica tendința extrem de pozitivă a dezvoltării dialogului cu țările terțe în materie de drepturile omului

În ultimul rând, raportul menționează nevoia de a căuta alianțe în instituții internaționale pentru a evita situații precum cea a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, unde prezența Uniunii Europene este câteodată minoritară într-un anumit sens.

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Dnă președintă, aș vrea să exprim aprecierea Consiliului pentru activitatea raportorului, dl Obiols i Germà, și a Subcomisiei parlamentare pentru drepturile omului. Dle Obiols i Germà, în această legislatură ați fost un partener neobosit și valoros în activitatea noastră reunită din domeniul drepturilor omului.

Raportul dvs. ne oferă șansa de a examina atent politica generală a Uniunii în domeniul drepturilor omului. Suntem cu toții conștienți de provocările cu care continuăm să ne confruntăm în acest domeniu. Consolidarea relațiilor dintre instituțiile UE ne ajută să înfruntăm împreună aceste provocări. Raportul ne oferă un instrument valoros de analiză a ceea ce s-a înfăptuit până acum.

Raportul Parlamentului European subliniază relevanța Raportului anual al Uniunii Europene privind drepturile omului. Încercarea noastră de face raportul mai interesant, mai lizibil și folositor a avut un succes parțial, dar în mod evident există loc de mai bine. Vom lucra în continuare în această direcție. Raportul dvs. ne va ajuta cu siguranță în analiza modalității de a spori coerența politicilor Uniunii Europene în materie de drepturile omului. Pe acest subiect se desfășoară deja discuții și aș dori să vă asigur că, oricare ar fi rezultatul acestor discuții, vom face toate eforturile de a oferi activității noastre o vizibilitate mai mare. Am putea obține acest lucru printr-o folosire mai eficientă a surselor web sau printr-o mediatizare mai bună a raportului anual.

Ați subliniat și faptul că trebuie acordată mai multă atenție rolului ONU în acest domeniu. Am continuat să facem eforturi coordonate în forumuri internaționale, mai ales în cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, la recomandarea raportului Andriksen, precum și în cadrul celui de-al treilea comitet al Adunării Generale a ONU. Sunt depuse eforturi de a ne lărgi raza de acțiune într-un mediu de o dificultate crescândă. Nu este ușor, dar aș dori să vă atrag atenția asupra câtorva succese.

Am lucrat din greu să asigurăm Consiliului ONU pentru Drepturile Omului o credibilitate mai mare. Anul 2009 poate fi privit ca an decisiv pentru funcționarea Consiliului pentru Drepturile Omului. UE a jucat un rol activ în cadrul celei de-a 10-a sesiuni a Consiliului pentru Drepturile Omului și a asigurat adoptarea unui număr de inițiative importante, de exemplu extinderea mandatelor la Burma/Myanmar și DPRK și rezoluția UE- GRULAC cu privire la drepturile copilului. Mai dezamăgitor, am eșuat în reintroducerea mandatului unui expert independent în RDC.

În Adunarea Generală, rolul celui de-al treilea comitet în protejarea și promovarea drepturilor omului a fost confirmat, iar UE a jucat un rol activ la cea de-a 63-a sesiune a Adunării Generale a ONU. Aceasta a dus la rezultate bune, mai ales la elaborarea rezoluției asupra pedepsei capitale. O parte importantă din raportul dvs. este dedicată acestei probleme. Am ridicat-o permanent, inclusiv la cel mai înalt nivel, cu parteneri care ne împărtășesc opiniile, pentru a susține curentul global al abolirii. Aceste eforturi vor continua.

Aș dori să spun câteva cuvinte în legătură cu orientările europene. După revizuirea orientărilor Uniunii Europene în materie de drepturile omului și adoptarea unor noi orientări cu privire la violența împotriva femeilor, accentul cade acum pe punerea în aplicare eficientă. Ca parte din aceasta, președinția a înaintat câteva propuneri, cum ar fi trimiterea unor note de orientare șefilor de misiuni și delegațiilor Comisiei. Intenționăm, de asemenea, să ridicăm aceste probleme în dialogurile și consultările noastre cu țări terțe.

Raportul atrage atenția asupra drepturilor femeilor și știu că dl Obiols i Germà acordă o atenție specială acestei probleme. Aceasta este una dintre prioritățile noastre de vârf. Lucrăm la punerea în aplicare a Rezoluției 1325 a Consiliului ONU, pe care o folosim ca reper pentru operațiunile în domeniul PESA și care ne-a permis dezvoltarea unui cadru pentru integrarea dimensiunii de gen.

În ceea ce privește apărătorii drepturilor omului, UE va continua să coopereze cu organizații ale societății civile. În interiorul Consiliului continuă munca la nivel oficial privind posibilitatea de a extinde eliberarea de vize pentru apărătorii drepturilor omului. În dialogurile cu țările terțe, libertatea de exprimare și abordarea cazurilor individuale vor rămâne elemente centrale ale planului nostru de lucru.

În ceea ce privește dialogurile și consultările cu țările terțe, UE va face toate eforturile de a garanta că aceste instrumente vor deveni și mai eficiente în punerea în aplicare a politicii noastre în materie de drepturile omului. Am convenit, în special, să purtăm dialoguri locale cu cinci țări din America Latină - Brazilia, Columbia, Argentina, Chile și Mexic - și vom continua să stabilim dialoguri cu țările rămase din Asia Centrală.

Aș dori să spun câteva cuvinte cu privire la cel de-al 27-lea dialog privind drepturile omului între UE și China, dialog care va avea loc la 14 mai în Praga. Este important să ne asigurăm de faptul că dialogurile noastre sunt cât se poate de productive și au rezultate concrete. Dialogul dintre UE și China cu privire la drepturile omului are cea mai mare tradiție. Trebuie să se poată adapta și să poată reflecta progresul înregistrat în abordarea chestiunilor referitoare la drepturile omului. Instituțiile ambelor părți urmăresc cu atenție progresele înregistrate în China. Diverse evenimente programate de-a lungul acestui an ne vor permite să menținem o comunicare constantă cu omologii noștri chinezi. Acest dialog este prețios. Așteptăm cu nerăbdare să vedem rezultate din ce în ce mai concrete ale acestor discuții.

Pentru a conchide, aș dori să subliniez faptul că promovarea și respectul pentru drepturile omului în lume reprezintă una dintre principalele noastre priorități de politică externă. Prin demersuri și declarații și prin diverse dialoguri politice și operațiuni de management al crizei, UE lucrează pentru obținerea unui respect mai mare față de drepturile omului în toată lumea. Pentru a obține rezultate, trebuie să adoptăm o abordare consistentă. Acest Parlament a fost cel care a insistat pentru sporirea consecvenței la toate nivelurile, și salutăm acest lucru.

În general, sunt foarte recunoscător pentru activitatea depusă de acest Parlament și pentru sprijinul acordat în domeniul drepturilor omului. Calitatea premiului Sakharov ca instrument al promovării valorilor noastre comune este recunoscută la scară largă. Vom continua să revizuiim măsura în care instrumentele precum clauze, sancțiuni și dialog pe drepturile omului - verificate cu minuțiozitate de acest Parlament - pot juca un rol eficient ca parte a politicii noastre externe globale, în același timp asigurând cele mai înalte standarde de respectare a drepturilor omului.

Jacques Barrot, Vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, particip cu plăcere la această dezbatere în plen cu privire la raportul dvs., dle Obiols i Germà. O înlocuiesc pe colega mea, dna Ferrero-Waldner, care este reținută în Praga pentru a participa la reuniunea la nivel înalt Uniunea Europeană - Canada.

Aș dori mai întâi să îi mulțumesc dlui Obiols i Germà pentru calitatea activității sale. Vă mulțumesc pentru tonul pozitiv al raportului dvs., care demonstrează astfel eforturile depuse de Comisie și de Consiliu de-a lungul anilor pentru a pune în aplicare recomandările Parlamentului.

Fie în cadrul dialogurilor pe tema drepturilor omului, fie în cel al dialogurilor politice cu organizații internaționale, instituțiile au făcut eforturi imense pentru a avansa și a oferi Uniunii Europene imaginea unui ambasador - un ambasador fervent și credibil - pentru protecția și promovarea drepturilor omului, a libertăților fundamentale, a democrației și a statului de drept.

Anul 2008 a fost marcat de aniversarea a 60 de ani de la adoptarea Declarației Universale a Drepturilor Omului, pe care toate instituțiile europene au sărbătorit-o împreună. A fost și anul în care Comisia a putut individualiza două priorități, respectiv femeile și copiii, și în care s-a promovat o abordare interinstituțională.

Am încercat să punem în aplicare câteva recomandări generale care au apărut în rapoarte anterioare și care au fost foarte bine reformate în raportul pe care îl analizăm astăzi. Am căzut de acord să ne concentrăm acțiunile asupra anumitor țări, în ceea ce privește aplicarea orientărilor în materie de drepturile copilului, și am mobilizat ambasadele statelor membre ale Uniunii Europene și delegațiile Comunității Europene pentru a monitoriza aceste acțiuni. Prin urmare, am preluat conducerea în lupta împotriva uneia dintre cele mai rele forme de încălcare a drepturilor omului și copilului, recrutarea de copii soldați și suferințele produse copiilor în conflictele armate.

Permiteți-mi să vă dau câteva exemple. La 10 decembrie 2007, Uniunea a adoptat orientări noi cu privire la drepturile copilului. În prima fază a punerii în aplicare, se va concentra pe violența împotriva copiilor. Lansăm un program-pilot care vizează 10 țări din continente diferite. Aceste țări au fost alese pentru că guvernele lor s-au angajat deja să combată violența împotriva copiilor și, de asemenea, pentru că guvernele lor au nevoie

de ajutor internațional suplimentar pentru a continua lupta împotriva acestui tip de violență. În iunie 2008, Consiliul Uniunii Europene a revizuit orientările privind copiii afectați de conflictele armate, pentru a aborda într-un mod mai eficient și la un nivel mai amplu efectele pe termen scurt, mediu și lung ale conflictelor armate asupra copiilor.

Comunicarea Comisiei conține o clauză specială pentru acțiunile pentru copii în cadrul acțiunilor externe ale Uniunii Europene și se recomandă o abordare consecventă pentru promovarea drepturilor copiilor și îmbunătățirea situației copiilor în lume. Comunicarea a fost supusă unei consultări la scară largă. Aceasta acordă o atenție specială organizațiilor non-guvernamentale. Pe baza acestei comunicări și a planului ei de acțiune conex, Consiliul Uniunii Europene a adoptat, în mai 2008, concluzii al căror scop era acela de a consolida politica externă a Uniunii în materie de drepturile copilului.

În 2009, continuăm acest drum cu următoarele inițiative. În iunie, Comisia va organiza la Bruxelles Forumul european privind drepturile copilului. Acest forum se va concentra mai ales pe aspectul muncii copiilor. Vom încerca să reunim toate părțile interesate. Personal, acord acestui forum o importanță mare. În iulie, viitoarea președinție suedeză și Comisia vor organiza un forum ONG la Stockholm, care să aborde în special chestiunea violenței împotriva copiilor. În sfârșit, în toamnă, vom publica un raport privind măsurile luate de Uniune pentru a lupta împotriva muncii copiilor, mai ales cele împotriva traficului de copii. Așadar, acesta este un an care ar trebui să dezvolte și mai mult angajamentul Uniunii Europene față de copii.

Îmi voi îndrepta atenția acum asupra drepturilor femeilor. În ultimele luni, Uniunea Europeană și-a consolidat politica externă în domeniul drepturilor femeilor. Noile orientări referitoare la violența împotriva femeilor și la lupta împotriva tuturor formelor de discriminare a acestora recomandă un anumit număr de acțiuni. Aceste acțiuni vor beneficia de angajamentul și de sprijinul misiunilor Uniunii și delegațiilor Comisiei.

Aș dori să subliniez adoptarea recentă de către miniștrii de externe din UE a abordării globale a Uniunii față de punerea în aplicare a Rezoluțiilor 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al ONU. Ar trebui să amintim și răspunsul pozitiv al Secretarului General al ONU la apelul comun lansat în 2008 de dna Ferrero-Waldner și de 40 de femei care ocupă poziții importante la nivel internațional.

Acest apel a solicitat ONU să organizeze o conferință ministerială dedicată revizuirii Rezoluției 1325. Această conferință ministerială este programată pentru 2010. În mod evident, vom lucra cu viitoarea președinție suedeză pentru a pregăti pozițiile pe care le vom lua la revizuirea acestei rezoluții.

Aceasta este tot, dle președinte; fără îndoială mai sunt multe de spus, dar aș vrea să subliniez din nou că a consolida politica europeană în favoarea democrației și a drepturilor omului cere, cu siguranță, un nivel înalt de sinergie între instituții. Comisia este pregătită să acționeze conform acestor principii. Dorește să stabilească o cooperare strânsă, astfel încât cele trei instituții să-și poată oferi sprijin reciproc. În această privință, Parlamentul European poate juca un rol esențial, din moment ce, prin definiție și vocație, este cel mai îndreptățit să vorbească în numele celor oprimați și al celor care suferă.

Acestea sunt problemele pe care am vrut să vi le împărtășesc după discursul președinției și voi asculta cu atenție discursurile membrilor.

Laima Liucija Andrikiene, în numele Grupului PPE-DE. – Dnă președintă, aș vrea să-i mulțumesc colegului nostru, Raimon Obiols, pentru raportul și rezoluția elaborate. Proiectul rezoluției votate în Comisia pentru afaceri externe a fost echilibrat. Au fost făcute compromisuri. Raportul acoperă o listă lungă de chestiuni importante privind drepturile omului și sper că rezoluția va fi votată mâine cu o mare majoritate de voturi.

Acestea fiind spuse, aș dori să evidențiez câteva probleme și să menționez un amendament foarte controversat depus înainte de sesiunea plenară. Este vorba de amendamentul depus de colegii noștri din grupul ALDE. Din moment ce suntem cu toții de acord că această Uniune este fondată pe valori, inclusiv pe valori creștine, cum își poate imagina cineva că acest Parlament își va încheia legislatura condamnându-l pe Papa Benedict al XVI-lea pentru declarațiile domniei sale? Consider că formulările alese de semnatarii acestui amendament sunt absolut inacceptabile și ar trebui respinse.

Apărători ai drepturilor omului, sugerez ca în această rezoluție noi, Parlamentul European, să reiterăm cererea ca toți câștigătorii premiului Sakharov și, mai ales, Aung San Suu Kyi, Oswald Payá Sardiñas, grupul Damas de Blanco și Hu Jia, să primească acces în instituțiile europene. Regretăm faptul că niciunui dintre ei nu i s-a permis să participe la cea de-a 20-a ceremonie aniversară a premiului Sakharov.

În ultimul rând, dar nu cel mai puțin important, este și relația dintre lupta împotriva terorismului și drepturile omului. Sugerez ca Parlamentul European să apeleze la Uniunea Europeană și la statele ei membre pentru a

duce lupta împotriva terorismului în deplin acord cu drepturile omului și libertățile fundamentale ca prioritate de vârf a Uniunii și ca element esențial al acțiunilor sale externe. Menționarea unor nume specifice în rezoluție nu ar fi productivă.

Richard Howitt, în numele Grupului PSE. –Dnă președintă, aș dori să îl felicit pe prietenul și colegul Raimon Obiols i Germà pentru acest raport. Ca unul dintre raportorii care au elaborat în cursul acestei legislaturi rapoarte anuale ale Parlamentului privind drepturile omului și în calitate mea de vicepreședinte al Subcomisiei pentru drepturile omului, din partea Grupului Socialist, aș dori să elogiez în Cameră ceea ce am realizat în această dezbatere care marchează sfârșitul celor cinci ani de mandat ai acestui Parlament European.

Cred că ne-am coordonat bine cu delegațiile Parlamentului astfel încât deputații europeni din această Cameră le-au pus întrebări dificile guvernelor în cadrul reprezentanțelor noastre din lume, un proces la care sunt mândru că am luat parte și eu: din Columbia în Turcia, din Georgia în Croația. Sunt foarte mândru de activitatea comisiei și a deputaților europeni în construirea democrației și monitorizarea alegerilor. Într-adevăr, experiențele mele din Afghanistan, Republica Democrată Congo, teritoriile palestiniene și Angola au fost câteva dintre cele mai speciale experiențe pe care le-am trăit în ultimii cinci ani.

Sunt foarte mândru de faptul că am angajat și reprezentat acest Parlament - cât se poate de bine, cred eu - în relație cu Consiliul pentru Drepturile Omului de la Geneva. Cred că am avut o influență reală acolo. Am încercat să îndepărtăm Europa de mentalitatea de bloc, pentru a se îndrepta și spre alte regiuni ale lumii și, desigur, am lucrat îndeaproape cu reprezentanții speciali și cu raportorii, cum a fost, de exemplu, cu ocazia vizitei recente, la a cărei organizare am participat, a Reprezentantului Special al ONU pentru afaceri și drepturile omului, o chestiune foarte interesantă pentru mine.

Sunt încântat că am organizat o campanie și că am condus-o, campania pentru semnarea pentru prima oară de către Comunitățile europene a unui instrument în materie de drepturile omului, Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap. Dle comisar, sunt încântat că, în ciuda opoziției inițiale din interiorul Comisiei, acest Parlament a insistat să menținem o inițiativă separată pentru democrație și drepturile omului, astfel încât finanțarea pe care am acordat-o în domeniul drepturilor omului să fie vizibilă, proeminentă și să continue chiar în țările unde există regimuri politice care doresc să se opună respectării drepturilor omului.

Suntem lăudați frecvent în această Cameră pentru activitatea noastră în domeniul drepturilor omului, dar laud bravura și curajul apărătorilor drepturilor omului cu care ne întâlnim și discutăm zilnic, care și-au pus viața în pericol pentru valorile și standardele care sunt universale în lumea noastră și ne sunt prețioase tuturor.

Jules Maaten, în numele Grupului ALDE. – (NL) Dnă președintă, întotdeauna este dificil să scoatem în relief doar câteva puncte dintr-o rezoluție ca aceasta, pentru că s-ar putea transforma foarte repede într-un brad de Crăciun. Totuși, raportorul a făcut o treabă minunată și problemele pe care tocmai le-a ridicat, cum ar fi pedeapsa capitală, trebuie, într-adevăr, să rămână o prioritate absolută a tuturor eforturilor noastre din domeniul drepturilor omului. Prin urmare, are dreptate.

Cred și că subiectul implicării femeilor (femeia ca 'apărător al drepturilor omului') în problema drepturilor omului s-a bucurat de o atenție prea mică de prea mult timp. În ceea ce privește acest punct, grupul meu nu va merge până la abordarea unor subiecte referitoare la folosirea unui limbaj sexist. Nu cred că puteți rezolva astfel de probleme printr-un un fel de *limbă nouă* (*newspeak*) sau corectitudine politică, dar este drept ca această problemă să fie inclusă pe ordinea de zi.

Același lucru se aplică și copiilor. Rezoluția spune câteva lucruri foarte bune despre copii și mă refer mai ales la textul despre turismul sexual cu copii. În ceea ce privește acest subiect, am lansat, împreună cu alți deputați europeni, o campanie la care peste 37 000 de oameni au subscris până acum pe internet. Din păcate, suntem încă într-o situație în care sute de bărbați europeni zboară în fiecare săptămână spre Asia de Sud-Est, America Latină și Africa pentru a abuza de copiii de-acolo - uneori copii de vârste foarte fragede - și chiar este timpul ca Europa să facă ceva în această privință.

Sunt încântat de prezența aici a dlui comisar Barrot, pentru că dumnealui s-a implicat în această problemă și a înaintat câteva propuneri foarte bune. Consider că acest lucru trimite un semnal important.

Drepturile omului sunt încă un fel de Cenușăreasă a politicii externe europene. Dacă analizați politica noastră externă, veți constata că este încă într-o foarte mare măsură dominată de facilitarea comerțului și alte lucruri similare. Consider că drepturilor omului trebuie să li se acorde mult mai multă prioritate. În plus, aș cere Comisiei, în special, să acorde mai multă atenție aspectului privind cenzura pe internet pentru că, în acest

sens, membrii celor patru grupuri mari ale acestei Camere au lansat o inițiativă privind o lege a libertății globale online, pe baza propunerilor făcute de Congresul SUA.

Înțeleg că anumiți comisari, de exemplu dna Reding și dna Ferrero-Waldner, și-au arătat interesul față de acest aspect. Sper că vom reuși să venim cu propuneri concrete în acest sens pentru că, deși plata imediată în bani gheață este importantă, trebuie să fim pregătiți să promovăm abordarea europeană a drepturilor omului și democrației.

Konrad Szymański, în numele Grupului UEN. – (PL) Dnă președintă, avem de-a face încă o dată cu un raport privind drepturile omului care a fost conceput sub dictatele ideologiei. Ideologia stângii de astăzi este complet insensibilă la problemele privind libertatea religioasă în părți diferite ale lumii. Creștinii sunt persecutați în China, India, Iran, Vietnam, Russia și recent și în Pakistan. În ciuda prevederilor clare ale articolului 18 din Declarația Universală a drepturilor omului și ale articolului 9 din Convenția Europeană, stânga nu este interesată de libertatea religioasă. În schimb, ideologia de stânga se concentrează în mod patologic pe principiul nediscriminării minorităților sexuale, care nu este consacrat atât de puternic în dreptul internațional.

Propunerea Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa de a-l ataca pe Sfântul Părinte Benedict al XVI-lea pentru declarațiile făcute în Africa este de-a dreptul curioasă. Se pare că liberalii au uitat de principiul separării bisericii de viața publică, de care obișnuiau să ne amintească în mod frecvent. Se pare că astăzi liberalii cer ca instituțiile religioase să fie subordonate statului și autorității publice. Această cerere este împotriva libertății bisericii și a libertății de exprimare, iar adoptarea respectivei propuneri înseamnă că vom vota împotriva raportului.

Hélène Flautre, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dnă președintă, raportul anual întocmit de dl Obiols i Germà este excelent. Scopul acestuia, ca și al tuturor activităților desfășurate în această legislatură de către Subcomisia pentru drepturile omului, este de a rezolva neconcordanța dintre vorbe și fapte în politica externă a Europei și de a extirpa orice inconsistență sau slăbiciune din politica noastră, începând cu statele membre care, adesea, încalcă dreptul internațional. Este suficient să menționăm tratamentul aplicat imigranților, cooperarea cu zborurile secrete ale CIA sau eșecul de a ratifica convențiile internaționale.

Cerințele Consiliului sunt, la rândul lor, inconsecvente. Cum se poate explica faptul că, după încălcările permanente la care asistăm, Consiliul nu a dat încă acordul pentru punerea în aplicare a articolului 2 din Acordul de asociere cu Israelul? Politicile noastre sunt împărțite pe compartimente. În consecință, ele duc adesea lipsă de o perspectivă globală și nu sunt integrate, iar instrumentele noastre nu sunt optimizate și nici organizate în mod coerent. Imaginați-vă următorul lucru: Consiliul a publicat o comunicare în care salută crearea Subcomisiei pentru drepturile omului cu Tunisia, deși nu putem încă să susținem activiștii pentru drepturile omului din respectiva țară din cauza obstacolelor pe care aceasta le pune.

În raporturile noastre succesive din proprie inițiativă, am prezentat recomandări specifice, cum ar fi elaborarea unor strategii privind drepturile omului în funcție de specificul țării și participarea mai directă a membrilor la elaborarea politicilor și am reușit să modificăm limitele. Mă gândesc, de exemplu, la orientările privind tortura.

Astăzi, activiștii pentru drepturile omului sunt mai bine protejați și salut faptul că clauzele pentru drepturile omului sunt studiate în prezent în Consiliu și în Comisie. Mai mult, doresc să subliniez cu această ocazie că am vrea ca această clauză să fie reformulată. Am dori punerea în aplicare a unui mecanism de reglementare a inițierii unui dialog și includerea sistematică a acestuia în cadrul tuturor acordurilor Uniunii Europene.

Suntem pregătiți de cinci ani să începem activitatea de îmbunătățire a politicii Uniunii, împreună cu Consiliul și Comisia. Sarcina este în desfășurare, cel puțin astăzi, și aș vrea să le mulțumesc, pentru că receptivitatea lor și a colegilor mei a fost esențială pentru acest succes și pentru credibilitatea sporită pe care o avem în prezent în acest domeniu.

Erik Meijer, în numele Grupului GUE/NGL. – (NL) Dnă președintă, asistăm în continuare la situații în care, în afara Europei, guverneleucid oameni pentru fapte pe care noi nu le considerăm pasibile de pedeapsă sau care merită, cel mult, o pedeapsă ușoară. Există încă regimuri care încearcă să se agațe de putere prin recurgerea la violență, există încă oameni care sunt discriminați și oameni care trăiesc în continuare în condiții mizerabile și umilitoare, sub pragul sărăciei.

Există încă grupuri de populații apatride care cred că guvernul statului în care se găsesc ar prefera ca ele să părăsească țara pentru a le face loc celor care fac parte din grupul majoritar. Există guverne care nu se preocupă de anumite sectoare ale populației lor și care refuză să abordeze problemele acestora.

În Europa, suntem de acord că acest lucru este inacceptabil, dar continuăm să acționăm după standarde duble. Țările a căror prietenie vrem să o menținem, pentru că sunt mari și puternice din punct de vedere economic, sau cele care sunt partenere de comerț importante sau pe care le vedem ca aliate pot scăpa cu mai multe nereguli decât țările mici, fără putere. Trebuie să încetăm acest lucru. Altfel, fiabilitatea statisticilor noastre referitoare la abuzurile comise în materie de drepturile omului va fi pusă la îndoială.

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Dnă președintă, în calitate de raportor responsabil cu monitorizarea relațiilor dintre Uniunea Europeană și China, sunt foarte mulțumit să constat că alineatele (80) și (87) din prezentul raport acordă o atenție considerabilă importanței situației drepturilor omului în China. Totuși, există o încălcare gravă a drepturilor omului în Republica Populară Chineză care nu a fost inclusă în raport, și prin asta mă refer la întrebuițarea greșită a psihiatriei împotriva dizidenților.

Această corupere a serviciilor medicale este cunoscută sub numele de *ankang*, ceea ce înseamnă, într-un mod destul de deranjant, „sănătate prin odihnă”, și este destul de adevărat: dacă bombardezi oamenii cu tranchilizante, se vor calma. În mod oficial, China a negat mereu și cu înverșunare toate afirmațiile despre sistemul *ankang* menționat în raportul meu. Ceea ce aștept cu nerăbdare, totuși, este primirea informațiilor din partea Comisiei despre întrebuițarea greșită a psihiatriei de către Beijing.

Am reținut cu interes că președinția cehă tocmai a anunțat o ședință pe tema drepturilor omului, care va avea loc săptămâna viitoare. În consecință, aș solicita președinției cehă să introducă problema psihiatriei politice din China pe ordinea de zi a acestei ședințe. V-aș fi recunoscător dacă ați face acest lucru, mai ales ținând cont de negările Chinei.

Dnă președintă, aș vrea să închei prin a spune că, în urmă cu un an, am vizitat personal China și am trecut prin experiențele prin care trec membrii bisericii protestante locale. Oricine dintre aceștia care are intenția de a vorbi cu un străin este pedepsit prin detenție prelungită sau intimidare preventivă. Din fericire, cei trei chinezi cu care am vorbit mai târziu au fost eliberați relativ repede.

Prevenirea unor întâmplări ca aceasta se poate realiza prin măsuri adecvate luate de Comisie și de Parlament, așa cum a spus dl Jarzembowski. Îi mulțumesc pentru mențiunea făcută. Pentru mine, aceasta este o dovadă decisivă a faptului că Uniunea Europeană poate fi eficientă când vine vorba de protecția drepturilor omului. Aceasta ne dă speranță pentru viitor.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Dnă președintă, raportul care ne-a fost prezentat de dl Obiols i Germà cu privire la drepturile omului demonstrează angajamentul total și permanent al acestui Parlament față de cauza drepturilor omului în lume; așa cum am spus și cu alte ocazii, această cauză nu trebuie să se aplice doar unei regiuni, unei țări sau unui continent, ci trebuie să fie de natură globală sau universală.

Raportul privind situația drepturilor omului ne aduce în față situația din țări precum Iran, China sau Rusia, din Guantanamo și din alte țări, cum ar fi Cuba, unde nu se permite exercitarea unui drept fundamental. Problema în chestiune a fost interdicția aplicată grupului cunoscut drept „Damas de Blanco” (Doamnele în alb) de a veni pentru a primi Premiul Sakharov, de a intra și a ieși din propria țară; abuzuri similare se întâmplă și în alte țări, cum ar fi Nicaragua și Venezuela, care vor reprezenta subiectul unei rezoluții separate, care va fi votată mâine. Această situație ne arată cât de departe suntem de respectarea drepturilor omului în toate părțile lumii, în ciuda eforturilor noastre.

Dnă președintă, aș vrea să mă refer la amendamentul depus astăzi de către câțiva dintre colegii mei prin care se cere Parlamentului să condamne liderul unei instituții care, cu toate erorile care poate s-au săvârșit în mai mult de două milenii și pentru care s-au cerut scuze cu multe ocazii, s-a distins printr-o apărare cu adevărat hotărâtă a demnității umane. Faptul că Papa, ca lider spiritual a sute de milioane de oameni și ca președinte al unui stat suveran, nu își poate spune părerea sinceră despre o chestiune delicată actuală fără a fi condamnat mi se pare, să fiu cinstit, un act de intoleranță. Dnă președintă, cred că acest amendament este grotesc.

Am lucrat cu autorii acestui amendament cu alte ocazii, dar cred că, în prezent, în depunerea acestui amendament, domniile lor confundă adjectivele cu substantivele, adică ceea ce este secundar cu ceea ce este fundamental. Cred că cel mai important lucru este să respectăm părerile altora, chiar dacă nu sunt identice cu ale noastre, fără a condamna pe nimeni, și aceasta înseamnă, dnă președintă, a nu confunda umbra unei picturi cu pictura însăși.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Dnă președintă, dezbaterile Parlamentului European pe tema drepturilor omului în lume reprezintă unul dintre punctele de maxim interes al procesului politic. Cu toate acestea,

Uniunea își poate exercita influența în apărarea drepturilor omului în lume numai dacă dă un exemplu propriu în acest domeniu.

Includerea clauzei drepturilor omului în toate negocierile este o victorie majoră, dar rezultatele trebuie să fie evaluate la intervale periodice, astfel încât politicile și inițiativele să poată fi ajustate.

Într-un context general, abolirea pedepsei capitale și a torturii reprezintă încă prioritatea noastră esențială, iar Uniunea trebuie să-și intensifice activitățile în aceste sectoare. În ultimul rând, nu trebuie să uităm că anul 2008 s-a încheiat cu evenimente tragice în Gaza, unde drepturile omului au fost încălcate într-un mod flagrant și unde forțele israeliene au utilizat arme experimentale și interzise.

În calitatea noastră de Parlament European, avem obligația de a solicita expunerea acestui lucru, de a monitoriza cu atenție cercetarea și de a impune o repartizare a responsabilității în cazul oricărei încălcări a dreptului umanitar internațional. Comunitatea internațională nu ar trebui să arate nici cel mai mic grad de toleranță față de crimele de război, oriunde și de oricine ar fi comise. În încheiere, vreau să-i mulțumesc raportorului pentru munca excelentă depusă.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, și eu aș vrea să felicit raportorul, pe dl Obiols i Germà, pentru raportul său foarte bun.

Perspectivile nu sunt prea bune pentru drepturile omului în multe țări din toată lumea. Același lucru se întâmplă și în Europa - să ne gândim la Belarus, de exemplu. În consecință, Uniunea Europeană trebuie să își dubleze eforturile, prin punerea în aplicare în toate domeniile a politici sale privind drepturile omului și prin stabilirea de standarde clare. Înțelegem că drepturile omului sunt indivizibile. Aceasta poate fi luată în considerare, de exemplu, în timpul negocierilor pentru un acord nou cu Rusia, printr-o clauză obligatorie privind drepturile omului, care va influența toate sectoarele negocierilor.

Aș mai dori să sugerez ca Subcomisiei pentru drepturile omului să-i fie conferit statutul de comisie permanentă.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Dnă președintă, situația drepturilor omului în lume pare sumbră și mă refer la câteva țări mari - parteneri importanți ai UE. Prin urmare, este important ca rezoluția Parlamentului să insiste pe tratarea cu mai multă atenție a drepturilor omului, în special a celor politice, în negocierea și punerea în aplicare a acordurilor comerciale bilaterale, chiar și când acestea sunt încheiate cu parteneri comerciali importanți.

Întrebarea este: ce putem face, la nivel practic, pentru a îmbunătăți situația? Poate ar trebui să începem cu încercări de a 'de-Schröderiza' Europa. Totuși, țările democratice nu pot evita partea lor de responsabilitate pentru această situație sumbră din multe părți ale lumii.

Haideți să ne gândim la Rusia. Concluzia Parlamentului cu privire la consultările UE-Rusia referitoare la drepturile omului este devastatoare. UE nu a reușit să aducă nicio schimbare de politică în Rusia, mai ales cu privire la independența sistemului judiciar, tratamentul apărătorilor drepturilor omului și al prizonierilor politici. Cazul Khodorkovsky este pur și simplu simbolic. O singură lună din cel de-al doilea proces al său a arătat dimensiunea schimbării care s-a întâmplat în ultimii șase ani. Sistemul judiciar a fost total subordonat puterii de stat în dosarele penale.

În final, aș dori să insist asupra mesajului trimis de Parlament Consiliului de a oferi un răspuns concret, mai ales rezoluțiilor de urgență ale Parlamentului. Parlamentul European reprezintă, în cea mai bună formă posibilă, conștiința democratică a planetei noastre. Reacționează rapid și hotărât la tragediile umane din toată lumea. Cu toate acestea, pentru a avea un impact real asupra situației drepturilor omului, așteptăm reacția rapidă și pozitivă a Consiliului. Aceasta ține adesea și de problema valori versus interes economic.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Dnă președintă, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni apelează la guvernul și Partidul Comunist Chinez să conducă viitorul dialog cu privire la drepturile omului într-o manieră constructivă. Aceasta ar facilita în mod semnificativ relațiile dintre UE și China. Avem un interes real în îmbunătățirea relațiilor bilaterale. Totuși, acest dialog trebuie purtat într-o manieră corectă. Prin urmare, va trebui să ne susținem cererile legitime în fața Chinei. După părerea noastră, susținătorul drepturilor civile, Hu Jia, trebuie eliberat imediat. Trebuie reluate discuțiile cu Dalai Lama, liderul religios al tibetanilor. Regiunea chineză Tibet trebuie deschisă accesului jurnaliștilor și experților ONU în materie de drepturile omului.

În opinia mea, Republica Populară Chineză a demonstrat în perioada de dinaintea Jocurilor Olimpice că a putut acorda mai multă libertate presei, de exemplu, păstrând, în același timp, stabilitatea țării. Acum, ar

trebui să aibă curajul de a iniția reforme ce au legătură cu taberele de re-educare, cu drepturile inculpaților, cu pedeapsa capitală, cu libertatea religioasă și cu libertatea de asociere. Ar trebui să abordeze într-adevăr aceste drepturi ale omului și să poarte discuții cu noi.

Robert Evans (PSE). - Dnă președintă, felicitările mele raportorului și celorlalți colegi. Dar acest raport trebuie să fie mai mult decât niște cuvinte dintr-un document. Trebuie să fie un raport ghidat pe acțiune. Alineatul (1) spune: „Consideră că UE trebuie să avanseze spre o politică coerentă și consecventă de susținere și promovare a drepturilor omului în lume” și să facă acest lucru „într-o manieră mai eficientă”. Aș dori să-mi îndrept remarcile asupra situației din Sri Lanka și câteva puncte din raportul acesta pot fi aplicate în acest context.

Alineatul (63) se referă la recrutarea de copii soldați, lucru pe care eu, și sunt convins că și alți colegi, îl regretăm. Cred că alineatul (48) este cel care se referă la pedeapsa capitală. De la începutul anului, aproximativ 5 000 de civili au fost uciși în atacurile guvernului din Sri Lanka împotriva teritoriului propriu: ceea ce, aș sugera, echivalează cu pedeapsa capitală și cu moartea unor cetățeni nevinovați. Guvernul și armata din Sri Lanka sunt acuzați de o serie de încălcări ale drepturilor omului săvârșite împotriva propriului popor, de la atentate cu bombă în spitale, folosirea de arme ilegale până la negarea unor servicii umanitare și medicale....

(Președinta a întrerupt vorbitorul.)

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Dnă președintă, înțeleg foarte bine motivele colegilor mei din Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa de a depune amendamentul nr. 2 cu privire la lupta împotriva SIDA și aș sublinia faptul că, în general, sunt de acord cu aceste motive.

Cu toate acestea, mă opun acestui amendament. Biserica Catolică este independentă de statele membre și are dreptul de a lupta împotriva SIDA cu mijloacele ei proprii, chiar dacă noi suntem de părere că această luptă ar putea fi purtată mai bine.

În esență, nu este corect și rezonabil să lansăm un atac dur împotriva Papei chiar înainte de alegerile europene. Acest lucru ar putea cauza diviziuni adânci în societățile noastre și i-ar putea determina pe oameni să pună la îndoială valoarea participării lor.

Condamnarea dură de către Parlament a liderului spiritual a milioane și milioane de credincioși ar fi o greșeală serioasă.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) Din calitatea mea de cunoscător al situației din Cuba, aș dori să subliniez câteva fapte legate de Cuba. Consider că este esențial să păstrăm articolele 84 și 96 în raport. În articolul 84, Parlamentul European și-a confirmat încă o dată poziția sa față de câștigătorii cubanezi ai Premiului Sakharov, Oswaldo Paya Sardinas și Grupul Doamnelor în alb. Articolul 96 salută inițierea dialogului cu țările din America Latină cu privire la drepturile omului, solicitând eliberarea prizonierilor politici și respectarea drepturilor omului.

Aș mai dori să spun că lista raportului include doar două cazuri de încălcări ale drepturilor omului în Cuba, dar ar putea fi adăugate multe altele. De exemplu, Librado Linares Garcia, un bărbat în vârstă de 49 de ani, victimă a „Primăverii Negre” și soțul uneia dintre Doamnele în alb, suferă de multe boli în închisoare, inclusiv o infecție la ochi care a dus la pierderea treptată a vederii la un ochi și acum se extinde și la celălalt. Acest om nu a beneficiat de niciun serviciu medical în timpul detenției.

Marios Matsakis (ALDE). - Dnă președintă, pentru a-i putea critica pe alții într-o manieră plauzibilă, mai întâi trebuie să te autocritici. În această privință, pentru că noi condamnăm încălcările drepturilor omului în lume, trebuie să luăm mereu în considerare încălcările drepturilor omului care se întâmplă în cadrul UE.

Permiteți-mi să vă amintesc două exemple. Mai întâi, Turcia, un stat candidat la aderarea la UE, a ținut partea nordică a Ciprului sub ocupație militară în ultimii 35 de ani și a alungat în mod violent aproximativ 200 000 de oameni din casele lor în teritoriul cipriot ocupat de armata turcă, peste 500 de biserici și mănăstiri creștine au fost supuse distrugerii și sute de cimitire creștine au fost profanate. Astăzi, 1 600 de cetățeni ai UE sunt încă dați dispăruți, de la invadarea Ciprului de către Turcia în 1974.

În al doilea rând, Marea Britanie. Un stat membru care este suveran asupra a două colonii din Cipru: regiunile Akrotiri și Dhekelia. Mii de civili - cetățeni ai UE - din aceste zone sunt supuși...

(Președinta a întrerupt vorbitorul.)

Sophia in 't Veld (ALDE). - Dnă președintă, sunt puțin surprinsă de calificarea amendamentului întocmit de mine drept „grotesc” și „inacceptabil”. Cred că nimeni nu este deasupra criticii - nici chiar Papa - și întotdeauna am criticat vehement în această Cameră regula tăcerii introdusă de administrația Bush în SUA, regulă care nu merge la fel de departe ca declarațiile Papei. Papa ar trebui să știe că este un lider religios foarte important și influent și că vorbele lui au greutate și pot duce, direct sau indirect, la mii, chiar milioane, de morți provocate de SIDA. Cred că este drept ca această Cameră să îl critice.

În al doilea rând, UE a fost întotdeauna un factor decisiv pentru drepturile omului, dar ne pierdem din credibilitate. În ultimii opt ani ne-am pierdut autoritatea morală din cauza sprijinului pe care îl acordăm modului în care SUA a luptat împotriva terorismului. Cred că este timpul ca UE să urmeze exemplul administrației Obama și să declare care este rolul nostru în lupta împotriva terorismului.

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. - Dnă președintă, înainte de a-mi prezenta remarcile finale, aș dori să-i informez pe distinșii membrii de rezultatul discuției cu privire la Tratatul de la Lisabona din Senatul ceh.

Mă bucur să vă anunț că majoritatea senatorilor au votat în favoarea Tratatului de la Lisabona.

(Aplauze)

Vă mulțumesc foarte mult. Acesta este un mic moment de bucurie al președinției noastre.

Continuând cu acest subiect, permiteți-mi să-i mulțumesc încă o dată raportorului pentru activitatea sa și pentru munca enormă depusă în elaborarea raportului său. A identificat câteva priorități, asupra cărora aș vrea să mă opresc câteva momente.

În ceea ce privește pedeapsa capitală, este clar că abolirea acesteia trebuie să devină realizarea generației noastre.

În ceea ce privește drepturile femeilor, consider că acest subiect este deosebit de important, mai ales prin prisma implicării sporite a UE în operațiunile și misiunile PESA în zone unde femeile rămân sub amenințare și victime ale celor mai grave încălcări ale drepturilor omului. Mă gândesc mai ales la Afganistan și Republica Democrată Congo, unde avem misiuni UE și unde trebuie în mod categoric să facem tot ce putem pentru a îmbunătăți situația.

Una dintre provocările cheie întâlnite pe plan intern este o mai mare integrare a drepturilor omului în cadrul PESA și PESCE, lucru care a fost deja menționat în timpul dezbaterii. Președințiile, împreună cu Reprezentantul personal pentru drepturile omului al Înalțului Reprezentant al Secretarului General, au continuat să includă problema drepturilor omului în grupuri de lucru geografice și tematice de relevanță și în dialogul politic.

Președinția continuă eforturile inițiate de cele anterioare de a promova integrarea prioritară a drepturilor omului în activitățile Reprezentantului Special, precum și în operațiunile PESA. În acest context, Reprezentantul Personal al dlui Solana, dna Kionka, a organizat un grup de lucru cu reprezentanți speciali și înalți reprezentanți ai UE axat pe punctele focale, grup menit să le ofere instrumente de lucru care să îi ajute în activitatea zilnică de promovare a drepturilor omului.

Nu în ultimul rând, am identificat lupta pentru drepturile universale ale omului drept una dintre principalele provocări pe care le înfruntăm în forurile internaționale.

Cred că trebuie să ne dublăm eforturile în încercarea de a fi înțeleși de guverne. Trebuie să susținem organizațiile emergente ale societății civile și apărătorii drepturilor omului care, pe plan intern, sunt cei mai buni avocați ai protecției drepturilor omului. Democrațiile datorează mult mișcărilor cetățenești în dezvoltare care, așa cum s-a întâmplat cu Carta 77 la timpul respectiv în țara mea, pot fi instrumente ale schimbării.

Jacques Barrot, Vicepreședinte al Comisiei. - (FR)Aș dori mai întâi să salut această veste bună, după aceste obstacole, pentru că ea deschide calea spre acest Tratat de la Lisabona pe care îl vrem atât de mult și care include - și nu am de gând să las asta la o parte în timpul acestei dezbateri - Carta drepturilor fundamentale.

De asemenea, sunt foarte recunoscător pentru faptul că Parlamentul European a devenit, într-un fel, o tribună pentru toate cererile legitime conexe apărării drepturilor omului. Trebuie să spun că noi, cei din Europa, suntem mândri să avem un Parlament la fel de sensibil ca acesta la toate problemele din lume care țin de drepturile omului, drepturile copilului și drepturile femeilor supuse violenței și actelor de discriminare.

Ați menționat toate aceste sarcini în desfășurare care rezultă din raportul excelent întocmit de raportorul dvs, dl Obiols i Germà, căruia aș vrea să îi mulțumesc încă o dată. Aș dori să spun cât de mult vrem ca această cooperare cu Parlamentul European să continue, și dna Ferrero-Waldner ar fi exprimat poate mai bine decât o fac eu nivelul până la care această politică externă a Uniunii Europene ar trebui inspirată dintr-o serie de valori, aceste valori pe care Parlamentul European tocmai le-a amintit în diferitele discursuri.

Permiteți-mi să vorbesc, la rândul meu, despre ostilitatea deplină pe care o simt față de pedeapsa capitală și față de tortură. În această privință, aș dori să subliniez, cu toate astea, faptul că Uniunea Europeană este mulțumită să vadă că Statele Unite, împreună cu președintele Obama, pun capăt anumitor excese care au fost probabil comise în lupta împotriva terorismului. Aceasta este o veste importantă și ar trebui să consolideze și mai mult hotărârea noastră de a lupta împotriva tuturor formelor de tortură din lume. Acesta este un angajament personal de mare preț pentru mine.

Aș mai dori să subliniez rolul Uniunii Europene în multe misiuni de asistare și monitorizare a alegerilor, rol care, desigur, contribuie la apărarea și promovarea democrației în lume. Știm că există o relație între democrație și obligația de respectare a drepturilor omului. Și acest lucru, cred eu, este în beneficiul Uniunii Europene.

Aș fi putut răspunde unor întrebări mai specifice despre copii. Am cerut Comisiei să adopte evaluarea deciziei-cadru cu privire la exploatarea sexuală a copiilor, astfel încât, printre altele - din moment ce un discurs s-a referit deja la această problemă - statele membre vor putea urmări în justiție turismul sexual, chiar dacă actele nu au fost săvârșite în Europa. Aceasta va deschide calea unei operațiuni foarte dorite de curățenie în acest domeniu.

Nu pot oferi toate răspunsurile pe care discursurile dvs. excelente le merită, dnă președintă, dar trebuie să mulțumesc Parlamentului European pentru vigilența de care a dat dovadă în acest domeniu, ceea ce arată, în ultimă instanță, ceea ce este mai bun din Comunitatea Europeană - atașamentul față de valorile comune.

Raimon Obiols i Germà, raportor. – (ES) Dnă președintă, aș dori să comentez rapid asupra a două puncte. Referitor la primul, aș vrea să spun că cea mai bună politică în materie de drepturi ale omului este, fără îndoială, cea care poate reuni oamenii; în consecință, dacă raportul conține un mesaj mai important decât restul, acesta este mesajul unității. Aceasta înseamnă, în primul rând, unitatea statelor membre ale UE, din moment ce, recent, am avut probleme în această privință care trebuie rezolvate cât mai curând posibil; în al doilea rând, înseamnă unitatea instituțiilor; și, în al treilea rând, înseamnă unitate sau convergență a abordărilor și a obiectivelor.

Între *realpolitik*, care întoarce privirea când este vorba de o încălcare a drepturilor omului, având alte interese, și nehotărâre, există o cale a voinței politice și a inteligenței politice pe care trebuie să o urmăm.

Cel de-al doilea punct este că, în mod firesc, dacă suntem în favoarea eficienței care este câștigată prin unitate, atunci numărul celor care vor vota mâine în favoarea acestui raport va fi cu atât mai mare, iar punerea în aplicare a acestuia în viitor va fi cu atât mai eficientă. În această privință, aș dori să spun că prioritatea fundamentală la votarea unui amendament ar trebui să fie obținerea celei mai largi majorități posibile în Cameră; nu din motive personale, din moment ce rapoartele nu au drept de autor, ci din dorința de eficiență politică în viitor.

Președinta. –Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc mâine.

Înainte de a trece la următorul raport, aș dori să mă folosesc de faptul că prezidez pentru ultima oară și de faptul că acesta este un raport în care este implicată și comisia mea și doamnelor și domnilor, aș dori să profit de prezența dvs. pentru a vă spune cât de mult mi-a plăcut să lucrez cu dvs. în ultimii 10 ani, iar ultimii cinci au fost extraordinari.

Aș dori mai ales să îi mulțumesc dlui comisar Barrot, care ne-a susținut cu amabilitate - aș putea spune cu blânda autoritate a domniei sale - și îi sunt recunoscătoare îndeosebi președintelui comisiei noastre, dl Deprez, și tuturor colegilor mei.

Nu intenționez să vă menționez pe toți, dar în sală se află dna Hennis-Plasschaer, dna in't Weld, dna Lambert, dl Busuttil, precum și dl Masip Hidalgo și dna Dührkop Dührkop; Aș dori să vă mulțumesc tuturor, și, ei bine, să îmi iau la revedere. Poate voi avea șansa de a vă revedea. Nu eu voi fi în prezidiu de această dată. Cred că mă voi ocupa doar de introducere și apoi va prelua dl McMillan-Scott.

Atunci, dacă nu aveți nimic împotriva... Vă mulțumesc.

(Aplauze)

Declarație scrisă (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Kinga Gál (PPE-DE), în scris. – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor.

Dacă evaluăm situația drepturilor omului în 2008, acordând o atenție specială politicii relevante a UE, avem încă motive de îngrijorare.

În acest context aș dori să subliniez situația drepturilor copilului, care reprezintă o preocupare globală. Pentru a asigura respectarea drepturilor copilului nu trebuie doar să ne concentrăm pe cazurile specifice de încălcare a acestor drepturi, ci și pe amenințările indirecte, cum ar fi, de exemplu, crimele de pe internet sau violența din mass-media.

Politica noastră cu privire la drepturile omului trebuie să fie fundamentată pe recunoașterea faptului că încălcarea drepturilor omului nu este ceva care se întâmplă în mod tipic într-o altă țară terță. Din nefericire, în prezent există numeroase situații de acest gen și în interiorul UE.

Aș dori să mă refer mai ales la evenimentele din Budapesta din 23 octombrie 2006, când am fost martorii unei încălcări în masă a drepturilor omului - acțiuni violente și abuzuri ale poliției împotriva unor cetățeni nevinovați care participau la o comemorare pașnică. Dovezi sunt oferite de o expoziție de fotografii care poate fi vizitată acum aici, în Parlament.

Trebuie să facem totul pentru a ne asigura că astfel de incidente nu se mai repetă și trebuie să ne dăm seama că trebuie să continuăm chiar și în Uniunea Europeană lupta cotidiană de susținere a respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a democrației, a libertății de exprimare și a statului de drept.

12. Fondul european pentru refugiați pentru perioada 2008-2013 (modificarea Deciziei nr. 573/2007/CE) - Standarde minime pentru primirea solicitanților de azil (Reformare) - Cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid (Reformare) - Instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale (Reformare) - Crearea unui Birou European de Sprijin pentru Azil (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri comună privind:

- raportul (A60280/2009), dnei Dührkop Dührkop, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei nr. 573/2007/CE de instituire a Fondului european pentru refugiați pentru perioada 2008-2013 prin încetarea finanțării anumitor acțiuni comunitare și modificarea limitei de finanțare a acestora [COM(2009)0067 – C6-0070/2009 – 2009/0026(COD)],

- raportul (A6-0285/2009), dlui Masip Hidalgo, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil (reformare) [COM(2008)0815 – C6-0477/2008 – 2008/0244(COD)],

- raportul (A6-0284/2009), dnei Hennis-Plasschaert, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională depusă într-un stat membru de către un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid (reformare) [COM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD)],

- raportul (A6-0283/2009), dlui Popa, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Comisiei privind instituirea „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în vederea aplicării eficiente a Regulamentului (CE) nr. [...] [de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională depusă într-un stat membru de către un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid (reformare)] (COM(2008)0825 – C6-0475/2008 – 2008/0242(COD)) și

- raportul (A6-0279/2009), dnei Lambert, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui Birou European de Sprijin pentru Azil [COM(2009)0066 – C6-0071/2009 – 2009/0027(COD)].

Bárbara Dührkop Dührkop, *raportoare*. – (ES) Dnă președintă, am onoarea de a începe această dezbatere comună pe baza a cinci rapoarte foarte importante privind stabilirea unei politici europene comune cu privire la azil.

Raportul meu se rezumă la amendamentul adus Fondului European pentru Refugiați, FER, în scopul de a realoca fonduri pentru a crea un Birou European de Sprijin pentru Azil, care va avea statutul instituțional al unei agenții de reglementare. Una dintre responsabilitățile agenției va fi aceea de a promova și a consolida cooperarea practică dintre statele membre pentru a fi de ajutor în punerea în aplicare a sistemului comun de azil din Europa.

Din moment ce anumite sarcini repartizate în prezent și finanțate sub egida FER vor fi îndeplinite acum de către Birou - aceasta se aplică, de exemplu, promovării bunelor practici, serviciilor de traduceri și interpretariat și sprijinului pentru dezvoltarea și aplicarea de statistici comune, în scopul asigurării transparenței și a managementului echilibrat al resurselor - unele fonduri alocate FER trebuie să fie transferate Biroului.

În prezent, normele stipulează ca 10% din resursele Fondului să fie alocate pentru aceste sarcini. Comisia ne propune ca acest procent să scadă la 4% și ca balanța resurselor să fie transferată noului Birou. În acest fel, alocarea financiară a Fondului pentru perioada 2008-2013 s-ar reduce de la 628 de milioane EUR la 614 milioane EUR. Suntem de acord cu Comisia că aceste sume sunt suficiente pentru prima fază a Fondului până în 2013, când este programată o revizuire.

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a găsit de cuviință ca eu să deschid discuția despre necesitatea instituirii acestui Birou. Propunerea a fost aprobată în unanimitate de către cele două comisii implicate: Comisia pentru libertăți civile și Comisia pentru bugete. Deși Parlamentul, cum se știe, este refractar la înființarea de noi agenții, în calitatea sa de autoritate bugetară, principala sa preocupare este managementul corect, rațional al resurselor alocate, iar în acest caz asigurarea cooperării practice dintre statele membre cu privire la problema azilului.

Știu cu toții că nivelul de acceptare a cererilor pentru azil variază considerabil între statele membre, rezultând în dificultăți de management multiplu pentru statul membru gazdă. Acest lucru este adevărat mai ales pentru statele situate la limita de sud a Uniunii Europene, care sunt copleșite de un număr mare de oameni ajunși pe neașteptate la granițele lor, având în vedere faptul că este, de asemenea, necesar ca ei să identifice, din toți acei oameni, pe cei care necesită protecție.

Oferirea de sprijin pentru restabilire și transferul intern, voluntar al solicitanților de azil reprezintă cea mai bună dovadă și formă de solidaritate pe care trebuie să o manifeste un stat membru. Acesta este, și ar trebui să fie, obiectivul principal al instituirii acestui Birou.

Dnă președintă, acesta este finalul discursului meu despre subiectul abordat acum și, ca și dvs., aș dori să îmi iau la revedere în aceste ultime minute.

Acesta este ultimul meu discurs în această ședință plenară. Ca și dvs., dnă președintă, aș dori să le mulțumesc tuturor membrilor acestei Camere, colegilor mei de grup, președintelui Comisiei pentru libertăți civile și colegilor mei din comisie pentru colaborarea de care ne-am bucurat în ultimii ani. Am avut dezbateri și nu am fost mereu de acord, dar cred că, în final, am produs mereu lucrări bune pe care le-am adus în sesiunea plenară a acestui Parlament.

Dnă președintă, când am venit prima oară aici, în urmă cu 22 de ani, am ajuns la Comunitatea Economică Europeană, cu cele 12 state membre ale sale. Mă bucur că ceea ce las acum în urmă este o Uniune Europeană cu 27 de membri. A fost un real privilegiu să fiu chiar în centrul integrării europene. A fost o experiență unică, magnifică. Dnă președintă, cred, de asemenea, că unul dintre cele mai mari succese a fost acela de a atinge nivelul „niciodată” care a fost la baza creării unificării europene; Cred că ne putem felicita pentru acest lucru.

Acum, când plec, sunt foarte fericită că am avut șansa de a trece printr-o astfel de experiență și vă cer să mă înțelegeți, pentru că acum voi pleca de la această dezbatere. Mă întorc în Țara Bască, unde se desfășoară niște evenimente istorice: după 30 de ani de guvernare bască naționalistă, vom avea un președinte socialist al Țării Basce, Patxi López, și aș vrea să-mi reprezint grupul politic mâine, în cadrul investiturii acestuia.

Vă mulțumesc foarte mult și vă spun la revedere pentru ultima dată.

(Aplauze)

Antonio Masip Hidalgo, raportor. – (ES) Dnă președintă, Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a vizitat centre pentru imigranți în diferite părți ale Europei - așa cum ați făcut și dvs., dnă președintă, cu o determinare deosebită - și a observat condiții foarte diferite și situații intolerabile care trebuie să fie îndreptate.

Solicitanții de azil, cu toate astea, nu sunt comparabili cu imigranții ilegali. Solicitanții de azil fug din calea persecuției; ei nu sunt atrași de factori economici, ci sunt expulzați de regimuri care se opun libertății. Noi, cei din Spania, suntem foarte conștienți de aceasta, din moment ce mulți dintre noi, în calitate de exilați republicani, am fost duși în Mexic, Franța și alte țări.

Când Directiva privind returnarea a fost supusă dezbaterii, ideea că această lege nu se va aplica legislației viitoare cu privire la primirea solicitanților de azil a fost exprimată foarte clar; colegi din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni au spus același lucru. În opinia mea, este vital ca solicitanții de azil să primească informații într-o limbă pe care o înțeleg. Restricționarea oferirii de informații unui solicitant de azil într-o limbă pe care o înțelege sau despre care se presupune că o înțelege diminuează cerințele existente și nu ar fi acceptabilă, cred, din punct de vedere legal sau în ceea ce privește interpretarea drepturilor omului. Dreptul de a fi informat cum se cuvine este fundamental, pentru că reprezintă esența tuturor celorlalte drepturi.

Am analizat costul financiar al propunerii mele cu privire la ajutorul material. Propunerea mea cere ca ajutorul acordat solicitanților de azil să le asigure acestora standarde adecvate de viață, să le ofere capacitatea de a se întreține și să le protejeze sănătatea fizică și mentală. În opinia mea, a cere mai puțin este echivalent cu a insulta demnitatea solicitanților de azil.

Propunerea mea clarifică cel de-al doilea motiv de detenție [articolul 8 alineatul (2) litera (b)], introducându-l în cadrul unui interviu preliminar în conformitate cu orientările privind detenția stabilite de Înalțul Comisar al ONU pentru Refugiați. În articolul 9 alineatul (5) litera (1) propun, de asemenea, o revizuire *ex officio* a detenției de către autoritățile juridice atunci când există o schimbare de circumstanțe sau când devin disponibile informații noi, la cererea solicitantului de azil sau, după cum spuneam mai devreme, în absența unei astfel de cereri, în mod automat.

Amendamentul oral nr. 2 și amendamentul de compromis nr. 5, adoptate în comisie, ridică problema acordării asistenței juridice doar atunci când este necesară, și gratis, la cererea solicitantului de azil. Solicit vot separat privind aceste două puncte, pentru a ne întoarce la asistența juridică care este aproape gratis, ceea ce consider că este corect.

În sfârșit, dacă propunerile inițiale privind prestațiile sociale acordate imigranților sunt reduse, așa cum au obținut alte grupuri în cadrul votului în comisie, atunci cred că este necesar să asigurăm accesul efectiv la piața muncii, chiar dacă acum suntem într-o perioadă de criză. Astfel, solicitanții de azil vor câștiga independență, se vor integra în țara gazdă și vor reduce cheltuielile sociale care li se alocă. Aș dori, de asemenea, să le mulțumesc călduros dlui Barrot și Comisiei pentru toate eforturile pe care le-a făcut domnia sa pe parcursul elaborării acestei directive.

PREZIDEAZĂ: Edward McMILLAN-SCOTT

Vicepreședinte

Jeanine Hennis-Plasschaert, raportor. – (NL) Domnule președinte, dați-mi voie, mai întâi, să fac câteva observații generale. În ultimii ani, am fost puternic implicat în elaborarea politicii europene în materie de azil și imigrație în numele grupului meu, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa. Sunt sigur că aproape oricine poate vedea utilitatea și necesitatea unei astfel de politici. În definitiv, o Europă fără granițe interne are mare nevoie de o abordare comună în acest domeniu. Acestea fiind spuse, aș evidenția că standardele pe care le-am convenit și rezultatele obținute până acum contrastează puternic cu ambițiile stabilite în Programul de la Tampere, în Programul de la Haga și, de curând, în Pactul francez privind imigrația și azilul.

Problema este că ori de câte ori Consiliul trebuie să ia o decizie concretă, cel mai mare numitor comun pare dintr-o dată cel mai mic și, astfel, efectul de armonizare dorit nu se materializează. În plus, când s-a pus

problema transpunerii în legislația națională, multe state membre nu au reușit să se ridice la nivelul acordurilor încheiate, atât în ceea ce privește sincronizarea, cât și acuratețea.

În practică, acest lucru a condus la diferențe enorme între statele membre. Acest aspect nu doar creează confuzie, ci lasă loc de interpretare celor care abuzează de sistem. Consiliul pare să fi eșuat total sau parțial în a sesiza că îmbunătățirea calității și asigurarea unei mai mari consecvențe și solidarități nu este numai în interesul solicitanților de azil, ci și în interesul statelor membre.

În ceea ce privește propriul meu raport, aș dori să spun următoarele: Regulamentul Dublin existent este și el produsul unui compromis politic fragil convenit în Consiliu. Ca urmare, acum avem un text care conține prea multe pasaje ambigue și prea multe lacune. Susțin din toată inima dorința Comisiei de a crea un sistem Dublin uniform și eficient.

După părerea mea, articolul 31 este elementul politic cel mai important din reformarea propusă. După cum tocmai am spus, mai mult sau mai puțin, constat lipsa de consecvență și solidaritate din partea Consiliului ca pe cea mai mare piedică în realizarea unei politici comune în materie de azil și imigrație. Doar din acea perspectivă, pot înțelege foarte bine dispozițiile articolului 31 din propunerea Comisiei.

Cu toate acestea, rămâne valabil că sistemul Dublin nu a fost creat ca un instrument de împărțire a responsabilității și nici nu se intenționează să fie astfel. Un alt lucru extrem de evident este faptul că sistemul Dublin, în sine, nu a apărut ca replică la presiunea excepțională privind azilul sau ca replică la răspunderea excesivă ce planează asupra unor state membre. De aceea, mă tem, că în ciuda bunelor intenții, propunerea Comisiei nu va reuși să genereze o consecvență și o solidaritate mai mare între statele membre.

Aș mai dori să evidențiez că acele state membre care actualmente se luptă cu răspunderi excesive din cauza situației lor demografice sau, poate, din cauza poziției geografice nu sunt ajutate de această propunere sau sunt ajutate doar într-o măsură nesemnificativă. Aceasta înseamnă că problema solidarității trebuie abordată într-un context mai larg.

În ultimii câțiva ani, a devenit limpede că ceea ce au nevoie statele membre este o abordare prin stimulente și constrângeri. În ceea ce mă privește, înseamnă că este timpul, că este momentul să realizăm un progres, întrucât solidaritatea între statele membre va trebui să fie aplicată într-o manieră sau alta.

Știu că anumite state membre au răspuns mai degrabă negativ, pentru a spune cu blândețe, la propunerile adoptate de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. Sunt conștient, de asemenea, că mă aflu pe un teren periculos în ceea ce privește dreptul de inițiativă al Comisiei. Toate bune și frumoase, cu toate acestea, și, ca să fiu sincer, m-am săturat doar să aud cuvinte frumoase pe acest subiect.

Sunt sigur că Programul Stockholm al viitoarei președinții suedeze va conține dispoziții exprimate cât mai frumos, dar, dacă pot spune astfel, stimate dle Președinte în exercițiu al Consiliului, v-aș sfătui să nu aveți nimic de a face cu acest subiect pentru că, în practică, statele membre vor întoarce spatele încă o dată acestei probleme cât de curând.

Nicolae Vlad Popa, Raportor. – Sistemul informatic comunitar Eurodac a devenit operațional în ianuarie 2003 și este conceput pentru a compara amprente digitale ale solicitanților de azil și ale anumitor resortisanți ai unor țări terțe sau apatrizi. Acest sistem asigură aplicarea corectă, precisă și rapidă a Regulamentului Dublin, care vizează instituirea unui mecanism eficient și operativ de determinare a responsabilităților privind solicitările de azil prezentate într-unul din statele membre ale Uniunii Europene.

Eurodac este o bază de date informatizată care conține amprente digitale ale solicitanților de protecție internațională, cu vârstă de cel puțin 14 ani. Prezentul raport are în vedere eficientizarea funcționării sistemului și soluționarea problemelor constatate în urma evaluării primilor ani de funcționare. Am elaborat o serie de soluții eficiente și practice la problemele privind colectarea și transmiterea datelor dactiloscopice de către statele membre.

Astfel, în prima etapă, amprente digitale sunt colectate în termen de 48 de ore de la depunerea cererii de azil, iar în a doua etapă statele membre trimit datele astfel obținute către sistemul central Eurodac, în termen de 24 de ore. Raportul include prevederi care permit prelungirea termenului de 48 de ore în cazuri excepționale, cum ar fi: situația în care este necesară aplicarea unei perioade de carantină din cauza unei boli contagioase grave, în cazul distrugerii amprentelor, precum și în cazuri de forță majoră bine întemeiate și dovedite, pentru perioada în care aceste circumstanțe se mențin.

Raportul susține înființarea, cât mai curând posibil, a unei agenții descentralizate de gestionare Eurodac, VIS și SIS II, pentru a asigura o funcționare cât mai eficientă a acestor sisteme. Agenția de gestionare va elabora un set comun de cerințe care trebuie respectate de persoanele cărora le este autorizat accesul la infrastructura și informațiile Eurodac. De asemenea, au fost introduse prevederi care au în vedere interzicerea furnizării datelor înregistrate în sistemul Eurodac către autoritățile oricărei alte țări terțe neautorizate, în special către statul de origine al solicitanților de protecție, pentru a proteja membrii familiilor azilanților de consecințele grave la care ar putea fi expuși.

În redactarea raportului am urmărit stabilirea unor norme care să asigure funcționarea cât mai eficientă și mai operativă a sistemului și, în același timp, protecția datelor cu caracter personal și a drepturilor fundamentale ale omului.

Nu în ultimul rând, aș dori să le mulțumesc colegilor shadow raportori, cu care am colaborat foarte bine, precum și colegilor din Comisia LIBE, care au votat raportul în mare majoritate. O mulțumire și autorilor amendamentelor. Doresc să remarc extraordinara, buna colaborare cu reprezentanții Consiliului și ai Comisiei Europene, cărora le mulțumesc.

Jean Lambert, raportor. – Domnule președinte, am auzit mai devreme de la dna Dührkop Dührkop în ceea ce privește Fondul european pentru refugiați și schimbările propuse în acest sens pentru a sprijini înființarea Biroului European de Sprijin pentru Azil, iar eu sunt raportorul pentru regulamentul care se ocupă de această propunere – Biroul de Sprijin pentru Azil.

Ideea este că e vorba de un birou al cărui scop este acela de a sprijini statele membre la îmbunătățirea – am putea spune a calității (știm că unele state membre au o dificultate în ce privește conceptul de îmbunătățire a calității) furnizării de decizii privind cererile de azil, dar acest birou mai intenționează să ajute la dezvoltarea consecvenței în rândul statelor membre, cât și la sprijinirea acelor țări care se află sub presiune deosebită în diferite momente, fie prin continuarea fluxurilor mixte de oameni care merg în acele țări, fie din alte motive.

Am auzit deja de la unii de problemele lipsei de consecvență între statele membre în luarea deciziilor privind solicitările de azil, iar acest lucru face cu siguranță parte din fondul de dificultăți legate de sistemul Dublin.

Dar ceea ce dorim să vedem este această îmbunătățire, și o parte din problemă este să oferim pregătire. Susținem că orientările UNHCR ar trebui implicate în proiect - poate începutul, chiar dacă nu conduc - și că statele membre ar trebui să fie capabile să învețe din experiență că biroul trebuie să poată oferi pregătire comună sau, într-adevăr, pregătire specifică statelor membre după cum va fi nevoie, valorificând expertiză chiar din rândul statelor membre, dar și de la UNHCR și chiar de la ONG-urile relevante.

La un moment dat, am crezut că avem un acord la prima lectură, dar timpul și, firește, dorința de a restabili pachetul de măsuri examinând sistemul european comun pentru azil arată că nu am ajuns până acolo. Dar am purtat discuții însemnate între noi, raportorii alternativi și, de asemenea, cu Consiliul pe acest subiect, iar acest lucru explică o parte dintre amendamentele supuse atenției noastre în acest moment, din care unele sunt de natură tehnică, în sensul introducerii unor aspecte care se regăsesc în mod normal în regulament și care au fost omise în propunerea inițială.

Pentru Parlament, rolul UNHCR în cadrul acestui Birou de Sprijin pentru Azil este crucial. Dorim, de asemenea, să vedem ONG-uri asociate îndeaproape biroului în forumul consultativ și, firește, implicate în oferirea sau primirea de pregătire, acolo unde acestea contribuie la livrarea unui sistem de azil într-un stat membru.

Cu toate acestea, rolul Parlamentului se dovedește puțin mai dificil, în sensul convenirii asupra acestui subiect cu Consiliul. Vedem că Parlamentul este implicat îndeaproape în numirea directorului, inspirându-ne poate de la Agenția pentru Drepturi Fundamentale ca model pentru acest lucru. Celălalt impediment, după cum indica Jeanine în introducerea sa privind sistemul Dublin, este cât putem, de fapt, să urmărim cooperarea statelor membre, așa cum era, de la un punct de plecare care o face mai degrabă obligatorie decât voluntară. Deci acestea sunt cu siguranță cele două mari probleme ale momentului.

Suntem încântați că Consiliul a arătat că ar putea accepta amendamentele noastre referitoare la pregătirea, în sine, și, firește, furnizarea de experiență externă, de exemplu, în ceea ce privește interpretarea, acolo unde este nevoie.

Deci suntem de părere că înaintăm în această problemă, dar vom vedea - când vom obține poate o indicație din partea Comisiei despre cum vom spori cooperarea între statele membre - cât de departe vom putea ajunge cu această propunere.

Jacques Barrot, *vicepreședinte al Comisiei*. – (FR) Domnule președinte, obiectivul propunerilor legislative asupra cărora tocmai ați dat verdictul este instituirea unui sistem de azil cu adevărat comun care oferă protecție mai mare, este mai eficient și mai unitar.

Le mulțumesc din suflet celor cinci raportori pentru munca lor considerabilă și excelentă. Aceasta este prima dată când Parlamentul, în calitate de legislator, și-a dat verdictul asupra problemelor legate de azil. Trebuie spus că o relație de muncă fructuoasă tocmai a început. Sunt încântat să văd că Parlamentul sprijină în mare măsură obiectivele propunerilor Comisiei. Acest sprijin este esențial dacă vrem să depășim unele neajunsuri ale instrumentelor legislative din prima fază. La acel moment, acestea au fost adoptate doar după consultarea Parlamentului.

Aș dori, cu toate acestea, să comentez asupra unor amendamente propuse, care dau naștere la unele motive de îngrijorare și care merită să li se acorde o atenție deosebită. Mă voi referi mai întâi la dl Popa. În ceea ce privește Eurodac, sunt de acord, în mare, cu propunerile sale. Dați-mi voie să revin la dl Masip Hidalgo și să vorbesc despre accesul la condițiile de primire. Voi accepta un amendament în problema sensibilă a echivalenței sprijinului material oferit solicitanților de azil și a minimului de asistență socială garantată resortisanților.

Cu toate acestea, pentru Comisie trebuie să existe un indicator de referință. Acest indicator nu va obliga statele membre să ofere asistență socială solicitanților de azil, dar va permite introducerea unor reguli clare pentru a păstra demnitatea solicitanților de azil și pentru a ne ajuta pe noi și, în consecință, Comisia să monitorizăm aplicarea standardelor comune în fiecare stat membru.

Același lucru este valabil pentru principiul egalității cu resortisanții în ceea ce privește accesul la asistență medicală pentru persoanele cu necesități specifice. Și în acest caz pot accepta un amendament, dar aș mai dori să văd un indicator de referință reținut, întrucât propunerea Comisiei vizează să depășească neajunsurile actuale legate de protejarea persoanelor cu sănătate vulnerabilă. Aceasta ar fi tot legat de condițiile de primire. Îi mulțumesc încă o dată dlui Masip Hidalgo pentru prezentarea sa excelentă.

Revin la Regulamentul de la Dublin. Îi sunt recunoscător, de asemenea, dnei Hennis-Plasschaert pentru că ne-a oferit o prezentare foarte bună a raportului său privind revizuirea Regulamentului de la Dublin. Doresc să evidențiez o problemă de o importanță majoră pentru mine: reunificarea familiei și problema minorilor neînsoțiți. Sistemul Dublin a fost adesea criticat pentru impactul negativ pe care l-ar fi putut avea asupra solicitanților de azil, în special în cazul familiilor sau persoanelor vulnerabile.

În propunerea sa, Comisia a vrut să asigure faptul că, în practică, familiile nu sunt despărțite și că minorii nu sunt transferați, decât pentru a se alătura familiilor. Amendamentele care schimbă această abordare nu pot primi sprijinul nostru. Doresc să subliniez problema solidarității, care constituie subiectul unora dintre amendamentele înscrise în cadrul Regulamentului de la Dublin.

Aș dori mai întâi să mulțumesc raportorului nostru, dna Hennis-Plasschaert, și Parlamentului pentru introducerea opțiunii de suspendare a transferului de solicitanți de azil când un stat membru se confruntă cu dificultăți. Cu toate acestea, este greu să mergem mai departe în contextul Regulamentului de la Dublin, întrucât acest regulament, dna Hennis-Plasschaert, nu poate fi un instrument în sine pentru distribuirea solicitanților de azil între statele membre. V-am auzit într-adevăr solicitând solidaritate, și Comisia poate accepta un amendament în preambulul regulamentului, pentru a da un semnal politic pe linia creării unor mecanisme îmbunătățite și formale de solidaritate.

De fapt, sunt hotărât ca, la o dată ulterioară, să propun instrumente concrete de creștere a solidarității la nivelul Uniunii Europene și să ușurăm presiunea asupra sistemelor de azil din unele state membre. Trebuie să obținem o distribuție mai corectă a beneficiarilor de protecție internațională între statele membre. Uniunea a permis deja Fondului european pentru refugiați să sprijine proiecte pilot în acest context. Mai mult decât atât, odată operațional, biroul de sprijin va putea oferi sprijin specializat acelor state membre care îl solicită. Cu toate acestea, ați pus punctul pe „i”, și anume necesitatea unei solidarități sporite și mai multă consecvență între diferitele state membre.

Revin acum la biroul de sprijin. Vă mulțumesc dnă Dührkop Dührkop și dnă Lambert pentru munca dvs. remarcabilă, rapidă și eficientă, având în vedere că propunerile au fost înaintate de Comisie doar la 18 februarie. În acest caz, am într-adevăr nevoie de sprijinul Parlamentului pentru a pune repede în funcțiune biroul și constat cu satisfacție că propunerea de amendament privind Fondul european pentru refugiați este susținută.

Unele aspecte legate de biroul de sprijin ar trebui comentate. Problema solidarității este, evident, în centrul preocupărilor Parlamentului, ca și al preocupărilor mele. Remarc proiectul de amendament prin care se solicită biroului să sprijine aplicarea unui mecanism obligatoriu de distribuire a celor care beneficiază de

protecție internațională. Propunerea Comisiei reflectă textul Pactului privind imigrația și azilul, întrucât prevede un sistem voluntar.

Cu toate acestea, după cum tocmai am spus într-un răspuns anterior, cât timp Comisia lucrează la un mecanism mai coordonat, soluția nu va fi ușoară. Biroul, între timp, va sprijini mecanismele de redistribuție internă, așa cum sunt definite, indiferent de natura acestora. Regulamentul de a înființa biroul nu este instrumentul corect pentru legiferare în privința principiilor fondatoare ale acestor mecanisme, dar, încă o dată, precum în cazul Regulamentului de la Dublin, Comisia va accepta un amendament în preambul.

Mai mult decât atât, Comisia crede că mandatul extern al biroului nu trebuie limitat la activități de reinstalare și programe regionale de protecție. Amendamentele care restricționează mandatul biroului de sprijin trebuie evitate. Există amendamente menite să schimbe radical procedura de numire a directorului viitorului birou. Atenție! Procedura propusă de aceste amendamente ar putea întârzia considerabil numirea directorului. Avem nevoie, într-adevăr, ca acest birou să fie înființat rapid și eficient. Formula pe care Comisia o propune este formula orizontală folosită în mod curent pentru 20 de agenții de reglementare care țin de primul pilon. Ar fi regretabil să ne depărtăm de o formulă armonizată când discuția orizontală are loc în cadrul grupului interinstituțional privind agențiile, la care participă Parlamentul.

Voi concluziona. Deja am depășit timpul, dar activitatea Parlamentului mă determină să dau un răspuns detaliat. Unii au criticat propunerile privind Regulamentul de la Dublin și condițiile de primire în sensul că acestea ar fi prea generoase. Unii spun: „Da, dar această Europă a azilului va fi un semnal pentru cereri de azil nefondate.” Alții, firește, au invocat principiul subsidiarității. Sincer, nu împărtășesc aceste păreri critice. Doar o adevărată armonizare a dispozițiilor europene în privința azilului în jurul unor standarde clare de promovare a echității și eficacității va da Europei posibilitatea să pună în practică dorința de a-i proteja pe cei care au, de fapt, nevoie de o astfel de protecție, evitând abuzurile încurajate de standarde aplicate ambiguu și inegal. Experiența arată că, în statele membre în care cererile de azil sunt rezolvate în mod obiectiv și profesional, nu s-a creat niciun efect de semnal, nici gând de așa ceva. Cred că nu există o incompatibilitate între a lupta împotriva abuzului de proceduri și a crește standardele de protecție.

Pentru a concluziona, aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru implicarea sa în calitate de colegislator în problema sensibilă a azilului. O spun foarte simplu, dar cinstit, chiar și în fața Președinției: chiar avem nevoie de Parlamentul European ca să obțină acceptul pentru această politică privind azilul. Este o politică în conformitate cu valorile noastre europene care, uneori, de fapt, poate trezi temeri și critici, chiar dacă toate acestea fac parte din spiritul umanitar și tradiția umanitară a continentului nostru.

De aceea, dle președinte, le sunt extrem de recunoscător tuturor membrilor și, în special, celor cinci raportori pentru excelența lor activitate.

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, această nouă fază a activității noastre, menită să stabilească un sistem european comun de azil, va necesita un efort substanțial atât din partea Parlamentului, cât și a Consiliului.

Consiliul susține pe deplin necesitatea realizării unei armonizări sporite în domeniul azilului. Consiliul European, când a adoptat Pactul european privind imigrația și azilul, a salutat progresul înregistrat în domeniul azilului până în acel moment, dar, totodată, a recunoscut că mai există discrepanțe importante între statele membre în ceea ce privește acordarea protecției și forma de protecție.

Consiliul European, reiterând faptul că acordarea protecției și statutul de refugiat este responsabilitatea fiecărui stat membru, a indicat, de asemenea, că a sosit momentul să adoptăm noi inițiative pentru a finaliza instituirea unui sistem european comun de azil prevăzut de Programul de la Haga și astfel să oferim un grad mai înalt de protecție, așa cum a propus Comisia în planul său strategic în materie de azil.

De aceea, Consiliul salută cele patru propuneri legislative importante pe care Comisia le-a înaintat în acest scop între decembrie și februarie 2009 și care reprezintă punctul central al dezbaterii noastre de astăzi.

Aceste propuneri se referă la condițiile de primire pentru solicitanții de protecție internațională, așa-numitul Regulament de la Dublin și Eurodac, care au fost toate prezentate în decembrie anul trecut, precum și propunerea de înființare a Biroului European de Sprijin pentru Azil, prezentată în februarie, anul acesta.

Aceste propuneri au constituit deja subiectul unor discuții aprinse în cadrul organismelor Consiliului în scurta perioadă de timp de la prezentarea lor. Natura propunerilor și complexitatea aspectelor tratate arată că examinarea nu s-a încheiat încă la toate nivelurile Consiliului.

De aceea, nu pot indica o poziție fermă a Consiliului privind amendamentele pe care Parlamentul le propune în proiectele de rapoarte. Tot ceea ce pot spune este că membrii Consiliului vor analiza îndeaproape elementele din raportul Parlamentului în scopul înregistrării unui progres în privința acestor măsuri importante în cel mai scurt timp posibil.

Personal, sper că vom înregistra un progres rapid în privința a două propuneri al căror domeniu de aplicare este mai limitat. Acestea sunt propunerile care vizează crearea Biroului European de Sprijin pentru Azil și modificarea Regulamentului Eurodac. Prin urmare, acestea sunt și propunerile la care discuțiile sunt cele mai avansate în organismele Consiliului și cu privire la care putem spune că există deja un grad semnificativ de convergență între opiniile Consiliului și cele ale Parlamentului.

Înființarea Biroului European de Sprijin pentru Azil va facilita schimburile de informații, de analize și de experiențe între statele membre și va contribui la dezvoltarea în continuare de modalități concrete de cooperare între administrațiile responsabile cu examinarea cererilor de azil. De asemenea, acesta va favoriza, pe baza unei cunoașteri reciproce a țărilor de origine, asigurarea coerenței practicilor, a procedurilor și, prin urmare, a deciziilor la nivel național. Atât Consiliul, cât și Parlamentul sunt în favoarea înființării unui astfel de birou. Președinția consideră că propunerea poate și trebuie să constituie subiectul unui acord prealabil între Parlament și Consiliu pe o bază acceptabilă ambelor instituții. După cum cunosc onorabilii membri, această propunere este însoțită de o altă propunere de modificare a Fondului european pentru refugiați. Întrucât scopul său este acela de a asigura finanțarea Biroului de Sprijin, ambele instrumente trebuie adoptate în același timp.

De asemenea, Consiliul speră că un acord prealabil ar putea fi posibil în ceea ce privește regulamentul Eurodac, întrucât doar câteva îmbunătățiri tehnice sunt propuse de Comisie și acestea ar trebui să contribuie la o mai bună funcționare a sistemului.

Discuțiile care au avut loc până în prezent în cadrul Consiliului referitor la celelalte două propuneri - amendamentele la Directiva privind condițiile de primire și așa-numitul Regulament de la Dublin - indică faptul că problemele ridicate sunt, fără îndoială, mai complexe și mai dificile.

Propunerile Comisiei legate de Directiva privind condițiile de primire, după cum știu onorabilii membri, sunt menite să modifice directiva existentă în vederea rezolvării deficiențelor identificate de Comisie în ultimii ani. Comisia consideră că marja de acțiune lăsată statelor membre de către directiva în vigoare este prea mare și acest lucru a subminat obiectivul asigurării unor condiții de primire adecvate pentru solicitanții de azil în toate statele membre. De aceea, Comisia a propus o serie de modificări referitoare la probleme, precum accesul solicitanților de azil la încadrare în muncă, condiții materiale de primire sporite, o mai bună rezolvare a problemelor persoanelor vulnerabile și recursul la detenție.

Regulamentul Dublin, adică regulamentul de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil, este menit să împiedice abuzul de procedurile de azil sub forma mai multor cereri depuse de aceeași persoană în mai multe state membre. Comisia propune acum o serie de modificări menite să sporească eficiența actualului sistem și, de asemenea, pentru a asigura standarde de protecție mai bune pentru cei ce solicită azil. De asemenea, propunerea conține un mecanism de suspendare a transferurilor în cazul în care un stat membru se confruntă cu o presiune deosebită asupra sistemului său de azil care nu-i permite să ofere solicitanților de azil standarde de protecție și condiții de primire adecvate.

Examinarea detaliată a propunerilor Comisiei privind primirea solicitanților de azil și Regulamentul de la Dublin este în desfășurare în Consiliu. Consiliul trebuie să-și definească poziția în raport cu o serie de aspecte care fac obiectul celor două propuneri, iar discuțiile sunt în desfășurare în ce privește anumite probleme cheie. Acestea includ problema accesului la încadrarea în muncă și detenție în contextul Directivei privind condițiile de primire și modul în care să se răspundă mai bine necesităților statelor membre care se confruntă cu o presiune deosebită în contextul Regulamentului de la Dublin. Președinției îi este clar, deja, că va fi necesară o activitate sporită la nivelul Consiliului pentru a realiza nivelul necesar de acord între statele membre asupra acestor propuneri, care îi vor permite să angajeze discuții cu Parlamentul în vederea unui acord între cele două instituții. Acesta, firește, rămâne obiectivul nostru, iar Parlamentul poate fi sigur că părerile sale vor fi luate în considerare de către Consiliu, așa cum sunt reprezentate de amendamentele propuse în proiectele de rapoarte relevante.

Atât Consiliul, cât și Parlamentul se angajează să instituie un sistem european comun de azil care să ofere un înalt nivel de protecție și care să funcționeze eficient. De aceea, ne confruntăm cu o provocare importantă în găsirea soluțiilor corecte care să ne permită să realizăm acel obiectiv. Sunt încrezător că există voință atât din partea Consiliului, cât și a Parlamentului pentru a face acest obiectiv posibil și, în acest context, Consiliul va iniția o examinare detaliată a propunerilor Parlamentului privind toate cele patru instrumente.

Simon Busuttil, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru bugete*. – (MT) După cum bine spunea colega mea, Jeanine Hennis-Plasschaert, și aș dori s-o felicit, acest pachet este constituit pe baza principiului solidarității. Solidaritatea trebuie să se îndrepte către cei care au nevoie de protecție, dar, pentru prima oară, solidaritate și cu acele țări care îndură o sarcină disproporționată. Această solidaritate este introdusă ca acord la propunerea Comisiei de a suspenda Regulamentul de la Dublin în cazul țărilor care suportă o sarcină disproporționată. Aceeași solidaritate este de la sine înțeleasă în propunerea Parlamentului European de a introduce un mecanism de distribuire a sarcinii care nu va mai fi voluntar, ci obligatoriu prin lege.

Cu toate acestea, eforturile noastre în favoarea solidarității sunt subminate de ceea ce se petrece în lumea reală, și oamenii nu pot înțelege cum aici tot vorbim de solidaritate când acolo toți încearcă să arunce responsabilitățile unii asupra altora. Chiar în acest moment, în timp ce noi discutăm despre toate acestea în această Cameră, un incident grav are loc între Malta și Italia, care este al treilea de acest gen în decurs de câteva zile.

Două bărci care se îndreptau spre Lampedusa, cu 130 de imigranți, sunt actualmente dincolo de Lampedusa, totuși Italia refuză să meargă să-i salveze. Conform dreptului internațional, aceste persoane trebuie escortate în cel mai apropiat port și, după cum spunea dl vicepreședinte Barrot, la momentul incidentului, cel mai apropiat port în acest caz este cel din Lampedusa. Domnule președinte, comportamentul Italiei sau mai degrabă cel al ministrului italian Maroni este ilegal în fața dreptului internațional, este arogant față de Malta și este inuman față de imigranții în cauză. Acest gen de comportament nu face onoare Italiei, iar această situație, domnule președinte, este gravă, de asemenea, pentru că transmite un mesaj periculos, care sugerează că nu trebuie să salvezi imigranți pentru că dacă o faci, sarcina păstrării lor cade pe umerii tăi. Acesta este un mesaj extrem de periculos.

De aceea, mă adresez acum vicepreședintelui Comisiei Europene, Jacques Barrot, și îi cer să intervină fără întârziere pentru a debloca situația. I-aș mai cere să insiste ca Italia să-și onoreze obligațiile internaționale și i-aș mai cere să spună clar statelor membre ale Uniunii Europene că aceasta nu este doar o problemă între Malta și Italia, ci este responsabilitatea tuturor, și, în consecință, trebuie suportată de noi toți. Domnule președinte, dacă refuzăm să arătăm solidaritate în practică, atunci vom determina erodarea încrederii dintre noi și vom pierde încrederea tuturor cetățenilor europeni. Dacă într-adevăr credem în solidaritate, atunci nu putem permite egoismului național să preia controlul. Fiecare trebuie să-și joace rolul. Vă mulțumesc.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *în numele Grupului PPE-DE*. – (ES) Domnule președinte, aș dori să o felicit pe raportoare, dna Hennis-Plasschaert, pentru amabilitatea de a intra în dialog și a negocia pe marginea acestui raport.

V-aș reaminti că azilul este o datorie morală a țărilor mai norocoase. Nu trebuie să uităm că, în ciuda circumstanțelor economice grave pe care le trăim, solidaritatea este un element esențial care trebuie să guverneze politicile noastre cu privire la azil și imigrație; solidaritate cu cei care, pe bună dreptate, ne cer protecția și solidaritate cu acei parteneri ai Comunității noastre care, din motive geografice și de mărime, se confruntă cu cele mai mari presiuni migraționiste.

În acest context, „pachetul privind azilul” este un instrument care este și necesar, și crucial pentru dezvoltarea ulterioară a politicilor privind imigrația în Uniunea Europeană. Cu toate acestea, aș dori să evidențiez că măsuri precum cele cu care avem de-a face astăzi necesită mai mult timp pentru reflexie și considerare; marja strânsă de manevră pe care am avut-o ca rezultat al termenelor finale impuse este total inadecvată.

Propunerea conține mai multe aspecte care cu siguranță vor necesita o revizuire în viitorul apropiat. Mă refer la situația solicitanților de azil, cazurile în care aceștia pot fi ținuti în detenție, diferențele fundamentale dintre conceptele de „custodie” și „detenție”, spațiile în care pot fi ținuti în detenție, formularea excepțiilor de la transfer, existența excepțiilor de la principiul general de stabilire a țării responsabile cu analizarea cererii, detaliile specifice despre cine face parte din „familia nucleară” și asistența ce ar trebui acordată statelor membre care au de-a face cu un număr mai mare de cereri.

În ciuda acestor chestiuni și având în vedere viteza cu care am lucrat, putem spune că s-a adoptat un raport echilibrat, în general. Acesta este un pachet echilibrat care reflectă majoritatea preocupărilor grupului meu politic, în special, cele menite să garanteze drepturile oamenilor care caută protecție internațională și cele destinate să sprijine acele state membre care au un număr mai mare de cereri internaționale.

Aș dori să închei amintindu-vă că dreptul la protecție jurisdicțională efectivă este un drept fundamental consacrat în constituțiile europene și, în special, articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. De aceea, puterea judecătorească ar trebui să fie cel mai înalt garant al drepturilor individuale ale

oamenilor care caută protecție internațională; pentru a realiza acest obiectiv, va fi necesar ca persoanelor care ar putea solicita protecție să li se furnizeze asistență juridică.

Domnule președinte, voi încheia prin a sublinia necesitatea Biroului European de Sprijin pentru Azil și a ajutorului pe care acesta îl poate oferi prin Fondul european pentru refugiați.

Roselyne Lefrançois, în numele Grupului PSE. – (FR) Domnule președinte, în calitate mea de raportor alternativ pentru reformarea Regulamentului de la Dublin, doresc să mulțumesc Comisiei Europene pentru calitatea textului pe care ni l-a propus. Acesta aduce, de fapt, îmbunătățiri substanțiale sistemului Dublin, în special din punctul de vedere al respectării drepturilor fundamentale ale celor care caută protecție internațională.

Printre cele mai importante dintre aceste progrese se numără consolidarea principiului unității familiei; atenția suplimentară acordată minorilor și conceptul privind interesul copilului; garantarea unei mai bune informări și a mijloacelor de apel pentru cei care caută protecție internațională; limitarea strictă a folosirii detenției; și opțiunea suspendării temporare a transferurilor către state membre ale căror structuri de primire sunt sub presiune sau nu oferă un nivel de protecție adecvat.

Când Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a votat, am reușit să blocăm Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, care dorea să scape de unele din aceste dispoziții, inclusiv de cea privind administrarea păstrării în detenție a solicitanților de azil. Aceasta este, de fapt, o garanție esențială pentru noi, întrucât cei care caută protecție internațională nu sunt infractori, și de aceea nu există motive de a-i pune în spatele grătilor.

Cu toate acestea, unele din punctele din raport rămân problematice, nu în ultimul rând problema limbii care să fie utilizată pentru a furniza informații solicitantului. În opinia noastră, trebuie să fie o limbă pe care cel din urmă să o înțeleagă și nu una pe care se presupune că o înțelege. Aș adăuga că, dacă o persoană este ținută în detenție, acest lucru i se oferă prin Convenția europeană a drepturilor omului.

De asemenea, dorim să vedem cazuri în care cererile din partea minorilor fără părinți pe teritoriul Uniunii sunt examinate de statul membru în care a fost înaintată ultima cerere, pentru a evita transferul minorilor dintr-un stat în altul. Acest lucru era prevăzut în textul inițial al Comisiei, dar PPE, cu sprijinul raportorului, s-a opus acestei propuneri.

În sfârșit, întrucât Regulamentul de la Dublin nu vizează asigurarea unei distribuții echitabile a responsabilităților în ceea ce privește examinarea cererilor de protecție internațională, pare esențial, după părerea mea, să se creeze alte instrumente pentru a consolida solidaritatea, după cum spuneți, domnule comisar Barrot, cu statele membre aflate la granițele externe ale Uniunii.

Jeanine Hennis-Plasschaert, în numele Grupului ALDE. – (NL) După cum am mai spus în intervenția mea inițială în această Cameră, încă mai există diferențe enorme între statele membre, iar dorita armonizare a fost, de fapt, un eșec în acest sens. Nu mai putem nega acest lucru. Directivele prevăd o serie de standarde procedurale, mai degrabă decât o procedură standard. Având în vedere numeroasele diferențe pe care acum încercăm să le reconciliem, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa optează clar pentru o abordare pragmatică.

În ceea ce ne privește, continuarea armonizării legislative a statelor membre, care să includă, de asemenea, orientări pentru o aplicare corectă, constituie singura modalitate de progres, dar, din nou, acest aspect trebuie dublat de verificări necesare ale realității și de convingere pragmatică.

Considerăm cruciale, în acest context, înființarea Biroului European de Sprijin pentru Azil și aplicarea propunerii de reformare a Directivei privind condițiile de primire și a Regulamentului EURODAC. De aceea, este păcat, și adresez această digresiune Comisiei, că încă mai trebuie să așteptăm publicarea atât a procedurii de reformare, cât și a Directivei privind recunoașterea. Publicarea lor este programată pentru 24 iunie. Cu toate acestea, din punctul de vedere al unei coerențe sporite și a unei mai bune legiferări, ar fi fost mai logic dacă aceste două propuneri ar fi fost adăugate în pachetul actual privind azilul.

Accept că cel care va avea ultimul cuvânt de spus în acest sens este Consiliul. Permiteți-mi, totuși, să subliniez din nou faptul că o coerență sporită, o calitate mai bună și o consecvență și solidaritate mai mari sunt elemente importante pentru toate statele membre. Nu voi uita vizitele noastre în grabă la granițele externe ale Europei și, în special, la bine-cunoscutele puncte fierbinți. În acest sens, credibilitatea Uniunii Europene este în joc de ceva vreme. De aceea, vă cer să vă țineți promisiunile!

Mario Borghezio, în numele Grupului UEN. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, cu puțin timp în urmă am auzit unele declarații foarte grave și chiar calomniatoare făcute de un coleg deputat maltez împotriva guvernului italian și împotriva ministrului Maroni, în special.

Jocul care se desfășoară în Malta nu este, în fapt, foarte clar și mă voi explica imediat. Nu aș vrea să-l numesc un joc murdar doar din respectul ce trebuie arătat unui stat membru al Uniunii Europene, dar colegul nostru deputat ar fi trebuit să declare cinstit că Malta a căutat întotdeauna să își păstreze întinderea excesivă a apelor sale teritoriale, care ajung până la insula Lampedusa. Guvernul italian a cerut Maltei în numeroase ocazii să reducă întinderea uriașă a apelor sale teritoriale. Malta preferă să mențină lucrurile în aceeași stare pentru a-și putea păstra și cererea pentru contribuții mari de la Uniunea Europeană.

Prin urmare, adevărul ar trebui spus în întregime; adevărul despre capacitatea și dorința Italiei de a primi, proteja și garanta drepturilor migranților care participă la acest trafic și sunt victime ale acestuia este atât de orbitor de evident și bine documentat încât nu este necesar să îl susțin.

Referitor la esența acestui raport, aș evidenția că este de datoria noastră - în loc să continuăm aceste dispute care seamănă cu luptele între cocoși din faimosul roman al lui Manzoni - este de datoria statelor membre să nu cedeze la chemările de binefacere ale sirenei, condimentate poate cu ipocrizie și interese politice și economice foarte specifice, ci să ne forțăm să aplicăm cu mare strictețe principiul sacrosanct al azilului, și făcând acest lucru să nu cedăm niciun pas în fața celor care vor să-l folosească în scopuri inadecvate care nu sunt în concordanță cu principiile nobile care l-au inspirat și să preîntâmpinăm exploatarea sa, care favorizează exact acele organizații criminale care organizează și exploatează comerțul ilegal cu imigranți, la care ne referim în contextul situației actuale.

Repet: este de datoria noastră nu să pretindem, nu să alegem argumente deschise exploatării, ci să găsim o abordare comună, mergând până la a lupta și adopta măsuri eficiente pentru a asigura că dreptul la azil este susținut și nu devine dreptul exploatatorilor și al consorțiilor din domeniul crimei organizate de a folosi legi nobile și bune pentru realizarea țelului lor detestabil de exploatare a oamenilor din țările în curs de dezvoltare.

Jean Lambert, în numele Grupului Verts/ALE. – Domnule președinte, și eu sunt un raportor alternativ la acest pachet și aș relua discuția de la ceea ce spunea dl Díaz de Mera García Consuegra despre datoria morală. De asemenea, când vorbim de o aplicare riguroasă, așa cum au menționat unii deputați, unii dintre noi sunt mai îngrijorați de faptul că aplicarea normelor este într-adevăr corectă și nu împiedică oamenii care au nevoie de protecție să beneficieze cu adevărat de aceasta. Unul din meritele acestui pachet se referă la modul de îmbunătățire și garantare a faptului că toate statele membre operează la același standard înalt.

În ceea ce privește reformarea primirii solicitanților de azil, salutăm propunerea inițială a Comisiei și dorim să păstrăm unele părți din aceasta, nu în ultimul rând pe cele referitoare la accesul pe piața muncii și sprijin adecvat în materie de venituri, pe care le-am votat azi, mai devreme. Regret foarte mult că propria mea țară, Regatul Unit, își exercită posibilitatea de neparticipare din cauza celor două propuneri. Este mare păcat în toate sensurile cuvântului.

Accesul la asistență medicală este, firește, la fel de important, nu doar în ceea ce privește urgențele, ci și îngrijirea neîntreruptă a sănătății, în special pentru cei care poate au suferit torturi și, de aceea, au nevoie de sprijin pentru buna lor stare mentală.

În ceea ce privește reformarea Regulamentului de la Dublin, salutăm propunerea inițială, sprijinim mecanismul de suspendare și, într-adevăr, vom vota pentru definiția cea mai cuprinzătoare posibil privind reunirea familiei.

Giusto Catania, în numele Grupului GUE/NGL. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, cu o mare încărcătură emoțională voi face ultima mea declarație în această legislatură și aș dori să încep prin a mă referi la lucrurile care au fost spuse în această Cameră prin invitarea comisarului Barrot de a interveni și de a rezolva această problemă care mult prea des implică state membre cărora le place să pretindă că soarta solicitanților de azil este responsabilitatea altcuiva.

Doar cu câteva minute în urmă, am văzut pasarea responsabilității între Italia și Malta, așa cum, cu câteva zile în urmă, am aflat despre barca *Pinar*, care era pe mare de prea multă vreme, conducând la decesul celor care ar fi putut totuși supraviețui. De aceea, aceasta este problema despre care discutăm când vorbim de azil; vorbim despre această nevoie reală, acest angajament pe care statele membre trebuie să-l arate în politicile de primire.

Salut cu căldură propunerile înaintate de colegii mei, de dl Masip Hidalgo, de dna Hennis-Plasschaert, în privința amendamentului la Directiva privind primirea și Regulamentul de la Dublin. Ambele propuneri se îndreaptă în direcția îmbunătățirii sistemului de primire al Uniunii Europene pentru solicitanții de azil.

Cred că avem datoria să subliniem echivalența între cetățenii europeni și solicitanții de azil, pentru că azilul nu este ceva acordat de statele membre oamenilor care fug de războaie, azilul este o datorie a statelor membre și este dreptul acelor oameni de a putea sta în țările noastre cu toate drepturile de care se bucură cetățenii europeni. De aceea, cred că este o referință pentru civilizarea inițiativei noastre politice și a capacității noastre de legiferare.

De aceea, sunt de acord cu amendamentele la această directivă și acest regulament, cred că trebuie să garantăm dreptul la azil tuturor celor care îl solicită, întrucât viitorul Uniunii Europene depinde de calitatea modului nostru de a-i primi. Cred că acesta ar trebui să fie un punct care să definească însăși ideea că susținem Uniunea Europeană.

Johannes Blokland, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Domnule președinte, mâine, în ultima zi când se întâlnește plenul Camerei, vom vota un pachet de propuneri de îmbunătățire a politicii privind azilul. După cinci ani de dezbateri și vizitarea centrelor de azil, e momentul să venim cu măsuri concrete. Dacă, după toate acestea, vom fi nevoiți să mai așteptăm până la punerea în aplicare, reacția finală va veni cu adevărat prea târziu.

Din cauza evenimentelor din 2005 și 2006, a trebuit să abordăm problema imigrării ilegale, dar în acest proces solicitantul de azil a căzut peste bord literalmente. Deși sunt pentru înființarea unei agenții de cooperare, am unele temeri în ce privește forma și misiunea acesteia. Cum obținem o listă de încredere a țărilor de origine sigure? Ce surse vom folosi pentru a realiza această listă? Cum putem furniza protecție adecvată surselor de informații ce provin din acele țări care nu sunt sigure? Pot astfel de surse să fie făcute cunoscute în mod public și cât de credibilă va fi o astfel de listă pentru un judecător independent? Aș dori să aud părerea Consiliului despre cum am putea evita această problemă.

De ce nu am delegat modalitățile concrete de cooperare la Frontex? Mandatul acestei agenții este limitat și ar fi foarte bine plasată pentru a aborda această sarcină, dacă i-am mări fondurile. Astfel, am putea răspunde în mod adecvat faptelor curente din teren, cu care Frontex se confruntă deja oricum. Pe baza experienței noastre privind intrarea ilegală a solicitanților de azil și a imigranților, am putea adopta măsurile potrivite pentru primirea solicitanților de azil. Mie, asta mi se pare o soluție practică.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Domnule președinte, domnule comisar, în ceea ce privește propunerile care ne-au fost prezentate, sunt încântat să sprijin proiectul de regulament privind crearea unui Biroul European de Sprijin pentru Azil, Fondul european pentru refugiați și Regulamentul Eurodac.

Cu toate acestea, aș dori să contest Directiva privind condițiile de primire și Regulamentul de la Dublin - și s-ar părea că sunt singura persoană care face acest lucru în discuțiile de până acum.

Directiva privind condițiile de primire a fost creată pentru ca refugiaților - refugiaților reali - să li se ofere cea mai bună asistență posibilă în cel mai scurt timp posibil. Cu toate acestea, mi se pare că ceea ce vor introduce amendamentele propuse este echivalent cu invitația de a încuraja imigrația prin azil sau cu o invitație de a abuza de sistemul de azil, dacă vreți să interpretați astfel.

De ce? Toți solicitanții de azil ar trebui să aibă acces rapid la piața muncii. Înțeleg că este un domeniu în care decizia aparține statelor membre. Ceea ce se propune este ca grupul de indivizi cărora li s-a permis să depună o cerere de azil să fie extins la indivizi cu probleme de sănătate mentală - da, știu o mulțime de persoane cu probleme de sănătate mentală, dar nu toți au dreptul la azil - sau la persoane în vârstă, de exemplu. Sunt folosite concepte juridice nedefinite. Nici nu accept ca tuturor solicitanților de azil să li se ofere asistență socială în același fel ca pentru proprii noștri cetățeni. Cum nu este cazul, la aproximativ 95% nu li se acordă azil. Ceea ce se propune prin aceste amendamente este, cred, o cale greșită de urmat. De aceea, voi vota împotriva împreună cu delegația Partidului Popular Austriac.

Regulamentul de la Dublin este același în anumite privințe, întrucât promovează jonglarea cu cererile de azil. Această nouă clauză, care se introduce ca o clauză discreționară, permite ca un solicitant de azil să caute țara în care să depună cererea - cu condiția ca aceasta să fie acceptată, firește - și astfel conduce la jonglarea cu cererile de azil.

De asemenea, consider problematică suspendarea temporară a transferurilor. Înțeleg foarte bine situația Maltei, dar cred că a permite echipelor de sprijin să furnizeze asistență rapid este mai de ajutor decât să mergi

pe calea propusă aici. Trebuie să ne asigurăm că ajutăm refugiații rapid, dar împiedicăm abuzul de azil cu orice preț.

Claude Moraes (PSE). - Domnule președinte, dacă îmi permiteți, aș adopta mai degrabă o altă opinie, și anume că pachetul privind azilul și cei cinci raportori care s-au ocupat cu mare grijă de el merită sprijinul în această Cameră.

Avem un raportor alternativ pentru Eurodac și propunerile lui Lambert și cred că am avut o cooperare excelentă în elaborarea unui pachet care este atât realist, cât și aplicabil și care are mare grijă de transparență. De exemplu, în problema Eurodac - problema sensibilă a amprentării solicitanților de azil - am înregistrat îmbunătățiri în felul în care se folosesc datele privind amprente și în creșterea rolului și clarificarea competențelor Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

Am dori să vedem trimiteri importante la mai multe articole din Carta drepturilor fundamentale și la demnitate umană și drepturile copiilor și o rezolvare favorabilă a problemei limbii și a solicitanților de azil, care au fost atât de bine ridicate de Antonio Masip Hidalgo și Rosalyne Lefrançois.

În privința raportului Lambert privind crearea Biroului European de Sprijin pentru Azil, credem că acesta este un pas critic înainte în a transforma în realitate cooperarea dintre statele membre referitoare la sistemul european comun de azil. Grupul Socialist sprijină acest raport, dar am înaintat și amendamente. Dorim să vedem o mai mare transparență și responsabilitate, ceea ce cred că se străduiește și raportorul să facă. Dorim să vedem o implicare adecvată din partea UNHCR și a ONG-urilor, și am adăugat amendamente care recomandă niveluri bune de verificare atentă a sistemului din partea Parlamentului European.

Înțeleg ce spune comisarul despre viteza de decizie și despre înființarea Biroului European de Sprijin pentru Azil, dar responsabilitatea și transparența, precum și calitatea informațiilor privind azilul sunt la fel de importante. Pentru a funcționa bine, Biroul European de Sprijin pentru Azil trebuie să producă cele mai folositoare, transparente și obiective informații, verificate atent în mod regulat. Cu aceste precauții, vom avea o contribuție puternică la un sistem european comun de azil corect și echilibrat.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Domnule președinte, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului conțin informații exhaustive în privința drepturilor de azil. Acesta este un drept fundamental când există persecuție în țara de origine a unei persoane pe motiv de rasă, religie, origine etnică, opinie politică sau apartenență la un anumit grup politic, iar acest lucru este destul de comun în lumea de azi. Acordarea acestui drept oamenilor ar trebui să însemne, de asemenea, garantarea dreptului la dezvoltarea vieților lor. Aceasta trebuie să fie o condiție fundamentală.

Pentru a realiza acest lucru, ar trebui să le oferim celor care au solicitat azil acces la piața muncii, pentru că aceasta este cea mai bună modalitate prin care solicitanții de azil devin independenți. Aceasta împiedică totodată izolarea socială și îi ajută pe solicitanții de azil să ajungă să cunoască mai bine cultura țării gazdă. Oamenilor care au solicitat azil trebuie să li se garanteze accesul la cea mai largă gamă de asistență procedurală, și aceasta include dreptul la asistență juridică de înaltă calitate pentru a le ușura înțelegerea drepturilor lor.

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Domnule președinte, sistemul Eurodac este folosit pentru a aduna amprente de la solicitanții de azil. Deși admitem că s-a încercat îmbunătățirea cadrului de funcționare anterior al Eurodac, încă mai avem îndoieli în ceea ce privește două probleme majore: în primul rând, respectarea drepturilor fundamentale ale oamenilor care vin în Europa pentru un viitor mai bun, întrucât acestea sunt „dosare ale euro poliției”, cu care categoric nu suntem de acord. În al doilea rând, dacă măsurile adoptate sunt în conformitate cu principiile fundamentale ale Uniunii însăși, cum ar fi, de exemplu, protecția datelor personale, și dacă măsurile prevăzute sunt în conformitate cu principiul proporționalității. Nu suntem de acord cu amprentarea copiilor de 14 ani.

Măsurile propuse și cu care nu suntem de acord împiedică solicitanții de azil să ceară altui stat membru o a doua șansă dacă sunt respinși de primul stat membru, într-un moment în care, știm cu toții, procedurile de azil includ întotdeauna un grad de subiectivitate care ar putea fi în detrimentul unei persoane care a fost deja victimizată.

Întrucât acesta este ultima mea intervenție în această Cameră, aș dori să vă mulțumesc dvs., tuturor colegilor și personalului pentru cooperare.

Catherine Boursier (PSE). – (FR) Domnule președinte, domnule Barrot, doamnelor și domnilor, și eu sunt încântată că am posibilitatea să-mi spun părerea cu privire la o dezbatere crucială ca pachetul privind azilul, mai ales în penultima zi a legislaturii.

Prin diferitele noastre eforturi și în ciuda adoptării a primei faze a sistemului european de azil, am devenit conștienți de diferențele care persistă între statele membre atunci când se ajunge la recunoașterea statutului de refugiat.

Mai trebuie să admitem, în ciuda progreselor semnificative înregistrate de directivă în ceea ce condițiile de primire - după cum au menționat, în special, colega mea dna Lefrançois, ale cărei observații le sprijin în totalitate - trebuie să admitem că statele membre au încă mult spațiu de manevră în această problemă. De aceea, aș dori să insist asupra faptului că în acest domeniu - mai ales în acest domeniu - trebuie găsită o cale de a aplica solidaritatea europeană.

În sfârșit, acum mai mult ca oricând, vreau să evidențiez că solicitanții de azil și cei care solicită protecție internațională sunt vulnerabili și, ca atare, trebuie să li se acorde o atenție specială. Aceasta înseamnă, în special, că nu trebuie să fie ținuti în detenție.

Dezbaterea privind „Directiva privind returnarea” este închisă; am fost cu toții de acord. Nu este nevoie să redeschidem acea dezbatere când discutăm despre azil.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, doresc să le mulțumesc tuturor vorbitorilor și, în special, să le mulțumesc raportorilor încă o dată. Voi face doar una sau două remarci privind în primul rând problema limbii și mă adresez, în special, dnei Lefrançois. Trebuie să spun că propunerea ca solicitanții de azil să fie informați într-o limbă pe care au șanse să o înțeleagă este considerată de Comisie ca echilibrată. Obiectivul acestei măsuri este acela de a permite furnizarea de informații adecvate solicitanților de azil făcând posibilă combaterea cazurilor potențiale de abuz din partea unor solicitanți de azil.

Aș dori acum să mulțumesc Parlamentului. Cu toate acestea, îmi veți permite să-mi exprim surprinderea față de alocuțiunea dlui Pirker, în special. Domnule Pirker, nu vă pot permite să denaturați propunerea Comisiei. Când v-am auzit spunând că revizuirea Regulamentului de la Dublin ar putea conduce la un forum de „jonglerii”, nu vă pot permite, nu este posibil și nu este adevărat. Propunerea Comisiei nu schimbă principiile pe care se bazează sistemul Dublin. Solicitanții de azil nu vor avea posibilitatea să aleagă statul pentru azil, deși este adevărat că statul responsabil va fi determinat pe baza unor criterii obiective, dar ținând cont de considerații mai umane și de reunificarea familiei, în special.

Nu pot să cred că în calitate dvs. de membru al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, nu sunteți conștient de această problemă a reunificării familiei. Nu vă pot permite să denaturați această propunere. Și pentru Comisie este o problemă de stabilire a unor garanții clare pentru a evita abuzarea de acest sistem. Am introdus, printre altele, un mecanism de identificare a persoanelor vulnerabile. Evident, statele membre trebuie să asigure o aplicare corectă și echilibrată a principiilor pe care le-am sugerat.

I-aș mai spune domnului Blokland că este important să nu se confunde misiunile Frontex cu cele ale biroului de sprijin. Sunt misiuni diferite ce necesită calificări diferite dacă chiar vrem ca cererile de azil să fie tratate în Europa cu rigoarea și umanismul necesare.

Nu pot crede că Parlamentul European nu poate găsi un acord larg pe baza activității încheiate de raportori. Desigur, aparțineți unor familii politice diferite cu sensibilități politice și filozofice diferite, dar să nu uităm că această Europă, care a asistat la persecuții și uneori la riscuri majore care puneau în pericol viața celor persecutați, nu este un model în acest sens. Aici nu e vorba de predică idealistă; este vorba de a fi credincioși valorilor noastre. Insist asupra acestui aspect. Eu, personal, am nevoie de un sprijin foarte larg din partea Parlamentului European.

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, în remarcile mele finale aș vrea să subliniez faptul că Consiliul salută dorința Parlamentului de a înregistra progrese neîntârziate în aceste dosare importante și recunoaște importanța unei bune funcționări a sistemului european comun de azil.

Consiliul va lua în considerare cu atenție, pot să vă asigur, poziția adoptată de Parlament cu privire la propunerile în lucru care se derulează în cadrul organismelor relevante ale Consiliului. Consiliul va examina în detaliu, în special, amendamentele Parlamentului pentru a stabili dacă este posibil un acord cu privire la acele propuneri la care munca este destul de avansată.

Dați-mi voie să mai fac câteva comentarii despre principiului solidarității. Câțiva membri onorabili au evidențiat pe bună dreptate că unele state membre, din cauza situației geografice și demografice, se confruntă într-adevăr cu o presiune deosebită asupra sistemelor lor de azil.

În acest sens, Consiliul European a subliniat principiul solidarității în Pactul european privind imigrația și azilul adoptat în toamna anului 2008. Pactul îndeamnă clar la solidaritate pe bază de voluntariat și în mod coordonat pentru o mai bună relocare a beneficiarilor de protecție internațională, precum legislația aprobată, cum ar fi partea din programul „Solidaritate și gestionarea fluxurilor migratorii”, și prevede finanțarea unor astfel de activități la care statele membre pot participa, din nou pe bază de voluntariat.

Trebuie reținut faptul că Biroul European de Sprijin pentru Azil poate fi indispensabil în aceste transferuri intracomunitare prin facilitarea schimbului de informații cu privire la aceste transferuri. Mai mult, biroul poate ajuta prin coordonarea delegării de funcționari din alte state membre în statele membre aflate sub o presiune deosebită. Totuși, acest regulament nu poate servi ca bază juridică prin crearea unui mecanism de transfer intracomunitar.

Dați-mi voie să spun în finalul intervenției mele că încă ne așteaptă mult de lucru în acest domeniu, întrucât Comisia și-a anunțat deja intenția de a înainta alte propuneri legislative în scopul completării sistemului european comun de azil. Aceste propuneri se referă la procedurile de acordare a azilului și standardele de calificare și statutul de calificare a solicitanților ca refugiați, precum și la stabilirea schemelor de reinstalare a persoanelor aflate sub protecția UNHCR. Trebuie să înregistrăm progrese cât mai repede cu putință, în timp ce ne asigurăm că viteza nu compromite calitatea. Am convingerea că putem conveni cu toții asupra acestui lucru.

Antonio Masip Hidalgo, raportor. – (ES) Domnule comisar Barrot, aveți sprijinul meu; ceea ce cereți acestei Camere, aveți, cel puțin, de la acest raportor, și încă din primul rând al raportului meu. Aș mai dori să spun că în această după-amiază, în cele două alocuțiuni, ne-ați dat o lecție juridică, morală și istorică.

Unul din vorbitori s-a referit la protecția jurisdicțională efectivă. În mod clar, protecția jurisdicțională efectivă este un principiu fundamental. De aceea, cer să existe o prevedere clară ca solicitanții de azil să fie informați într-o limbă pe care o înțeleg și nu în orice altă limbă. Dacă acest lucru nu se întâmplă, nu va exista protecție jurisdicțională efectivă și vă rog să nu mă contraziceți, pentru că v-ați opune chiar principiilor de drept la care v-ați referit anterior.

Nicolae Vlad Popa, Raportor. – Eu vin dintr-o țară, România, care până în 1989 a fost condusă de un regim comunist totalitar și, pot spune, criminal. Acest regim și-a ținut cetățenii ca într-o mare închisoare. Totuși, zeci de mii de oameni și-au riscat viața fugind și cerând azil politic. Cunosc foarte multe din aceste destine și știu cât de importantă este protecția internațională, protecția instituției azilului politic.

Esențial însă este ca noi să identificăm adevărații azilanți, cei care într-adevăr au întemeiată cererea de azil politic. Și, printr-o îmbunătățire a sistemului de înregistrare, evident că putem să rezolvăm mult mai repede aceste cazuri. Dar aș dori, în paralel, să discut și despre o altă problemă și anume cea a rețelilor, infracționalitatea aceasta criminală a rețelilor de traficanți de azilanți. Sunt rețele care obțin sume imense din transportarea azilanților către țările membre ale Uniunii Europene. Și cred că combaterea acestui fenomen infracțional trebuie să fie o preocupare prioritară și trebuie elaborată o strategie de combatere a acestui fenomen.

Jean Lambert, raportor. – Domnule președinte, salut sprijinul general în favoarea Biroului European de Sprijin pentru Azil pe care l-am auzit în această după-amiază și aș dori foarte mult să le mulțumesc colegilor pentru cooperarea lor și munca pe care am depus-o pentru acest lucru.

Sperăm să vedem acest birou complet operațional cât mai repede cu putință. Obiectivul său, firește, este acela de a spori încrederea între statele membre, întrucât performanța sistemelor de azil se îmbunătățește pe baza unor modalități concrete de cooperare între experți, prin pregătire și tot ceea ce mai implică. Poate, pe măsură ce încrederea se îmbunătățește, vom vedea state membre mai puțin îngrijorate cu privire la faptul că s-ar putea să fie nevoie să coopereze în mod obligatoriu pentru a-și îndeplini obligațiile.

Salut clarificarea comisarului referitoare la misiunile diferite ale Biroului de Sprijin pentru Azil și Frontex. Sunt lucruri foarte diferite cu scopuri foarte diferite, deși, desigur, cooperarea și aplicarea sunt elemente importante în cadrul acestora. Unul din aspectele atinse a fost cel privind informațiile despre țări terțe - țările de origine ale celor care solicită protecție internațională. Desigur, acesta este unul din lucrurile pe care le va aborda Biroul de Sprijin pentru Azil: cum să grupeze informațiile dintr-o multitudine de surse într-un format

standard și, poate, un format în care oamenii să aibă mai multă încredere că informațiile nu sunt folosite politic.

Cred că este o mare nedumerire pentru mulți dintre noi cum o țară va accepta oameni din Cecenia ca refugiați cu o rată de acceptare destul de mare, în timp ce altă țară din apropiere nu va primi pe nimeni din Cecenia. Multora dintre noi le este absolut imposibil să creadă acest lucru când în realitate există aceleași informații. Deci încrederea în calitatea informațiilor și modul în care acestea pot fi folosite de statele membre reprezintă, de asemenea, o parte extrem de importantă a cooperării consolidate la care vom fi martori. Așteptăm cu nerăbdare ca acest lucru să se întâmple.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, în ciuda faptului că nu am putut da un răspuns pe deplin satisfăcător, n-aș dori să plec lăsând fără răspuns problemele ridicate de dl Busuttil, deputații italieni care au luat cuvântul - dl Borghezio, dl Catania - și toți ceilalți. Aș dori, cu toate acestea, să spun că problema cu care ne confruntăm în Marea Mediterană este una care nu afectează doar Malta și Italia. Europeanii trebuie să fie clar conștienți de situația tot mai tragică și dramatică care a fost descrisă aici.

Eu, personal am fost în Lampedusa și Malta. M-am întâlnit cu cei doi miniștri la Bruxelles când s-a petrecut primul incident. Slavă lui Dumnezeu, am putut găsi o soluție. Cu toate acestea, voi ridica din nou problema în fața tuturor miniștrilor de afaceri interne la următorul Consiliu JAI de la începutul lunii iunie.

Vom încerca pe cât vom putea să ajutăm Malta și Italia, dar este adevărat că Europa și toate statele membre trebuie să gestioneze o situație care nu poate fi lăsată doar în grija a două state membre.

De aceea, trebuie să analizăm această situație; aceasta a fost esența întregii discuții care a avut loc și care a arătat necesitatea unei solidarități sporite între europeni.

Președintele. –Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc joi, 7 mai 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), în scris. – EURODAC este un instrument cheie pentru managementul informațiilor privind solicitanții de protecție internațională și imigranții care fie au fost reținuți pentru trecerea ilegală a frontierei, fie depășesc termenul de ședere legală pe teritoriul unui stat membru.

Reformarea Regulamentului EURODAC va soluționa dificultăți legate de eficiența dispozițiilor legislative ale acestuia, precum transmiterea cu întârziere, de către anumite state membre, a amprentelor digitale către sistemul central EURODAC, schimbul de date privind refugiații recunoscuți într-un anumit stat membru și desemnarea imprecisă a autorităților care au acces la baza de date EURODAC.

Consider că o utilizare mai eficientă a bazei de date EURODAC va putea avea loc doar în momentul în care EURODAC va utiliza aceeași platformă tehnică ca SIS II și VIS. Sistemul de corespondențe biometrice trebuie să fie comun pentru SIS II, VIS și EURODAC pentru a asigura interoperabilitatea acestora și eficientizarea costurilor.

Cer Comisiei să prezinte propunerile legislative necesare pentru stabilirea unei Agenții responsabile de gestionarea celor trei sisteme IT, astfel încât aceste instrumente să se reunească într-o locație unică și să se poată asigura, pe termen lung, o sinergie optimă între acestea, evitând astfel suprapunerea și lipsa de coerență.

Toomas Savi (ALDE), în scris. – Domnule președinte, salut călduros ideea creării Biroului de Sprijin pentru Azil, întrucât situația în țările terțe, în special din Africa și Orientul Mijlociu, se deteriorează continuu. Obiectez împotriva oricăror noțiuni de genul „Europa fortăreață” care ar fi izolată de problemele lumii a treia, multe dintre ele fiind cauzate direct sau indirect de foștii coloniști. Europa nu poate întoarce spatele angajamentelor sale față de țări care odată erau exploatate cu nepăsare.

Biroul European de Sprijin pentru Azil va oferi o abordare coordonată a politicii europene comune în domeniul azilului. Sunt de acord cu principiul solidarității în cadrul Uniunii Europene când e vorba de solicitanții de azil. Granițele unor state membre constituie granița externă a Uniunii Europene și, de aceea, sunt constant afectate de fluxurile imigraționiste.

Să sperăm că Biroul European de Sprijin pentru Azil va contribui la ușurarea sarcinii statelor membre implicate.

13. Acordurile bilaterale între statele membre și țările terțe privind aspecte sectoriale și având ca obiect legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale - Acorduri bilaterale între statele membre și țările terțe privind hotărârile și deciziile în materie matrimonială, a răspunderii părintești și a obligațiilor de întreținere - Crearea unui spațiu UE al justiției penale (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este dezbateri comună privind

- raportul dlui Tadeusz Zwiefka, în numele Comisiei pentru afaceri juridice, referitor la acordurile bilaterale între statele membre și țările terțe privind aspecte sectoriale și având ca obiect legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri pentru negocierea și încheierea acordurilor bilaterale între statele membre și țările terțe privind aspecte sectoriale și având ca obiect legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale [COM(2008)0893 – C6-0001/2009 - 2008/0259(COD)] (A60270/2009) .

- raportul dlui Gérard Deprez, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la acordurile bilaterale între statele membre și țările terțe privind hotărârile și deciziile în materie matrimonială, a răspunderii părintești și a obligațiilor de întreținere, referitor la propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a unei proceduri pentru negocierea și încheierea acordurilor bilaterale între statele membre și țările terțe privind aspecte sectoriale și având ca obiect competența, recunoașterea și executarea hotărârilor și deciziilor în materie matrimonială, a răspunderii părintești și de obligații de întreținere, precum și legea aplicabilă în chestiuni privind obligațiile de întreținere [COM(2008)0894 – C6-0035/2009 – 2008/0266(CNS)] (A60265/2009) și

- raportul dnei Maria Grazia Pagano, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la crearea unui spațiu UE al justiției penale, conținând o propunere de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului privind crearea unui spațiu UE al justiției penale [2009/2012(INI)] (A60262/2009).

Tadeusz Zwiefka, raportor. – (PL) Domnule președinte, domnule comisar, mai întâi aș dori să îi mulțumesc călduros pentru munca noastră încununată de succes raportorului Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, dl Deprez, precum și tuturor raportorilor alternativi și reprezentanților Președinției cehe și Comisiei Europene. În ciuda pozițiilor noastre de negociere inițiale relativ îndepărtate, am reușit să ajungem la un compromis care, sper, ne va permite să încheiem o înțelegere cu Consiliul după prima lectură.

Propunerea de regulament stabilește un mecanism pe baza căruia statele membre vor putea renegocia, negocia și încheia acorduri bilaterale cu țări terțe în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și comercială. Un mecanism analog este prevăzut în legătură cu acordurile bilaterale în domeniul competenței, recunoașterii și executării hotărârilor și deciziilor în materie matrimonială, a răspunderii părintești și de obligații de întreținere. Este un răspuns la o problemă practică care a apărut în urma avizului 1/03 al Curții Europene de Justiție privind noua Convenție de la Lugano, conform căruia Comunitățile au competența să încheie acorduri externe în aceeași măsură în care au folosit mandatul de acceptare a mijloacelor legale în domeniul cooperării judiciare în cazuri civile, conform articolului 61 litera (c) din Tratatul CE.

Instrumentul propus stabilește o procedură specială. Din acest motiv, cadrele juridice ale mecanismului propus trebuie să aibă o durată și un domeniu de aplicare limitate. Prima condiție este îndeplinită prin limitarea regulamentului propus la acordurile bilaterale în domeniile competenței, recunoașterii și executării hotărârilor și deciziilor în materie civilă și comercială. A doua condiție este îndeplinită prin „clauza de caducitate” conform căreia un acord încheiat în conformitate cu această procedură își pierde automat valoarea juridică în momentul încheierii unui acord de către Comunități cu o țară terță.

Firește, eu văd necesitatea de a include în cadrurile juridice problema exercitării competențelor externe în domenii care includ legislația specifică a obligațiilor contractuale și necontractuale și, de asemenea, aspectele matrimoniale. Cu toate acestea, pare necesar să clarificăm faptul că mecanismul propus va fi aplicabil nu doar acordurilor sectoriale determinate de domeniul limitat al acestei propuneri, ci și altor acorduri, cum ar fi înțelegerile bilaterale și acordurile regionale între un număr limitat de state membre și țări terțe vecine - desigur, doar în cazuri limitate, privind chestiuni specifice și cu intenția de a rezolva probleme locale.

Am fost sceptic în ceea ce privește necesitatea de a introduce „clauza de caducitate” la 31 decembrie 2014, dacă, în conformitate cu regulamentul propus, Comisia Europeană trebuie să prezinte un raport privind aplicarea rezoluției până la 1 ianuarie 2014. În plus, procesul de negociere a acordurilor cu țările terțe este

adesea complicat și de lungă durată și nu lasă statelor membre timp suficient pentru a folosi noua procedură. De aceea, propunerea de compromis conform căreia regulamentul expiră la 31 decembrie 2014 permite o folosire mai completă și mai eficientă a procedurii de către statele membre.

În ciuda opiniei diferite a Comisiei Europene, eu consider că în raportul său privind aplicarea regulamentului Comisia ar trebui să prezinte regulamentul în contextul altor instrumente legislative, cum ar fi Bruxelles I. Mecanismul propus, care include o funcție de control în două etape din partea Comisiei, va contribui fără îndoială la asigurarea coeziunii cu *acquis-ul*. Cu toate acestea, am încercat să obțin cea mai mare flexibilitate posibilă în procedura propusă și o reducere a perioadei de timp stabilite pentru reacția Comisiei, precum și o reducere a încărcăturii birocratice. Autorizarea democratică și rolul Parlamentului European nu sunt puse la îndoială și, de aceea, insist ca Parlamentul European și statele membre să primească informații în fiecare etapă, de la intenția unui stat membru de a începe negocierile cu o țară terță până la încheierea unui acord.

Aș dori să subliniez că procedura pentru încheierea de acorduri bilaterale cu țări terțe ne oferă o ocazie unică de a demonstra că Uniunea Europeană este capabilă să rezolve problemele cetățenilor în interesul acestora, ceea ce este un lucru deosebit de important în contextul crizei economice și a euroscepticismului în creștere în multe state membre. În concluzie, domnule președinte, în ciuda unor diferențe de abordare într-un sens juridic specific, trebuie să dăm dovadă de pragmatism, respectând în același timp *acquis-ul* comunitar.

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL QUADRAS

Vicepreședinte

Gérard Deprez, raportor. – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, după cum tocmai a afirmat domnul Zwiefka, discutăm concomitent despre două rapoarte cu domenii de aplicare diferite, care însă se încadrează în aceeași logică și sunt supuse unor proceduri identice.

Primul, pentru care dl Zwiefka este raportor - și doresc să îi mulțumesc pentru amabilitatea pe care mi-a arătat-o și pentru răbdarea de care a dat dovadă când s-a confruntat cu unele dintre cererile mele - se referă la o propunere de regulament în temeiul procedurii de codecizie. Al doilea, pentru care eu sunt raportorul, implică o propunere de regulament care prevede simpla consultare a Parlamentului European.

În esență, domnule președinte - și sunt de acord cu acest lucru - problemele pe care încercăm să le soluționăm cu ajutorul acestor două instrumente sunt grave și adesea cu adevărat tragice. Fiecare dintre noi a auzit sau cunoaște cazuri în care o căsătorie cu o persoană dintr-o țară terță a eșuat și în care tatăl sau cel mai adesea mama nu mai are dreptul de a-și vedea copiii, care au fost duși de soț în țara de origine a acestuia sau în altă parte, iar uneori nu reușește să afle unde se găsesc. Același lucru se întâmplă și când este vorba de a primi o alocație de întreținere.

Cu siguranță, aceste probleme sunt reale, grave și tragice. Este necesar să se găsească urgent o soluție legitimă în acest sens, în special prin negocierea de acorduri cu state terțe.

Care este, însă, originea acestei probleme cu care ne confruntăm astăzi? De ce trebuie ca instituțiile europene să aibă de soluționat această problemă? Răspunsul este simplu. Pentru toate aceste probleme, negocierea și încheierea de acorduri cu una sau mai multe țări terțe intră în competența exclusivă a Comunității. Natura exclusiv comunitară a acestor probleme este confirmată în mod explicit de hotărârile Curții de Justiție și de avizele serviciilor juridice. Aceasta înseamnă că ceea ce părea foarte simplu este, de fapt, puțin mai complicat și mai delicat. Deci, problema care se pune este următoarea: este posibil din punct de vedere juridic, având în vedere situația actuală a tratatelor și jurisprudența Curții, să se permită statelor membre să exercite una din competențele exclusive ale Comunității și, dacă da, în ce condiții?

Personal, domnule președinte, nu sunt un mare jurist. Nu sunt jurist deloc, însă în tratatele actuale nu am descoperit niciun temei juridic care să autorizeze în mod explicit Comunitatea să delege statelor membre, fie în întregime, fie parțial, competențele ce îi aparțin exclusiv. Astfel, în ceea ce mă privește, rămân extrem de uimit și foarte sceptic cu privire la principiul mecanismului care ni se propune.

Acestea fiind spuse, trebuie să recunosc faptul că avizele serviciilor juridice ale instituțiilor noastre au deschis unele portite. Acest lucru este foarte clar. De exemplu, domnule comisar, avizul serviciului juridic al instituției dumneavoastră, citez: „este de acord ca exercitarea competenței externe a Comunității de către statele membre să fie posibilă din punct de vedere juridic în circumstanțe excepționale și în anumite condiții, atât din punct de vedere formal, cât și material”. Serviciul juridic al Parlamentului European este mult mai puțin explicit, deși a oferit câteva soluții.

Aceste principii juridice foarte precise și restrictive au stat la baza amendamentelor pe care le-am depus, precum și a negocierilor la care am participat, care s-au desfășurat în cadrul unor discuții tripartite cu Consiliul și Comisia. Sunt, repet, conștient de aceste tragedii suferite de unii dintre concetățenii noștri și sunt decis să depun toate eforturile necesare pentru a-i ajuta. De aceea, în cele din urmă, am fost de acord cu compromisul negociat cu Consiliul și Comisia, însă doresc să precizez, domnule președinte, domnule comisar, că ceea ce reprezintă competența exclusivă a Comunității trebuie să rămână ca atare. Statele membre nu trebuie să ajungă, prin acordarea a nenumărate derogări și extinderea domeniului de aplicare, să reclame ceea ce ține de competența exclusivă a Comunității. Aceasta este poziția pe care am adoptat-o și cea pe care o voi susține în viitor.

Maria Grazia Pagano, raportoare. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a adresa mulțumiri călduroase tuturor, colegilor mei deputați și funcționarilor care au contribuit la îmbunătățirea textului pe care îl vom vota mâine. Mulțumiri speciale domnului Demetriou, a cărui excelentă recomandare prealabilă a reprezentat un punct de plecare în raportul meu.

În activitatea mea, am fost întotdeauna conștientă de necesitatea de a oferi orientările necesare pentru construirea unui spațiu european autentic de cooperare judiciară și sper, sunt convinsă chiar, că munca mea poate fi din nou de folos în cadrul apropiatei președinții suedeze, care se va confrunta cu dificila sarcină a redactării Programului de la Stockholm.

Când am redactat textul am început cu două considerente: primul era că procesele penale prezintă numeroase implicații importante pentru libertățile fundamentale, atât pentru victimele infracțiunilor, cât și pentru suspecti și pârâți. Prioritatea pe care acest Parlament nu poate să nu o evidențieze și cheia de boltă a raportului meu este, așadar, accentul asupra respectării drepturilor omului.

În recomandare, s-a alocat mult spațiu tocmai apărării drepturilor fundamentale, acordându-se o atenție deosebită protecției victimelor, condițiilor din închisoare, drepturilor deținuților și garanțiilor procesuale, inclusiv dreptul acestora de a li se citi drepturile și dreptul la asistență din partea unui avocat numit oficial, dreptul la probe, dreptul de a fi informați cu privire la natura și motivele acuzaării și dreptul de acces la documentele relevante, într-o limbă inteligibilă, precum și dreptul la un interpret.

Al doilea considerent pe care mi-am întemeiat raportul este acela că, astfel cum se poate remarca din raportul privind punerea în aplicare a Programului de la Haga pentru 2007, gradul de punere în aplicare în ceea ce privește cooperarea juridică în domeniul penal este oarecum redus, chiar dacă în alte sectoare s-au înregistrat rezultate satisfăcătoare, de exemplu în domeniul cooperării civile, al gestionării frontierelor, al politicilor în materie de imigrație și azil.

Prin urmare, este limpede că trebuie să se facă ceva. Principiul recunoașterii reciproce, piatra de temelie a cooperării reciproce, este foarte departe de a fi recunoscut în mod corespunzător. Este necesar să ajungem la rădăcina problemei, identificând cauzele acestei creșteri surprinzător de reduse, astfel încât să putem pregăti soluțiile cele mai eficiente.

Cred că principalele cauze sunt legate de lipsa conștientizării și încrederii reciproce dintre state, prin urmare, în raport pun accent pe formare, evaluare, schimbul de informații și bunele practici.

Când este vorba despre formare, cu siguranță nu trebuie să trecem cu vederea măsurile considerabile care au fost luate, în special prin aportul în acest sens al Rețelei Europene de Formare Judiciară. În opinia mea, este necesar totuși să depășim modelul de formare actual, bazat, în special, pe școli naționale destinate absolvenților de studii superioare, pentru a construi o cultură judiciară comună mai puternică, care încă lipsește. Din acest motiv, am subliniat necesitatea promovării unui institut european de formare bine organizat, adresat judecătorilor și avocaților, cu resurse adecvate, însă m-am referit la necesitatea evitării unei duplicări inutile a structurilor existente și am accentuat rolul important al școlilor naționale.

În al doilea rând: avem nevoie de un mecanism mai eficient de evaluare completă a justiției, a autorităților judiciare și a punerii în aplicare a directivelor europene. Prin urmare, raportul propune crearea unui grup de experți care să monitorizeze permanent aplicarea dreptului comunitar și calitatea și eficiența justiției, după modelul reprezentat de sistemul Schengen de evaluare reciprocă. Scopul acestuia este, de asemenea, acela de a identifica orice slăbiciune a sistemului și orice deficiențe legislative în materia cooperării judiciare penale, pentru a-i oferi legiuitorului european toate resursele de informare necesare pentru o evaluare politică și de reglementare corespunzătoare.

În sfârșit, utilizarea noilor tehnologii, care sunt foarte importante pentru colectarea de date, consolidează sistemele de baze de date existente și circulația informației. Sper ca votul de mâine să reprezinte un ecou al rezultatului excelent obținut în cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, doresc, bineînțeles, să le mulțumesc celor trei raportori și, în primul rând, domnilor Zwiefka și Deprez. Evident, Comisia se bucură că s-a ajuns la niște compromisuri. Acestea fiind spuse, este adevărat că au existat negocieri intense încă din februarie și că astfel am ajuns la un acord la prima lectură privind cele două propuneri prezentate de Comisie la sfârșitul lui 2008.

Acesta este un domeniu foarte sensibil pentru toate instituțiile implicate - Comisie, Consiliu, Parlamentul European - după cum foarte bine a arătat domnul Deprez. Le mulțumesc tuturor părților pentru faptul că s-a ajuns la un text care credem că respectă prerogativele instituționale ale Comisiei și care, în același timp, pare să fie un răspuns la așteptările legitime ale statelor membre și ale Parlamentului.

Aș sublinia totuși că este vorba despre o procedură derogatorie, cu o durată și un domeniu de aplicare limitate, și că, în orice caz, competența exclusivă a Comunității în aceste chestiuni trebuie în continuare respectată. Sunt foarte ferm în această privință și sunt de acord cu cele afirmate de dl Deprez, când a arătat că statele membre nu trebuie să profite astfel de situație pentru a revendica anumite competențe și a încuraja Comisia să abandoneze oarecum ideea de a formula propuneri.

Constat că suntem de acord aici. Acestea fiind spuse, este, de asemenea, cazul ca această flexibilitate să permită statelor membre să dispună, atunci când Comunitatea nu își exercită competențele, de un cadru instituțional care să le permită cetățenilor accesul la justiție în țări terțe, în special în domeniul drepturilor familiale. Este, de asemenea, adevărat - și domnii Zwiefka și Deprez au făcut aluzie la acest fapt - că trebuie să ne gândim la normele care reglementează divorțul, încredințarea copiilor, dreptul de vizită și obligația de întreținere, precum și la situațiile dureroase care pot rezulta din cauza faptului că nu există o legislație universal aplicabilă în aceste domenii, la nivel internațional.

De asemenea, propunerea privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale ar putea avea un efect pozitiv asupra rezolvării unor probleme extrem de concrete și de punctuale, precum cele privind traficul rutier și navigația fluvială sau administrarea aeroporturilor situate la frontiera dintre mai multe state, precum aeroportul Basel-Mulhouse-Freiburg. Acestea fiind spuse, este vorba despre o altă aplicare a acestui cadru instituțional, care trebuie, încă o dată, să rămână o excepție.

Doresc în orice caz să le mulțumesc raportorilor din Comisia pentru afaceri juridice și din Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne pentru munca realizată, precum și pentru înțelegerea de care au dat dovadă, ceea ce a permis să se ajungă la acest acord înainte de încheierea acestei legislaturi a Parlamentului.

Voi menționa acum raportul doamnei Pagano, cu ale cărui metodă și conținut sunt de acord. Salut implicarea crescândă a Parlamentului în domeniul justiției penale, nu doar în ceea ce privește măsurile legislative, ci și în ceea ce privește conceperea viitorului spațiului european de justiție penală.

Vă mulțumesc, doamnă Pagano, pentru ajutorul pe care ni l-ați acordat în activitatea pe care o desfășurăm în prezent, având în vedere că pregătim Programul de la Stockholm și că vom publica o comunicare cu recomandări pentru perioada 2010 - 2014. Sunt încântat de faptul că raportul dumneavoastră sprijină pe deplin principiul recunoașterii reciproce. Datorită principiului recunoașterii reciproce, Uniunea a obținut succese majore, inclusiv mandatul european de arestare, iar toate acestea constituie un plan director pentru un adevărat spațiu al justiției penale.

Raportul tratează, de asemenea, problemele întâmpinate în cadrul punerii în aplicare a principiului recunoașterii reciproce și este adevărat că transpunerea și aplicarea integrală și coerentă a numeroaselor instrumente existente, întemeiate pe principiul recunoașterii reciproce, trebuie monitorizate. Este, de asemenea, adevărat, însă, că nu poate exista recunoaștere reciprocă decât odată cu creșterea încrederii reciproce dintre autoritățile judiciare ale statelor membre. Acest fapt reprezintă într-adevăr elementul principal al recunoașterii reciproce. Prin urmare, sunt recunoscător Parlamentului European pentru susținerea creării unei culturi judiciare cu adevărat comune, după cum tocmai ați afirmat, doamnă Pagano.

Ați insistat pe bună dreptate asupra dezvoltării formării profesilor juridice, a formării în domeniul mecanismelor europene, a relațiilor cu Curtea de Justiție, a utilizării instrumentelor de recunoaștere reciprocă, a cooperării judiciare și a dreptului comparat. În această privință sunt într-un tot al acord cu raportul dumneavoastră, deoarece cred că în programul de la Stockholm formarea judecătorilor și schimbul de

judecători între statele membre reprezintă cheia spre viitorul acestui spațiu european de drept pe care ni-l dorim atât de mult.

Evident, Forumul privind justiția, care reprezintă locul de întâlnire al diverselor rețele de profesii juridice, va fi, de asemenea, utilizat pentru a juca un rol esențial în creșterea gradului de conștientizare în rândul practicienilor a dimensiunii europene a activității lor și, cu ajutorul Uniunii, acești practicieni vor coopera pentru a asigura un adevărat schimb de bune practici.

De asemenea, Comisia este de acord cu propunerea din raport - într-adevăr, vă mulțumim - privind un mecanism de evaluare care să nu se limiteze la simpla transpunere a instrumentelor comunitare, ci care să aibă o sferă de cuprindere mai largă, respectiv situația justiției în statele membre.

Vor fi evaluate eficiența și rapiditatea sa, precum și respectarea garanțiilor de apărare. În această privință, au început deja activități ce au drept punct de plecare ideea avansată de ministrul de justiție al Țărilor de Jos de a crea un mecanism de evaluare care să verifice modul în care funcționează aparatul judiciar din punct de vedere al respectării principiilor statului de drept, utilizând, bineînțeles, aparatul existent și aducând valoare adăugată în ceea ce privește monitorizarea politică. Pentru aceste evaluări se vor putea adresa recomandări.

În plus, Comisia susține creșterea implicării Parlamentului European în mecanismele sale de evaluare. Domnule Deprez, aceasta ar putea fi o ocazie de a implica Parlamentul în activitatea grupurilor de experți pe care le vom constitui anul acesta și în anii următori.

Apoi, ați menționat transpunerea noii decizii privind Eurojust. Și aici suntem de acord cu metoda sugerată în raport, privind utilitatea unui plan de punere în aplicare și a reuniunilor dintre experți și statele membre. Datorită acestor elemente vom putea pune în aplicare rapid noua decizie privind Eurojust.

În final, raportul insistă asupra utilizării judicioase a noilor tehnologii. Strategia europeană în domeniul e-justiției a fost lansată pentru a exploata potențialul tehnologiei informației și a comunicațiilor în domeniul justiției.

Aveți dreptate, nu pot decât să mulțumesc Parlamentului European pentru activitatea sa și pentru dezbaterile pe care ni le-a împărtășit în acest domeniu. Sunt, de asemenea, convins că împreună vom reuși să construim acest spațiu al justiției penale, care ar trebui să caracterizeze o comunitate de cetățeni care pe bună dreptate au dreptul la o justiție de calitate, indiferent de statul membru în care se află.

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, mă bucur că am ocazia de a mă exprima cu privire la aceste trei propuneri legislative importante și le sunt recunoscător raportorilor pentru munca asiduă pe care au realizat-o în cadrul rapoartelor lor. Aș dori mai întâi să comentez primele două propuneri iar apoi să mă refer la a treia propunere, privind dezvoltarea viitoare a justiției penale în cadrul Uniunii Europene.

Obiectivul primelor două propuneri cuprinse în rapoartele domnilor Zwiefka și Deprez este acela de a stabili o procedură care să permită statelor membre să negocieze și să încheie acorduri cu țări terțe privind aspecte ale cooperării judiciare în materie civilă care intră în competența exclusivă a Comunității.

Prima propunere, supusă procedurii de codecizie, se referă la legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale. A doua, supusă procedurii de consultare, cuprinde anumite aspecte din domeniul dreptului familiei.

Aș dori să subliniez faptul că procedura instituită prin cele două viitoare regulamente este concepută astfel încât să asigure integritatea dreptului comunitar. Înainte de a autoriza negocierea unui acord, Comisia va verifica dacă acordul respectiv nu face ca dreptul comunitar să devină inefficient sau dacă nu împiedică funcționarea corespunzătoare a sistemului stabilit prin normele sale. Comisia va verifica, de asemenea, dacă acordul respectiv nu dăunează politicii de relații externe, astfel cum a fost stabilită de Comunitate.

De fapt, s-ar putea susține că, prin faptul că statelor membre li se permite să negocieze și să încheie cu țări terțe acorduri compatibile cu dreptul comunitar, domeniul de aplicare a dreptului comunitar se extinde și la alte țări din afara Uniunii Europene.

Procedura stabilită în cele două propuneri se va aplica, în primul rând, în cadrul negocierii și încheierii de acorduri bilaterale între un stat membru și țări terțe. În unele cazuri însă, aceasta se va aplica și pentru negocierea și încheierea de acorduri regionale între cel puțin un stat membru și/ sau cel puțin o țară terță. În ceea ce privește acordurile regionale, procedura stabilită în propunerea din domeniul dreptului familiei se va aplica pentru modificarea sau renegocierea celor două convenții dintre statele nordice, care există deja.

În ceea ce privește propunerea privind dreptul aplicabil, doar câteva acorduri regionale intră sub incidența sa. Acestea ar putea reglementa, de exemplu, administrarea unui aeroport situat într-o zonă de frontieră, a căilor navigabile comune mai multor state sau a podurilor și tunelurilor transfrontaliere.

Procedura stabilită în cele două propuneri se bazează pe gradul ridicat de încredere și cooperare dintre statele membre și Comisie. Se prevede un mecanism de soluționare a acelor situații în care Comisia, pe baza evaluării sale, ajunge la concluzia că negocierea sau încheierea unui acord nu poate fi autorizată. În astfel de situații, statul membru respectiv și Comisia vor angaja discuții pentru a ajunge la o soluție de comun acord.

Președinția, în numele Consiliului, speră și se așteaptă să se poată ajunge la un acord la prima lectură privind propunerea din domeniul dreptului aplicabil. Între Parlamentul European, Comisie și Consiliu au avut loc negocieri constructive, în cadrul cărora cele trei instituții au reușit să soluționeze împreună mai multe probleme dificile.

Întrucât propunerea din domeniul dreptului aplicabil este aproape identică cu cea din domeniul dreptului familiei, se înțelege de la sine că amendamentele aduse primei propuneri au fost preluate în a doua propunere, chiar dacă aceasta nu este supusă procedurii de codecizie. Este foarte recomandabil și în interesul unei bune legiferări să se mențină paralelismul celor două texte.

Aș dori să închei cu câteva comentarii asupra recomandării Parlamentului privind dezvoltarea justiției penale europene, care face obiectul raportului doamnei Pagano.

Consiliul susține puternic importanța recunoașterii reciproce drept piatră de temelie a cooperării judiciare în cadrul Uniunii Europene. Considerăm că aceasta ar trebui atât extinsă - prin adoptarea pe viitor și a altor instrumente juridice - cât și aprofundată, printr-o punere în aplicare mai eficientă a instrumentelor de recunoaștere reciprocă adoptate până în prezent.

În această perspectivă, Consiliul ar dori să atragă atenția Parlamentului asupra faptului că este în curs de finalizare a celei de-a patra serii de evaluări reciproce privind punerea practică în aplicare a mandatului european de arestare și procedurile de predare între statele membre.

În cadrul acestei serii de evaluări reciproce, experții au examinat și problemele legate de interacțiunea dintre mandatul european de arestare și principiul recunoașterii reciproce în general, pe de o parte, și principiul proporționalității, pe de altă parte. Însă, principiul proporționalității trebuie, de asemenea, contrabalansat cu un alt principiu, la fel de drag Parlamentului - respectiv cel al subsidiarității. Realitatea este că autoritățile judiciare din diverse state membre au opinii diferite cu privire la ceea ce reprezintă o infracțiune gravă.

Consiliul așteaptă să lucreze cu Parlamentul și Comisia la un sistem de evaluare orizontală și continuă și de punere în aplicare a politicilor și instrumentelor juridice europene.

Cu privire la formarea judiciară, Consiliul împărtășește opinia Parlamentului că este necesar să se adopte o cultură judiciară europeană originală, printre altele, prin promovarea schimburilor directe între judecători, procurori și membrii aparatului judiciar din diferite state membre și să se dezvolte activ Rețeaua Europeană de Formare Judiciară.

De asemenea, Consiliul împărtășește opinia Parlamentului privind necesitatea punerii în aplicare rapide și eficiente a noilor decizii privind Eurojust și Europol.

În concluzie, doresc să mulțumesc Parlamentului pentru activitatea asiduă și detaliată pe care a desfășurat-o în cadrul celor trei rapoarte examinate de noi în această după-amiază.

Gérard Deprez, președinte al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. – (FR) Domnule președinte, cu siguranță nu în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, ci mai mult în numele grupului meu, doresc să profit de acest scurt moment pentru a-mi exprima reacția extrem de favorabilă față de raportul doamnei Pagano. Felicitări pentru raportul dumneavoastră, doamnă Pagano. Cred că, la redactarea acestui raport, ați întocmit o listă extraordinară de detaliată a elementelor ce ar trebui să figureze cu prioritate, domnule comisar, în Programul de la Stockholm, care știu că este în curs de pregătire asiduă la Comisie.

Permiteți-mi să subliniez, pe lângă ce s-a afirmat deja despre importanța evaluării formării judecătorilor, două aspecte fundamentale pentru chestiunea încrederii reciproce și care se află la baza a ceea ce ar putea deveni în viitor recunoașterea reciprocă. În primul rând, independența sistemului judiciar. În prezent, o parte din statele membre UE nu dispun de un sistem judiciar care să fie independent de puterea politică a celorlalte puteri. Acest lucru este scandalos și trebuie să înceteze.

În al doilea rând, garanțiile procedurale. Atâta timp cât nu putem fi siguri de faptul că, în unele țări, persoane suspectate sau acuzate de comiterea unor tipuri de infracțiuni se bucură de garanții procedurale similare celor existente în alte țări, va fi greu să obținem o acceptare pe scară largă a principiului recunoașterii reciproce. Aceasta este o chestiune fundamentală pe care am dorit să o introduc în această dezbatere. Felicitări, doamnă Pagano.

Csaba Sógor, în numele Grupului PPE-DE. – (HU) Granițele naționale stabilite după al doilea război mondial au separat comunități și familii. Doresc să vă dau un exemplu în acest sens aproape de noi, aici în Europa. Szelmenc a făcut odată parte din Ungaria. În prezent însă, o parte din acesta, Nagyszelmenc, se află pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, Slovacia, iar cealaltă parte, Kisszelmenc, se află în Ucraina.

Până la 23 decembrie 2005 nu exista nici măcar o graniță între cele două sate. Timp de 60 de ani, părinți, copii și rude trăiau complet separat unii de alții, nevăzându-se timp de mai multe decenii. Uniunea Europeană le-a oferit ocazia mult așteptată de a vedea că această situație ia sfârșit, prin deschiderea unui punct de trecere a frontierei. Exemplul pe care tocmai l-am menționat este unul dintre multele sute sau mii, oferind în același timp un argument solid în motivația faptului că discutăm acest raport acum.

Proiectul de regulament prevede o procedură privind jurisdicția aplicabilă între statele membre și țări terțe cu privire la chestiuni matrimoniale, răspunderea părintească și obligația de întreținere. Regulamentul nu va înlocui legile comunitare, ci se va aplica doar atunci când statul membru respectiv demonstrează că există un interes specific bazat pe relații economice, geografice, culturale sau istorice, în special între statul membru și țara terță în cauză, în semnarea unui acord sectorial bilateral cu aceasta. În același timp, Comisia afirmă că acordul propus are doar o influență limitată asupra aplicării uniforme și consecvente a regulamentelor comunitare existente și asupra funcționării sistemului pus în aplicare pe baza regulamentelor menționate.

Doresc să îi mulțumesc raportorului, domnul Deprez, pentru asumarea acestui subiect important care influențează viețile unor cetățeni care trăiesc atât interiorul, cât și în afara Uniunii Europene, în special pentru că acest document stabilește un echilibru între jurisdicția instituțiilor comunitare și cea a statelor naționale.

Manuel Medina Ortega, în numele Grupului PSE. – (ES) Domnule președinte, cred că propunerile de regulamente care ne-au fost adresate de Comisie sunt importante și necesare și, pe de altă parte, era de asemenea important și necesar ca noi, cei din Parlamentul European, să insistăm asupra principiului asupra căruia au insistat cei doi raportori, domnii Zwiefka și Deprez, respectiv principiul competenței comunitare.

Acesta reprezintă o chestiune de competența Comunității, însă, din motive practice, este recomandabil să menținem anumite responsabilități care să fie exercitate de statele membre, dar care, după cum a afirmat domnul Barrot, să fie limitate ca durată și domeniu de aplicare. Nu există opțiunea de a refuza exercitarea competenței comunitare, astfel încât nici Consiliul, nici Comisia și nici Parlamentul nu au puterea de a renunța la aceste competențe ale Comunității.

Odată stabilit acest lucru - fiind vorba despre o procedură derogatorie - cred că amendamentele pe care le-am dezbătut și depus, și pe care cred că Parlamentul le va adopta mâine, vor permite adoptarea acestui pachet de măsuri la prima lectură. Totuși cred, de asemenea, că, în ceea ce privește Comisia, atât în următoarea etapă, cât și ulterior, vom putea progresa prin dezvoltarea unui adevărat sistem european de drept privat. Acest lucru devine tot mai necesar, astfel cum a subliniat, de exemplu, domnul Sógor în discursul anterior. Discutăm despre probleme care afectează direct oamenii și, în măsura în care le putem rezolva problemele, aceștia vor realiza că Uniunea Europeană are un scop.

În sfârșit, domnule președinte, doresc să îi felicit pe colegii mei deputați, domnii Deprez și Zwiefka, și să mulțumesc Comisiei și Consiliului pentru disponibilitatea lor de a lucra împreună cu noi la această chestiune.

Sarah Ludford, în numele Grupului ALDE. – Domnule președinte, doresc să îi mulțumesc doamnei Pagano pentru raportul său excelent și pentru contribuția sa la redactarea amendamentelor de compromis care au preluat, de exemplu, unele dintre sugestiile mele.

Consider că Parlamentul European lasă indicii clare în ceea ce privește ambițiile sale privind realizarea în viitor a unui spațiu european al justiției penale, cu dublul scop de a-i aduce pe infractori în fața justiției și de a susține drepturile părților și ale victimelor. Raportul evidențiază în mod just chestiuni esențiale, precum necesitatea monitorizării punerii în aplicare a legislației; intensificarea formării judecătorilor, procurorilor și avocaților apărării; și noua legislație care asigură garanțiile procedurale, după cum a subliniat Gérard Deprez.

Mandatul european de arestare este un instrument eficient pentru aducerea infractorilor în fața justiției și regret enorm opoziția manifestată de conservatorii britanici față de acesta. Însă, trebuie să ne asigurăm, iar guvernele, de asemenea, că mandatele europene de arestare nu sunt întrebuițate greșit, pentru chestiuni triviale, precum urmărirea celor care au furat un porc sau care nu au plătit o factură la hotel. Acesta nu trebuie folosit nici în mod abuziv, pentru cereri nefondate de interogare, în loc să aibă ca finalitate corespunzătoare mai degrabă returnarea în vederea acuzării și urmăririi.

Mandatul european de arestare - după cum au afirmat alții - și întreaga justiție penală se bazează pe încredere reciprocă. Astfel, statele membre trebuie să arate că merită această încredere, prin faptul că dispun de sisteme juridice de calitate superioară și prin respectarea, de exemplu, a Convenției europene a drepturilor omului și a hotărârilor curții de la Strasbourg. Nu putem returna oameni, în temeiul unor mandate europene de arestare, într-un stat membru al Uniunii Europene și apoi să-i trimitem într-o țară terță pentru a fi supuși torturii. Dacă hotărârile curții de la Strasbourg sunt încălcate, atunci trebuie invocate garanțiile drepturilor fundamentale din mandatul european de arestare. Cred că guvernele Uniunii Europene au evitat provocarea reprezentată de abordarea diferențelor substanțiale dintre sistemele juridice și respectarea neuniformă a procesului echitabil și a drepturilor omului.

Trebuie, de asemenea, să încercăm să asigurăm creșterea în viitor a calității legislației în materie de justiție penală. Din fericire, după Lisabona - și sunt încântat de faptul că senatul ceh a ratificat Tratatul de la Lisabona - vom avea mai puține propuneri din partea statelor membre lansate prin presă, propuneri care nu duc nicăieri și care, chiar dacă sunt aprobate, nu sunt niciodată puse în aplicare în mod corespunzător. O justiție europeană cât mai cuprinzătoare și înalte standarde juridice sunt cruciale pentru cetățenii noștri atunci când călătoresc, muncesc și își deschid afaceri în alte țări și când oamenii sunt nevoiți să încerce să se explice într-o limbă străină. Este timpul să ne asigurăm că orice persoană arestată în sistemul justiției penale al altui stat membru își cunoaște drepturile și dispune de asistență juridică, interpretare și traducere corespunzătoare.

În sfârșit, sunt extrem de dezamăgit de faptul că guvernul Regatului Unit se află printre cei care au blocat o măsură privind drepturi procedurale. Sper să se răzgândească în viitor.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, sunt parțial de acord cu cele trei rapoarte pe care le discutăm.

Raportul domnului Zwiefka este mai ușor de acceptat deoarece face ca procedura negocierii și încheierii de acorduri bilaterale sectoriale între statele membre și țările terțe să fie mai omogenă și, nu în ultimul rând, mai transparentă.

În ceea ce privește raportul domnului Deprez, sunt în esență de acord cu a doua parte, acolo unde se referă la consecvența necesară din partea Comisiei dacă intenționăm să dezvoltăm o politică comunitară privind relațiile externe din domeniul cooperării judiciare. Însă, când este vorba despre posibilitatea ca statele membre să încheie acorduri ele însele, ca naționaliști, sunt, bineînțeles, mulțumit de acest lucru și sper că nu este un proces limitat neapărat ca durată și domeniu de aplicare.

În sfârșit, trebuie să recunosc în mod onest că am unele îndoieli cu privire la recomandarea adresată de doamna Pagano Parlamentului European. Îi sunt recunoscător pentru faptul că a evidențiat și susținut finalitatea e-justiției, cu atât mai mult cu cât sarcina întocmirii raportului mi-a revenit personal, și le rămân îndatorat celor care au colaborat la asigurarea succesului său. Însă, faptul că sunt conștient de problemele legate de libertățile fundamentale ale victimelor, precum și ale suspectilor și pârâților, cât și de necesitatea punerii în aplicare a formării judiciare a judecătorilor și aparatului auxiliar, mă determină să observ că avem încă multe de făcut în acest domeniu - cu siguranță, cel puțin în Italia. În plus, când este vorba despre mandatul european de arestare, sincer îndoielile mele devin fâțișe. Totuși, le mulțumesc raportorilor pentru faptul că au lucrat la aceste chestiuni cu pricepere și precizie.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Domnule președinte, doresc la rândul meu să îi felicit pe cei trei raportori, domnul Zwiefka, domnul Deprez și doamna Pagano. Doresc, în special, să o felicit pentru raportul său pe doamna Pagano, în calitate de raportor alternativ, și să îi mulțumesc pentru cuvintele frumoase și, în același timp, pentru faptul că a lucrat la acest raport în strânsă colaborare cu mine. Doresc, de asemenea, să îmi exprim mulțumirea cu privire la faptul că, după spusele comisarului, Comisia este de acord cu aproape toate punctele incluse în acest raport. Ca atare, subscriu pe deplin la raportul doamnei Pagano și, evident, la toate cele afirmate de dumneaei astăzi în Cameră.

Domnule comisar, au trecut zece ani de când Consiliul European anunța la Tampere adoptarea obiectivului strategic de creare a unui spațiu al libertății, justiției și securității în Uniunea Europeană, zece ani de la

comunicarea conform căreia piatra de temelie a cooperării judiciare era reprezentată de recunoașterea reciprocă și de încrederea în hotărârile instanțelor supreme. Trebuie să afirm că s-au făcut puține lucruri în acest sens.

Astfel, în timp ce în cazul dreptului civil au fost promovate mai multe chestiuni, în cazul dreptului penal, lucrurile au rămas aproape pe loc. Sperăm ca, odată cu adoptarea Tratatului de la Lisabona, să se înregistreze progrese mai mari în această direcție.

Domnule comisar, nu s-au realizat progrese nici în legătură cu această propunere privind garanțiile procedurale minime iar rugămintea noastră - și aceasta se adresează direct și Consiliului - este să realizați dumneavoastră aceste progrese. Voi încheia prin a afirma că există, bineînțeles, diferențe între sistemele judiciare, însă există loc și pentru convergență. De aceea, recomandarea privind crearea unei comisii de experți care să analizeze toate diferențele și asemănările din sistemele de drept trebuie pusă în aplicare, astfel încât să dispunem de recomandări speciale din partea unor experți, privind convergența sistemelor noastre de drept și să putem avea încredere reciprocă în sistemele judiciare.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Domnule președinte, în domeniul justiției civile, pe lângă acquis-ul comunitar, există o serie de acorduri bilaterale încheiate de statele membre cu țări terțe. În conformitate cu articolul 307 din Tratatul CE, este necesar ca statele membre să abroge orice dispoziții existente în acorduri de acest tip, și care sunt incompatibile cu acquis-ul.

În Avizul său 1/03 din februarie 2006, Curtea de Justiție a susținut competența exclusivă a Comunității în încheierea de acorduri internaționale cu țări terțe privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială. Astfel, se pune problema dacă toate acordurile bilaterale cu aceste țări, privind astfel de chestiuni, fie în vigoare, fie propuse, ar trebui înlocuite cu acorduri comunitare. Sau ar trebui ca statele membre să rămână autorizate să încheie astfel de acorduri atunci când nu există un interes comunitar?

Această procedură, ce constituie excepția de la regulă, trebuie însă supusă unor condiții menționate expres, privind domeniul de aplicare a mecanismului și perioada cât se află în vigoare. Prin urmare, Comisia trebuie să stabilească o strategie și să fixeze priorități, având în vedere dezvoltarea politicii comunitare privind relațiile externe din domeniul cooperării judiciare în materie civilă și comercială.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, voi fi concis întrucât nu pot decât să îmi exprim satisfacția cu privire la modul în care Parlamentul a contribuit la clarificarea acestui domeniu al dreptului, justiției, securității și libertății pe care dorim să îl construim în cadrul Uniunii; Salut toate afirmațiile de până acum, în special cele cu privire la principiul recunoașterii reciproce, care ne trimite din nou la problema încrederii reciproce dintre judecători.

Este adevărat, după cum foarte bine s-a arătat, că există loc pentru convergența sistemelor judiciare, iar aceasta ar trebui în special formalizată prin intermediul unor proceduri minime în cazul procedurii penale. Cred într-adevăr că toate acestea pregătesc calea pentru un Program de la Stockholm reușit și doresc să mulțumesc Parlamentului pentru aceasta.

În rest, pot confirma că este într-adevăr posibil să se găsească un cadru instituțional pentru acordurile bilaterale, însă Comunitatea și Comisia trebuie să aibă competență exclusivă. Aceasta este tot ceea ce pot să spun. Nu doresc să prelungesc dezbateră. Rămân încă multe lucruri de spus.

Mai presus de toate, sunt recunoscător Parlamentului și trebuie să spun - întrucât nu voi mai avea ocazia să iau din nou cuvântul - că voi fi fost extrem de îmbogățit de experiența mea de comisar, în măsura în care simt într-adevăr că o alianță reală între Comisie și Parlamentul European este adesea în măsură - și rog președinția să mă scuze pentru că subliniez acest fapt, însă este adevărat - să evidențieze și să promoveze interesul european general.

Cu toate acestea, sunt, bineînțeles, recunoscător președinției pentru susținerea sa. Trebuie să existe sinergie între cele trei instituții; însă, mulțumirile mele se adresează Parlamentului European care, și în această seară, ne-a prezentat un raport foarte bun. Vă mulțumesc, doamnă Pagano.

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, această dezbatere a fost extrem de interesantă și se pare că suntem foarte aproape de a ajunge la un acord la prima lectură privind propunerea din domeniul dreptului aplicabil. Îmi permit să afirm că nu este vorba despre un simplu acord, ci despre un acord corect și bine echilibrat. Consider că acest fapt ilustrează excelent buna colaborare dintre Parlament, Comisie și Consiliu.

Sunt convins că statele membre vor utiliza în mod corespunzător procedura stabilită de ambele regulamentele viitoare și că aceasta le va permite să dispună de un cadru juridic adecvat în relațiile lor cu anumite țări terțe cu care au legături speciale.

După cum am evidențiat anterior, acordul la prima lectură privind propunerea din domeniul dreptului aplicabil are efecte asupra celeilalte propuneri din domeniul dreptului familiei, întrucât cele două texte sunt aproape identice. Prin acordul la prima lectură am pregătit, prin urmare, terenul pentru adoptarea rapidă și a celeilalte propuneri. Aceasta este într-adevăr o evoluție de dorit.

Multe din statele membre au un interes uriaș în a încheia acorduri cu țări terțe, privind chestiuni de dreptul familiei, precum încredințarea copiilor, dreptul de vizită și obligația de întreținere, datorită, de exemplu, unor legături istorice sau sociale specifice cu acele țări.

În sfârșit, în numele Consiliului, doresc să mulțumesc Parlamentului pentru recomandările sale inspirate privind dezvoltarea justiției penale europene, care fac obiectul raportului doamnei Maria Grazia Pagano. Doresc să mulțumesc Parlamentului pentru această dezbatere fructuoasă și pentru rezultatul excelent.

Tadeusz Zwiefka, raportor. – (PL) Domnule președinte, când am început această lucrare am fost conștienți că avem de a face cu o situație extrem de delicată. Pe de o parte, datorită naturii excepționale și importanței neobișnuite a instrumentelor juridice la care lucram. Pe de altă parte, eram conștienți de trecerea timpului și de apropierea iminentă a sfârșitului acestei legislaturi a Parlamentului European, iar în al treilea și ultimul rând atât statele membre cât și cetățenii Uniunii Europene se așteptau ca măcar la un moment dat să poată fi sprijiniți în soluționarea unor chestiuni care pentru ei sunt atât de dificile și în același timp atât de importante.

Numai datorită voinței noastre de a obține un rezultat pozitiv, cu respectarea deplină, în același timp, a dreptului comunitar, precum și datorită voinței noastre de a realiza un instrument care să se încadreze în sistemul juridic al Uniunii Europene și datorită dorinței noastre de a lucra bine împreună, am putut ajunge în etapa în care încheiem dezbateră astăzi, ceea ce va conduce probabil la obținerea unei reușite încă de la prima lectură.

Prin urmare, țin din nou să adresez sincere mulțumiri domnului Deprez pentru eforturile sale susținute de a ne împiedica să depășim anumite bariere. Doresc, de asemenea, să adresez sincere mulțumiri domnului Kohout pentru activitatea neobișnuit de dinamică a reprezentanților președinției cehe, precum și comisarului Barrot pentru cooperarea cu adevărat perfectă a reprezentanților Comisiei. De asemenea, doresc să le mulțumesc colegilor mei deputați, care s-au exprimat astăzi aici și care, pe toată durata activității noastre, au contribuit la acest succes final, precum și colaboratorilor noștri, în special personalului Comisiei pentru afaceri juridice, care a contribuit cu trup și suflet la obținerea acestui succes final.

Gérard Deprez, raportor. – (FR) Domnule președinte, voi avea nevoie de cel mult două minute. Consider - pentru a răspunde la ceea ce am interpretat a fi o solicitare din partea Consiliului și o dorință a domnului Zwiefka - că, întrucât am lucrat împreună așa de bine, în măsura în care acest lucru depinde de mine, mâine vom avea un acord la prima lectură. Prin urmare, în instrucțiunile de vot pe care le voi da prietenilor mei politici, îi voi sfătui să voteze pentru textul acordului pe care l-am negociat cu Consiliul și Comisia, indiferent, așa putea adăuga, de sentimentele mele personale și de îmbunătățirile pe care aş fi dorit să le aduc acestui text.

Acestea fiind spuse, domnule președinte, întrucât mi-a mai rămas puțin timp, aş dori să îl folosesc nu pentru a discuta tot despre rapoartele noastre, ci pentru a-i mărturisi ministrului cât de fericit sunt astăzi pentru faptul că senatul ceh și-a dat acordul pentru Tratatul de la Lisabona. Cred că, pe lângă munca pe care am realizat-o, aceasta este vestea cea bună, adevărata veste bună pentru ziua de azi.

(Aplauze)

Le mulțumesc tuturor celor care au lucrat la aceasta, pentru că știm cu toții că împrejurările nu au fost ușoare. Au existat puternice curente opuse în țara dumneavoastră. Ultimele evenimente politice nu au făcut neapărat lucrurile mai ușoare, astfel încât doresc să transmit recunoștința noastră, atât autorităților, cât și poporului dumneavoastră. Astăzi ați servit atât de bine cauzei europene!

Maria Grazia Pagano, raportor. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc să mulțumesc Consiliului pentru susținerea principiilor și, mai ales, dacă îmi permite, comisarului Barrot, cu care am avut schimburi foarte avantajoase, ce s-au dovedit extrem de utile în lucrarea pe care am prezentat-o ulterior Camerei. De asemenea, doresc să le mulțumesc călduros deputaților care au lucrat la acest raport, dându-mi idei și, bineînțeles, utilizându-și întreaga experiență, și în special domnului Demetriou, doamnei Ludford și minunatului domn Deprez.

Doresc să menționez că domnul Demetriou, doamna Ludford și domnul Deprez au pus punctul pe „i”; aceștia au identificat provocarea cu care se confrunta Uniunea Europeană, pentru că formarea unei culturi judiciare europene colective - care, bineînțeles, presupune combaterea serioasă a factorilor menționați de domnul Deprez; stabilirea independenței sistemului judiciar, asigurarea garanțiilor și nivelarea discrepanțelor dintre diferitele sisteme judiciare, reprezintă provocările care ne așteaptă. Cred însă că munca pe care am realizat-o ne permite să fim optimiști.

Doresc să îi spun domnului Romagnoli - afirm acest lucru din propriul punct de vedere, care ar trebui să fie și al său - că, în esență, din cauza modului în care este percepută situația, există categoric pesimism în Italia, însă trebuie să ne impunem să fim optimiști, iar munca pe care ați depus-o și dumneavoastră, domnule Romagnoli, precum și contribuția pe care ați adus-o la realizarea acestui raport înseamnă că, împreună, putem construi Uniunea Europeană, iar Uniunea Europeană este o realitate și pentru italieni.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc mâine, joi, la ora 12:00.

(Ședința a fost suspendată pentru câteva minute)

PREZIDEAZĂ: DL DOS SANTOS

vicepreședinte

14. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Consiliului)

Președintele. – Urmează timpul alocat întrebărilor (B6-0231/2009).

Următoarele întrebări au fost adresate Consiliului.

Domnul Kohout reprezintă Consiliul. Doresc să profit de ocazie pentru a saluta decizia luată astăzi de senatul ceh, care ne dă speranțe pentru ratificarea în viitor a Tratatului de la Lisabona.

Președintele. – Întrebarea nr. 1 adresată de **Manuel Medina Ortega** (H-0205/09)

Subiect: Protecția creațiilor europene

Având în vedere faptul că există creații europene defavorizate de numărul uriaș de exemplare piratate, ce măsuri propune Consiliul pentru a asigura o protecție reală?

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, vă mulțumesc pentru cuvintele frumoase exprimate la adresa Republicii Ceha și a senatului. Suntem, de asemenea, foarte mulțumiți că unda verde dată Tratatului de la Lisabona este mult mai puternică astăzi decât era cu câteva ore în urmă.

Pentru a răspunde la prima întrebare, doresc să afirm că și Consiliul împărtășește îngrijorările exprimate de onorabilul deputat cu privire la necesitatea abordării exhaustive a problemei reprezentate de piratarea operelor protejate. Această chestiune a fost identificată drept o prioritate strategică atât de Parlamentul European, cât și de Consiliu, în cadrul efortului general de a proteja și promova inovația creatorilor europeni și, în consecință, competitivitatea economiei europene.

Parlamentul European și Consiliul au adoptat Directiva 2004/48/CE, care creează un cadru comunitar pentru respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, și lucrează în prezent la o propunere de directivă privind măsurile penale, care are scopul de a asigura respectarea acestor drepturi.

Cadru legislativ deja în vigoare oferă o bază solidă ce le permite statelor membre să urmărească protecția efectivă a drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv prin combaterea pirateriei. În plus, Comunitatea Europeană și statele membre participă la negocieri aflate în curs de desfășurare, referitoare, de exemplu, la proiectul de acord comercial de combatere a contrafacerii, pentru ca protecția drepturilor intelectuale să fie mai eficientă la nivel internațional.

La 25 septembrie 2008, Consiliul a adoptat o rezoluție care prevedea măsuri concrete de adoptat de statele membre și de Comisie în cadrul unui plan exhaustiv de combatere a contrafacerii și pirateriei la nivel european. În plus, în noiembrie 2008, Consiliul a adoptat o serie de concluzii ca răspuns la comunicarea Comisiei din ianuarie 2008 privind conținutul creativ online pe piața unică, evidențiind, printre altele, necesitatea

promovării și a facilitării online a ofertelor legale de materiale protejate de drepturile de autor, ca important mijloc de combatere eficientă a pirateriei.

În domeniul vamal, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală. Acest regulament prevede condițiile în care autoritățile vamale pot interveni în situațiile în care mărfurile sunt suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate de autorități mărfurilor considerate ilegale.

În special, Comisia a încheiat o serie de acorduri de cooperare vamală, precum acordul recent încheiat cu China, pentru a ameliora și facilita cooperarea cu autoritățile vamale din țările terțe, *printre altele* în lupta împotriva produselor contrafăcute și piratate. Aceste acorduri reprezintă mijloace și metode practice de cooperare între Comunitatea Europeană și autoritățile vamale din țările partenere. Aceste acorduri sunt puse în aplicare și actualizate constant, în cadrul unor comitete mixte de cooperare vamală stabilite în temeiul acestor acorduri.

La nivel multilateral, Consiliul contribuie activ la activitatea desfășurată sub auspiciile Organizației Mondiale a Vănilor.

În sfârșit, la 16 martie 2009, Consiliul a adoptat o rezoluție privind planul de acțiune vamală al UE de combatere a încălcării drepturilor de proprietate intelectuală pentru perioada 2009-2012, în urma rezoluției Consiliului din 25 septembrie 2008, menționată mai sus.

Consiliul rămâne deschis în ceea ce privește examinarea oricăror inițiative viitoare care ar avea ca obiect consolidarea luptei împotriva contrafacerii și a pirateriei, astfel încât să asigure o protecție mai largă titularilor de drepturi. Consiliul apreciază orice eforturi similare întreprinse de Parlamentul European în acest sens.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Vă mulțumesc foarte mult pentru răspunsul dumneavoastră, domnule președinte. Cred că, de fapt, Consiliul înțelege care este problema, însă aș dori să insist asupra acestui punct și să vă întreb, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, dacă într-adevăr Consiliul este conștient de faptul că în prezent producția culturală europeană se află sub nivelul minim.

Legislația Uniunii Europene privind protecția operelor de creație este cea a unei țări subdezvoltate și, prin urmare, producția noastră culturală scade sub nivelul celei din țările subdezvoltate. Acest lucru este evident mai ales în sectorul audiovizual, unde în prezent cea mai mare parte a producției provine din afara Europei, în principal din Statele Unite, pentru că această țară protejează operele de creație. Dacă Europa nu protejează operele de creație, nu le vom avea. Este Consiliul conștient de responsabilitatea care îi revine în prezent?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Întrebarea mea privește următoarele aspecte: Amendamentul de compromis al doamnei Trautmann, având ca obiect pachetul normativ privind telecomunicațiile, a fost respins astăzi în Parlament cu majoritate de voturi. Acest lucru înseamnă că, prin urmare, ea l-a plasat pe președintele Sarkozy într-o situație favorabilă, cu soluția sa „trei lovituri - afară”. Cum apreciază președinția cehă votul de astăzi din Parlament privind artiștii creatori europeni care doresc să își protejeze drepturile pe internet?

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (CS) Domnule președinte, doresc să îl asigur pe onorabilul deputat că într-adevăr Consiliul este conștient de faptul că este vorba despre o activitate semnificativă și o reală amenințare la adresa patrimoniului cultural al europenilor și al Uniunii Europene. Cred că este evident din lista de măsuri faptul că într-adevăr Consiliul a înțeles în cursul lunilor precedente și al anilor precedenți că aceste chestiuni au fost și continuă să reprezinte o prioritate, chiar în cadrul unui plan european global care a stabilit măsuri cu scopuri specifice, precum crearea Observatorului european al contrafacerii și al pirateriei. Cred că ar trebui menționat în acest context că, într-adevăr, Consiliul realizează responsabilitatea care îi revine, este conștient de natura gravă a problemei în discuție și este decis să ia măsuri specifice în acest domeniu. În ceea ce privește pachetul normativ privind telecomunicațiile, atât președinția precedentă, cât și cea actuală au investit multă energie în acest domeniu. Suntem dezamăgiți de faptul că întregul compromis, inclusiv dispoziția privind lupta împotriva pirateriei, nu a fost aprobat. Doresc să îmi exprim speranța că pachetul privind telecomunicațiile care a fost admis va fi în cele din urmă adoptat, în urma unor proceduri ulterioare. Totuși, sunt dezamăgit de faptul că, din motivele menționate de onorabilul deputat, pachetul nu a fost adoptat astăzi.

Președintele. – Întrebarea nr. 2 adresată de **Gay Mitchell** (H-0207/09)

Subiect: Schimbările climatice

Având în vedere bine-cunoscutul scepticism al președintelui ceh Václav Klaus privind schimbările climatice, cum asigură Consiliul respectarea opiniei mării majorități a statelor membre ale Uniunii Europene și a cetățenilor care susțin adevărul dovedit științific al schimbărilor climatice provocate de om, în special în cadrul pregătirilor pentru reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga, privind clima, și apropiata președinție suedeză?

Jan Kohout, -- *Președinte în exercițiu al Consiliului.* – În martie, Consiliul și Consiliul European de primăvară au adoptat o nouă poziție pentru negocierile privind schimbările climatice la nivel mondial, având în vedere în special Conferința de la Copenhaga.

La această reuniune din 19-20 martie 2009, Consiliul și-a subliniat convingerea potrivit căreia criza economică și măsurile strategice adoptate ca răspuns la aceasta reprezintă ocazia de a realiza reformele economice necesare și în același timp de a accelera reformele pentru o economie sigură și durabilă, bazată pe emisii reduse de dioxid de carbon și cu resurse eficiente.

În concluziile președinției Consiliului European din martie anul acesta s-a afirmat că Uniunea Europeană a rămas ferm angajată în a-și asuma un rol principal și în a ajunge la un acord global și cuprinzător privind schimbările climatice la Copenhaga în decembrie anul acesta, pentru a limita încălzirea globală la mai puțin de 2° Celsius.

În acest scop, Consiliul European a reamintit angajamentul Uniunii Europene de a reduce emisiile din atmosferă cu 30%, drept contribuția sa la acest acord, cu condiția ca alte țări dezvoltate să se angajeze să obțină reduceri comparabile ale emisiilor și cu condiția ca țările în curs de dezvoltare cu o economie mai avansată să contribuie în funcție de responsabilitățile și capacităților lor respective. Consiliul European va continua să discute aceste chestiuni în cadrul reuniunii sale din iunie.

Avril Doyle (PPE-DE), autor supleant. – Doresc să mulțumesc președinției ceh pentru prezidarea comisiei și pentru opiniile sale în acest domeniu.

După cum l-am întrebat anterior pe unul dintre colegii dumneavoastră, pot primi asigurări acum, când ne apropiem de reuniunea critică a Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice COP-15 care va avea loc la Copenhaga în decembrie anul acesta, că ne vom bucura de sprijinul entuziast al guvernului ceh pentru un acord adecvat și pe deplin echitabil privind reducerea emisiilor de carbon la nivel mondial?

V-ați început mandatul la președinție cu reputația de sceptici în ceea ce privește schimbările climatice. Puteți confirma acum că v-ați convertit și că sunteți pe deplin de acord cu pachetul legislativ privind schimbările climatice și energia, care a fost adoptat cu o majoritate covârșitoare în decembrie anul trecut de către acest Parlament?

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (CS) Domnule președinte, pentru a răspunde la întrebare, aș dori mai întâi să afirm că noi, – prin aceasta înțelegându-se guvernul ceh și Republica Cehă, – nu am fost niciodată sceptici în ceea ce privește schimbările climatice. Nu cred că cele afirmate în discursul meu, referitor la anumite concluzii adoptate de Consiliul European din martie, la anumite măsuri adoptate de Consiliile Europene precedente, la care a participat și guvernul ceh, precum și la faptul că guvernul este de acord cu aceste concluzii, este de natură să indice în vreun fel că guvernul, fie cel actual, fie cel nou, care își începe mandatul vineri, și-au schimbat întrucâtva opiniile în acest domeniu. În acest sens, putem spune că vom urma linia de conduită adoptată sau conturată de Consiliile precedente, iar ambiția noastră este ca Uniunea Europeană să depună toate eforturile la reuniunea europeană la nivel înalt din luna iunie pentru a trece mai departe, în ciuda tuturor problemelor sau dificultăților aferente, la pregătirea mandatului Consiliului European și la negocierea cadrului pentru Copenhaga. Am simțit în întrebare o aluzie la președintele ceh însă vă pot spune în mod categoric și cu onestitate că acum două zile a avut loc la Praga o reuniune la nivel înalt cu Japonia, prezidată în numele Uniunii Europene de președintele Klaus, și dacă acolo ați descoperit cumva ceva care să fie în dezacord cu opinia unificată a Uniunii Europene privind clima, vă rog să aveți amabilitatea de a-mi spune, deși știu că nu s-a întâmplat nimic de acest gen. Observate din această perspectivă, aceste îngrijorări mi se par de înțeles, însă în principiu nu într-un totu justificate și sper că am reușit să le risipesc.

Președintele. – Întrebarea nr. 3 adresată de **Avril Doyle** (H-0210/09)

Subiect: Tratatul de la Lisabona și președinția cehă

Ar putea Consiliul să comenteze asupra unui eventual calendar de ratificare a Tratatului de la Lisabona de către Republica Cehă?

Jan Kohout, *Președinte în exercițiu al Consiliului.* – (CS) Domnule președinte, în introducerea dumneavoastră la discursul meu de astăzi ați făcut o comunicare în care ați felicitat Republica Cehă pentru faptul că senatul său a aprobat astăzi Tratatul de la Lisabona cu o majoritate netă de voturi. Cred că – în momentul de față – acesta este cel mai bun răspuns la întrebarea în discuție.

Avril Doyle (PPE-DE). – Îmi mulțumesc ministrului ceh și felicitări prin intermediul acestuia președintelui și membrilor senatului ceh. Acum, atât camera superioară, cât și cea inferioară au votat ratificarea.

Mă puteți privi ca pe un deputat irlandez al acestei Camere și afirma: Râde ciob de oală spartă! Avem totuși treabă de făcut în Irlanda. Polonezii și germanii au și ei de făcut puțină curățenie.

Dar pot să vă rog să îmi indicați când și dacă există posibilitatea ca președintele dumneavoastră Klaus să accepte dorințele camerei superioare și ale celei inferioare și să aprobe - sau să autorizeze, dacă doriți - ratificarea deplină a tratatului? Din nou, mulțumesc. Sunt încântat de rezultatul de astăzi din senatul dumneavoastră.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, felicit președinția cehă pentru decizia din senatul său. Însă, trebuie să spun că noi în Europa suntem evident nemulțumiți în legătură cu multe domenii ale interacțiunii dintre instituțiile Uniunii Europene și că acesta este motivul pentru care am negociat acest tratat de reformă în ultimele opt luni. S-ar putea oare realiza o dezbatere în Republica Cehă pentru a ști ce li se pare de fapt îngrijorător cu privire la acest tratat și ce alternative poate le oferi președintele Klaus europenilor pentru a înlătura nemulțumirea actuală, pe care o invocă cu ardoare, și ce soluții ar avea în vedere? În prezent, tot ceea ce știm este că dorește să împiedice reforma, fără a prezenta propuneri pozitive.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, în pofida faptului că președintele Klaus a prejudiciat reputația națională a țării sale din pur egocentrism, doresc și eu să felicit președinția cehă și să afirm că a fost o președinție de prim rang. Sunt bucuros că în ceea ce privește procedura parlamentară, președinția s-a încheiat cu ratificarea tratatului.

Jan Kohout, *Președinte în exercițiu al Consiliului.* – (CS) Domnule președinte, doresc să vă mulțumesc pentru cuvintele de apreciere și pentru felicitările dumneavoastră pentru aprobarea Tratatului de la Lisabona de către senatul nostru. Președintele Klaus are propriile păreri și noi în Republica Cehă îi respectăm opiniile, care se încadrează în spectrul libertății de opinie. În ceea ce privește dezbaterile privind Tratatul de la Lisabona, acestea s-au dovedit a fi foarte intense, motiv pentru care senatul nu a aprobat Tratatul de la Lisabona până în prezent, în urma unor discuții îndelungate în acest sens. Larga majoritate de voturi favorabile tratatului - 54 de senatori din cei 80 prezenți - a cuprins și voturile unor senatori din Partidul Democrat Civil (ODS) (partid fondat cândva de președintele Klaus), ceea ce indică faptul că există „eurorealism” în Republica Cehă, că există un sentiment acut de coresponsabilitate pentru Europa și Uniunea Europeană, precum și voința de a continua procesul integrării europene și de participa activ la acesta. În ceea ce privește obligația constituțională de adoptare de către ambele camere ale parlamentului ceh, aceasta reprezintă într-adevăr o condiție prealabilă ratificării, care culminează cu semnătura președintelui. În această privință, Constituția nu prevede termene și nu aș vrea să fac acum speculații cu privire la data până la care președintele va semna tratatul. Pentru noi, situația este cu totul nouă, chiar în sânul Republicii Cehă. Aceasta reprezintă o mare ușurare pentru noi și, bineînțeles, ne bucurăm. Vom continua, bineînțeles, să avem consultări și discuții pentru a finaliza ratificarea în cel mai scurt timp posibil.

Președintele. – Întrebarea nr. 4 adresată de **Bernd Posselt** (H-0213/09)

Subiect: Croația, Macedonia și Europa de Sud-Est

Cum apreciază Consiliul posibilitatea încheierii negocierilor de aderare cu Croația, a stabilirii unui termen pentru negocieri cu Macedonia până la sfârșitul anului și a concretizării perspectivelor de aderare la Uniunea Europeană pentru statele din sud-estul Europei, inclusiv Kosovo, care se află între Croația și Macedonia?

Jan Kohout, *Președinte în exercițiu al Consiliului.* – Domnule președinte, negocierile cu Croația au ajuns într-o etapă importantă și exigentă. De la începutul acestor negocieri, au fost deschise 22 de capitole, dintre care

șapte au fost închise provizoriu. Nu se pot face previziuni privind încheierea procesului de negociere. După cum știți, avansarea negocierilor depinde, în principal, de progresul înregistrat de Croația în pregătirile pentru aderare, în abordarea criteriilor de deschidere și închidere, precum și în îndeplinirea cerințelor cuprinse în cadrul de negociere și în îndeplinirea de către Croația a obligațiilor prevăzute în Acordul de stabilizare și de asociere.

Punerea în aplicare a parteneriatului pentru aderare revizuit este, de asemenea, importantă pentru a continua pregătirea integrării în Uniunea Europeană. O deplină cooperare cu Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie, inclusiv accesul la documente, rămâne esențială în conformitate cu cadrul de negociere. În acest context, trebuie reamintit că de nenumărate ori Consiliul a afirmat faptul că, în conformitate cu cadrul de negociere și cu parteneriatul pentru aderare, eforturile pentru dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate trebuie continuate - mai ales activitatea privind identificarea unor soluții la problemele bilaterale cu țările vecine, în special aspectele frontaliere.

Președinția regretă că problema de la granița cu Slovenia afectează ritmul negocierilor privind aderarea Croației, iar progresul înregistrat pe teren nu se compară cu progresul înregistrat anterior. După cum știți, președinția actuală, împreună cu cea precedentă și cea viitoare și cu Comisia, au depus eforturi considerabile pentru a facilita progresul în acest domeniu. În plus, în cadrul Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din aprilie au avut loc discuții utile pentru a evalua situația.

Referitor la Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, doresc să reamintesc decizia Consiliului European din decembrie 2005 de a-i acorda acesteia statutul de țară candidată, având în vedere, în special, cerințele procesului de stabilizare și de asociere, criteriile de aderare și punerea în aplicare a priorităților din cadrul parteneriatului, progresul considerabil înregistrat în completarea cadrului legislativ privind Acordul-cadru de la Ohrid, precum și parcursul său, începând cu anul 2001, referitor la punerea în aplicare a Acordului de stabilizare și de asociere, inclusiv dispozițiile privind comerțul.

Conform Consiliului European din iunie 2008, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei va putea lua măsuri suplimentare pentru a progresa în vederea aderării la Uniunea Europeană, cu condiția ca cerințele prevăzute în concluziile Consiliului European din decembrie 2005, criteriile politice de la Copenhaga și prioritățile-cheie ale parteneriatului de aderare să fie îndeplinite. Menținerea relațiilor de bună vecinătate, inclusiv o soluție negociată și reciproc acceptabilă în această materie, rămâne esențială. Organizarea de alegeri libere și corecte este crucială. În conformitate cu evaluarea preliminară a misiunii OSCE/ODIHR de observare a alegerilor, scrutinele din 22 martie și 5 aprilie au fost organizate în detaliu, cu respectarea majorității angajamentelor și standardelor internaționale.

Acesta reprezintă un important pas înainte pentru democrația acestei țări. Încurajăm noul președinte și guvernul în eforturile lor de a realiza progrese în țara lor, în folosul tuturor cetățenilor, precum și guvernul, pentru a se concentra asupra programului de reformă având ca obiect aspecte precum consolidarea statului de drept, progresul economic și lupta împotriva corupției și a crimei organizate.

Referitor la alte țări din Balcanii de Vest, în ultimii ani s-au realizat progrese considerabile în vederea aderării la Uniunea Europeană, însă acestea au fost inegale și rămân provocări uriașe. Consiliul este dispus să susțină eforturile depuse pentru a face față acestor provocări, în special prin punerea în aplicare a unor acorduri de stabilizare și de asociere și prin acordarea unui sprijin financiar considerabil. Procesul de stabilizare și de asociere rămâne cadrul general pentru perspectiva europeană a Balcanilor de Vest. Prin realizarea de progrese solide în cadrul reformei economice și politice și prin îndeplinirea condițiilor și cerințelor necesare, ceilalți potențiali candidați din Balcanii de Vest ar trebui să dobândească statutul de candidat după propriile merite, având drept ultim scop aderarea la UE.

În decembrie 2008, Muntenegru și-a depus cererea de aderare. La 23 aprilie anul acesta, Consiliul a solicitat Comisiei să pregătească un aviz privind cererea respectivă, pe baza căruia Consiliul să poată lua decizii în continuare. La 28 aprilie, Albania și-a prezentat cererea de aderare la Uniunea Europeană. Într-o etapă ulterioară, ar putea fi primite cereri și din partea altor țări.

Consiliul reamintește faptul că Uniunea Europeană este dispusă să asiste dezvoltarea economică și politică din Kosovo printr-o perspectivă europeană clară, în conformitate cu perspectiva europeană a regiunii. Consiliul salută intenția Comisiei de a prezenta, în toamna anului 2009, un studiu privind măsurile ce pot fi luate în continuare pentru dezvoltarea politică și socio-economică din Kosovo. Consiliul și-a luat angajamentul de a consolida contactele dintre persoane, precum eliminarea cerințelor privind vizele odată cu îndeplinirea criteriilor definite în foile de parcurs privind liberalizarea vizelor, precum și promovarea în continuare a schimburilor de studenți și tineri profesioniști.

Consolidând principiul proprietății, UE evidențiază totodată importanța cooperării regionale și a relațiilor de bună vecinătate între țările din Balcanii de Vest. Cooperarea regională și programul european sunt strâns legate. Cu cât statele din Balcanii de Vest cooperează mai mult între ele, cu atât se vor integra mai bine în structurile europene. Aceasta deoarece cooperarea regională contribuie la adoptarea unei viziuni comune în regiune și la identificarea unor soluții pentru chestiuni de interes comun în domenii, precum energia, transportul, comerțul, lupta împotriva crimei organizate și a corupției, întoarcerea refugiaților și controlul la frontieră.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Multe mulțumiri pentru acest răspuns foarte bun și exhaustiv.

Mai am trei întrebări foarte scurte:

În primul rând, credeți că este posibil ca președinția cehă să deschidă un nou capitol cu Croația?

În al doilea rând, veți fixa o dată pentru Macedonia anul acesta?

În al treilea rând, care este termenul pentru ridicarea relaxarea privind vizele?

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. - (CS) Domnule președinte, cu privire la prima întrebare privind deblocarea procesului de negociere, după cum am afirmat anterior în cadrul discursului meu de deschidere, unul dintre punctele de pe ordinea de zi a ultimei reuniuni a Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe a fost dedicat exact acestor chestiuni. Suntem ferm convinși că în cadrul președinției actuale se vor realiza progrese în acest domeniu și că se va ajunge la un acord care să faciliteze încheierea capitolelor de negociere care au fost pregătite pentru a fi încheiate. Acesta a fost unul dintre principalele obiective ale acestei președinții, încă de la începutul demersurilor privind deblocarea acestei situații. Se conturează deja o soluție și sperăm că aceasta va fi acceptabilă pentru toate părțile implicate, permițând realizarea unor progrese în cadrul negocierilor.

În ceea ce privește întrebarea legată de Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei (FYROM), trebuie menționat că în acest moment nu ne așteptăm să se stabilească o dată sau să se finalizeze alte chestiuni aferente pe durata acestei președinții. Nu avem în vedere liberalizarea vizelor în primul semestru al acestui an, însă credem că până la sfârșitul acestui an sau până la începutul celui următor, cetățenii unor țări din Balcanii de Vest, care sunt pe punctul de a îndeplini sau au îndeplinit deja criteriile, vor putea călători fără viză din unele țări din Balcanii de Vest în Uniunea Europeană. S-a evidențiat în mai multe rânduri faptul că una dintre prioritățile președinției noastre este de a aduce țările din Balcanii de Vest și cele din Uniunea Europeană mai aproape unele de altele. Am depus eforturi considerabile în acest sens și dorim să depunem eforturi egale, dacă nu chiar mai mari, pentru realizarea acestei priorități în cele două luni care ne mai rămân.

Președintele. - Întrebarea nr. 5 adresată de **Claude Moraes** (H-021 5/09)

Subiect: Protecția categoriilor celor mai vulnerabile în contextul crizei economice

În concluziile reuniunii sale din 19-20 martie, Consiliul European a afirmat că în abordarea impactului social al crizei economice actuale, „o atenție deosebită ar trebui acordată categoriilor celor mai vulnerabile și noilor riscuri de excludere”.

Prin ce mijloace își fixează Consiliul atenția asupra categoriilor celor mai vulnerabile, precum noii migranți, persoanele în vârstă, minoritățile etnice stabilite, persoanele cu handicap și cele fără adăpost, pentru a le proteja împotriva marginalizării?

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. - După cum onorabilul deputat european a afirmat foarte bine, Raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială, adresat reuniunii Consiliului European din 19-20 martie, evidențiază necesitatea unor politici sociale corespunzătoare, care nu doar să atenueze impactul social negativ asupra categoriilor celor mai vulnerabile ci și să amortizeze impactul crizei asupra economiei în general.

Acest fapt implică eventual ajustarea beneficiilor, pentru a le asigura celor afectați un sprijin corespunzător. Este necesar, în special, să se pună în aplicare strategii cuprinzătoare de incluziune activă care să combine și să echilibreze măsurile și accesul pe piața muncii la servicii de calitate și venituri minime adecvate.

Trebuie susținute eforturile statelor membre de a pune în aplicare strategii cuprinzătoare împotriva sărăciei și a excluderii sociale a copiilor, incluzând servicii de calitate privind îngrijirea copiilor, care să fie accesibile și acceptabile din punct de vedere financiar.

Este necesară o activitate susținută pentru a aborda problema persoanelor fără adăpost drept o formă de excludere extrem de gravă, pentru a promova incluziunea socială a migranților și a aborda, de exemplu, multiplele dezavantaje pe care le întâmpină persoanele de etnie romă și vulnerabilitatea acestora la excluderea socială.

Vigilența este, de asemenea, necesară întrucât pot apărea noi categorii expuse la risc, printre care tinerii lucrători și cei care pătrund pe piața muncii, precum și riscuri noi.

În ceea ce privește situația specială a persoanelor în vârstă, a minorităților etnice și a persoanelor cu handicap, Consiliul a adoptat deja legislație care are drept scop protejarea acestora și a altor categorii vulnerabile împotriva discriminării. Directiva 2000/78/CE a Consiliului stabilește un cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și interzice discriminarea pe motive de apartenență religioasă sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă. Directiva 2000/43/CE a Consiliului pune în aplicare principiul egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, într-un mare număr de domenii, inclusiv încadrarea în muncă, munca independentă, formarea profesională, securitatea socială, educația și accesul la bunuri și servicii, inclusiv locuințele.

În plus, Consiliul examinează în prezent o nouă propunere a Comisiei care vizează o protecție și mai eficientă împotriva discriminării. Propunerea de directivă a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, ar extinde protecția împotriva discriminării pe motive de apartenență religioasă sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală și la alte domenii decât încadrarea în muncă. La 2 aprilie 2009, Parlamentul European a votat în favoarea propunerii Comisiei, în conformitate cu procedura de consultare, iar discuțiile privind proiectul de directivă sunt în curs de derulare în cadrul Consiliului.

Permiteți-mi să reamintesc, de asemenea, că primăvara trecută Consiliul și Parlamentul au negociat cu succes un acord la prima lectură privind propunerea Comisiei de a stabili în 2010 un An european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale. La momentul respectiv, puțini dintre noi ar fi bănuat proporțiile crizei economice ce avea să vină. Însă, prin prisma a ceea ce s-a înțeles ulterior, este clar că atât Comisia, cât și Consiliul și Parlamentul au avut perfectă dreptate să se concentreze asupra unor probleme, precum sărăcia și excluderea socială.

În sfârșit, Consiliul este, de asemenea, în curs de examinare a unui set de proiecte de concluzii privind egalitatea de tratament pentru bărbații și femeile de peste 50 de ani, care au fost depuse de președinția cehă. Se așteaptă ca aceste concluzii să fie adoptate de Consiliu în luna iunie. Aceasta va constitui o nouă ocazie pentru reafirmarea angajamentului Consiliului de a asigura cetățenilor noștri în vârstă o viață activă și o vârstă trăită cu demnitate.

În cadrul actualei președinții a UE, în aprilie anul acesta s-a organizat la Praga Conferința privind serviciile sociale, intitulată „Serviciile sociale: mijloc de mobilizare a forței de muncă și de consolidare a coeziunii sociale”. Conferința a subliniat importanța serviciilor sociale pentru includerea activă a persoanelor care riscă să fie afectate de excluderea socială și excluderea de pe piața muncii.

Datorită schimbărilor economice și demografice, sectorul serviciilor sociale devine, pe de o parte, un domeniu important cu noi oferte de locuri de muncă, în special pentru femei și lucrătorii în vârstă, iar, pe de altă parte, îi ajută chiar pe beneficiarii de servicii sociale să își păstreze locurile de muncă.

Conferința a stabilit puncte de plecare importante pentru discuții ulterioare la nivel european privind rolul serviciilor sociale în societate. Deși modalitățile de furnizare a serviciilor sociale, de împărțire a competențelor și concepția privind durabilitatea financiară sunt diferite în statele membre ale Uniunii Europene, a existat un consens general între participanții la conferință cu privire la rolul și obiectivele serviciilor sociale.

În concluziile conferinței, care vor fi ulterior elaborate și apoi negociate în vederea adoptării de Consiliul EPSCO din iunie, se subliniază rolul serviciilor sociale drept un instrument esențial pentru politicile sociale.

Se evidențiază, de asemenea, necesitatea unei modalități integrate de concepere și furnizare a serviciilor sociale, ținând seama de necesitățile individuale ale clienților. Se menționează rolul important al autorităților publice în garantarea calității, accesibilității și durabilității serviciilor sociale și se afirmă că investirea în serviciile sociale, în special pe durata actualei crize financiare și economice, asigură și poate consolida potențialul de creștere și coeziunea economiilor și a societăților. Se subliniază importanța asistenței informale, iar așa-numita „asistență instituționalizată”, care reprezintă o combinație între asistența formală și cea informală, pare să fie optimă și foarte eficientă.

În concluziile conferinței, se menționează importanța promovării unui sistem de formare de-a lungul întregii vieți și a construirii de capacități pentru asigurarea calității serviciilor. Nu în ultimul rând, se evidențiază protecția drepturilor, a demnității și a necesităților speciale ale beneficiarilor de servicii sociale.

Emine Bozkurt (PSE), autor supleant. – (NL) Domnule președinte, doresc să adresez mulțumiri călduroase președinției cehe pentru răspunsul la întrebarea mea. Am fost încântată să aud că problema extinderii domeniului de aplicare a directivei împotriva discriminării la bunuri și servicii a ocupat un loc de seamă în răspunsurile dumneavoastră la întrebările privind lupta împotriva sărăciei crescânde și a excluderii sociale în rândul categoriilor celor mai vulnerabile. Permiteți-mi să vă spun cât de mult apreciez acest lucru.

Întrebarea mea pentru dumneavoastră este dacă acest lucru înseamnă și că textul aprobat de Cameră în aprilie se bucură de sprijinul deplin al președinției cehe și ce măsuri concrete ați luat dumneavoastră, în calitate de președinte în exercițiu, pentru a asigura adoptarea cât mai rapidă a acestei directive de către statele membre și Consiliu. Vă mulțumesc.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Și eu doresc să vă mulțumesc pentru răspunsul detaliat. Problema excluderii sociale este foarte larg răspândită și prezintă multe aspecte, deoarece, în opinia mea, în ziua de astăzi multe persoane se confruntă pur și simplu cu probleme de supraviețuire. Este Consiliul pregătit să crească ajutorul alimentar? Ajutorul alimentar reprezintă, de asemenea, o chestiune foarte importantă acum, când criza face ravagii, și mi se pare că ar trebui să îi acordăm mai multă atenție.

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (CS) Aș dori să vă mulțumesc pentru aprecierea răspunsului meu anterior și a eforturilor mele de a da un răspuns complet la întrebarea adresată. În ceea ce privește întrebarea suplimentară, trebuie să recunosc că nu sunt în măsură să dau un răspuns foarte clar în acest moment. Însă, trebuie de asemenea menționat că toate chestiunile legate de excluderea socială, precum și cele privind lupta împotriva sărăciei în această perioadă de criză, se află bineînțeles pe ordinea de zi și sunt discutate intens în grupurile de lucru ale Consiliului, inclusiv directiva pe care ați menționat-o. În ceea ce privește ajutorul alimentar, este posibil să fi înțeles greșit scopul întrebării, însă în Consiliu s-a discutat și se discută ajutorul alimentar destinat în special țărilor în curs de dezvoltare, cu alte cuvinte țărilor celor mai grav afectate de criza economică și financiară, precum și de precedentă criză alimentară. În ceea ce privește situația din Uniunea Europeană, nu se discută subiecte de acest tip. Cu toate acestea, suntem conștienți de răspunderea pe care Uniunea Europeană o are față de categoriile cele mai puțin favorizate sau față de cele care au nevoie mai acut de asistență în situația actuală, iar acest subiect va figura, de asemenea, pe ordinea de zi a reuniunii miniștrilor pentru cooperarea la dezvoltare.

Președintele. – Întrebarea nr. 6 adresată de **Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0217/09)**

Subiect: Pactul european pentru ocuparea forței de muncă

Cum vede Consiliul propunerea de adoptare a unui Pact european pentru ocuparea forței de muncă, care ar putea reprezenta un instrument important în menținerea coeziunii sociale și în promovarea creșterii și a redresării economice a Uniunii Europene, care suferă de pe urma crizei globale?

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Consiliul nu a primit din partea Comisiei nicio propunere privind introducerea unei taxe europene pentru ocuparea forței de muncă. Prin urmare, Consiliul nu este în măsură să răspundă la problemele speciale ridicate de onorabilul deputat în această privință. Totuși, Consiliul împărtășește îngrijorările exprimate de onorabilul deputat în întrebarea sa și consideră că este important să se mențină coeziunea socială și să se promoveze creșterea și redresarea economiei Uniunii Europene, care suferă de pe urma crizei globale.

În acest context, președinția dorește să reamintească faptul că, în primul rând, statelor membre le revine răspunderea conceperii și punerii în aplicare de politici privind ocuparea forței de muncă. Cu toate acestea, Consiliul acordă o atenție deosebită acestor politici privind ocuparea forței de muncă, în special acum, când Europa se confruntă cu o criză financiară și economică și adoptă deja noi orientări privind ocuparea timpurie a forței de muncă, în conformitate cu tratatul.

În acest sens, președinția dorește să reamintească faptul că în decembrie anul trecut, Consiliul European a stabilit un plan general de redresare economică la nivel european, care să abordeze, *printre altele*, problemele legate de ocuparea forței de muncă rezultate în urma crizei financiare. Planul constă în măsuri bugetare imediate în valoare de 200 de miliarde € care cuprind, pe de o parte, măsuri la nivel comunitar în valoare de 30 de miliarde € și, pe de altă parte, măsuri la nivel național în cuantum de 170 de miliarde €.

Consiliul European a susținut, de asemenea, ideea unor măsuri rapide prin intermediul Fondului Social European, care să sprijine ocuparea forței de muncă, măsuri destinate în special categoriilor celor mai vulnerabile ale populației, constând, de exemplu în sprijinirea politicilor de flexisecuritate și a politicilor de facilitare a perioadelor de tranziție a locurilor de muncă, oferindu-le totodată statelor membre posibilitatea de a-și reprograma eventual cheltuielile angajate în baza Fondului Social European pentru a-și consolida strategiile de ocupare a ocupării forței de muncă.

În plus, trebuie reamintit că, pe lângă Fondul Social European, Fondul european de ajustare la globalizare prevede, de asemenea, acordarea de asistență comunitară ca instrument de completare a măsurilor naționale, inclusiv a celor de la nivel regional și local. Acest fond, creat de Consiliu în 2007, este destinat situațiilor speciale de criză la nivel european, cauzate de globalizare, și prevede un ajutor individual, cu durată determinată, acordat direct lucrătorilor concediați.

Fondul european de ajustare la globalizare este în curs de revizuire, iar Consiliul European din martie 2009 a solicitat să se ajungă rapid la un acord. Consiliul salută acordul privind adoptarea la prima lectură a acestei revizuii, urmând să se orienteze în funcție de votul de astăzi din plen.

Consiliul European din martie a aprobat, de asemenea, unele măsuri suplimentare, precum: înlăturarea barierelor și împiedicarea apariției altora noi și realizarea unei piețe interne pe deplin funcționale; continuarea reducerii sarcinilor administrative; îmbunătățirea condițiilor-cadru pentru industrie, în vederea menținerii unei baze industriale solide, și pentru firme, acordând o atenție sporită IMM-urilor și inovației; încurajarea parteneriatului dintre firme, cercetare, educație și formare; și accelerarea și creșterea calității investițiilor în cercetare, cunoaștere și educație.

În sfârșit, președinția dorește să reamintească faptul că inițiativa președinției actuale, constând în organizarea unei reuniuni la nivel înalt în domeniul ocupării forței de muncă, se va concretiza la 7 mai, la Praga. Ieri, prim-ministrul adjunct ceh pentru afaceri europene, domnul Vondra, a avut ocazia de a se exprima în plen cu privire la această chestiune, în numele președinției.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Domnule președinte, mulțumesc președintelui în exercițiu al Consiliului pentru răspunsul său. Întrebarea mea era exact pe aceeași lungime de undă. Oare nu ar trebui ca toate mijloacele programate din când în când - în special ca rezultat al crizei - să fie coordonate sub același acoperiș, prin intermediul a ceea ce numesc un „acord privind ocuparea forței de muncă”, astfel încât să aducă roade pentru cetățenii europeni, care aud vorbindu-se despre milioane de euro - ați menționat suma de 200 de miliarde - fără a vedea însă acești bani transformându-se în măsuri eficiente care să le permită să iasă din șomaj și sărăcie?

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. - (CS) Domnule președinte, trebuie să spun că manifest deplină înțelegere față de ce s-a afirmat aici și sunt convins că următoarea reuniune la nivel înalt, „reuniunea la nivel înalt din domeniul ocupării forței de muncă” de la Praga, va constitui o nouă ocazie pentru elaborarea și promovarea de inițiative care vor fi abordate în cadrul Consiliului European din iunie și care se vor concentra exact asupra chestiunilor pe care le-am discutat aici, cu alte cuvinte asupra unor aspecte legate de impactul crizei economice asupra ocupării forței de muncă.

Președintele. - Întrebarea nr. 7 adresată de **Justas Vincas Paleckis** (H-0219/09)

Subiect: Asistența medicală în străinătate

Noua directivă privind mobilitatea pacienților [COM(2008)0414], programată pentru dezbateri în Parlament în luna aprilie, va prevedea dispoziții comune privind rambursarea asistenței medicale primite în străinătate. Deputații europeni caută să le ofere pacienților din statele membre ale Uniunii Europene posibilități cât mai largi pentru a beneficia de tratament în străinătate (de exemplu, prin rambursarea în avans a serviciilor costisitoare de asistență medicală, astfel încât acestea să nu fie accesibile doar celor înstăriți), în timp ce Consiliul propune ca aceste drepturi să fie limitate și ca statele membre să decidă ce tip de asistență medicală acordată în străinătate cetățenilor lor să fie rambursată.

În opinia Consiliului, cum pot fi conciliate aceste opinii diametral opuse ale Parlamentului și Consiliului? Ce propuneri de compromis are în vedere Consiliul?

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. - Domnule președinte, președinția, continuând activitatea desfășurată de președinția franceză, este în plin proces de dezbateri a propunerii de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere.

Obiectivul președinției este acela de a găsi soluții care să stabilească un echilibru corect între drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere și responsabilitatea statelor membre privind organizarea și furnizarea de servicii de sănătate și asistență medicală.

În conformitate cu cele afirmate de președinție în cadrul dezbaterii din plen din 23 aprilie 2009, pacienții care călătoresc în alte state membre trebuie să beneficieze de informații complete și de servicii de asistență medicală de înaltă calitate. De asemenea, este important să ne asigurăm că directiva respectă principiul clarității, al siguranței juridice și al subsidiarității. Discuțiile sunt încă în curs de derulare în cadrul Consiliului, astfel încât este imposibil să prevedem dacă se va ajunge la un acord politic în timpul actualei președinții cehe. Cu toate acestea, discuțiile actuale din cadrul Consiliului lasă să se întrevadă că un sistem de autorizare prealabilă poate fi limitat la anumite tipuri de asistență medicală. Aceasta va reprezenta o opțiune pentru statele membre, pe care acestea o pot utiliza sau nu. Această posibilitate a fost recunoscută de Curtea Europeană de Justiție în anumite condiții.

De asemenea, Consiliul are în vedere ca orice sistem de autorizare prealabilă să fie însoțit de măsuri care să aibă drept scop transparența și informarea completă a pacienților cu privire la drepturile lor în cadrul asistenței medicale primite în străinătate.

Pe de altă parte, directiva prevede un nivel minim al garanției pe care statele membre trebuie să le-o acorde pacienților lor, privind rambursarea costurilor aferente asistenței medicale din străinătate. Această sumă este aceeași cu cea care ar fi suportată pentru un tratament similar în statul membru de origine. Nimic nu împiedică statele membre să le ofere pacienților lor care beneficiază de asistență medicală în străinătate o formă de rambursare mai avantajoasă, chiar în avans. Acest lucru depinde însă de politica națională a statelor membre.

Totuși, pentru cazurile în care persoana respectivă are într-adevăr nevoie de tratament planificat într-un alt stat membru și când există motive medicale obiective în acest sens, rămâne valabil Regulamentul (CE) 883/2004, în temeiul căruia pacientul va beneficia de asistență medicală fără a suporta cheltuieli din buzunarul propriu.

În conformitate cu raportul votat în plenul Parlamentului la 24 aprilie 2009, Parlamentul European a recunoscut la rândul său sistemul de autorizare prealabilă ca instrument de planificare și gestionare, cu condiția ca acesta să fie transparent, previzibil, nediscriminatoriu și să permită informarea clară a pacienților.

Consiliul va examina în mod detaliat toate amendamentele, urmând să stabilească modul în care va ține cont de acestea în cadrul poziției sale comune, pentru a ajunge la un acord la a doua lectură.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Vă mulțumesc încă o dată pentru acest răspuns cuprinzător și, aș spune chiar, îmbucurător. Este foarte bine că se armonizează condițiile pentru a beneficia de asistență medicală în țară și în străinătate. Însă, cu siguranță nu este bine că se va depinde mult de capacitatea de plată a pacientului. Acei pacienți care nu vor putea compensa diferența dintre costurile aferente asistenței acordate acasă și celei din străinătate nu vor putea beneficia de aceasta.

Republica Cehă, care a preluat președinția de la Franța, este încă o țară tânără și aș vrea să știu: au existat diferențe cu privire la modul în care noile și vechile state membre au evaluat această problemă?

Jan Kohout, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (CS) Domnule președinte, aș dori să îmi exprim mulțumirea față de comentariul suplimentar al onorabilului deputat. Avem în vedere acest lucru și vom ține seama de el. Cred că el a identificat o problemă majoră, însă în prezent, aceasta nu poate avea o rezolvare simplă și clară. Consider că este o problemă care ar trebui abordată de Consiliu în discuțiile sale ulterioare asupra acestor chestiuni.

Președintele. – Întrebările care, din lipsă de timp, nu au primit nici un răspuns vor primi răspunsuri scrise (consultați Anexa).

Cu aceasta se încheie întrebările adresate Consiliului.

În numele Parlamentului, doresc să mulțumesc președinției cehe și ministrului pentru cooperare.

(Ședința a fost suspendată la ora 20.00 și reluată la ora 21.00)

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Vicepreședinte***15. Noul rol și noile responsabilități ale Parlamentului care decurg din Tratatul de la Lisabona - Impactul Tratatului de la Lisabona asupra dezvoltării echilibrului instituțional al UE - Dezvoltarea relațiilor dintre Parlamentul European și parlamentele naționale, în temeiul Tratatului de la Lisabona - Aspecte financiare ale Tratatului de la Lisabona - Punerea în aplicare a inițiativei cetățenilor (dezbateri)**

Președintele. – Vom relua ședința cu un subiect foarte important: dezbateri comune privind Tratatul de la Lisabona, care include următoarele rapoarte:

- raportul (A6-0145/2009) dlui Leinen, în numele Comisiei pentru afaceri constituționale, privind noul rol și noile responsabilități ale Parlamentului care decurg din Tratatul de la Lisabona (2008/2063(INI)),

- raportul (A6-0142/2009) dlui Dehaene, în numele Comisiei pentru afaceri constituționale, referitor la impactul Tratatului de la Lisabona asupra dezvoltării echilibrului instituțional al Uniunii Europene (2008/2073(INI)),

- raportul (A6-0133/2009) dlui Brok, în numele Comisiei pentru afaceri constituționale, referitor la dezvoltarea relațiilor dintre Parlamentul European și parlamentele naționale, în temeiul Tratatului de la Lisabona (2008/2120(INI)),

- raportul (A6-0183/2009) dnei Guy-Quint, în numele Comisiei pentru bugete, referitor la aspectele financiare ale Tratatului de la Lisabona (2008/2054(INI)), și

- raportul (A6-0043/2009) dnei Kaufmann, în numele Comisiei pentru afaceri constituționale, prin care se solicită Comisiei să prezinte o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea în aplicare a inițiativei cetățenești (2008/2169(INI)).

După cum puteți observa, acestea sunt cinci rapoarte extrem de importante care se referă la o problemă de mare actualitate și, de asemenea, ar trebui să avem în vedere faptul că, după cum știți, Senatul Republicii Ceha a aprobat ratificarea Tratatului cu majoritatea necesară.

Jo Leinen, raportor. – (DE) Dle președinte, dle vicepreședinte, doamnelor și domnilor, ultima ședință de seară din această legislatură este dedicată dezbaterii privind Tratatul de la Lisabona. Știm că multe ședințe de seară au precedat-o pe aceasta în efortul nostru de a pune în aplicare un Tratat de reformă și de a-l ratifica în 26 de parlamente din statele membre.

Aș dori să-mi exprim felicitările și aprecierea pentru membrii Senatului ceh, care au susținut astăzi acest tratat cu o majoritate clară. De asemenea, aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au contribuit la înlăturarea acestui obstacol.

(Aplauze)

Într-adevăr, să aplaudăm Senatul ceh, tot drumul de la Strasbourg până la Praga. Suntem foarte mulțumiți de acest rezultat.

Sunt foarte optimist că vom reuși să finalizăm procedura de ratificare până spre sfârșitul anului. Nu trebuie să ne numărăm puii înainte ca aceștia să fie eclozați, dar totul pare să indice că vom obține 27 de ratificări. Prin urmare, Comisia pentru afaceri constituționale a avut dreptate să fie optimistă. Consiliul European, Comisia și Parlamentul European trebuie să se pregătească pentru intrarea în vigoare a tratatului. Sunt foarte fericit că acest Parlament a adoptat patru rapoarte eminamente interesante și importante – ba nu, cinci rapoarte, întrucât dna Guy-Quint a prezentat, de asemenea, un raport referitor la aspectele financiare ale Tratatului de la Lisabona – ca un fel de act final al acestei legislaturi.

Constat că acest Parlament nu a renunțat niciodată la Tratatul de reformă, nici chiar în momentele dificile. Totuși, acest lucru nu este adevărat pentru toată lumea. Nu pot să înțeleg de ce s-a ezitat atât de mult în acest Parlament și de ce s-au exprimat atât de multe îndoieli cu privire la faptul dacă ar trebui să mai discutăm vreodată despre Lisabona. Această dezbateri a fost ascunsă chiar în ședința de seară, deși ar fi putut să aibă loc destul de ușor în timpul zilei. Este sub demnitatea acestui Parlament să amâne o astfel de dezbateri pentru o ședință de seară. Știm de ce s-a întâmplat acest lucru. Nu s-a dorit ca acest Parlament să își reafirme

convingerea în fața unui public larg că avem nevoie de acest tratat, că îl dorim și credem în el. Au existat sceptici la cele mai înalte niveluri ale acestui Parlament, lucru care mi se pare absolut de neînțeles și total inacceptabil.

Am acceptat raportul privind rolul Parlamentului în punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona și pot să afirm că acest Parlament va fi unul dintre câștigători în cadrul Tratatului de reformă. Adoptăm măsuri radicale în controlul democratic, fie din punctul de vedere al legislației sau al controlului bugetar și al procesului de luare a deciziilor, fie din punctul de vedere al controlului și chiar al alegerii executivului, a Comisiei sau aprobarea acordurilor internaționale, sau noile drepturi de inițiativă care ne sunt acordate, cel mai elocvent exemplu fiind dreptul Parlamentului European de a sugera modificări ale Tratatului – un privilegiu rezervat în prealabil statelor membre și guvernelor acestora. Codecizia ca standard ne pune pe picior de egalitate cu Consiliul de miniștri: politica agricolă, politica în domeniul pescuitului, politica de cercetare, reglementări structurale – multe dintre acestea se vor afla în prezent sub incidența responsabilității comune și a prerogativei de codecizie a acestui Parlament. Deținem noi competențe de supraveghere, noi drepturi la informare și noi competențe de inițiativă.

Stimate vicepreședinte, vă mulțumesc că ați fost mereu de partea noastră. Astăzi a fost o zi bună și, cu cele patru rapoarte, ca un fel de act final, încheiem o perioadă plină de dăruire pentru reformarea Uniunii Europene. Speranța mea este că actul final va fi realizat de noul Parlament și că putem pași pe fundații noi și mai puternice în noua legislatură.

(Aplauze)

Jean-Luc Dehaene, raportor. – (NL) Dle președinte, stimate vicepreședinte, doamnelor și domnilor, aprobarea Tratatului de la Lisabona de către Senatul ceh reprezintă un important pas înainte pentru ratificarea tratatului. Prin urmare, este un lucru pozitiv faptul că Parlamentul European aprobă, în această seară, o serie de rapoarte care stabilesc poziția Parlamentului cu privire la punerea în aplicare a tratatului. Până la urmă, este necesar ca Parlamentul să fie la fel de bine pregătit ca și celelalte instituții, înainte de a intra în discuții și negocieri cu acestea cu privire la punerea în aplicare și executarea tratatului.

Acest lucru este cu atât mai important pentru Parlament, dat fiind faptul că atribuțiile sale vor fi extinse în mod substanțial în temeiul prezentului tratat. Prin urmare, Parlamentul are un interes puternic să se asigure că a) este bine pregătit să-și îndeplinească în totalitate noile sarcini – astfel cum este prevăzut în rapoartele întocmite de dl Leinen și dna Guy-Quint și că b) adoptă o poziție clară în ceea ce privește relația cu alte instituții, care fac obiectul raportului meu.

Tratatul de la Lisabona consolidează și clarifică echilibrul instituțional în cadrul Uniunii Europene. Tratatul privind Uniunea Europeană, pe care sperăm să îl vedem adoptat, marchează un final formal pentru structura pe piloni. În plus, Uniunea Europeană va dobândi o personalitate juridică; Instituțiile comunitare vor deveni instituțiile Uniunii, iar în temeiul tratatului, rolurile și competențele fiecărei instituții vor fi clar definite. Prin urmare, tratatul va pune capăt poziției duble a Consiliului European, transformându-l într-o instituție autonomă a Uniunii.

Deși este încă supusă multor excepții, punerea în aplicare a procedurii de codecizie, care va deveni procedura legislativă ordinară și care va include, de asemenea, aprobarea bugetului, va conferi Parlamentului un rol foarte important. De fapt, competențele Consiliului și ale Parlamentului au fost formulate în mod identic în tratat. Prin urmare, tratatul consolidează metoda comunitară și o transformă într-o metodă a Uniunii. În plus, această metodă va fi extinsă la fostul pilon pentru justiție și afaceri interne.

În cadrul raportului meu, am subliniat faptul că va fi solicitată coordonarea puternică a activității legislative și bugetare, dacă se va dori ca instituțiile să funcționeze în mod eficient. Raportul face apel la programarea activității legislative, inclusiv perspectiva multianuală a bugetului. Rolul Consiliului Afaceri Generale din cadrul Consiliului de miniștri va fi foarte important, întrucât acesta trebuie să devină președinția instrumentului de dialog al Consiliului cu Parlamentul. Rolul de inițiativă a Comisiei este, de asemenea, susținut în mod clar; din păcate, planul este de a reduce numărul de comisari, astfel încât să se ajungă la un colegiu mai redus. Acest lucru va solicita Comisiei să își consolideze organizarea internă și mai mult, dacă trebuie să funcționeze ca un colegiu.

O nouă caracteristică importantă este aceea că rolul dublu al noului Înalt Reprezentant și al vicepreședintelui Comisiei va fi crucial atunci când este vorba despre afaceri externe, afaceri externe și securitate. În raportul meu am subliniat faptul că va fi în interesul lor să coopereze strâns cu Comisia, astfel încât să poată fi mobilizate toate resursele politicii externe a Uniunii.

Aș dori să conchid prin a afirma că după alegeri vom traversa o perioadă de tranziție foarte dificilă, precum și o trecere dificilă de la Tratatul de la Nisa, care trebuie aplicat mai întâi, la Tratatul de la Lisabona, care sperăm să fie aprobat până la sfârșitul anului. Invit Parlamentul și Consiliul să dezbată încă o dată în comun modalitatea de a organiza această perioadă și nu pot să înțeleg de ce nu s-a întâmplat deja acest lucru mai frecvent. În caz contrar, riscăm să ajungem în situația în care, în urma alegerilor, nu știm exact ce ar trebui să se întâmple. Având în vedere că nimeni nu va beneficia de pe urma unei astfel de situații, haideți să cădem de acord în mod clar în această privință.

Elmar Brok, raportor. – (DE) Dle președinte, dle vicepreședinte, stimați reprezentanți ai președinției ceh, doamnelor și domnilor, după cum au afirmat și antevorbitorii, acesta este un moment mareț, nu pentru că rapoartele noastre sunt discutate, ci pentru că astăzi s-a stabilit că parlamentele din 26 de țări au ratificat Tratatul de la Lisabona și că referendumul care a fost promis trebuie să mai aibă loc în doar o țară.

Faptul că parlamentele din 26 de țări au ratificat Tratatul de la Lisabona denotă că acesta este un tratat parlamentar. Pe parcursul unificării Uniunii Europene s-a înregistrat un progres deosebit, dar niciodată nu a existat un tratat de tipul celui de la Lisabona, în care parlamentele – atât Parlamentul European, cât și parlamentele naționale – au fost consolidate, democrația a fost întărită, a fost introdusă inițiativa cetățenească, iar principiul subsidiarității a fost consolidat din punctul de vedere politic și juridic, prin întărirea parlamentelor naționale.

Prin urmare, este de mirare că cei care s-au erijat în calitate de fondatori ai democrației s-au opus acestui tratat. Aceștia se opun Tratatului de la Lisabona, deoarece nu doresc să confere legitimitate democratică procesului de unificare europeană. Aceștia se opun unificării europene și se tem că această Europă ar putea câștiga popularitate printr-o mai mare democrație și transparență și, de asemenea, prin consolidarea abilităților de luare a deciziilor, pentru a face față provocărilor viitoare. De aceea spun minciunile pe care le spun.

Permiteți-mi să precizez la acest punct că aș dori să mulțumesc președinției ceh și în special prim-ministrului Topolánek, care, într-o situație care a fost dificilă pentru domnia sa personal și pentru care nu era responsabil, a luptat, în ultima zi a acestei legislaturi, pentru a obține o majoritate suficientă în Senatul ceh.

Și nu a fost vorba despre o majoritate slabă; a fost 54:20. Aceasta este o victorie decisivă pentru cei care au spus „da” Tratatului de la Lisabona. Sper ca, după ce cele 26 de adunări alese vor fi luat o decizie, personalul administrativ nu va împiedica procesul democratic prin refuzul de a oferi semnătura lor. Cred că își vor ține promisiunea pe care au făcut-o și că acest tratat va fi semnat.

Constatăm în cadrul discuțiilor din această campanie electorală că această criză financiară a demonstrat că fiecare țară care acționează unilateral în această ordine globală este pierdută. De aceea, este extrem de important ca acest lucru să fie recunoscut în Irlanda și ca – dacă ar fi să mă încred în sondajele de opinie – cetățenii din Irlanda să își regândească poziția, astfel încât interesele Irlandei să fie apărute. Sunt sigur că, prin clauza socială, prin angajamentul acordat unei economii sociale de piață și nu capitalismului de pradă, cu alte cuvinte, prin angajamentul în sens social, acesta este, de asemenea, un tratat pentru cetățenii obișnuși. În acest fel, ne putem apăra împreună interesele în această lume.

Pentru a exercita control cu adevărat asupra unei birocratii administrative, a guvernelor naționale, a Comisiei sau aparatelor Consiliului de aici, de la Bruxelles și de la Strasbourg, trebuie să stabilim o cooperare strânsă între Parlamentul European și parlamentele naționale.

Există multe sarcini comune în politica externă și de securitate, în politica pentru justiție și afaceri interne, care se află sub controlul Europol. Există multe oportunități deschise parlamentelor naționale prin exercitarea dreptului lor de veto. Prin utilizarea cardurilor portocalii și galbene, precum și a dreptului de acțiune, acestea au posibilități în domeniul controlului subsidiarității, iar, în calitate de membri ai Consiliului, pot exercita mai mult control asupra propriilor guverne. În acest fel, sunt de două ori legitimi din punct de vedere democratic. De aceea, Parlamentul European și parlamentele naționale nu sunt rivali în acest proces, ci aliați, dornici să își exercite controlul democratic comun asupra Europei, să îl ducă mai departe și să nu îi permită să degenereze într-o Europă controlată de aparatici. Prin urmare, Tratatul de la Lisabona este corect și adecvat, iar parlamentele naționale și Parlamentul European nu se vor eschiva de la această responsabilitate.

Catherine Guy-Quint, raportoare. – (FR) Dle președinte, stimate comisar, doamnelor și domnilor, îmi face o deosebită plăcere să prezint în această seară raportul privind aspectele financiare ale Tratatului de la Lisabona, care a fost redactat de ceva vreme în cadrul Comisiei pentru bugete. Acesta va fi ultimul raport bugetar din această legislatură și ultimul meu raport parlamentar.

Mai presus de toate, sunt foarte mulțumită să constat că Parlamentul a avut curajul să prezinte rapoartele noastre în cadrul pachetului „Lisabona”, pentru a onora promisiunea făcută cetățenilor de a-i informa cu privire la consecințele acestui tratat. Un cetățean mai bine informat este un cetățean care votează în deplină cunoștință de cauză a evenimentelor. Nu este o contestare a democrației să dezbatem problema Tratatului de la Lisabona în acest Parlament, ci dimpotrivă. Punerea sa în aplicare va avea consecințe grave pentru competențele bugetare ale implicațiilor instituționale și financiare.

De fapt, reforma este importantă pentru Parlament. În afară de introducerea cadrelor financiare multianuale, ar trebui reamintit faptul că procedura bugetară a rămas practic neschimbată din anul 1975. Prin urmare, a fost imperios pentru Comisia pentru bugete să analizeze aceste modificări și să verifice că erau întrunite condițiile necesare pentru ca instituția noastră să își mențină, chiar să își consolideze, rolul său în calitate de autoritate bugetară. Acesta este scopul global al raportului: simplificarea și clarificarea provocărilor bugetare ale tratatului.

Principala mea dorință a fost să apăr prerogativele instituției parlamentare. Viitorii membri nu trebuie privați de atribuțiile lor în cadrul procedurilor bugetare viitoare și în negocierile următoare privind cadrul financiar multianual.

Aceste modificări substanțiale sunt de trei tipuri. În primul rând, modificări aduse legislației primare. Noua procedură bugetară conține progrese reale și noi provocări pentru Parlament incluzând, în primul rând, renunțarea la distincția dintre cheltuielile obligatorii și cele neobligatorii. În continuare, prima lectură pentru procedura bugetară cu introducerea unui mecanism invers pentru eventualitatea în care Consiliul respinge poziția comună, introducerea unei comisii de conciliere responsabile pentru pregătirea poziției comune și a unei planificări strânse pentru comitetul de conciliere. În plus, se fac schimbări la noul cadru financiar multianual care consolidează rolul Parlamentului. Acest cadru devine restrictiv. Pentru a fi adoptat, acesta necesită unanimitatea în cadrul Consiliului și consensul Parlamentului European. Aș adăuga că adoptarea sa este rezultatul unei proceduri în totalitate noi și speciale.

În ceea ce privește noile perspective financiare, am dori ca acestea să aibă o durată de viață de cinci ani, pentru a coincide cu mandatul Parlamentului și al Comisiei Europene. Astfel, comisarii vor fi răspunzători pentru alegerile bugetare pe care le fac. Codecizia este extinsă la adoptarea Regulamentului financiar și la metodele de aplicare ale acestuia. Cu toate acestea, din păcate, decizia privind noile resurse rămâne de competența Consiliului. Parlamentul este doar consultat, cu excepția metodelor de punere în aplicare.

Așadar, disciplina bugetară revine parțial Parlamentului, care poate respinge cadrul financiar multianual. Acesta este un progres real. Provocarea pentru viitorul Parlament este să știe ce va fi negociat în conformitate cu noua procedură de regulament financiar, responsabilitatea care îi revine și ceea ce va intra sub incidența legislației pentru noul regulament privind Acordul interinstituțional, pentru care Parlamentul European va avea numai dreptul de a-l respinge sau a-l accepta.

În final, noile responsabilități ale Uniunii vor da naștere la noi solicitări de finanțare. În primul rând, va exista pachetul de relații externe, în special, cu crearea Serviciului european pentru acțiunea externă și a înaltului Reprezentant, a vicepreședintelui Comisiei și apoi, cu noile politici: energia, spațiul și turismul, cercetarea, apărarea civilă, cooperarea administrativă și sportul.

Doamnelor și domnilor, după cum veți fi înțeleș, schimbările pe care le implică Tratatul de la Lisabona sunt importante.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, raportoare. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, acesta este ultimul meu discurs în ședința plenară a Parlamentului European și, în calitate de raportoare a Inițiativei cetățenești europene, sunt încântată că mi s-a acordat cuvântul. Sper că mâine, în cursul ultimei ședințe din această legislatură, Parlamentul European va transmite un semnal politic, va deschide calea către aducerea Europei mai aproape de cetățenii săi și va continua cu un proiect pe care l-am susținut timp de mai mulți ani.

Permiteți-mi să încep prin a face o serie de observații. Constat cu părere de rău că nici grupul din care fac parte, nici partidul meu – și aici îmi aleg cu grijă cuvintele – nu au reușit să sprijine Inițiativa cetățenească. În timp ce, pe de o parte, nu s-a pierdut ocazia de a deplânge deficitul democratic în UE, pe de altă parte, există un refuz general de a adopta măsuri serioase pentru a transforma proiectul european într-unul mai democratic. Acest comportament nu este nici credibil, nici de dorit. Acesta blochează progresul în Europa asupra căruia au insistat atât de mult timp cetățenii, iar eu nu pot și nici nu voi tolera acest lucru.

Înainte de finalul mandatului meu, aș dori să le mulțumesc colegilor mei, membri ai Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților

pentru Europa și Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, care mi-au acordat sprijinul pentru acest raport. Aș dori să mulțumesc domnului Jo Leinen, președintele Comisiei pentru afaceri constituționale și, în special, tuturor coordonatorilor și raportorilor alternativi ai acestor grupuri. Vă mulțumesc pentru faptul că am colaborat atât de bine în interiorul partidului și dincolo de granițele țării și pentru că am reușit să continuăm împreună proiectul de integrare europeană.

Dle vicepreședinte, prevederea inclusă în Tratatul de la Lisabona privind Inițiativa cetățenească reprezintă fără îndoială un jalon important în procesul de integrare europeană. Adevărul este că, în Uniunea Europeană, nu dorim să unificăm statele, ci popoarele. Acest aspect va fi abordat într-un mod total diferit și nou, dacă, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană (Tratatul UE, noua versiune n.v.), cetățenii sunt direct implicați în procesul legislativ european. În acel moment, un milion de cetățeni vor avea dreptul să solicite Comisiei să prezinte un proiect de regulament specific sau de directivă, drept pe care Consiliul l-a avut din anul 1957, iar Parlamentul European din anul 1993.

În raportul meu, Parlamentul a prezentat punctele cheie și liniile directoare pentru un regulament viitor privind condițiile și procedurile pentru o Inițiativă cetățenească europeană. Dle vicepreședinte, în eventualitatea în care Tratatul de la Lisabona intră în vigoare, mă aștept din partea Comisiei să prezinte cât mai curând posibil nu numai o propunere, ci și, de asemenea, dacă se poate, să respecte liniile directoare din raportul meu. În special, Comisia ar trebui să sprijine poziția Parlamentului care reflectă opinia unui număr semnificativ de state membre în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Tratatul UE (n.v.). În raportul meu este propus numărul 7. Este esențial să nu se stabilească orice cifră arbitrară, întrucât trebuie, în primul rând, să se poată justifica restricția asociată cu privire la dreptul cetățenilor UE de a participa în mod egal la Inițiativa cetățenească, indiferent de cetățenia lor și, în al doilea rând, aceasta trebuie să fie orientată către obiectivul relevant. Acest lucru presupune că stabilirea unui număr minim de state membre trebuie să asigure că punctul de plecare în procesul legislativ european nu este o problemă care să reflecte interesele specifice ale unui singur stat membru, ci mai degrabă, unul care este în concordanță cu interesul general european.

În plus, solicit să se acorde o atenție specială structurii acestei proceduri, în special problemei privind admisibilitatea unei Inițiative cetățenești. Trebuie acordată prioritate zero criteriilor de atitudine prietenoasă față de cetățeni și securității juridice. Dacă cetățenii Uniunii Europene contribuie la determinarea procesului legislativ european și doresc să introducă o Inițiativă cetățenească, în esență, echitatea solicită ca organele de stat competente ale UE să stabilească cât mai curând posibil și într-un mod obligatoriu dacă inițiativa planificată îndeplinește cerințele legale prevăzute în tratat. Este absolut vital ca acest lucru să aibă loc înainte ca declarațiile de sprijin să fie adunate, deoarece statele membre care asigură resursele necesare au nevoie de securitate juridică.

În final, aș dori să reamintesc Parlamentului că dispozițiile privind Inițiativa cetățenească nu au căzut din cer. Acestea erau deja incluse în Tratatul Constituțional și au fost dezvoltate în Convenția Constituțională, la semnarea căreia au fost prezenți unii membri, în cooperare strânsă cu ONG-urile. Includerea lor în Convenția de proiect de Constituție nu a fost un lucru sigur și nici unul întâmplător. Acestea reprezintă rezultatul consultărilor intense între membrii Convenției și ONG-uri, dedicați politicii democratice. Acum știm că această idee a fost suspendată timp de șase ani. Este timpul ca aceasta să fie adusă la viață după atâta timp. A sosit momentul pentru o democrație directă într-o Europă unită.

(Aplauze)

Margot Wallström, vicepreședintă a Comisiei. – Dle președinte, în primul rând, permiteți-mi să mulțumesc în mod special tuturor raportorilor. Admir foarte mult angajamentul dumneavoastră și, aș putea spune, perseverența. Poate pentru că eu recunosc ceea ce soțul meu ar numi încăpățănare în insistența dumneavoastră asupra acestor probleme care sunt abordate în acest Parlament și de aceea mă simt în largul meu și am stabilit o cooperare excelentă cu fiecare dintre dumneavoastră.

Mulțumiri speciale tuturor celor care vor pleca. Nu ați fost doar foarte buni colaboratori și parteneri în toate aceste lucruri, ci și prieteni buni și amuzanți. Vă mulțumesc foarte mult. Stimată dnă Kaufmann, cred că puteți fi mândră că ați ajutat la instituirea a ceea ce eu numesc stabilirea și acordarea de linii de putere între cetățeni și instituțiile europene – noi linii de putere, inspirându-le și încărcându-le. Cred că este un lucru de apreciat.

Sunt desigur încântată să pot lua parte la această dezbatere în seara aceasta, în ziua în care Republica Cehă a încheiat ratificarea parlamentară a Tratatului de la Lisabona. Votul de astăzi aduce la 26 numărul de state membre ale căror parlamente au sprijinit tratatul. Consider că această dezbatere oferă o bună oportunitate

pentru a le reaminti cetățenilor europeni rolul Tratatului de la Lisabona de a transforma Uniunea Europeană într-una mai democratică și mai coerentă.

În contextul crizei economice, este mai important ca niciodată să avem o Europă care funcționează bine, care are sistemele adecvate pentru a garanta democrația. Tratatul va conferi instituțiilor democratice ale UE, îndeosebi acestui Parlament, prerogativele de care au nevoie. Acesta ar ajuta UE să acționeze cu o mai mare coerență și unitate pe scena mondială. Ar permite Europei să reacționeze mai eficient la provocările majore cu care ne confruntăm în prezent, în domenii precum schimbările climatice și securitatea energetică.

Rapoartele pe care le discutăm în seara aceasta ne vor ajuta, de asemenea, să asigurăm că, o dată ce tratatul este aprobat, punerea sa în aplicare va fi mai rapidă și mai ușoară.

Buna cooperare între instituții va fi critică în asigurarea de beneficii maxime care rezultă din tratat, iar Comisia se angajează să lucreze în parteneriat cu Parlamentul și cu celelalte instituții, pentru a face posibil acest lucru.

Referendumul irlandez a reprezentat o reamintire dură a necesității de a plasa cazul pentru Europa în cadrul dezbaterii naționale. Preocupările substanțiale care stau la baza votului merită să fie luate în serios – și acest lucru a fost exact ceea ce s-a întâmplat în cadrul Consiliului European din luna decembrie a anului trecut. Regimul juridic al garanțiilor și decizia cu privire la dimensiunea Comisiei arată respectul acordat de conducerea politică a Europei rezultatului din Irlanda, precum și dorința de a înțelege motivele pentru care au votat „nu” și au răspuns la aceste preocupări. Dar a arătat, de asemenea, că au rămas convinși că acest tratat este potrivit pentru Europa.

Iată de ce, de la vot, încă opt state membre și-au încheiat procedurile parlamentare, cu încă opt voturi afirmative.

Rapoartele Parlamentului adăugă o analiză globală a principalelor aspecte din tratat. Abordarea fundamentală trebuie să fie ambițioasă pentru ceea ce tratatul poate obține pentru UE – o abordare pe deplin împărtășită de către Comisie.

Rapoartele sunt deosebit de valoroase în aprofundarea modului nostru de gândire cu privire la modul în care ar trebui să funcționeze tratatul în practică. În moduri diferite, toate cele cinci rapoarte pun în evidență un Parlament puternic, încrezător în forțele proprii, care caută moduri de a maximiza potențialul tratatului pentru îmbunătățirea eficacității, eficienței și a responsabilității acțiunilor UE, în beneficiul cetățenilor și al alegătorilor. -

Raportul domnului Dehaene stabilește multe detalii importante, iar Comisia împărtășește foarte pe larg interpretările aduse tratatului. Punctul forte al raportului constă în claritatea cu care acesta arată că punerea în aplicare a tratatului nu înseamnă consolidarea unei instituții în detrimentul alteia – Uniunea Europeană nu poate realiza decât ceea ce cetățenii săi așteaptă, dacă toate instituțiile sunt puternice și cooperează în mod eficient.

Raportul acordă o atenție specială problemei tranziției și s-ar fi înregistrat multe avantaje dacă tratatul ar fi fost în vigoare înainte de acest an de tranziție instituțională. Din păcate, acest lucru nu a fost posibil. Așadar, este nevoie de o abordare pragmatică și flexibilă, de găsire a unei căi de parcurs care va lua în considerare nevoia de a evita orice lacună instituțională în acest an; importanța de a garanta că următoarea Comisie se va bucura de autoritatea totală a unui mandat democratic; și de nevoia de a respecta rolul Parlamentului. Raportul Dehaene instituie un model care ne va ajuta să găsim calea de parcurs.

Raportul domnului Dehaene face apel la luarea în considerare a echilibrului politic și de gen, alături de un echilibru geografic și demografic, în numirea în posturile de frunte ale UE. În Europa din prezent, unde mai mult de 50% sunt femei, acestea sunt încă nereprezentate în politică. Această Comisie – după cum știți – are cel mai mare număr de comisari femei de până acum. Cu toate acestea, nu este de ajuns. Îmbunătățirea echilibrului între sexe ar trebuie să constituie un obiectiv în momentul investirii următoarei Comisii: un obiectiv care poate fi realizat dacă există sprijin politic puternic din partea viitorului Parlament.

Sper, de asemenea, că vom avea mai multe femei în Parlamentul European și în posturile de frunte din UE. Fără acestea, vom pierde cunoștințele, experiența și ideile lor.

Raportul doamnei Guy-Quint abordează un alt aspect important: cum să organizăm ciclul de planificare financiară al Uniunii în vederea utilizării optime a bugetului UE, plasând banii acolo unde se află prioritățile politice. În contextul unei intense presiuni asupra finanțelor publice, trebuie să instituim procedurile adecvate pentru a obține un beneficiu optim al fondurilor. Echilibrul dintre stabilitate și reacție în cadrul planificării

bugetare este indispensabil pentru o planificare eficientă a UE, iar Comisia se va întoarce la acest aspect în revizia bugetară.

Raportul domnului Leinen arată modul în care tratatul va afecta activitatea Parlamentului și acoperă în detaliu implicațiile noilor domenii de politică, ale noilor prerogative și noilor proceduri asupra Parlamentului. De exemplu, acesta subliniază importanța de a garanta controlul adecvat al acțiunii externe a Uniunii și cu siguranță suntem deschiși în vederea identificării metodelor corespunzătoare pentru a efectua acest lucru. Cu toate acestea, aceste metode nu pot fi convenite decât după ce vicepreședintele și înaltul Reprezentant își vor fi început mandatul.

Cu privire la acest aspect, precum și la alte probleme menționate – inclusiv actele de comitologie și cele delegate – așteptăm cu nerăbdare schimburile mai detaliate cu Parlamentul în privința punerii în aplicare a chestiunilor discutate.

Permiteți-mi să mă întorc la raportul doamnei Kaufmann, care explică în mod clar modul în care Inițiativa cetățenească poate conferi o nouă dimensiune democrației din cadrul Uniunii. Cetățenii vor putea face apel la Comisie să prezinte noi inițiative politice. Acesta este unul dintre domeniile în care Comisia intenționează să acționeze rapid de îndată ce tratatul va intra în vigoare – de asemenea, pe bază de consultare – pentru a înțelege așteptările părților interesate și ale cetățenilor. Punctul de vedere al Comisiei este în acord cu recomandările doamnei Kaufmann.

Cu toate acestea, există câteva domenii pe care ar trebui să le discutăm în continuare. Dorim să atingem un echilibru între o procedură care este facilă pentru cetățeni și una care presupune că inițiativele vor avea legitimitate și greutate.

De exemplu, referitor la numărul minim de state membre, ar trebui să reflectăm, de asemenea, mai mult asupra tipului de procedură prevăzută în tratat.

În final, raportul domnului Brok acoperă un domeniu în care atât Parlamentul, cât și Comisia, au făcut pași importanți în ultimii ani: relațiile cu parlamentele naționale. Acest Parlament este promotorul utilizării conferințelor interparlamentare și a găsit unele metode foarte practice de a construi o rețea parlamentară reală.

După cum știți, Comisia a instituit un mecanism de dialog cu parlamentele naționale complet nou, iar acesta este un domeniu în care s-au înregistrat multe progrese. Începând cu anul 2006, Comisia a transmis parlamentelor nu numai documente de consultare, ci și propuneri legislative, invitându-le să răspundă. Până în prezent, am primit și am răspuns la aproximativ 400 de avize și, de asemenea, am sporit considerabil numărul de contacte directe, cu mai mult de 500 de întâlniri între comisari și organisme naționale parlamentare, din momentul începerii activității Comisiei. Așadar, după cum sugerează raportul, noile dispoziții ale tratatului cu privire la parlamentele naționale vor fi pe deplin în acord cu tendința din ultimii ani și cred că acestea vor consolida și mai mult familia parlamentară europeană.

Luate împreună, aceste rapoarte ilustrează modul în care Tratatul de la Lisabona ar aprofunda democrația europeană și ar da rezultate pentru cetățenii europeni. Acesta este un mesaj excelent pentru noi, care trebuie luat în considerare în alegerile pentru Parlamentul European, precum și o excelentă pistă de lansare pentru pregătirea punerii în aplicare a tratatului în sine.

Președintele. – Înainte de a da cuvântul vorbitorilor, îmi voi permite un anumit grad de libertate care cred că poate fi acordat cuiva care prezidează ședința în acest stadiu al mandatului nostru și în acest moment din noapte, deoarece este adevărat că aceste ședințe de noapte târzie au un avantaj.

Aș dori să vă spun că am intenția de a transmite imediat Președintelui Parlamentului European și Biroului o propunere pentru a pregăti o publicație care conține Tratatul de la Lisabona în sine, cele cinci rapoarte, precum și rezoluțiile corespunzătoare, împreună cu discursurile introductive ale raportorilor și comisarului.

Consider că un document de acest fel, tradus în cele 23 de limbi oficiale ale UE și distribuit bărbăților și femeilor din cele 27 de state membre, ar fi un document foarte important în ceea ce privește înțelegerea importanței Tratatului de la Lisabona în sine și, de asemenea, pentru înțelegerea eforturilor făcute și a acțiunilor întreprinse de către Parlament. De asemenea, ar fi un tribut meritat adus celor cinci raportori, în special doamnei Guy-Quint și doamnei Kaufmann, care ne-au spus că părăsesc Parlamentul, dar care vor fi mereu prezente în amintirile noastre și cărora le vom păstra mereu recunoștința noastră.

Michael Gahler, raportor pentru aviz al Comisiei pentru afaceri externe. – (DE) Dle președinte, pentru a sărbători acest prilej, după cum vedeți, am luat în mod conștient locul domnului Zahradil.

În numele Comisiei pentru afaceri externe, aș dori să subliniez faptul că noi considerăm viitorul vicepreședinte al Comisiei și Înaltul Reprezentant ca fiind pe deplin responsabili în Parlament, pentru simplul motiv că, la fel ca toți ceilalți comisari, aceștia au nevoie de încrederea Parlamentului pentru a-și începe mandatul. Practica curentă a serviciilor regulate de dialog politic în ședință plenară, precum și în cadrul Comisiei pentru afaceri externe trebuie să fie menținută în dubla funcție exercitată de către o singură persoană.

Având în vedere că marea majoritate dintre noi dorește o abordare mai uniformă și mai activă de către Uniunea Europeană față de politica externă, viitorul cuvenit acestui birou va avea, de asemenea, un interes propriu în asigurarea de sprijin pentru Parlamentul European în acțiunile sale. Planurile politice și pozițiile executivului nostru pot fi, de asemenea, dezbătute cu regularitate în cadrul Comisiei pentru afaceri externe, la ședințele în care viitorul președinte al Comitetului Reprezentanților Permanenți oferă informații cu privire la problemele care sunt dezbătute în CRP. În cazul în care se solicită acest lucru, această practică trebuie să se aplice, de asemenea, reprezentanților speciali.

Pe viitor, deciziile prezentate în domeniul politicii de securitate și apărare trebuie, de asemenea, să fie dezbătute de către Parlament pentru a conferi o mai mare legitimitate democratică operațiunilor din țările terțe.

În ceea ce privește Serviciul european pentru acțiunea externă, suntem de părere că Parlamentul European trebuie să fie pe deplin implicat în operațiunile de pregătire. Afirmăm că acest serviciu trebuie să fie atribuit Comisiei în scopuri administrative.

De asemenea, dorim să reușim să asigurăm faptul că, pe viitor, liderul unei delegații UE într-o țară terță se va prezenta în fața Comisiei pentru afaceri externe, înainte ca postul său să fie în final confirmat. Considerăm că, dacă o persoană nu face o impresie bună față de proprii membri, ar trebui să existe puține șanse ca acea persoană să fie numită într-un post în străinătate.

Solicităm, de asemenea, ca întreaga politică externă a Uniunii Europene, inclusiv politica comună de securitate și apărare, să fie finanțate pe viitor din bugetul comunitar. Cu toate acestea, pentru următorul tratat după Tratatul de la Lisabona, aș dori, de asemenea, să constat că cheltuielile militare comune apar în bugetul de stat.

Andrew Duff, raportor pentru aviz al Comisiei pentru afaceri externe. – Dle președinte, după cum au precizat antevorbitorii, dezvoltarea unei politici comune de securitate și apărare, reprezintă una dintre cele mai mari recompense, care este prospectivă în înțelegerea noastră, ca rezultat al tratatului. Așadar, parlamentele naționale sunt foarte afectate de schimbările derulate.

Bineînțeles, acestea păstrează responsabilitățile naționale pentru securitatea națională, dar ar trebui, de asemenea, să li se solicite să joace un rol de conducere, în colaborare strânsă și regulată cu Parlamentul European, în examinarea și încercarea de a formula o politică europeană comună, criticând și interogând pe proprii lor miniștri cu privire la performanța în Consiliu, precum și în transmiterea către presă și public a unei părți din noua realitate, și anume aceea că cel mai bun mod de realizare a politicii externe este prin încercarea de căutare, constatare și proiecție a interesului comun european.

Thijs Berman, raportor pentru aviz al Comisiei pentru dezvoltare. – (NL) Dle președinte, Senatul ceh a acceptat astăzi Tratatul de la Lisabona. În prezent, mai rămâne doar cazul Irlandei, ați putea spune, iar apoi vom avea un tratat care va prevedea de asemenea mai multe oportunități pentru Comisia mea pentru dezvoltare, pentru a face o politică mai bună.

Cu toate acestea, ar fi o greșeală monumentală să facem presiuni asupra Irlandei în momentul de față. Aceasta este o decizie al unui stat independent, iar irlandezii sunt liberi să adopte propriile decizii. Orice presiune din exterior ar crește riscul ca întreaga UE să explodeze, deoarece, în ciuda tuturor cuvintelor frumoase și politicoase care s-au rostit astăzi în acest Parlament, Uniunea Europeană trece printr-o criză profundă de încredere. Acest tip de criză ar putea fi soluționată numai cu rezultate, politici sociale, investiții și redresare economică, asigurarea unei energii curate pentru mediul înconjurător, protecția drepturilor sociale, aici și în alte părți ale lumii, însă, realizând toate aceste lucruri, trebuie să respectăm dreptul fiecărui stat membru să propună soluții eficiente pentru sine.

Cooperarea este necesară și cu siguranță acest lucru este adevărat în contextul acestei crize, dar, de asemenea, trebuie să aveți încredere să rămâneți sinceri față de dumneavoastră. Prin urmare, presiunea asupra Irlandei

nu ar fi de dorit, nici pentru irlandezi, nici pentru restul Europei. Permiteți Uniunii Europene să acționeze cu reținere, astfel încât să se bucure de mari ambiții.

Danutė Budreikaitė, raportoare pentru aviz a Comisiei pentru dezvoltare. – (LT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să subliniez faptul că Tratatul de la Lisabona va oferi mai multe oportunități Uniunii Europene pentru a lua inițiativa de a modela coordonarea politicii de dezvoltare, pentru a îmbunătăți coordonarea donatorilor, pentru a aloca sarcini și a oferi ajutor într-un mod mai eficient. Cu toate acestea, acesta presupune, de asemenea, ca instituțiile UE, inclusiv Parlamentul, să își asume o responsabilitate mai mare.

Pentru a pune în aplicare cu succes politica de cooperare, este esențial să avem o structură administrativă corespunzătoare pentru a elimina inconsecvențele existente ale structurilor de direcții generale și competențe în cadrul Comisiei privind aspecte referitoare la politică și buget și pentru a conferi competență exclusivă Direcției Generale Cooperare pentru Dezvoltare.

Întrucât politica de cooperare pentru dezvoltare va fi aplicată conform procedurii obișnuite, este esențial să se definească foarte precis competența Comisiei de cooperare pentru dezvoltare din cadrul Parlamentului European. Tratatul de la Lisabona va permite o mai bună punere în aplicare a obiectivelor politicii de cooperare pentru dezvoltare, cu scopul de a reduce și de a eradică în mod definitiv sărăcia la nivel mondial.

Georgios Papastamkos, raportor pentru aviz al Comisiei pentru comerț internațional. – (EL) Dle președinte, în calitate de raportor pentru aviz din partea Comisiei pentru comerț internațional, aș dori să subliniez faptul că schimbările introduse prin Tratatul de la Lisabona în domeniul politicii comerciale comune contribuie, în general, la consolidarea legitimității sale democratice, a transparenței și a eficienței acțiunii externe a Uniunii. Aș sublinia în mod deosebit redefinirea echilibrului instituțional în cadrul Uniunii, cu promovarea Parlamentului European în calitate de colegiutor, cu scopul de a defini aplicarea cadrului politicii comerciale comune. Va fi, de asemenea, necesară aprobarea Parlamentului pentru toate acordurile comerciale încheiate.

Cu toate acestea, aș dori să evidențiez dezechilibrul dintre competențele interne și cele externe ale Parlamentului, în *foro interno* și în *foro externo*, în legătură cu politica comercială comună, având în vedere că Tratatul de la Lisabona nu conferă Parlamentului dreptul de a aproba mandatul Comisiei de a negocia un acord comercial. Având în vedere că Parlamentul este totuși îndreptățit să stabilească condiții prealabile pentru aprobarea acordurilor comerciale ale Uniunii, am în vedere un acord-cadru consolidat care este necesar aici pentru relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană.

În final, aș dori să evidențiez necesitatea unui dialog mai intens între Parlamentul European și parlamentele naționale, având în vedere că toate aspectele acoperite de politica comercială comună vor intra sub jurisdicția exclusivă a Uniunii. Toate acordurile comerciale vor fi considerate acorduri încheiate cu Uniunea și nu vor mai exista acorduri mixte încheiate atât la nivelul Uniunii Europene, cât și al statelor membre.

Evelyn Gebhardt, raportoare pentru aviz a Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor. – (DE) Dle președinte și în cadrul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor vedem avantajul imens al Tratatului de la Lisabona, pe care nu am dori să îl pierdem, mai ales în domeniul protecției consumatorilor. Este foarte interesant de subliniat faptul că, în Tratatul de la Lisabona, protecția consumatorului a devenit o sarcină transsectorială, care bineînțeles că îi conferă mai multă autoritate acestui domeniu. Acest domeniu are o importanță deosebită pentru cetățenii Uniunii Europene, deoarece putem să le demonstrăm zilnic ceea ce înțelege Uniunea Europeană pentru ei. Cetățenii întreabă neîncetat ce face Uniunea Europeană pentru ei. Faptul că acest lucru este prevăzut la articolul 12 și nu la articolul o sută și ceva, este de asemenea important, deoarece presupune că interesul acordat protecției consumatorului a fost mărit foarte mult.

Consider că este un lucru bun faptul că vom avea Tratatul de la Lisabona. Sunt foarte încântată că și Senatul de la Praga a ratificat tratatul. Acest lucru a transmis un mesaj clar cu privire la faptul că suntem pentru Europa, o Europă socială, o Europă a cetățenilor, pe care dorim să o dotăm pentru viitor. Vă mulțumesc că ne-ați permis să demonstrăm încă o dată acest lucru astăzi. Mulțumiri speciale pentru dumneavoastră, dnă Kaufmann, pentru o foarte bună activitate în cadrul Convenției. Ați realizat ceva foarte important acolo.

Oldřich Vlasák, raportor pentru aviz al Comisiei pentru dezvoltare regională. – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, aș dori să introduc o dimensiune teritorială în cadrul discuției privind Tratatul de la Lisabona. Este un aspect în privința căruia autoritățile naționale individuale, municipiile și regiunile trebuie să facă față, la o scară în creștere, la impactul legislației europene și a politicilor europene. În legătură cu aceasta, un studiu realizat de Universitatea Utrecht a arătat că organismele comunitare adoptă anual mai mult de 100 de regulamente cu un impact imediat asupra

autorităților locale. Șaptezeci la sută din legislația și din măsurile pe care le producem trebuie de fapt să fie puse în aplicare în regiuni, orașe și comunități locale.

De aceea, controversatul Tratat de la Lisabona poate fi perceput în mod pozitiv din perspectiva autorităților naționale. De fapt, Tratatul de la Lisabona conține un protocol privind subsidiaritatea, cu alte cuvinte, un protocol în temeiul căruia, adoptarea unei norme la nivel înalt, în acest caz, la nivel european, poate fi justificată doar dacă se poate demonstra că o astfel de măsură este mai eficientă și mai necesară. În conformitate cu tratatul, sunt necesare consultări mai eficiente cu autoritățile locale și regionale și cu asociațiile acestora. O altă dispoziție care ar putea fi introdusă este obligația Comisiei Europene de a minimiza povara financiară și administrativă a fiecăreia dintre noile reglementări. Aceste măsuri ar trebui să asigure că Bruxelles va fi mai atent la problemele reale cu care se confruntă primarii și mai bine pregătit să le rezolve. De asemenea, aș dori să subliniez aici faptul că, în mod sigur, aceasta nu este ultima schimbare adusă legislației primare pe care o vom discuta. Prin urmare, ar trebui să ne gândim cu atenție la schimbările care trebuie făcute pentru ca fundațiile legislației UE să fie clare, ferme și în beneficiul tuturor cetățenilor.

Doamnelor și domnilor, nu aș dori să judec aici aspectele pozitive și negative ale Tratatului de la Lisabona. Știți cu toții că punctul de vedere al Republicii Cehe este critic, totuși realist. Acest lucru a fost întărit prin dezbaterile de astăzi din Senatul Parlamentului Republicii Cehe, care ulterior, în cursul zilei, a aprobat tratatul.

Johannes Voggenhuber, raportor pentru aviz al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. – (DE) Dle președinte, vorbesc în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. Sunt puțin iritat, deoarece aș dori să aflu și opinia Comisiei pentru dezvoltare, dar dl Berman și-a folosit timpul alocat discursului pentru a ne avertiza în privința exercitării de presiune asupra cetățenilor din Irlanda.

Această mentalitate este cu siguranță unul dintre motivele pentru care purtăm această dezbatere în această seară. Mă întreb dacă Parlamentul are încă dreptul să se adreseze cetățenilor săi, să facă schimb de argumente, să apere rezultatele celor 10 ani de activitate privind procesul constituțional, sau dacă, prin intermediul acestui dialog, vom fi acuzați de exercitare de presiune și șantaj. Este o lume veche și ciudată.

Mi-ar fi plăcut ca Parlamentul să fi apărut acest tratat cu mai multă vehemență, mai ofensiv și mai deschis față de cetățenii Uniunii Europene și nu să lase totul la latitudinea guvernelor, care adesea au o relație ambivalentă față de progresul pe care îl implică acest tratat.

Dle președinte, mulți eurosceptici pretind că progresul democratic conținut în acest tratat este slab și că, de fapt, reprezintă prea puțin față de ceea ce se ascunde în spatele său, adică o Europă întunecată și sinistă. Consider că o scurtă privire asupra domeniului securității interne, justiției și poliției, a caracterului comunitar al acestora, a dreptului Parlamentului la codeterminare, precum și a punerii în aplicare a Cartei, incriminează aceste afirmații și le demască deoarece sunt înșelăciuni, propagandă și ignoranță.

Pentru mine, acest domeniu este probabil cea mai anostă exprimare a deficitului democratic din Uniunea Europeană. Niciodată nu am fost printre cei care consideră separația puterilor drept un principiu istorico-filosofic; este mai degrabă un principiu de bază al democrației. În acest domeniu, Tratatul de la Lisabona a prevăzut un răspuns foarte decisiv și mult așteptat. Acesta reprezintă unul dintre domeniile cele mai delicate din constituție. În realitate, în acest domeniu, miniștrii de poliție au adoptat decizii privind legislația polițienească – în spatele ușilor închise – fără controlul instanțelor sau al Curții Europene de Justiție și fără punerea în aplicare al unui cod clar de drepturi și libertăți fundamentale. Cu toate acestea, lucrul acesta este în schimbare și reprezintă un uriaș pas înainte în direcția realizării unei democrații europene. În plus, dle Berman, este de datoria noastră să îl discutăm cu cetățenii, să-l apărăm și nu constituie exercitarea unei presiuni.

(Aplauze)

Președintele. – Voi avea plăcerea să dau cuvântul compatriotului meu, dl Carnero González. Dumnealui este un alt membru care nu va mai fi alături de noi în următorul mandat și aș dori să îi mulțumesc public pentru eforturile uriașe și munca extrem de lăudabilă pe care a realizat-o în domeniul specific și cu privire la chestiunea pe care o abordăm aici.

Carlos Carnero González, raportor pentru aviz din partea Comisiei pentru petiții. – (ES) Vă mulțumesc, dle președinte și prietene, pentru aceste cuvinte amabile care cu siguranță au efecte emoționante într-un moment în care mă aflu în acest Parlament pentru ultima dată în cadrul acestui mandat, pentru a mulțumi pentru colaborare tuturor celor cu care am avut onoarea de a lucra și, de asemenea, să cer iertare pentru orice greșală pe care am făcut-o. Am încercat să fac tot ce mi-a stat în putință pentru cetățenii țării mele și pentru toți

cetățenii europeni și au existat perioade pe parcursul acestor activități care au fost cu adevărat speciale, după cum este cazul Convenției.

De fapt, discutăm astăzi despre cetățenie și mă adresez în numele Comisiei pentru petiții. Care dintre comisiile din acest Parlament este mai aproape de cetățeni decât Comisia pentru petiții? Aceasta protejează unul dintre cele mai importante drepturi de care beneficiază cetățenii europeni și anume, dreptul de a adresa petiții.

Problema este următoarea: faptul că Parlamentul European este cunoscut în multe țări, acest lucru se datorează exercitării dreptului de a adresa petiții. Noi, în calitate de membri ai Comisiei pentru petiții, cunoaștem aceste aspecte și de fapt, întregul Parlament știe acest lucru. Tratatul de la Lisabona, care transformă Uniunea Europeană într-una mai democratică și mai eficientă, aduce noi elemente, precum Carta drepturilor fundamentale și noi instrumente, cum ar fi inițiativa cetățenească.

Problema este de a evita confuzia, de exemplu, între dreptul de a adresa o petiție și dreptul de inițiativă cetățenească. Aș dori să subliniez faptul că, de exemplu, cetățenii pot solicita, prin intermediul unei petiții, ca Parlamentul să ceară Comisiei să adopte o inițiativă legislativă, astfel încât pe viitor am putea să beneficiem de o inițiativă cetățenească europeană prin care să invite Comisia să instituie o procedură legislativă și o petiție, în temeiul dreptului de a adresa o petiție, adresată comisiei relevante din acest Parlament, solicitând acestuia să se adreseze Comisiei în acest scop. Trebuie să evităm această contradicție și să căutăm sinergia care să consolideze ambele căi, acestea fiind căile care fac din cetățenie un aspect mai concret în cadrul UE.

Bineînțeles, Comisia pentru petiții ar dori să fie implicată în administrarea acestui drept de inițiativă cetățenească. Bineînțeles, toate comisiile ar dori să fie implicate, dar aș solicita ca acest drept să fie eficientizat în cel mai bun mod posibil. Consider că lucrul acesta ar constitui un tribut adus unei zile de acest tip, care este atât de importantă. Tratatul de la Lisabona a fost ratificat de către Senatul Republicii Cehe, așadar a mai rămas doar un pas până în momentul în care Tratatul va deveni o realitate și, de fapt, anterior acestui tratat, care este moștenitorul Constituției Europene, cel mai bun text redactat de UE până în prezent, a intrat în vigoare.

Dacă reușim în acest domeniu, toți cei care suntem aici – începând cu membrii Convenției care sunt prezenți aici în această seară – vom fi adus o contribuție majoră la utilitatea funcției de deputat în Parlamentul European.

Maria da Assunção Esteves, în numele Grupului PPE-DE. – Dle președinte, acesta este ultimul meu discurs în plen, așadar, este un pic diferit.

Va veni ziua în care parlamentele federale și cosmopolite se vor uni pentru a guverna lumea. Visul unei umanități împărtășite fără frontiere s-a născut chiar aici, în acest loc de reprezentare, în locul unde libertatea se dezvoltă mai puternic, iar democrația se extinde mai larg. Ideea vizionară a Iluminismului pentru o uniune de popoare reprezintă primii pași în cadrul magiei din camerele și dezbaterile noastre. În această uniune Machiavelli pălește, deoarece am reușit să înlocuim suveranitatea puterilor cu suveranitatea persoanei. Paradigma cosmopolitanismului se stabilește în instituțiile și în deciziile noastre și atrage acum o parte din acțiune.

Apare o nouă viziune antropocentrică asupra legii și politicilor, iar identitatea postnațională ia formă pe străzile Europei. Demnitatea sublimă a omului este acum principiul care reunește dreptul național și cel internațional. Aceasta este ultima regulă pentru coordonarea noastră originală. Ceea ce reprezintă Uniunea Europeană și Parlamentul său reprezintă o viziune morală fără precedent în istoria umanității – o viziune morală comună care a cuprins strategia statelor europene și a stat la baza integrării lor.

Angajamentul comun al poporului european reprezintă într-adevăr asumarea umanității lor comune. De fapt, izolarea și egoismul au dispărut în acea zi cu Tratatul de la Roma. În prezent, justiția rezultă tocmai din virtutea politică, ca o punte de legătură între Kant și Aristotel, între libertate și fericire. Popoarele Europei știu că singura legitimitate este aceea care provine de la drepturile omului și că singura autoritate aparține competențelor pe care le respectă. Acestea știu că emanciparea istoriei este posibilă doar printr-un proiect de politică comună și de justiție mondială.

Va veni o zi în care popoarele Asiei, Americilor și Africii vor fi împreună. Demnitatea umană va traversa toate culturile, de la Goethe la Pessoa, de la Bach la Tchaikovsky, de la Mohammed la Buddha. Drepturile omului, în calitate de lege universală, de regulă comună dincolo de toate diferențele și Europa, pentru a da un exemplu, necesită mai multă consultare, mai multă descentralizare, mai multă politică și mai multă expansiune.

În acest moment de rămas-bun, doresc să vă spun cât sunt de mândră că am împărtășit o astfel de aventură cu dumneavoastră.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc, dnă Esteves, pentru discursul dumneavoastră, vă mulțumesc pentru munca depusă în ultimii ani, mult noroc și fericire pe viitor.

Jo Leinen, în numele Grupului PSE. – (DE) Dle președinte, ați afirmat că veți propune Conferinței președinților și Biroului să rezumăm într-o broșură cele cinci rapoarte și explicațiile esențiale. Aceasta este o idee excelentă și una pe care nu pot decât să o salut cu bucurie. Aș recomanda să includem și raportul Corbett/Méndez de Vigo, care a stat la baza activității noastre privind Tratatul de la Lisabona. La acel moment, am avut 500 de voturi pentru, care au constituit un rezultat record. Este o parte din proces. Reprezintă punctul de pornire pentru această încercare, ulterior Tratatului Constituțional, în vederea punerii în aplicare a Tratatului de reformă. Consider că ideea este foarte bună. Aveți întregul nostru sprijin.

Ați mulțumit deja unora care din nefericire nu se mai află printre noi. Pot afirma cu încredere că toți membrii Comisiei pentru afaceri constituționale au colaborat bine. Întotdeauna am fost o comisie cu o participare puternică. În contextul acestei crize, mulțumesc încă o dată celor care sunt acum prezenți în acest Parlament. În primul rând, îi mulțumesc lui Johannes Voggenhuber, un adevărat sprijin al efortului nostru pentru democrație și drepturi civile. Sylvia Kaufmann, care a fost deja menționată de nenumărate ori, a fost deosebit de eficientă în a-și exprima opinia în contextul unei mari rezistențe în mediul său politic. Carlos Carnero González a fost mereu de partea noastră. A luptat pentru Constituție și, de asemenea, pentru referendumul din Spania. Assunção Esteves a fost mereu foarte activă. Alain Lamassoure a realizat enorm de multe, inclusiv în domeniul Constituției. Și, în final, dar nu în cele din urmă – deși nu este membră a Comisiei – Catherine Guy-Quint. Domnia sa a depus eforturi substanțiale în cadrul Comisiei pentru bugete și a sprijinit întotdeauna ideea ca Parlamentului să îi fie conferite mai multe drepturi și responsabilități. Vă mulțumesc tuturor. I-am menționat pe cei prezenți astăzi, care nu vor mai fi alături de noi data viitoare. Promitem să le continuăm munca.

În calitate de raportor pentru Grupul Socialist din Parlamentul European, doresc să mai fac două observații cu privire la aceste rapoarte. În ceea ce privește raportul Kaufmann, am argumentat întotdeauna că Inițiativa cetățenească nu constituie un placebo sau un alibi, ci un instrument constituțional serios, prin intermediul căruia, cetățenii pot pune probleme pe agenda de la Bruxelles. Consider că, în momentul punerii în aplicare a Inițiativei cetățenești, ne vom asigura că va rămâne așa. Comisia ar trebui să își exercite dreptul de inițiativă și să propună o lege la scurt timp după reorganizare.

În ceea ce privește raportul Dehaene, aș dori încă o dată să menționez perioada de tranziție. Dorim ca spiritul Lisabonei să fie prezent în timpul consultărilor pentru propunerea Consiliului cu privire la noul președinte al Comisiei. În schimb, întregul Colegiu al comisarilor, inclusiv președintele, nu va fi confirmat decât după ce tratatul va intra în vigoare. În realitate, vom vota de două ori pentru președintele Comisiei. Este important să ne amintim acest lucru. Este pur și simplu ceea ce presupune perioada de tranziție. Consider că programul pe care l-a realizat dl Dehaene pentru această legislatură este foarte bun. Punctul de plecare îl constituie votul cetățenilor în cadrul alegerilor europene, urmate de deciziile personalului, programele politice și finanțarea Uniunii Europene. Punctul de plecare este votul statelor suverane, al cetățenilor Uniunii Europene. Consider că este un lucru foarte bun. Vă mulțumesc, dle Dehaene.

Andrew Duff, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, domnul Churchill a spus: „nu irosiți niciodată o criză”.

Ei bine, în prezent parcurgem o criză a economiei, a climei, a instabilității internaționale și este evident pentru noi, cel puțin în cadrul grupului nostru, că aceste crize întăresc argumentul pentru garantarea consolidării capacității UE de a acționa la nivel global.

Tratatul reprezintă răspunsul logic la aceste provocări. Este cel mai bun tratat care poate fi aprobat în prezent. Este un tratat bun; din punct de vedere istoric, cu siguranță, este pe poziție de egalitate cu Maastricht. Se construiește democrația și se transformă guvernarea UE într-una mai reprezentativă, mai eficientă și mai eficace.

De asemenea, este un tratat reformativ. Corectează cele mai multe probleme din cauza cărora are de suferit prezentul Tratat de la Nisa. Nu trebuie să fii un federalist militant – cum sunt eu – pentru a constata acest lucru, dar trebuie să fii un bun democrat pentru a înțelege: în primul rând, că avem nevoie de o Europă

integrată pentru a da formă răspunsului nostru la globalizare și în al doilea rând, că o democrație postnațională nu este un înlocuitor, ci o anexă la democrațiile naționale istorice.

Oponenții conservatori și naționaliști ai tratatului ar trebui să ne spună de ce preferă să se limiteze la prezenta Uniune ineficientă și greoaie și de ce caută să rețină de la statul național pretențiile absurde de suveranitate națională, când ceea ce contează de fapt este de a face ca interdependența dintre state și cetățeni să funcționeze – o interdependență care este clarificată în cadrul acestui tratat.

Acest tratat reprezintă o etapă constituțională majoră pentru Europa și sunt mândru că am fost implicat la redactarea proiectului. Voi lupta până la final pentru a realiza că acesta este pus în vigoare și pus în aplicare rapid și cu succes.

Johannes Voggenhuber, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, stimate vicepreședinte, uitându-mă prin această cameră am oarecum impresia că ocupații turnului de fildeș constituțional au fost invitați să își continue discuțiile în ședința plenară a acestui Parlament. Nu aceasta a fost înțelegerea. Ceea ce s-a convenit a fost o dezbatere majoră a Parlamentului European cu privire la consecințele Tratatului de la Lisabona.

Nu ar fi fost frumos dacă Parlamentul ar fi dezbătut tratatul în această dimineață, în același timp cu Senatul ceh și ar fi explicat clar cetățenilor Uniunii Europene faptul că tratatul a constituit efortul Parlamentului European, începând cu Convenția și continuând direct până în prezent, și că reforma nu a fost impusă de către o Uniune Europeană a elitelor, ci că a fost un element major al activității rezultate dintr-un efort de colaborare?

Atunci când ceva dă greș, cei 15 ani ai mei de experiență îmi spun că eșecul este pus pe seama guvernelor și nu a parlamentelor. Acum, suntem toți acoperiți de cicatrici și împodobiți cu decorații. Susțin ultimul meu discurs după 15 ani. Am realizat multe. A fost o mare onoare. Am fost de asemenea invitat – împreună cu dl Duff – să fiu raportor pentru acest Parlament, atât pentru Carta drepturilor fundamentale, cât și pentru Constituție.

Sunt obligat să afirm – și cred că vorbesc și pentru ceilalți membri ai Convenției – că mereu ne-am simțit sprijiniți de aprobarea Parlamentului European. Am riscat, am îndrăznit să avem viziuni care au provocat multe reacții negative, rezistență din partea guvernelor, multe veto-uri, aproape colapsul Convenției. De fapt, nu se poate nega faptul că parlamentele au constituit forța motrice, forța vizionară a acestui proces. Ca atare a fost, de asemenea, o primă victorie pentru cetățenii din Uniunea Europeană.

Permiteți-mi, poate, să privesc spre viitor. Cunoaștem ceea ce credem cu toții despre progresul făcut de acest tratat. În momentul în care Conferința interguvernamentală a atacat rezultatele Convenției, a desființat Consiliul legislativ, a reintrodus legi propuse de Consiliu și a adăugat o parte terță – și toate aceste lucruri care chiar ne deranjează în prezent – am avut ideea unei prime modificări a Constituției într-un viitor îndepărtat.

Unul dintre elementele cardinale importante ale acestui tratat îl reprezintă dreptul de inițiativă al Parlamentului European, dreptul său de a iniția propuneri pentru a da naștere unei Convenții care să modifice Constituția. Și încă nu am ajuns la capătul drumului. Atunci când am luptat pentru viziunile noastre, ni s-a spus adesea în cadrul Convenției: „Ah, voi și comparația voastră cu Convenția de la Philadelphia, Europa are nevoie de o criză majoră. Fără o criză majoră, nu veți reuși niciodată să creați o democrație europeană reală, o adevărată comunitate politică. Chiar avem nevoie de o criză majoră”. Cu siguranță se gândeau la următorii o sută de ani. Dar o avem. Avem această criză. Iar acum, dintr-o dată, cetățenii întreabă de ce nu avem nicio guvernare economică. Întreabă de ce nu avem un minim de legi economice europene comune, cel puțin în ceea ce privește aspectele cheie ale politicii fiscale, impozite corporative și de tranzacție. De asemenea, oamenii solicită o Europă socială. Într-adevăr, nu am coborât de pe baricade, guvernul a declarat doar *njet*. În prezent, întreaga Europă se întreabă unde sunt competențele Uniunii Europene pentru a apăra economia socială de piață, o distribuție echitabilă? Între timp, miliarde de euro vor fi cheltuite în generația următoare. Și nu deținem nicio competență democratică, nicio bază juridică pentru a dezvolta o Europă socială.

Sunt întrebat în fiecare zi care este situația în privința acțiunii militare în numele Europei. O serie de state naționale adoptă acțiuni militare în contextul politicilor de cabinet, astfel cum au fost practicate în secolul al XIX-lea. Nu ar trebui să reflectăm la faptul că acest Parlament trebuie să ajungă la un consens înainte ca acțiunea militară să fie întreprinsă în numele Europei? Și inițiativa cetățenească? Și de aici au fost excluse schimbările constituționale. De ce? De ce nu poate exista o Inițiativă cetățenească care să solicite modificarea tratatului și dezvoltarea ulterioară a Constituției europene?

Consider că mai este cale lungă de parcurs. Timiditatea și sfiala acestui Parlament în fața Consiliului reprezintă un mare obstacol.

(Interpelări)

Cred că ar trebui să fim mai activi. Sper că acest Parlament va solicita într-adevăr drepturile care îi sunt justificate în temeiul Tratatului de la Lisabona, cu enorm de multă încredere în sine și cu o mare loialitate față de cetățenii Uniunii Europene, le va afirma și apoi va decide modul în care se poate dezvolta totul într-o manieră benefică, către o democrație și o ordine socială europene. Dle președinte, nu renunț la visul meu.

(Interpelări)

Nu renunț la dreptul meu de a permite copiilor și nepoților mei de a spune cel puțin: „*Trăiască Republica Europei!*”

(Aplauze)

Tobias Pflüger, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, discursurile demonstrează faptul că Tratatul de la Lisabona este perceput în mod emoțional și nu rațional. De ce nu așteptăm viitorul Parlament și să permitem noului Parlament să discute problema și să vedem dacă Tratatul de la Lisabona se va materializa în realitate? Nu, sunt câteva persoane de față care sunt absolut obsedate de acest tratat și care doresc să îi explice de nenumărate ori presupusele avantaje.

Burkhard Hirsch, moralistul exagerat, a spus atât de bine că irlandezii nu ar trebui văzuți drept niște păstori udați de ploaie și drept europenii cei mai incapabili de a înțelege binecuvântările Tratatului de la Lisabona. Referendumul ar fi obținut un rezultat negativ oriunde în altă parte, deoarece nu ne putem aștepta ca alegătorii să sprijine un tratat pe care chiar și un cititor bine intenționat nu ar putea niciodată să îl înțeleagă.

Tratatul de la Lisabona nu reglementează doar relația dintre instituțiile UE; nu, Tratatul de la Lisabona prevede politici. Iar acest lucru este important. De exemplu, articolul 43 alineatul (1) din Tratatul de la Lisabona stabilește sarcinile forțelor de combatere ale Uniunii Europene. Clauza de solidaritate din articolul 222 alineatul (1a) prevede că resursele disponibile trebuie mobilizate pentru a preveni amenințările teroriste de pe teritoriul statelor membre. Prin urmare, Uniunea Europeană va deveni o alianță militară și există chiar posibilitatea întreprinderii de operațiuni militare care să fie purtate în interiorul Uniunii Europene. Articolul 43 alineatul (1) amintește de asistența acordată țărilor terțe pentru a lupta împotriva terorismului pe teritoriul lor.

Există un număr de reglementări în acest domeniu. Există o „cooperare structurală permanentă” care permite o Europă cu o bază militară. Este prevăzut rolul NATO în cadrul acestui tratat, iar „Statele membre se angajează să își îmbunătățească treptat capacitățile militare”. Pe viitor, dacă acest tratat va fi ratificat – și sper că nu va fi – va exista un fond de start-up (articolul 41): bugetul UE ar putea, de asemenea, să fie utilizat pentru scopuri militare în domeniul politicii externe și militare.

În termeni de politică economică, logica economică a Tratatului de la Lisabona este chiar logica economică care a condus la criza economică: „o economie de piață deschisă cu concurență liberă”. Doar că astăzi nu am mai numi-o așa.

Am impresia că persoanele care doresc acest tratat, în special cele din rândul elitei UE, trăiesc de fapt în trecut. Condițiile s-au schimbat în mod fundamental. Avem nevoie de un nou tratat pentru o nouă eră. Irlanda a decis. Decizia din cadrul referendumului a fost clară. Tratatul a fost respins prin vot și, prin urmare, este mort. Dintr-o dată, va avea loc un al doilea vot. Care persoană din Franța ar putea spune, ca urmare a alegerii Președintelui Sarkozy, că pur și simplu ar trebui să mai voteze încă o dată, deoarece cineva nu îl place pe președinte. Aș dori să clarific foarte bine un aspect: există motive bune, pur raționale pentru care nu ar trebui să ratificăm acest tratat. Ceea ce s-a spus în Irlanda ar trebui să rămână așa; cu alte cuvinte, „nu” înseamnă „nu”. Acest lucru înseamnă că Tratatul de la Lisabona este mort, iar eu nu pot să înțeleg de ce îl mai discutăm astăzi, în acest context.

Există o variație de putere în cadrul acestui tratat, în direcția marilor state membre. Nu voi aduce nicio obiecție: în calitate de internaționaliști, apărăm ideea europeană împotriva celor care doresc să facă din UE o putere militară și o alianță pur economică. Avem nevoie de un tratat alternativ la Tratatul de la Lisabona, iar acest lucru înseamnă un tratat care este orientat către pace și nu un tratat care este, în esența sa, unul militar. Vă mulțumesc.

Nils Lundgren, în numele Grupului IND/DEM. – Dle președinte, consider că este de la sine înțeles că toți avem dreptul să vorbim atât cât dorim. S-ar putea să mai am nevoie de un minut sau două în plus și aș fi bucuros să profit de lucrul acesta.

în numele Grupului IND/DEM. – (SV) Voi reveni acum la limbajul meu propriu. Gestionarea tratatului de la Lisabona de către instituția politică europeană va intra în posteritate ca o rușine, din două puncte de vedere: în primul rând, în ceea ce privește procesul politic de a-i croi drum și, în al doilea rând, cu privire la scopul real al tratatului și la conținutul acestuia. Dacă privim în urmă la Laeken 2000, s-a spus atunci că ar trebui să elaborăm o propunere pentru o soluție constituțională. Acest lucru trebuia să ne conducă spre o Europă mai apropiată și cetățeni dedicați acesteia, deoarece eram preocupați că, în practică, cetățenii aveau o părere proastă despre UE. Sub conducerea lui Valéry Giscard d'Estaing, Convenția a produs ceva destul de diferit. Popoarele Europei nu au dorit acest lucru, iar cetățenii Franței și Țărilor de Jos au spus „nu”. Toată lumea știe că cetățenii din Regatul Unit, Danemarca și multe alte țări ar fi votat „nu”, dacă li s-ar fi acordat șansa. S-au făcut încercări pentru a găsi o altă cale în această privință – a apărut un nou tratat care este același, dar, atunci când dorește, pretinde că nu este, iar această afirmație continuă să fie respectată. În prezent, este cazul ca atunci când cetățenii din Irlanda au spus „nu” la ceea ce numim acum Tratatul de la Lisabona să avem curajul să efectuăm o anchetă cu privire la motivul pentru care cetățenii din Irlanda au votat incorect. Acest lucru este destul de incredibil și nu s-a efectuat nicio dezbatere în acest sens. Vă bateți ușor pe spate reciproc și spuneți cât este de bun, în ciuda faptului că știți că este o rușine.

A doua mea obiecție este aceasta: un tratat constituțional, o constituție, nu există pentru a face mai ușoară adoptarea deciziilor politice. De fapt este chiar invers – există pentru a face mai dificilă adoptarea deciziilor politice. Constituțiile există pentru a garanta că cei care se întâmplă să fie aleși în prezent să nu poată adopta orice decizie doresc. Ar trebui să fie complicate. Așa este Constituția americană. Aceasta este o tradiție birocratică franceză care asigură că o autoritate poate adopta decizii cu ușurință cu privire la orice aspect de sub soare, fără să trebuiască să se îngrijoreze din cauza influenței politice. Acesta este un lucru oribil și o rușine pentru UE.

Președintele. – Dle Lundgren, sunt sigur că ați remarcat că colegii dumneavoastră v-au ascultat cu respect, în liniște și fără să vorbească la fel ca dumneavoastră în timpul discursurilor membrilor, dar acesta este modul în care diferiți cetățeni înțeleg democrația.

Roger Helmer (NI). - Dle președinte, am sperat că poate dl Pöttering va prezida în această seară, deoarece am dorit să îi mulțumesc public pentru că mi-a acordat șansa de a părăsi Grupul PPE acum câțiva ani. Sunt încântat de faptul că colegii mei conservatori vor părăsi Grupul PPE în curând – un obiectiv la care am lucrat timp de 10 ani.

Suntem aici pentru a dezbate Tratatul de la Lisabona, așadar i-aș fi reamintit domnului Pöttering că propria sa țară, Germania, încă nu l-a ratificat. Noi, cei din UE pretindem că reprezentăm o Europă a valorilor, bazată pe democrație și pe statul de drept; cu toate acestea, ignorăm democrația. Desconsiderăm dorințele alegătorilor. Am respins rezultatele referendumului din Danemarca cu privire la Maastricht, din Irlanda cu privire la Nisa, din Franța și din Olanda cu privire la Constituție, iar acum din nou din Irlanda, cu privire la Lisabona. Tratăm cu dispreț desăvârșit aspirațiile electoratului nostru. Gata cu democrația!

Nu stăm mai bine nici în privința statului de drept. Punem în aplicare planuri și cheltuieli în temeiul Tratatului de la Lisabona, anterior ratificării. Acest lucru este mai puțin decât o lovitură de stat fără vărsare de sânge. Dl Pöttering afirmă că un milion de alegători irlandezi au stat în calea a 450 de milioane de europeni. Are dreptate. Așadar, lăsați cele 450 de milioane să voteze tratatul. Marea Britanie va vota „nu”. După toate probabilitățile, Franța și Germania vor vota „nu”, dar nu îndrăzniți să lăsați cetățenii să voteze tratatul, deoarece știți deja răspunsul lor. În Marea Britanie, opt din cei 646 de deputați europeni au fost aleși pe baza unui angajament la un referendum, însă ați discreditat guvernul laburist, care și-a încălcat în mod scandalos promisiunea.

Permiteți-mi să dau colegilor un preaviz. Noi, cei din Partidul Conservator britanic, vom organiza un referendum cu privire la Lisabona, care va constitui cheia principală pentru platforma electorală europeană. Vom da naștere unui referendum și vom ucide pentru totdeauna acest tratat mizerabil și rușinos.

Alain Lamassoure (PPE-DE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, uneori integrarea europeană ne pune la dispoziție simboluri care îi emoționează pe actorii anonimi precum suntem noi. Ultimul vot al mandatului parlamentar va fi, prin urmare, asupra ultimei modificări care a fost propusă de comun acord de către deputații europeni și deputații din parlamentele naționale în fața Convenției Europene: crearea unei inițiative cetățenești la nivelul Uniunii Europene.

Haideți să nu îi subestimăm semnificația. Tratatul de la Lisabona conferă cetățenilor înșiși, cetățenilor obișnuiți, aceeași competență de inițiativă politică în cadrul Uniunii Europene ca și Parlamentului nostru. Rapoartele noastre din proprie inițiativă ne permit să invităm Comisia să acționeze, să ne propună un temei juridic pentru a lansa o nouă politică, sau pentru a o adapta pe cea existentă. Ei bine, cetățenii vor putea de acum să facă același lucru, dacă sunt destui și dacă provin dintr-un număr semnificativ de state membre.

O felicit pe dna Kaufmann pentru modul în care a lucrat pentru a găsi consensul, care cu siguranță era necesar, cu privire la un subiect de tipul acesta. Clarificările pe care le-a adus tratatului și garanțiile procedurale sunt rezonabile. Stabilirea numărului semnificativ la o treime din statele membre este în concordanță cu soluția adoptată chiar de către guverne în cadrul domeniului libertății, securității și justiției.

Aceste noi drepturi astfel acordate cetățenilor europeni nu există în această formă în niciuna dintre țările noastre. Astfel, Uniunea va garanta că se vor adopta pașii pentru democrația directă. Nici măcar în Franța, de exemplu, nu îndrăznim să mergem atât de departe. Am reformat anul trecut Constituția noastră națională, însă am restricționat chiar acest drept de a adresa petiții colective exclusiv la nivelul local.

Permiteți-ne acum să sperăm că partidele noastre politice concurează în mod imaginativ pentru buna funcționare a noului drept și, mai presus de toate, dincolo de partide, haideți să sperăm că societatea civilă se ocupă de acest lucru: uniunile, organizațiile nonguvernamentale, studenții – în special cei cu burse Erasmus – lucrătorii transfrontalieri, toți cetățenii europeni care trăiesc într-o altă țară decât cea proprie și care descoperă că legile pe care noi le adoptăm aici sunt, din nefericire, prost puse în aplicare pe teren.

Într-o Uniune cu libertate de mișcare, singurele bariere rămase sunt cele ale dezbaterilor noastre politice. Încă o dată, din nefericire, nu există un început de campanie electorală europeană, ci 27 de campanii naționale bazate pe un pretext european.

Domeniul economic există, moneda unică există, inițiativa pentru un cer unic european există, dar domeniul politic unic nu este încă creat. Aceasta este adevărata provocare pentru Tratatul de la Lisabona și aceasta este, cu siguranță, una dintre dispozițiile care va aduce cea mai mare contribuție la depășirea acestei provocări.

Adrian Severin (PSE). - Dle președinte, în seara aceasta speranța generată de ratificarea de către cehi a Tratatului de la Lisabona este umbrită de atmosfera cvasi-conspirațională a acestei reuniuni.

Unii s-au temut că prin pregătirea punerii adecvate în aplicare a unui tratat absolut necesar și urgent, am putea să îi jignim pe anumiți cetățeni ai Uniunii. Consider că, dimpotrivă, ascunzând adevărul despre ceea ce reprezintă într-adevăr Europa și ceea ce ar putea să fie și refuzând un dialog sincer și rațional cu cetățenii, îi ofensăm pe aceștia.

În același mod, a arăta respect pentru opinia unei minorități ignorând în același timp decizia majorității este ofensiv atât pentru majoritatea în cauză, cât și pentru principiile generale ale democrației pe care pretindem cu toții că le prețuim.

Textul scris al unui tratat nu este de ajuns. Textului trebuie să i se ofere o interpretare edificatoare care să-i reflecte spiritul, permițând astfel cea mai bună punere în aplicare a acestuia. Este exact ceea ce își propun rapoartele de astăzi. Acestea vorbesc despre: unu, parlamentarizarea Uniunii; doi, comunitarizarea instituțiilor europene; trei, stabilirea unui echilibru interinstituțional ca o garanție pentru un sistem de control și echilibru transnațional; patru, asigurarea coerenței și coeziunii legislative la nivelul Uniunii Europene prin europenizarea parlamentelor naționale și nu prin naționalizarea Parlamentului European; cinci, concentrarea instrumentelor și politicilor în folosul eficienței instituționale; și șase, îmbunătățirea reprezentării, transparenței și participării la nivelul Uniunii Europene.

Urmând aceste linii, vom putea asista la emergența unui demos, care va umple cu substanță prezentul înveliș al procedurilor europene, făcând ca acestea să fie relevante pentru cetățeni.

Singurul lucru care rămâne de făcut este de a găsi o soluție pentru a realiza o punte de legătură între alegerile pentru noul Parlament și intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Sper că simțul răspunderii și solidaritatea prietenilor noștri irlandezi ne vor ajuta să obținem acest lucru și să ne respectăm calendarul nostru istoric.

PREZIDEAZĂ: Domnul ONESTA*Vicepreședinte*

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Domnule președinte, doamnă comisar, cred că raportul domnului Dehaene, care este foarte important și prețios, ar trebui completat în ceea ce privește funcționarea și, mai ales, responsabilitățile Consiliului European. Acest organism important va fi ridicat la rangul de instituție, fiind, în sfera politică, o forță conducătoare.

Ar trebui, așadar, să i se acorde o atenție deosebită. Acțiunile sale vor fi supuse jurisdicției Curții Europene de Justiție, așa cum sunt și cele ale Băncii Centrale Europene. De asemenea, propun, în numele grupului din care fac parte, un amendament care reflectă această responsabilitate suplimentară. Întrucât funcțiile sale legislative sunt limitate, această responsabilitate se încadrează de fapt la articolul 265 privind lipsa de acțiune. Cred că, în lipsa detaliilor din tratat, obligațiile Consiliului European vor trebui probabil explicitate într-un acord interinstituțional.

Raportul doamnei Kaufmann este, așadar, foarte important, deoarece reprezintă o adevărată deschidere către cetățeni. Cea mai mare slăbiciune de care am putea să dăm dovadă, în fața unei provocări pentru viitorul Uniunii, ar fi crearea unui gol, a unei distanțe între Uniune și cetățeni. Pentru ei, Uniunea este îndepărtată și necunoscută, chiar dacă simt că au nevoie de ea. Grupul din care fac parte, Grupul Alianța Liberalilor și Democraților pentru Europa, este convins că acest gol poate fi umplut în mod eficace printr-o consultare periodică și vastă a cetățenilor.

Nu am avut timp să terminăm discuțiile, nici să încheiem dezbaterile pe această temă. Totuși, după cum a remarcat deja domnul Lamassoure, inițiativa cetățenilor poate fi, conform Tratatului, un instrument major în crearea unui spațiu public european de care avem mare nevoie. Aceasta va încuraja, în practică, dezbaterile publice între cetățeni și Uniune, fapt care, la rândul său, va sensibiliza populația, ceea ce este de importanță vitală pentru noi.

Chiar și așa, totuși, administrarea acestei instituții este o provocare majoră pentru instituțiile europene, în special pentru Comisie, fiind în joc credibilitatea acestui nou instrument, pentru statele membre, care trebuie să accepte noile practici și să furnizeze infrastructurile, și, evident, pentru cetățeni, care trebuie să adopte acest nou instrument pentru binele democrației directe.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Domnule președinte, domnule vicepreședinte, președintele Klaus a reacționat la decizia de astăzi din senatul ceh, pe care o salutăm în mod sincer și pentru care prezint felicitările mele călduroase, susținând, printre altele, că Tratatul de la Lisabona este mort, deoarece a fost respins în cadrul referendumului irlandez.

Este un monstru politic, care atacă majoritatea deciziilor propriului parlament și senat și care confirmă atitudinea sa regretabilă și partizană și în alte domenii politice. Din fericire, după voturile pozitive, reușește doar să se facă de râs. Noi, Verzii, dăm dovadă de o atitudine pozitivă și constructivă față de procesul integrării europene, bineînțeles cu comentarii critice acolo unde este necesar.

Încă o dată, adresez cele mai călduroase mulțumiri senatului ceh, parlamentului ceh și guvernului ceh.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Domnule președinte, raportul domnului Dehaene îmi provoacă sentimente mixte. Pe de o parte, salut faptul că simte nevoia din când în când să analizeze lucrurile în cel mai onest mod, și aici mă refer la punctele 14 și 26, în care se referă la poziția dominantă a Consiliului European și la problemele asociate cu noul sistem de președinție din cadrul Consiliului.

Pe de altă parte, sunt dezamăgit de acest raport, deoarece analiza raportorului nu rămâne mereu axată pe subiect. În special, în ultimele 12 puncte, în care abordează politica externă, au fost șterse toate incertitudinile instituționale, deși consecințele instituționale ale acestui rol dublu nu sunt cunoscute în întregime. Așadar, nu pot înțelege cum raportorul a ajuns la concluzia generală că noul sistem va determina un echilibru instituțional mai mare în cadrul Uniunii.

Recunosc că Tratatul de la Lisabona constituie o îmbunătățire în anumite domenii. Totuși, acest lucru nu înlătură faptul că tocmai aceste consecințe nesigure ale tratatului se vor dovedi a fi călcăiul lui Ahile pentru echilibrul instituțional al Uniunii, fapt care nu a fost sesizat de raportor.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Doamnelor și domnilor, în această sesiune facem ceva care în țara mea este descris ca fiind calcularea notei de plată în absența hangului. Vom vota cu privire la relațiile dintre instituțiile Uniunii Europene, statele sale membre și parlamentele acestora, ca și cum Tratatul de la Lisabona ar fi în

vigoare. Aș dori să repet că Tratatul de la Lisabona mai are mult până la ratificare. Deputații europeni ar trebui să știe acest lucru și nu ar trebui să ascundă această informație cetățenilor. Fiecare persoană care gândește democratic trebuie să știe că nici cele mai agresive atacuri împotriva oamenilor politici care nu au semnat Tratatul de la Lisabona nu vor schimba nimic.

În concluzie, aș dori să îi spun domnului Cohn-Bendit că afirmațiile sale inadmisibile, prin care susține că președintele Klaus al Republicii Cehe intenționează să mituiască senatori ai parlamentului din țara mea, sunt un afront adus nu numai președintelui Klaus, ci și cetățenilor Republicii Cehe. Astfel de acuzații sunt un afront adus principiilor de relații internaționale prietenoase, precum și simplei decențe umane. De aceea, îi solicit domnului Cohn-Bendit fie să își dovedească afirmațiile de corupție, fie să își ceară public scuze președintelui Klaus.

Richard Corbett (PSE). - Domnule președinte, acest set de rapoarte arată că, dacă Tratatul de la Lisabona intră în vigoare – și fără a aduce atingere, bineînțeles, deciziei poporului irlandez – atunci vom avea o Uniune care oferă mai multe oportunități de participare, mai multă responsabilitate, mai multă democrație și mai mult control și echilibru. Acesta este mesajul central pe care îl putem transmite în seara aceasta, prin raportul Leinen, care arată rolul crescut al acestui Parlament ales în cadrul sistemului instituțional; raportul Brok, care arată noile oportunități de participare pentru parlamentele naționale; raportul Dehaene, care se referă la responsabilitatea suplimentară a ramurilor executive ale instituțiilor și la modul de funcționare pe parcursul unei eventuale perioade de tranziție; raportul Guy-Quint, care arată că nu vor mai exista părți din bugetul european care să fie apărute de controlul Parlamentului; și, desigur, raportul Kaufmann privind inițiativa cetățenilor.

Grupul din care fac parte va sprijini toate aceste rezoluții și suntem mândri de acest lucru, aș spune, doar cu o anumită rezervă, și anume referitor la raportul Kaufmann, pe care îl considerăm a fi un prim pas: prezentând o primă analiză despre modul în care ar funcționa pe viitor. Dar trebuie să fim atenți – și sunt de acord cu ce a spus doamna comisar mai devreme – să nu punem bazele unui sistem prea scump pentru cetățeni sau care să aibă prea multe obstacole birocratice în exercitarea acestui drept. Dar avem destul timp pentru a reveni la acest aspect, dacă se va întâmpla ca tratatul să intre în vigoare.

Vorbim în ziua în care am realizat cea de a 26-a ratificare parlamentară. Știu că pentru conservatorii britanici de acolo acest lucru nu prezintă interes. Fără îndoială că sporovăiesc despre alt subiect, dar este un lucru important.

Douăzeci și șase de ratificări prin proceduri parlamentare: 26 de voturi în favoarea tratatului; un vot împotriva. Aș sugera că, în această situație cu 26 de voturi „pentru” și unul „împotriva”, nu este nedemocratic, așa cum au sugerat unii, ca, în baza rezultatului, să se ceară acelei țări care a votat împotriva dacă nu ar fi dispusă să-și reconsidere votul, în lumina ratificării de către celelalte. Rămâne la alegerea lor dacă vor face acest lucru sau nu. Dar eu cred că este destul de rezonabil faptul că cei din Irlanda au ajuns singuri la concluzia că ar putea dori să își reconsidere votul în anumite condiții. Și ne revine nouă să facem ce putem pentru a aborda acele preocupări care au fost exprimate prin votul împotriva. Acest lucru trebuie să facă parte integrantă din răspuns și este, la urma urmelor, ceea ce Uniunea a fost de acord să facă.

Toate celelalte state membre – deoarece și statele membre, nu doar instituțiile europene, sunt implicate în această situație – au căzut de acord să încerce să abordeze aceste preocupări pentru a face posibilă cea de-a 27-a ratificare.

Trebuie trase învățăminte mai mari din acest lucru. Regulamentele noastre de bază în Uniunea Europeană, tratatele semnate și ratificate de statele membre, pot fi modificate doar printr-un acord unanim din partea fiecăruia din statele membre semnatare. Acesta este un obstacol foarte mare de depășit. Arată că aceia care susțin că trecem brutal peste responsabilitatea democratică și că ignorăm părerile oamenilor au înțeles complet greșit. Este foarte ușor să se blocheze orice pas înainte, orice reformă a instrucțiunilor europene. Acei eurosceptici de acolo au nevoie doar de o victorie din 27. Zarurile au fost aruncate în favoarea acestora, nu în favoarea acelora care, ca domnul Duff, ar dori o integrare mai rapidă. Așa stau lucrurile.

Aceștia citează, de asemenea, referendumuri în care s-a votat împotriva. Am observat că au citat doar acele referendumuri care s-au soldat cu un rezultat negativ. Nu reușesc niciodată să menționeze referendumul spaniol sau pe cel luxemburghez. Cred că, dacă ne uităm la istoria integrării europene, au fost (dacă îmi amintesc bine) cam 32 de referendumuri în statele membre de-a lungul anilor, cu 26 sau 27 dintre ele cu rezultate pozitive și doar câteva cu rezultate negative. Dar, ori de câte ori s-a votat împotriva, a fost imposibil să se treacă mai departe fără a reveni și fără a aborda preocupările exprimate sau fără a consulta țara în cauză dacă nu dorește să își reconsidere votul; dacă nu dorește să își schimbe părerea.

Nu mi se pare nimic nelalocul lui în termeni democratici cu acest lucru, cu construirea treptată, pas cu pas, încet, prin consens al tuturor statelor membre, a acestei Uniuni pe care o clădim de mai bine de jumătate de secol, această Uniune de care ar trebui să fim mândri, cu faptul că avem 27 de țări care conlucrează într-un continent care, așa cum o arată istoria noastră, a fost mult prea des sfâșiat de scânteile naționale pe care unii încearcă se le reaprindă.

Anne E. Jensen (ALDE). - (DA) Domnule președinte, participarea la dezbateră din această seară este, într-o oarecare măsură, o experiență specială. Timp de cinci ani am lucrat îndeaproape cu Catherine Guy-Quint. Amândouă am fost coordonatori de buget pentru grupurile politice din care facem parte fiecare. Am avut luptele noastre de-a lungul vremii, dar în cea mai mare parte a timpului am luptat alături în spiritul cooperării care guvernează activitatea din Comisia pentru bugete.

Catherine, sunteți pe cale de a încheia și aș dori să profit de această ocazie pentru a vă mulțumi în mod oficial pentru timpul petrecut împreună. Am învățat foarte mult! Mi-am îmbunătățit franceza și am învățat mult din stilul dumneavoastră, pe care am ajuns să îl respect. Sunteți mai înțeleaptă ca mine, dar uneori acest lucru este necesar!

În această seară, Parlamentul al cărui mandat se termină predă ștăfeta noului Parlament, care va fi ales între 4 și 7 iunie. Dacă alegătorii din Irlanda votează „pentru” în octombrie și Tratatul de la Lisabona intră în vigoare la sfârșitul anului, va trebui să acționăm repede, deoarece acest lucru are consecințe majore pentru activitatea Parlamentului; și nu cele mai puține în domeniul bugetelor. Acest aspect este descris bine și clar în raportul doamnei Guy-Quint. Ați încheiat o lucrare de nota zece, care urmează a fi înmănată noilor deputați europeni.

Parlamentul va fi în mod oficial implicat în stabilirea cadrului financiar multianual, dar tot nu am reușit să asigurăm o schimbare a perioadei ce corespunde acestui cadru, de la șapte la cinci ani, pentru a corespunde perioadei de mandat al Comisiei și al Parlamentului. Aceasta ne-ar da posibilitatea de a ajuta la modelarea acestor cadre. Parlamentul ar avea influență totală asupra întregului buget, inclusiv bugetul pentru agricultură. Cred că ar fi bine pentru fermierii și cetățenii Uniunii Europene, dacă discuțiile referitoare la politica agricolă ar fi astfel deschise într-un tot și dacă negocierile cu ușile închise ar fi înlocuite cu dezbateri deschise și democratice. Nimeni nu poate spune dinainte care va fi rezultatul cheltuielilor din agricultură, dar acest lucru ar împiedica fără îndoială menținerea și dezvoltarea unor programe, care nu pot fi explicate clar și logic cetățenilor noștri.

Procedura privind bugetul anual este în schimbare, iar anul trecut am încercat noile cerințe elaborate de Comisia pentru bugete a Parlamentului. Având doar o lectură urmată de negocieri pentru a ajunge la un acord, suntem nevoiți să ne pregătim mai din vreme și mult mai atent. Nu este în esență o idee atât de proastă. Am sentimentul că încercarea generală de anul trecut a noii discipline a dat roade bune.

Tratatul de la Lisabona conferă Parlamentului noi puteri bugetare și noi moduri de lucru, iar raportul doamnei Guy-Quint furnizează viitorului Parlament o bază excelentă pentru activitatea acestuia. Sper și sunt convins că vom reuși să facem ca Tratatul de la Lisabona să fie adoptat, garantând prin aceasta că activitatea UE devine mai deschisă și mai eficace.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). - Domnule președinte, din anii '70, oamenii politici britanici au jurat că UE nu înseamnă mai mult decât dominație politică sau pierderea suveranității, totuși președinții UE declară că ne-am pus laolaltă suveranitatea și am creat un imperiu european, care decide în 75% din dreptul nostru.

Prin semnarea acestui tratat am cedat abilitatea noastră de a ne guverna singuri; cu toate acestea, un sondaj BBC constată că 84% din poporul britanic nu mai dorește ca alte puteri să fie cedate. Precum ciupercile, poporul britanic este lăsat în întuneric și hrănit cu bălegar. Conservatorii, prin Grupul PPE, și-au dat acordul pentru o campanie pro în Irlanda, apoi au promis în mod viclean că vor permite un referendum, însă doar dacă Irlanda va vota din nou împotriva. Pe la spatele poporului britanic și cu niciun mandat, partidele de la Westminster și-au vândut țara, în timp ce sondajele arată că 55% doresc să părăsească UE. Nici când până acum în domeniul politicii umane atât de mulți nu au fost înșelați de atât de puțini.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, milioane de europeni, britanici, italieni și francezi nu doresc o Europă bazată pe atitudini corecte din punct de vedere politic, pe un laissez-faire și o perspectivă antisocială, așa cum am văzut odată cu proiectul Bolkestein, pe un centralism totalitar și iacobin sau pe o perspectivă laică, masonică și de un fals marxism.

Cred că europenii sunt foarte interesați de libertățile sociale veritabile, de acelea care oferă familiilor, comunităților și organismelor sociale șansa de a face reale progrese și aceasta într-o Europă bazată pe subsidiaritate și, mai exact, pe organisme sociale și pe o vedere asupra istoriei profund creștină și romană. Aceasta este o Europă în directă opoziție cu cea din Tratatul de la Lisabona, vizată de marile puteri, de grupurile de interese care doresc efectiv să centralizeze în mod radical situația.

Credem că europenii trebuie în sfârșit să voteze și să arunce acest tratat în mare.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Domnule președinte, doamnă comisar Wallström, doamnelor și domnilor, cred că această dezbatere este foarte importantă, deoarece am auzit din diverse părți ale Camerei că vor fi conferite puteri Europei. Din punctul de vedere al statelor națiune, acest lucru este adevărat, dar realitatea este că statelor națiune li se dă, de asemenea, șansa de a garanta că aceleași acte cu putere de lege și norme administrative se aplică în celelalte 26 de state membre. Acest proiect european de raționalizare, inițiat pentru a garanta că nu avem sisteme juridice complet diferite în cele 27 de state membre și că ne străduim să creăm un singur cadru normativ, este un pas major înainte și conferă nu numai miniștrilor noștri, dar și deputaților europeni mult mai multe drepturi și șanse de a promova interesele cetățenilor Uniunii Europene.

Chiar dacă îmi exprim adesea insatisfacția din acest scaun în Parlament, iar acum când privesc în spate și văd că scaunele opozanților sunt goale și că marea majoritate a acestora nu iau parte la această dezbatere, doresc să fie foarte clar că bineînțeles criticăm și instituțiile și dorim îmbunătățiri. Tocmai aceste îmbunătățiri au făcut obiectul unor dezbateri intense în ultimii opt ani. Dorim pur și simplu să ne asigurăm că relațiile dintre instituții și cetățeni s-au îmbunătățit. Astăzi nu putem să stăm pur și simplu și să afirmăm că un proces de reformă inițiat în urmă cu opt ani trebuie oprit fără a oferi o altă alternativă – acesta este cu adevărat punctul de discordie al acestei dezbateri.

Trebuie neîntârziat să ne concentrăm pe ce reprezintă tratatul. Acest tratat ne oferă noi obiective. În sfârșit obținem o democrație reprezentativă și participativă odată cu inițiativa cetățenilor. Ni se conferă noi puteri în domeniul protecției mediului și al schimbărilor climatice. Ca și cum o țară ar putea rezolva aceste probleme de una singură! În ceea ce privește aerul și apa în special, dar și în alte diverse domenii, acest lucru nu este pur și simplu posibil. Împreună, trebuie să avem grijă de libertate, securitate și gradul ridicat de ocupare a forței de muncă. Având în vedere criza, este deosebit de important ca Uniunii Europene să i se confere aceste puteri.

Totuși, noi baze juridice sunt, de asemenea, importante. Având în vedere situația energetică critică, avem nevoie de o bază juridică pentru politica energetică. De asemenea, în domeniul politicii privind comerțul, atunci când este vorba despre probleme de comerț internațional, putem vedea cât de mult avem nevoie de o soluție bună pentru cetățenii noștri europeni, destul de departe de călătoria în spațiu sau proprietatea intelectuală. Și, pentru opozanții noștri, clauza de ieșire poate, de asemenea, să fie destul de importantă. Sunt de părere că noile puteri și proceduri de monitorizare vor consolida acest Parlament. Susțin ca această dezbatere să fie mai aprinsă, deoarece mulți dintre noi nu au văzut încă ce ocazii oferă această nouă Europă.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Doamnelor și domnilor, ca deputat din partea Republicii Ceh, sunt încântat că astăzi, în timp ce noi discutăm despre impactul Tratatului de la Lisabona, senatul ceh a aprobat acest tratat cu o majoritate uriașă de 54 de voturi la 20. A dat astfel glas voinței poporului ceh, care dorește ca Tratatul de la Lisabona să fie pus în vigoare. Această voință specifică a fost deja exprimată de camera inferioară a parlamentului ceh, Camera Deputaților. Totuși, în același timp, președintele republicii pune la îndoială voința poporului, opinia clar exprimată de Camera Deputaților și de Senat.

Václav Klaus, președintele Republicii Ceh, a declarat: „Trebuie să îmi exprim dezamăgirea că unii dintre senatori, ca urmare a nivelului nemaivăzut de presiune politică și mediatică, atât de acasă, cât și de peste hotare, și-au abandonat opiniile susținute anterior în mod public – delăsându-și astfel integritatea politică și civică – și și-au dat acordul pentru Tratatul de la Lisabona. Au întors spatele intereselor pe termen lung ale Republicii Ceh, pe care le-au subordonat intereselor proprii și intereselor pe termen scurt ale unor actuali oameni politici. Acest lucru este o dovadă tristă a încă unui eșec din partea unei categorii importante a elitei noastre politice. Voi aștepta acum să văd dacă un grup de senatori – dintre care o parte și-au anunțat deja intenția de a face acest lucru – va cere Curții Constituționale o revizuire a Tratatului de la Lisabona în raport cu constituția noastră. Dacă va fi așa, nu voi lua în considerare decizia mea cu privire la ratificarea Tratatului de la Lisabona până când Curtea Constituțională nu va fi emis o hotărâre.”

Suntem aici pentru a discuta impactul Tratatului de la Lisabona asupra dezvoltării echilibrului instituțional al Uniunii Europene. Cu toate acestea, cred că trebuie să discutăm aici - și acest lucru ar trebui făcut de deputații și senatorii cehi deopotrivă - echilibrul instituțional al Republicii Ceh. Republica Cehă este o democrație

parlamentară. În ciuda acestui lucru, Republica Cehă are un președinte care nu respectă voința Camerei Deputaților, care nu respectă voința Senatului și care acționează ca un monarh absolut sau ca un dictator al țării pe care o critică atât de mult și pe care o readuce atât de des în discuție, și anume fosta Uniune Sovietică. Sunt multe de spus euroscepticilor noștri cu privire la situația democrației în Europa, situația democrației în țara noastră și comportamentul președintelui pe care îl admirați atât de mult.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Domnule președinte, Tratatul de la Lisabona va reforma radical procedura bugetară a Uniunii Europene. Planul financiar multianual va deveni obligatoriu, clasificarea cheltuielilor în obligatorii și neobligatorii va dispărea, iar procedurile bugetare vor fi mai scurte.

Sprijin planul financiar pe cinci ani pe timpul mandatului Parlamentului European și al Comisiei. Acest lucru va avea drept rezultat o activitate mai eficace și va permite instituțiilor să își stabilească propriile strategii pentru politici.

Elaborarea proiectului de buget devine un proces anevoios. Te face să îți pui întrebarea cine a putut crea un sistem așa de complicat. Până acum a fost clar care instituție decidea sumele finale pentru buget. Acum, pentru fiecare detaliu, trebuie să existe un consens, ceea ce poate însemna negocieri intense în Comitetul de conciliere.

Pentru Parlament, noua procedură va necesita o consolidare a resurselor umane disponibile. Altfel, nu va fi întru totul capabil să își exercite puterile în elaborarea proiectului de buget, în general, sau în administrarea Uniunii Europene, în special.

În sfârșit, doresc să le mulțumesc raportorilor și doamnei Catherine Guy-Quint, în special, pentru rapoartele excelente și, în general, pentru nivelul excelent de cooperare de-a lungul anilor.

Elmar Brok, raportor. - (DE) Domnule președinte, vă mulțumesc pentru că mi-ați dat ocazia de a face câteva comentarii mai devreme decât mă așteptam.

Această dezbatere a dat dovadă de un înalt grad de convingere în spectrul politic și național. A demonstrat, de asemenea, cât de mare este angajamentul nostru de a duce Europa mai departe. Auzindu-i pe unii vorbitori foarte critici din țările anglo-saxone, mi-aduc aminte că, în ultimele câteva luni, din aceste țări au pornit numeroase strigăte de ajutor pentru a depăși criza financiară împreună. Sunt sigur că acești domni își vor da seama, de asemenea, că domniile lor reprezintă poziții bazate pe moștenirea veche de 60 de ani a lui Winston Churchill.

Pășim acum într-o nouă fază decisivă. Ca urmare a deciziilor noastre, pe care le-am luat cu un consens foarte larg în Parlamentul European și pe care le-am considerat atât de convingătoare la Praga, ar trebui să nu cădem în triumfalism. Vom avea o sarcină importantă de a oferi poporului irlandez, cu toată modestia, o ocazie de a lua decizia, în suveranitate și libertate - o decizie pe care Irlanda trebuie să o ia în deplină libertate suverană din responsabilitate pentru întregul continent. Cred că ar trebui, de asemenea, să avem grijă ca acest lucru să fie posibil. Sper că, la sfârșitul lunii iunie, Consiliul European va crea condițiile necesare pentru definitivarea acestui stadiu final și că poporului irlandez i se vor oferi condițiile de care are nevoie pentru a se ocupa de această chestiune.

Proinsias De Rossa (PSE). - Domnule președinte, salut această dezbatere. Pentru o vreme, se părea că ea nu va avea loc. Mă bucur că are loc și acest lucru se datorează persistenței colegilor mei. Este foarte potrivit ca această Cameră să abordeze în mod responsabil și înțelept trecerea către o posibilă ratificare - în sfârșit - a Tratatului de la Lisabona. Ar fi stupid din partea noastră să nu procedăm astfel. Voi munci din greu în ultima parte a acestui an pentru a mă asigura că există un vot favorabil - indiferent dacă sunt ales sau nu în această Cameră - și regret că o parte din prietenii mei nu vor fi aici și le voi simți lipsa.

Dar aș vrea, în special, ca în seara aceasta să felicit Republica Cehă pentru un vot pozitiv, deoarece au votat astăzi pentru viitor. Cred că este foarte important să facem cunoscut acest mesaj; și anume că unificarea Europei și construirea unei Europe unite are legătură cu viitorul poporului Europei.

Nicăieri în lume în afara Europei nu avem 27 de state membre suverane care împart procesul de luare a deciziei, pe o bază transfrontalieră, în interesul comun al cetățenilor lor. Nicăieri altundeva state independente nu își supun deciziile colective aprobării și amendamentelor unui parlament multinațional ales direct. Această Uniune a noastră este unică. Este un experiment democratic unic. Nu este lipsit de tare. Are nevoie de reforme și, într-adevăr, reformele din Tratatul de la Lisabona sunt cele asupra cărora putem cădea de acord în acest moment. Fără îndoială că viitoarele Parlamente - și într-adevăr viitoarele Consilii - vor identifica și se vor pune de acord asupra unor noi reforme.

Dar Europa are nevoie și de o nouă direcție. Are nevoie să își reafirme angajamentul pentru bunăstarea socială a popoarelor noastre și să reechilibreze obsesia aproape exclusivă cu privire la liberalizarea pieței pe care am trăit-o în ultimii zece ani. Nu trebuie uitat că orientarea politică, socială și economică a acestei Uniuni este bazată pe alegerile electoratului: în alegerile generale, în alegerile europene și prin comisiile pe care le alegem în mod colectiv și pe care le instituim. Uniunea Europeană este locul în care disputele sunt soluționate, locul în care tinerii obișnuiau să le rezolve ucigându-se între ei în tranșee. Este o mare onoare pentru mine să fac parte din acest Parlament, în care forța armelor a fost înlocuită de forța argumentelor.

Nu-i putem lăsa pe eurosceptici să dea ceasul înapoi. Faptul că decizia unui stat membru, reprezentând mai puțin de 1% din populația Uniunii, a putut să blocheze acest lucru în fașă este un semn al fragilității construcției noastre. Dar este și un semn al forței Uniunii faptul că putem supraviețui și că permitem popoarelor Europei să ia aceste decizii în mod independent. Trebuie, cred, să încercăm să insuflăm iarăși poporului nostru visul Europei. Trebuie să nu ne lăsăm trași în jos în șanț de bătrâneii mândri care stau acolo în băncile din spate, pe dreapta, și care țipă la noi și ne spun cât de nedemocratici suntem, când de fapt acesta este Parlamentul ales de cetățenii Europei pentru a lua decizii pentru cetățenii Europei.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Domnule președinte, aceasta este într-adevăr o zi solemnă: pachetul de la Lisabona – așa cum este numit – este în sfârșit adus în fața Parlamentului; senatul ceh a dat un semn de speranță; mulți iau cuvântul pentru ultima oară, se simte emoția; suntem pe cale să încheiem această legislatură și mulți dintre noi sunt destul de emoționați. O atmosferă cu adevărat istorică domină această sesiune târzie a Parlamentului.

Ca membru Janus – jumătate constituțional, jumătate bugetar – aș vrea ca astăzi să vorbesc puțin mai precis despre raportul doamnei Guy-Quint privind noul sistem bugetar și despre impactul pe care îl va avea Tratatul de la Lisabona asupra acestui nou sistem. Așa cum s-a mai spus, este înainte de toate un sistem mai democratic. Prin urmare, orice cheltuială – întregul buget – va fi aprobat prin procedura de codecizie între Consiliu și Parlament.

Este, de asemenea, și acest lucru este încă și mai important, un buget mai politic, din moment ce dispunem – așa cum le numește doamna Guy-Quint – de programe strategice interinstituționale, cu alte cuvinte, toate instituțiile Uniunii Europene se pun de acord pentru a concretiza bugetul. Totuși, este un sistem care prezintă încă incertitudini.

Va juca Parlamentul, de exemplu, ceea ce în teorie este un rol consolidat? Se va bucura el de această nouă putere, dat fiind că sunt și probleme? Avem mai puțin timp; are loc doar o singură lectură. Îi revine astfel Parlamentului – și acest lucru este în sine o provocare – sarcina de a profita de această ocazie pentru a-și juca rolul. Va coincide mandatul bugetar de cinci ani cu mandatul parlamentar de cinci ani sau va fi accentuat de acesta din urmă? Nu este sigur. Și cu privire la această chestiune trebuie să facem un efort.

Există și șanse ratate. Am ratat șansa de a ne asigura mai multe resurse proprii, am ratat șansa – vă rog să îmi mai permiteți încă 10 secunde, dacă tot ne aflăm oficial într-o ședință de noapte – de a pune în aplicare o nouă filosofie bugetară.

Pentru a încheia, aș dori să subliniez faptul că ne confruntăm cu provocări: provocarea tranziției – nu este ușor să treci direct la un nou sistem – și provocarea flexibilității – avem nevoie de mai multă flexibilitate dacă va trebui să facem față crizelor.

Voi termina cu dorința ca toate acestea să fie continuate prin aplicarea Tratatului de la Lisabona.

Președintele. – Întrucât și eu sunt membru Janus al aceleiași comisii ca dumneavoastră, domnule Botopoulos, nu am avut de ales decât să vă acord acele 40 de secunde.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Cred că toți cei care luăm parte la ședința aceasta de noapte ne vom aminti de această întâlnire mult timp de acum încolo și vom avea ce povesti copiilor și nepoților noștri. Chiar și în seara aceasta putem simți cum nava europeană este zgâlțâită de furtunile crizei financiare. Este clar că motorul acestei nave, mecanismul tratatelor, este prea slab și trebuie înlocuit imediat.

Tratatul de la Lisabona este motorul mai puternic de care avem nevoie pentru a face față crizei. Prin urmare, sunt de acord cu rapoartele care sunt dezbătute și cu colegii mei deputați, care subliniază faptul că nu este foarte democratic, dacă piatra unui singur referendum poate răsturna întreaga navă europeană, dacă un stat lider își poate imagina că merge singur și că părerea celorlalte 26 de state nu are nicio importanță. Cred că alegătorii irlandezi pot trage singuri propriile concluzii cu privire la ce se întâmplă în Europa și peste tot în lume.

Avril Doyle (PPE-DE). - Domnule președinte, îmi rămâne mie dreptul de a fi ultimul dintre vorbitorii de pe listă în numele Partidului Popular European și al Democraților Europeni din această seară, și, fiind un parlamentar european irlandez, presupun că există o logică în acest lucru.

Aș dori, mai întâi de toate, să le mulțumesc tuturor raportorilor celor cinci rapoarte. Sunt încântată că avem ocazia să le discutăm și, ca și alți colegi irlandezi, am cerut, prin intermediul grupului politic din care fac parte, să ajungem într-o situație ca cea din seara aceasta în care să putem discuta cinci dintre cele mai importante rapoarte.

Pentru început, dați-mi voie să spun foarte clar că ceea ce afirm cu privire la dezbateră din seara aceasta este sintetizat în întregime în următoarea mea frază. Nu s-ar cuveni, și nu se intenționează nicicum, să se anticipeze în vreun fel sau să se considere ca și luată decizia poporului irlandez în cel de-al doilea viitor referendum cu privire la Tratatul de la Lisabona, care a fost anunțat nu mai devreme de săptămâna aceasta de primul ministru Brian Cowan TD.

Concluziile Consiliului European din decembrie anul trecut conțin un pachet de măsuri rezultate din cercetările ce au urmat referendumul nostru din iunie anul trecut: măsuri care să răspundă preocupărilor celor care au votat împotriva, așa cum au fost ele subliniate de primul-ministru irlandez în cadrul reuniunii Consiliului din decembrie anul trecut, alături de o foaie de parcurs în vederea intrării în vigoare a tratatului până la sfârșitul anului 2009.

Acest pachet include menținerea principiului de a avea câte un comisar din fiecare stat membru, confirmă importanța acordată de Uniune drepturilor muncitorilor și altor problematici sociale, precum și o serie de garanții legale privind neutralitatea sistemului de impozitare și dispozițiile constituției irlandeze în legătură cu dreptul la viață, educație și familie.

Cu ocazia reuniunii Consiliului European din primăvară, primul-ministru irlandez i-a informat pe parteneri că, în conformitate cu termenul convenit în decembrie, este în lucru un document detaliat în vederea concretizării acestor angajamente și că acesta ar trebui să fie finalizat până la mijlocul anului 2009. -

Dacă guvernul nostru va fi pe deplin mulțumit de rezultate, primul-ministru irlandez a fost de acord să încerce ratificarea tratatului până la sfârșitul mandatului actualei Comisii, care se așteaptă a-și încheia mandatul, din câte înțeleg, la sfârșitul lunii octombrie. Sper sincer că promisiunea unui referendum prematur la începutul toamnei înseamnă începutul lunii octombrie cel mai târziu.

Și, dată fiind creșterea puterilor Parlamentului European prevăzută de Tratatul de la Lisabona, este de înțeles ca deputații să analizeze implicațiile instituționale și procedurale ale tratatului, de unde și dezbateră din seara aceasta cu privire la cele cinci rapoarte.

Abordarea acestor problematici de către Parlamentul European în seara aceasta are loc în clipa în care în discursul meu din seara aceasta era înscris că patru state membre - Irlanda, Republica Cehă, Germania și Polonia - mai au de încheiat procesul de ratificare. Din punct de vedere tehnic, acest lucru este adevărat, dar felicitările mele adresate în această seară Republicii Cehă - în special senatului ceh - pentru aprobarea integrală a Parlamentului care să sperăm că va permite președintelui ceh să ratifice tratatul în numele poporului ceh. Am încredere că acesta va accepta voința parlamentului ceh. Din câte înțeleg, tratatul face obiectul unui control judiciar. Sper că este vorba doar de o întârziere tehnică.

Pentru ca tratatul să intre în vigoare, bineînțeles, toate statele trebuie să îl ratifice și da, este corect a spune că 26 de parlamente europene - 26 de parlamente din statele membre - au votat „pentru” și că, până acum, doar poporul irlandez este singurul care nu a făcut acest lucru.

Sunt într-un tot de acord cu Parlamentul care dorește să examineze problematicile aduse în discuție de aceste documente și rapoarte în modul cel mai complet posibil, fără nicio interferență în sau presiune asupra procedurii de ratificare în curs.

Pot spune că obiectez față de behăitul oportunist al câtorva moșnegi eurosceptici din băncile din spate și că ceea ce spun ei ar trebui recunoscut drept ceea ce este. Mesajul meu către ei este clar: „valea” din decizia suverană a poporului irlandez, căci nimeni nu-i va spune electoratului irlandez ce să facă.

Aș dori să vă mulțumesc, întrucât aceasta este ultima mea contribuție în Parlament, cât și președinției Parlamentului, Comisiei, președinției cehă și tuturor colegilor pentru ceea ce au fost zece ani extrem de bogați pentru mine ca deputat european. Aștept cu nerăbdare un vot pozitiv din partea poporului irlandez în al doilea referendum din octombrie.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Domnule președinte, este plăcut să fii primul pe lista oricui zilele acestea. Aș putea doar, întrucât Avril a încheiat, să îi doresc toate cele bune dat fiind că se retrage din Parlamentul European. Pentru a fi corect față de domnia sa, i-a burdușit bine pe moși după votul din Irlanda privind Tratatul de la Lisabona și va fi ținută minte pentru o turnură de frază extraordinară. Vă doresc toate cele bune, Avril, și sper că vă veți implica în campania pentru votul afirmativ pentru Lisabona, deși vă retrageți.

A fost o dezbatere foarte interesantă. Corpul și mintea voiau să meargă acasă să doarmă, dar a fost prea bun să fie ratat și prea important – căci sunt irlandez – să nu fiu aici. Dați-mi voie să spun următorul lucru – și mă adresez electoratului: sunteți la volan. Aveți de ales. Puteți vota pentru opiniile câtorva bătrânei furioși – și când spun acest lucru este valabil pentru bărbați și femei, dar în principal pentru bărbați – aflați în extremele acestui Parlament și ale Uniunii Europene, din dreapta și din stânga, și veți obține mult zgomot, multe ocazii de poze color și de titluri de ziare, dar nu se va face nimic în această Cameră. Sau puteți vota, atât la alegerile parlamentare, cât și cu privire la Lisabona, pentru oamenii pozitivi care muncesc din greu, care nu au parte de titluri de ziare, dar care se află aici pentru o cauză bună.

Sunt convins că poporul irlandez știe că situația este diferită acum. Au fost duși de nas în dezbaterile trecute. Am discutat mai bine de la votul negativ și îi rog să voteze pozitiv pentru viitorul lor, pentru viitorul copiilor mei și pentru viitorul Uniunii Europene.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Am rămas aici în seara asta – de fapt este deja noapte – pentru a discuta despre aplicarea Tratatului de la Lisabona. Pregătirile pentru intrarea în vigoare a tratatului și faptul că acestea sunt făcute la timp sunt un semn de responsabilitate. O bună pregătire în vederea aplicării unui tratat atât de important ca acesta dă încredere că Uniunea Europeană funcționează bine, iar acest lucru îi va da posibilitatea să îndeplinească mai eficace sarcinile pe care cetățenii Uniunii Europene se așteaptă ca reprezentanții lor aleși să le rezolve.

Poate că pașii care se fac nu sunt destul de mari. Unii cetățeni cred că acea Cartă a drepturilor fundamentale este prea retorică, dar Tratatul de la Lisabona este totuși un pas important înainte. Este un răspuns la nevoile schimbate ale Uniunii Europene. Prin sprijinirea tratatului, parlamentele alese de națiunile celor 26 de state membre au făcut acest lucru.

Rapoartele de astăzi arată că Uniunea Europeană este încrezătoare în mod creativ, asumându-și în mod pragmatic planificarea etapei de tranziție. Nu putem crea ceva nou prin pesimism și tactici de întârziere. Le mulțumesc raportorilor pentru curajul și pentru capacitatea lor de a elabora documentele necesare.

Zita Plešinská (PPE-DE). - (SK) Doamnelor și domnilor, nu putem spune că Tratatul de la Lisabona este cel mai bun pe care fiecare stat membru al UE din cele 27 și l-ar putea dori, dar este cel mai bun asupra căruia cele 27 de state membre ale UE au putut cădea de acord. Până acum toate tratatele au fost tratate ale celor 15 state membre ale UE și aș dori așadar să subliniez mesajul politic referitor la Tratatul de la Lisabona, care a reunit la start cele 27 de state membre ale UE astfel ca pe viitor să nu mai împărțim UE în state membre vechi și noi.

Parlamentul European a arătat că este capabil să ia decizii operaționale și este așadar corect ca Tratatul de la Lisabona să acorde mai multe puteri Parlamentului, cu alte cuvinte reprezentanților aleși ai cetățenilor Europei. Dacă Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare în toate statele membre ale UE, va aduce schimbări care presupun încetarea sistemului actual de președinție rotativă în cadrul Consiliului. Dintr-un alt unghi mult mai important, UE va dispune de o politică energetică comună, care s-a dovedit a fi necesară mai ales în criza privind gazele.

Salut decizia de azi a senatului ceh de a aproba Tratatul de la Lisabona. Este un semnal foarte important din partea parlamentului ceh către UE în timpul președinției ceh.

Daniel Hannan (NI). - Domnule președinte, în ultimele 16 luni am luat cuvântul de 77 de ori în această Cameră și mi-am încheiat fiecare discurs cu un apel către populație în favoarea Tratatului de la Lisabona: *Pactio Olisipio censenda est*.

Am făcut acest lucru ca omagiu adus lui Cato cel Bătrân, care își termina fiecare discurs cu un apel ca cetatea Cartaginei să fie distrusă. Uneori a trebuit să fac un mic efort să concep această încheiere de la un subiect diferit, dar nu și în seara aceasta.

A fost extraordinar să ascult unele discursuri. Nu pe toate. Au existat câțiva proeuropeni onorabili și democrați în această Cameră, dar unele discursuri au fost pline de un așa dispreț, o așa aroganță, o așa desconsiderare a opiniei publice încât, acum când UE și într-adevăr statele membre încep să învețe despre valoarea politică

a site-ului YouTube, ați putea foarte bine să postați în întregime această dezbatere pe YouTube în calitate de transmisie electorală pentru un partid pentru diversele campanii de vot negativ.

Mi-am amintit de acele cuvinte sinistre ale lui Bertolt Brecht: „n-ar fi atunci mai ușor să dizolvăm poporul și să alegem altul în locul lui”? Și toți vorbitorii continuă să declare că parlamentele au ratificat. Fac doar publicitate dezacordului care există între clasa politică și populație în fiecare stat membru.

Cato cel Bătrân a fost luat în derâdere și i s-a strigat să tacă, iar ceilalți senatori obișnuiau să îi imite vocea. Și știți ceva? Până la urmă au făcut cum a spus el.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, antevorbitorul tocmai a arătat cât de dificilă este avansarea democrației în Europa atunci când vedem că în Irlanda jumătate din populație nu a votat datorită complexității problematice și a faptului că nu toată lumea dorește să fie constituționalistă. Dintre cei care au votat, jumătate au votat împotriva tratatului, deoarece nu îl citiseră. Cum am putea noi să reformăm Europa dacă nu reușim să îi convingem pe cei responsabili să își asume de fapt responsabilitatea?

Doamna comisar Wallström și echipa domniei sale au o responsabilitate deosebită, aceea de a informa populația Europei, pe cei care sunt interesați, și de a le pune la dispoziție toate informațiile, astfel încât problematicile să fie discutate în mod competent. Trebuie să căutăm mult mai mult dialogul cu populația Europei, să îi informăm și să le spunem cât de importantă este această reformă pentru dezvoltarea Europei. Cu această abordare, vom obține rezultate.

Richard Corbett (PSE). - Domnule președinte, sunt doar curios să aud acest argument conform căruia ratificarea parlamentară națională cumva nu este legitimă, căci, dacă așa este cu adevărat, dați-mi voie să iau ca exemplu țara mea, care nu a ratificat niciodată, în toată istoria sa, un tratat internațional printr-un referendum.

În acest caz, dacă nu este legitim pentru parlamentele naționale să ratifice un tratat, atunci Tratatul NATO, Tratatul Organizației Națiunilor Unite, Organizația Mondială a Comerțului, orice angajament pe care Marea Britanie l-a luat vreodată printr-un tratat internațional sunt deopotrivă nelegitime. Așadar, nu înțeleg acest argument conform căruia ratificarea parlamentară națională ar fi oarecum nedemocratică.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Domnule președinte, doamnă comisar, în Polonia este probabil ca doar 13% din electorat să voteze la alegerile europene. Acest procent va fi poate cel mai scăzut din toată Uniunea Europeană. De ce? Vă rog să vă uitați prin Cameră. Nu este aici niciun reprezentant al celor două partide politice principale din Polonia, la o dezbatere atât de importantă. Este exact atitudinea acestor partide față de alegeri și față de afacerile europene – o lipsă totală de implicare.

Dezbaterea privind Europa, o dezbatere serioasă, nu există în Polonia. Cum ar putea să existe, când, și subliniez încă o dată, în timpul acestei debateri nu se află aici nici măcar un reprezentant fie al partidului de guvernare, fie al partidului de opoziție. Am putea avea impresia că cei din fruntea clasei politice poloneze nu sunt interesați de afacerile europene. Este ceea ce cred alegătorii și ceea ce gândesc mulți tineri din Polonia, oameni cu care am stat de vorbă și care sunt interesați, de exemplu, de Tratatul de la Lisabona. Nu există un astfel de răspuns de la clasa politică.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Scuzați-mă! Trebuie să protestez! Sunt membră a Partidului pentru Lege și Dreptate, cel mai mare partid de opoziție. Afirmația cum că nu este nimeni aici de la acel partid este neadevărată.

Syed Kamall (PPE-DE). - Domnule președinte, vă mulțumesc foarte mult pentru ocazia acordată. Cred că a fost o dezbatere interesantă, oricare ar fi părerea fiecăruia cu privire la proiectul european și la Tratatul de la Lisabona.

S-au făcut multe referiri la bătrâneți și la moșnegi, dar dați-mi voie să vorbesc despre asta din perspectiva mea. În ceea ce mă privește, eu văd o generație mai în vârstă de oameni politici care a rămas blocată pe modul de gândire al anilor '50 – blocați profund într-o soluție a anilor '50 la problemele și provocările cu care ne confruntăm la nivel mondial. Dacă vă uitați prin Cameră, veți vedea persoane mult mai în vârstă vorbind în favoarea Tratatului de la Lisabona, toți condamându-i pe cei din Irlanda și alte țări care au votat împotriva Constituției inițiale și care au votat împotriva Tratatului de la Lisabona. Putem vedea și vârstnici războinici care vorbesc acum despre abandonarea armelor și în favoarea păcii.

Da, în anii '50, a fost o soluție postbelică la ceea ce se întâmplase mai înainte, dar trebuie să ne mișcăm odată cu lumea. Când vorbiți despre responsabilitate democratică, nu trebuie uitat un lucru. Când am început cu

Constituția, normele prevedeau că fiecare stat trebuia să o ratifice, altfel cădea. Când am început cu Tratatul de la Lisabona, normele erau aceleași: fiecare țară trebuia să îl ratifice sau cădea. Așa că haideți să nu mai facem presiuni pentru Tratatul de la Lisabona până când fiecare țară nu-l va fi ratificat. Dacă doriți cu adevărat o dezbatere democratică, lăsați-i pe cetățenii Marii Britanii să aleagă. Aceștia sunt în favoarea viziunii propuse de domnul Corbett, a unor State Unite federale ale Europei sau a unei viziuni mai destinate a unei Europe de liber schimb, pe care o susține partidul din care fac parte?-

Margot Wallström, vicepreședintă a Comisiei. – Domnule președinte, aș dori să le mulțumesc stimaților membri pentru această dezbatere interesantă, care a fost în parte de acord cu privire la o serie de probleme, în parte o reiterare a argumentelor binecunoscute pro și contra tratatului și în parte o dezbatere foarte interesantă despre ce constituie democrația. Este prima oară când aud despre sisteme totalitare care permit referendum după referendum într-o serie de state membre și de ce unele rezultate ale referendumurilor nu sunt numărate sau nu contează – în special acelea care au conținut un vot pozitiv.

S-a discutat, de asemenea, și despre legitimitate. Găsesc în continuare ciudat – și am mai spus-o și înainte – ca un Parlament ca acesta să afirme că o decizie a unui parlament național este antidemocratică sau nu contează sau nu este legitimă. În ceea ce privește Comisia, aceasta a considerat mereu că oricare ar fi sistemul ales – un vot prin referendum sau prin decizie a parlamentului național – el este legitim din punct de vedere democratic. Nu văd o altă poziție posibilă.

Orice cetățean european care ascultă această dezbatere și-ar dori să revenim asupra acestor rapoarte, care dau glas la o serie de preocupări grave despre modul în care luăm deciziile, despre cadrul de reglementare, despre consolidarea funcționării democratice a acestei Uniuni Europene și despre folosirea corectă a bugetului cu scopul de a aloca resursele priorităților noastre politice. Toate aceste lucruri sunt abordate de aceste rapoarte importante.

Este vorba, de asemenea, despre modalitatea de luare a deciziilor într-un mod eficace și să sperăm mai rapid. Discursul domnului Lundgren mi s-a părut absolut uluitor. Chiar credem că totul se reduce la a încetini lucrurile și procesul de luare a deciziei când ne confruntăm cu o criză economică ca aceasta de acum? Oamenii așteaptă de la noi să luăm măsuri pentru a asigura locuri de muncă și creștere, să ne ocupăm de schimbările climatice și de criza energetică și să abordăm problemele legate de imigrare și de securitate – toate aceste lucruri. Acesta este și punctul de plecare pentru aceste rapoarte. De aceea suntem aici și în acest mod câștigăm legitimitate democratică – dacă arătăm că putem acționa și că putem acționa repede. Nu cred nici că discursuri arogante sau pline de snobism, care să ne dea lecții despre una sau alta, ne sunt de ajutor. Este cu adevărat vorba despre abordarea acestor probleme, care astăzi nu sunt naționale. Sunt europene și naționale și trebuie să avem un cadru de reglementare modern.

Trebuie să avem o Uniune mai democratică ce le permite cetățenilor să ia inițiativa. Nu auzim niciodată nimic despre acest lucru de la cei care sunt împotriva. Nu-i auzim niciodată spunând ceva despre forța democratică a ceea ce este cuprins în Tratatul de la Lisabona; acest lucru lipsește în mod clar. Aceste rapoarte ne oferă o bună bază și un bun punct de plecare pentru a reforma felul în care lucrăm. Din punctul de vedere al Comisiei, suntem desigur dispuși să monitorizăm și să lucrăm la toate detaliile pentru a asigura că putem realiza acest lucru repede.

Un ultim punct în ceea ce privește Irlanda este că, după acest vot pozitiv din senatul ceh, toți ochii vor fi ațintiți pe Irlanda din nou și pe posibilitatea ratificării până la sfârșitul anului. Problema garanțiilor legale este desigur esențială în acest caz și conținutul și sincronizarea sunt deopotrivă foarte importante. Avem încredere din punctul de vedere al Comisiei că Consiliul UE va putea să soluționeze această problemă și știu, de asemenea, că se fac pregătiri minuțioase în acest moment și că vom contribui și noi, dacă ni se dă ocazia, în ceea ce privește Comisia.

Vă mulțumesc foarte mult și vă mulțumesc și pentru că ați făcut din această întrunire parțial un eveniment social, unde oamenii își mulțumesc reciproc pentru buna cooperare și le doresc noroc tuturor celor care pleacă. Presupun că ne vom întâlni cu toții în campania electorală, într-un fel sau altul.

(Aplauze)

Președintele. – Doamnă comisar, în numele Parlamentului, întrucât este ultima ședință nocturnă, credeți-mă când vă spun că am fost conștienți pe deplin de excelența rapoartelor domniilor voastre de-a lungul acestei legislaturi. Vă mulțumesc încă o dată.

Jo Leinen, raportor. – (DE) Domnule președinte, domnule vicepreședinte, îi mulțumesc doamnei Doyle pentru contribuția domniei sale dintr-o perspectivă irlandeză, pe care o sprijin întru totul. Poporul irlandez trebuie să decidă în mod independent și fără presiune din afară, cel mai probabil în octombrie, dacă garanțiile care urmează să fie negociate la reuniunea la nivel înalt din luna iunie le vor calma temerile, principalele lor preocupări legate de tratat și dacă, în aceste condiții, se pot alătura celorlalte 26 de țări pentru a face pasul către reforma Uniunii Europene alături de ele.

Sper că independența de opinie care se formează în Irlanda este, de asemenea, respectată de vecina sa, Marea Britanie. Cu ocazia primului referendum, mulți alegători din Marea Britanie, care au votat împotriva, au călătorit prin Irlanda și, mai întâi de toate, presa tabloidă britanică eurofobică a ajutat la agitarea populației irlandeze. Trebuie admis un lucru, și anume că independența poporului irlandez de a-și forma o opinie la al doilea referendum trebuie respectată.

A fost o dezbatere majoră, o dezbatere importantă. Astăzi parlamentele din 26 de țări au votat „pentru”. Peste 7 800 de reprezentanți ai poporului au considerat că tratatul este bun și reprezintă un progres. Trei sute cincizeci de reprezentanți ai poporului din 26 de țări au votat „împotriva”. Nu se poate ca toți să fie proști sau împrăștiați. Ceea ce vreau să spun este că tratatul nu poate fi atât de rău pe cât este descris a fi în mod repetat. Este catalogat cu stereotipuri, uneori chiar în această Cameră. Oricine spune că aceasta va fi o uniune militară înțelege greșit obiectivul primordial al Uniunii Europene, acela de a fi în serviciul păcii, pe continent și în lumea întreagă. Mai mult, oricine spune că se instituie o constituție economică neoliberală nu a citit tratatul. Este cel mai social tratat european care a existat vreodată.

Domnule vicepreședinte, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc. Sper că noul Parlament va face ceea ce este cuprins în aceste rapoarte, și anume că va aplica și va implementa Tratatul. Vă mulțumesc foarte mult.

Jean-Luc Dehaene, raportor. – (NL) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, cred că într-adevăr am avut o bună dezbatere în seara aceasta. Este dovada că Parlamentul European este pregătit pentru aplicarea Tratatului de la Lisabona și că nu încercăm nicicum să influențăm decizia poporului irlandez. Totuși, cred, de asemenea, că un alt lucru important care a reieșit este că, în pragul alegerilor, Parlamentul a adoptat o poziție clară, prin care și-a consolidat poziția în vederea negocierilor viitoare cu privire la acest tratat.

Aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei pentru sprijinul lor. Aș dori să evidențiez, de asemenea, natura complementară a celor cinci rapoarte și să atrag atenția că ele formează, într-adevăr, un întreg unitar care stabilește poziția Parlamentului. Dați-mi voie să închei prin a face aceeași remarcă pe care am făcut-o la început: Sunt îngrijorat de situația de după alegeri și de trecerea de la Tratatul de la Nisa la Tratatul de la Lisabona.

Sunt în continuare de părere că ar trebui să negociem un acord între Parlament și Consiliu înainte de alegeri. Altfel, mi-e teamă că ne vom trezi într-o poziție mai degrabă incomodă, iar acest lucru nu va fi în interesul nimănui. Un astfel de acord trebuie să fie destul de clar pentru ca Parlamentul și Consiliul să știe exact pe ce poziție se află în perioada dificilă de tranziție care le așteaptă.

Catherine Guy-Quint, raportor. – (FR) Domnule președinte, această dezbatere a fost cu adevărat interesantă și pasionantă. Dați-mi voie totuși să privesc cu umor ceea ce domnul Kamall a spus mai devreme, deoarece să ne spună bătrânei – și deci moșnegi – în timp ce noi ne retragem pentru a face loc tinerilor, este absolut încântător.

Totuși, ceea ce doream să spun tuturor celor care au calomniat acest proiect de tratat este: să nu confundați democrația cu demagogia! Vedeți dumneavoastră, timp de opt ani în acest Parlament, în toată Europa, am trecut nu printr-o psihodramă, ci printr-o tragedie politică în care Europa se zbate și se poate vedea clar că evităm problemele actuale.

Această dezbatere îmi întărește convingerea că acest tratat trebuie pus în aplicare, în ciuda tuturor dificultăților care au apărut, deoarece, prin conținutul său, va aduce transparență. Va aduce democrație și noi toți avem nevoie de acest șoc democratic pentru a axa din nou proiectul european asupra politicii și asupra politicii secolului XXI aplicată la lumea de astăzi.

În acest sens, bugetul este doar un instrument, dar ne va da posibilitatea de a ne asigura că instituțiile pot fi reechilibrate și, prin această transparență, vom putea cunoaște atitudinea Parlamentului, cea a Comisiei și, mai presus de toate, cea a Consiliului. Această voință politică este indispensabilă. Această transparență este indispensabilă în combaterea cancerului de egoism național, care tot consumă proiectul politic european de atâția ani.

Această transparență, sper, va insufla din nou încredere tuturor cetățenilor Europei și ne va da posibilitatea de a dezvolta mai bine informația, deoarece acest lucru este foarte dificil. Doamnă Wallström, lucrați la acest subiect de ani buni, începeți să vedeți capătul și trebuie să perseverați.

Toate acestea cer convingere, timp și, mai presus de toate, curaj politic, care ne lipsește. Trebuie să redobândim curajul politic și acel utopism, cel al pionierilor Uniunii Europene, al celor care au crezut că pacea se poate naște din război. În felul nostru propriu, astăzi, în secolul XXI, trebuie să acceptăm această provocare, iar unul din instrumentele care ne vor ajuta în acest demers este Tratatul de la Lisabona. Haideți să invocăm utopia, utopia pentru pace!

Președintele. – Dezbaterea comună s-a încheiat.

Votul va avea loc mâine la prânz, orele 12.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), în scris. – Mai este doar un pas mic de făcut pentru adoptarea Tratatului de la Lisabona care, odată intrat în vigoare, va apropia mult mai mult Uniunea Europeană de cei 500 de milioane de locuitori ai săi. România, țara pe care o reprezintă în Parlamentul European, este unul dintre primele state care au ratificat Tratatul pentru că întreaga sa clasă politică crede în construcția europeană.

Alegerile europarlamentare nu vor fi organizate sub auspiciul Tratatului de la Lisabona dar chiar acest lucru demonstrează cât de democratică și reprezentativă este instituția comunității europene și cât de importantă este fiecare dintre națiunile sale.

Instituțiile europene, inclusiv Parlamentul, sunt mult prea abstracte pentru cetățeanul comunitar în acest moment. Importanța Parlamentului în procesul decizional al Uniunii a crescut cu fiecare tratat european. Tratatul de la Lisabona nu face excepție și creează un parlament cu o implicare sensibil mai mare în procesul legislativ.

Tratatul va aduce Uniunea mai aproape de cetățeni. Fiecare dintre noi știe cât de greu este să aduci problemele comunității în atenția cetățenilor țărilor din care provin. Faptul că parlamentarii europeni pe care fiecare stat îi alege direct primesc puteri sporite este, în acest moment, soluția optimă pentru umanizarea unei construcții instituționale unice în lume.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – Doresc în primul rând să salut votul favorabil dat de Senatul ceh Tratatului de la Lisabona, care constituie un pas înainte pentru procesul global de ratificare. Consider că aplicarea acestui tratat cât mai curând posibil este de dorit, întrucât asigură o funcționare mai eficientă, mai transparentă și mai ales mai democratică a UE.

Susțin concluziile raportorului referitoare la reorganizarea Parlamentului European și sper că rezultatele grupului de lucru privind reforma parlamentară vor fi în concordanță cu rolul sporit al Parlamentului așa cum e prevăzut în tratat.

Voi face câteva observații referitoare la procedura de numire a Comisiei Europene. Sunt, în principiu, favorabil calendarului propus pentru numirea Comisiei cu mențiunea că unele etape ar putea probabil să fie scurtate pentru ca instituțiile europene să nu fie paralizate luni întregi atunci când avem alegeri europene. Datorită neratificării la timp a Tratatului de la Lisabona, este de dorit ca după alegerile din 2009 numirile să se facă după o procedură cât mai apropiată de cea prevăzută de Tratatul de la Lisabona. Problema este, însă, una complexă pentru că atâta timp cât nu cunoaștem rezultatul votului irlandez, trebuie să avem în vedere necesitatea respectării Tratatului de la Nisa, care e valabil actualmente.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), în scris. – (BG) Doamnelor și domnilor, conform spuselor colegului meu, Elmar Brok, raportul privind relațiile cu parlamentele naționale oferă o vedere de ansamblu excelentă asupra sarcinilor care îi revin Parlamentului European după ratificarea finală a Tratatului de la Lisabona de către toate statele membre. Consolidarea rolului parlamentelor naționale în procesul legislativ al Uniunii Europene nu numai că va accelera transpunerea legislației europene în legislația națională, ci va furniza, de asemenea, cetățenilor UE încă un mijloc de participare la guvernare.

Rezultatele pozitive obținute până acum pe baza cooperării în cadrul COSAC trebuie să fie folosite ca bază pentru creșterea participării parlamentarilor din toate statele membre. Cred că este deosebit de important să includem în acest efort deopotrivă reprezentanți ai parlamentelor țărilor candidate pentru aderarea la Uniunea Europeană. Acest lucru ne va ajuta să facem ca aderarea lor la UE să fie un proces mai simplu și mai

ușor. Această chestiune nu este analizată nici în raport și nici în Tratatul de la Lisabona, dar cred că Parlamentul va găsi mecanisme pentru a reuși acest lucru.

În sfârșit, aș dori să subliniez că parlamentele naționale vor trebui să își consolideze capacitatea administrativă și să se asigure că există fonduri adecvate pentru a-și exercita pe deplin noile puteri.

Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

16. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

Președintele. – Vom trece acum la explicațiile de azi ale votului. Sunt sigur că acest lucru va provoca reacții puternice printre dumneavoastră, dar sunt foarte mulți deputați care și-au înscris numele pe lista vorbitorilor și cred că sunt prezenți.

- Raport: Petya Stavreva (A6-0259/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Domnule președinte, nu era foarte clar despre care raport aș putea vorbi acum. Am anunțat că voi vorbi despre raportul doamnei Stauner, domnului Maldeikis și domnului Corbett. Da, aș dori să spun ceva. Doar că nu am reacționat imediat.

Domnule președinte, cu acest pachet de 5 miliarde de euro, din care majoritatea au fost direcționați către dezvoltarea rurală, aș dori cu deosebire să subliniez faptul că este foarte important să luăm în considerare nu numai indicatorii oficiali, ci și nevoile reale ale dezvoltării rurale. Internetul de mare viteză este necesar în toate statele membre, dar sunt unele state membre, de exemplu țara mea, în care este nevoie de îmbunătățiri la infrastructura rutieră, precum și de alte măsuri pentru protejarea peisajului rural. Vă rog să vă axați mai mult asupra politicii de convergență și asupra politicii de coeziune și să acordați mai mult sprijin acelor state membre care au dificultăți economice și care se află, poate, la un nivel inferior de dezvoltare economică față de statele membre mai vechi. Vă mulțumesc.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Raportul Stavreva este unul din cele trei rapoarte care fac parte din pachetul combinat de 5 miliarde de euro. În contextul crizei economice, putem constata că ne lipsesc fondurile pentru a investi în proiecte din sectorul energetic și al dezvoltării rurale, care au suferit cele mai rele efecte ale crizei economice. Salut faptul că Parlamentul European a adoptat regulamentul propus în cadrul Planului european de redresare economică, care alocă 1,5 miliarde de euro pentru toate statele membre prin Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală.

Zonele rurale pot implementa proiecte care vizează extinderea legăturilor de internet în bandă largă. Terenul joacă un rol central în sectorul agricol și folosirea și administrarea terenului agricol sunt deosebit de importante în soluționarea de noi probleme ce implică schimbările climatice, sursele regenerabile de energie, penuria de apă și biodiversitatea.

Aș dori să fac un apel către statele membre de a nu aștepta, ci de a-și elabora planurile naționale repede, la timp și în detaliu și de a furniza informații transparente cu privire la noile dispoziții legale. În același timp, ele trebuie să adopte procese accelerate și simplificate atât cu privire la cheltuieli, cât și cu privire la raportări.

Neena Gill (PSE). - Domnule președinte, circumscripția mea din West Midlands cuprinde zone urbane și zone rurale deopotrivă, iar furnizarea de internet în bandă largă în zonele rurale este de-a dreptul îngrozitoare. Dați-mi voie să dau exemplul unui oraș de la granița galeză, Knighton, unde întreprinzătorii sunt în dificultate datorită conexiunii slabe și toți strigă după ajutor. Unul din alegătorii din circumscripția mea a vrut să deschidă o afacere care să ofere servicii online – ceea ce era de importanță vitală, deoarece este o persoană cu dizabilități și lucrul de acasă era pentru el cel mai bun mod de a lucra. Din păcate, din cauza monopolului, conexiunea este foarte încheată și nu este propice desfășurării unei afaceri.

Aceste finanțări sunt așadar de importanță capitală pentru zonele rurale și pentru redresarea economică și doream să mă asigur că ele sunt distribuite corect în toate statele membre, acordând prioritate zonelor în care acoperirea rețelei de internet în bandă largă nu este bună. Fac un apel către toate părțile să se reunească rapid cu privire la acest subiect și, odată pentru totdeauna, să soluționeze această diferență digitală nedreaptă.

*

* *

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Domnule președinte, cu privire la procedură, ați spus foarte bine că stăm aici foarte târziu și le mulțumesc interpreților că au rămas cu noi. Dar nu noi am ales să stăm aici târziu: a fost o decizie a președinției în cursul zilei de astăzi – care a fost o decizie incredibil de arbitrară cum nu s-a mai văzut până acum – de a amâna explicațiile privind votul până după dezbateri și nu după ce a avut loc votul, așa cum este precizat în regulamentul de procedură.

Așa că suntem aici în seara aceasta datorită faptului că președintele care a prezidat la acel moment a încălcat regulamentul nostru de procedură și toți cei care încercăm să dăm explicațiile privind votul facem tot ce putem în mod legitim pentru a ne face auzite vocile într-un Parlament căruia nu-i prea place să asculte minoritățile.

Președintele. – Domnule Heaton-Harris, voi clarifica pentru dumneavoastră un punct din regulamentul de procedură. Explicațiile se dau într-adevăr după vot, dar nu imediat după vot. Diferența ne permite să interpretăm chestiunile.

Ajungem la un raport despre care mă bucur foarte mult că domnul Heaton-Harris a dorit să își exprime părerea, întrucât este raportul domnului Onesta.

*
* *

- Raport: Gérard Onesta (A6-0027/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Domnule președinte, în mod bizar am ajuns să îl respect pe autorul acestui raport de-a lungul timpului și am dorit să vorbesc despre petiții în general, deoarece mie mi-au fost de mare ajutor. Deși oamenii nu înțeleg instituțiile Europei și deși acestea îi sperie oarecum, uneori au nevoie de o cale pentru a înregistra un conflict. Felul în care am înregistrat petițiile aici în trecut a fost oarecum stângaci, dar le-a dat ocazia de a face cunoscută o problemă la un nivel ușor diferit, după ce vor fi epuizat multe alte posibilități. Am adus aici petiții de la oameni din circumscripția mea; „Earls Barton seven” a fost unul din cele mai cunoscute cazuri ale mele.

Ceea ce vreau să spun este că procesul petițiilor este probabil singurul care merită să fie protejat cum trebuie în acest loc. Alte norme și proceduri și multe din celelalte comisii par nesemnificative atunci când sunt comparate cu importanța Comisiei pentru petiții.

- Raport: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Domnule președinte, ca domnul Corbett, nu aș dori să anticipez rezultatele unui al doilea referendum în Irlanda și cu siguranță nu aș dori să anticipez votul din regiunea Yorkshire și Humber din viitoarele alegeri europene. Dar îi doresc domnului Corbett toate cele bune în orice va face după ce pleacă de aici în iulie. Mă întreb ce s-ar face Parlamentul fără raportorul său privind regulamentul, omul care, aproape fără ajutor, a complotat în culise pentru a elimina puterile grupurilor mai mici și vocea minorităților din acest loc.

Acest raport nu este poate așa de rău, dar, tocmai pentru că nu este așa de rău, trebuie analizat mai îndeaproape deoarece, destul de des, schimbările de regulament sunt în aparență pe deplin corecte. Contează însă cum sunt puse în practică și cum sunt aplicate de președinție și de birou. Atunci când vine vorba despre pachetul privind regulamentul de procedură și adaptarea acestuia în funcție de Tratatul de la Lisabona, chiar mă întreb dacă nu a depășit limita.

Syed Kamall (PPE-DE). - Domnule președinte, în urmă cu câteva săptămâni am discutat despre raportul privind regimurile totalitare. La acea vreme, am arătat că există o idee comună ce leagă socialismul naționalist de socialismul sovietic, iar aceea era chiar socialismul.

Știu că raportorul, domnul Corbett, crede în proiectul european. Domnia sa nu se sfiește să afirme că el crede într-o integrare politică și economică mai extinsă; domnia sa dorește Statele Unite ale Europei sau o Republică Federală a Europei. Totuși, în încercarea de a realiza aceste obiective, domnia sa solicită suprimarea opiniilor minoritare și distruge, aproape fără ajutor, principiul libertății de exprimare.

Știu că nu îi prea pasă de principiul libertății de exprimare. Dacă analizăm acest raport, orice dictator rău din secolul trecut ar fi fost mândru să îl aibă pe domnul Corbett alături.

Daniel Hannan (NI). - Domnule președinte, încă din 2004 am avut mulți colegi aici din țările care au reușit aderarea, pe unii dintre ei sunt mândru să îi numesc prieteni. Când vorbim despre vremurile grele în care au trăit, ceea ce mă surprinde cel mai mult este felul în care îmi spun că lucrul cu adevărat înfricoșător, când au trăit în țările membre ale Comecon, nu era lipsa democrației și nici lipsa drepturilor de proprietate, ci lipsa securității date de principiul statului de drept. Dacă erai un critic sâcâitor al regimului, nu erai chemat în judecată. Îți făceau viața grea pur și simplu – permisul de conducere dispărea în mod misterios la poștă, copiii tăi nu mai obțineau locuri la universitate, nu mai puteai găsi decât slujbe mediocre.

Ceea ce mă îngrijorează este că un standard dublu similar începe să facă parte din instituțiile noastre. Când Václav Klaus a venit aici, deputați europeni au țipat și s-au bălbăit și au pufăit la el ca tot atâtea maimuțe lovite și nimeni nu a fost măcar muștrat. Dar când am protestat în favoarea unui referendum, 14 dintre noi au fost amendați. Creștin-democrații cei drăguți pot comite aproape în mod deschis fraude și scapă basma curată, dar când un eurosceptic austriac a făcut poze cu persoane care au semnat pentru o întrunire care nu a avut loc, a fost amendat cu mii de euro pentru că pur și simplu a completat incorect un formular. Ați putea gândi că nu se cuvine să spun eu aceste lucruri. Nu am trăit sub acel sistem, dar Václav Klaus da și, atunci când avertizează ca nu cumva să ne întoarcem la el, cred că ar trebui să îl ascultăm.

Richard Corbett (PSE). - Domnule președinte, sincer vorbind, nu am auzit niciodată în viața mea mai multe prostii decât au fost spuse despre acest raport. „Dictatură și manipulare”? De ce oare a mai atras o majoritate așa de covârșitoare dacă a fost un raport atât de negativ?

Prima greșală pe care au făcut-o detractorii săi este că acest raport nu menționează Tratatul de la Lisabona sau aplicarea Tratatului de la Lisabona. Partea aceea a fost lăsată deoparte ca să se ocupe de ea noul Parlament și nu a fost abordată astăzi. Se pare că cei care au avut obiecții nici nu au citit raportul.

Cât despre afirmația că raportul vizează să reducă la tăcere minoritățile, nu există nici măcar un singur amendament în acest raport și de altfel în niciun alt raport realizat de mine privind regulamentul de procedură, care să aibă acest efect. Acest Parlament este unul de minorități, spre deosebire de unele parlamente naționale care sunt dominate de un singur partid majoritar sau de guvern. Acesta este un parlament în care toată lumea este minoritară și fie ca această diversitate să fie aplicată mult timp de aici înainte.

Cât privește comentariile despre cum a fost redus la tăcere Václav Klaus, ceea ce nu are nimic de-a face cu acest raport, știu că au existat câțiva deputați au ieșit din sală în timpul discursului său, dar când primul-ministru portughez a fost aici, dumneavoastră ați încercat cu toții să îl opriți din vorbit; dumneavoastră l-ați redus la tăcere. Nici măcar nu a putut să își țină discursul, deoarece nu ați dorit ca el să își transmită mesajul proeuropean.

Așa că resping în totalitate ceea ce s-a spus. Mă tem că mi-am folosit timpul, așa că nu pot da explicațiile privind votul pe care aveam de gând să le dau, și anume că sunt bucuros că raportul meu a fost adoptat în întregime, excluzând o mică greșală, care cred că a fost când Partidul Popular European (PPE) a încurcat lista sa de vot. Să sperăm ca acest lucru se poate corecta în următorul Parlament.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Domnule președinte, aș dori să subliniez faptul că Parlamentul European este o instituție care promovează democrația atât în toată Europa, cât și la nivel intern, în interiorul Parlamentului. Din păcate au existat diverse puncte în acest raport, diverse serii de argumente, pe care nu am putut să le sprijin. Deși acestea au fost inspirate de cele mai bune intenții, nu cred că în Parlamentul European ar trebui să sprijinim un regulament care este restrictiv și care este îndreptat împotriva unei singure persoane. În mod similar, nu cred că dacă i se acordă Președintelui Parlamentului European dreptul de a decide dacă să permită sau nu o declarație scrisă se va intensifica democrația. La urma urmelor, deputații au dreptul de a spune ce doresc. În mod similar, de asemenea, dezbaterile care folosesc sistemul „carte albastră” se transformă într-o răfuială internă între partide. În mod regretabil, m-am simțit obligată să votez împotriva acestor propuneri privind Parlamentul European. Vă mulțumesc.

- Recomandare pentru a doua lectură - Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Nu se întâmplă mereu ca, înainte de orice raport, cutiile noastre poștale să fie pline de materiale interesante „pentru” și „împotriva”, iar acest lucru este o sursă de îngrijorare și nedreptate deopotrivă. Am votat pentru poziția comună în favoarea adoptării raportului, deoarece sunt mulțumit că s-a acordat sprijin propunerilor care prevăd ca măsurile ce influențează accesul utilizatorilor la internet trebuie să respecte drepturile fundamentale. Chestiuni precum protecția intimității și protecția consumatorilor în raport cu comunicarea electronică au fost, de asemenea, soluționate într-un mod rezonabil.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Domnule președinte, acest raport atinge esența a ceea ce oamenii cred că primesc de la Uniunea Europeană. Mulți oameni din Marea Britanie au crezut că vor primi un fel de Europă economică, bazată pe comerț, și aceea era o Europă a locurilor de muncă. Domnul Leinen ne-a spus în cursul zilei de azi că este vorba de fapt mai mult de o Europă socială.

Ceea ce am făcut prin rapoartele Harbour și Trautmann a fost în fond să alegem. Am ales de fapt că nu doream să mai avem încă o măsură privind piața unică. De fapt, cei care ne-au scris și care erau îngrijorați de acest raport nu au sesizat faptul că este vorba de o măsură privind piața unică.

Dacă, înainte de acest raport, descărcați lucruri ilegal – precum muzică și filme – furnizorul dumneavoastră de servicii internet nu putea decât să vă blocheze și să vă închidă contul fără nicio avertizare. Odată cu acest raport, propunerea de compromis ar fi însemnat că trebuia să vă contacteze și puteați contesta. Acum, cu pachetul care a fost adoptat – care va sfârși probabil într-o conciliere ani buni de acum încolo – ne găsim într-o situație în care trebuie să mergi în instanță pentru a închide ceea ce pot fi site-uri cu adevărat ilegale și dezgustătoare și acest lucru nu este cu siguranță ceea ce au vrut cetățenii Europei.

Syed Kamall (PPE-DE). - Domnule președinte, aș vrea foarte mult să îmi explic votul, în special partea referitoare la confidențialitatea în mediul electronic din raportul Harbour. Cred că, într-un moment în care încercăm să obținem echilibrul corect între securitatea națională și libertățile civile, mulți dintre noi se tem că din ce în ce mai multe guverne strâng din ce în ce mai multe informații cu caracter personal despre noi. Aproape în fiecare zi în presa britanică citim povestiri despre „fratele mai mare”, guvernul laburist, care strânge din ce în ce mai multe informații cu caracter personal despre persoane fizice și, chiar dacă se dovedește că sunt nevinovate, guvernul refuză să înapoieze informațiile în cauză. Dar, grație unei hotărâri a Curții Europene de Justiție, informațiile referitoare la unele persoane nevinovate vor fi acum înapoiate.

Este interesant că am vorbit și despre necesitatea înștiințării consumatorilor cu privire la existența unei scurgeri de informații cu caracter personal din rețelele de comunicare electronice. Lipsește ceva de aici în sensul că nu am vorbit despre ce se întâmplă când servicii oferite de societăți de informații, precum Google sau Facebook, pierd informații cu caracter personal și sunt mulțumită că în acest raport solicităm Comisiei să investigheze acest aspect mai în detaliu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Domnule președinte, pachetul privind telecomunicațiile a fost o reglementare care i-a încurajat pe cetățenii noștri să fie neobișnuit de activi. Utilizatorii de internet, acționând atât împreună, cât și singuri, au fost fermi în apărarea drepturilor lor de a avea acces liber la informații și de a putea naviga pe internet fără restricții externe. Este un lux pentru un deputat european să afle, din semnale directe, care sunt așteptările alegătorilor, căci grație lor am dat acestui vot suficientă importanță. Acest lucru dă naștere speranței pentru o Europă a cetățenilor și că Europa nu va exista doar pentru funcționari. Aș dori să le mulțumesc tuturor celor care ne-au trimis e-mailuri despre acest subiect.

Din păcate, ca urmare a controverselor cu privire la faza inițială a votului, am făcut o greșală cu votul meu de două ori, dar din fericire nu a mai contat pentru rezultatul final.

- Recomandare pentru a doua lectură - Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Aprobarea unui cadru legislativ ne dă posibilitatea de a consolida pentru cetățenii Uniunii Europene progresele care au fost făcute în domeniul conexiunilor permanente la internet de mare viteză, în comunicarea fără fir și în dezvoltarea serviciilor cu valoare adăugată mare și de a obține o acoperire de 100% pentru internetul în bandă largă. Avem nevoie de dispoziții legale care să reglementeze drepturile persoanelor de a folosi Internetul. Acestea au fost pozițiile care m-au făcut să sprijin raportul Trautmann.

Daniel Hannan (NI). - Domnule președinte, văd că acum Bruxelles-ul dorește să pună mâna pe internet. Doamna comisar Reding a spus că este intolerabil ca internetul să fie reglementat de o companie privată și, ceea ce este și mai rău din punctul său de vedere, de o companie privată care are o relație contractuală cu Departamentul Comerțului din SUA.

Este același comisar Reding care, dintre nenumăratele motive, a găsit ceea ce poate este unicul argument cel mai infatuit pe care l-am auzit de la Comisie în ultimul mandat, când a afirmat că avem nevoie de un nume de domeniu comun .eu pentru ca internetul să fie mai accesibil femeilor.

Internetul funcționează. Sistemul actual al numelor de domenii și al înregistrărilor merge de minune. Puteți numi o singură politică a UE care să fie pe jumătate la fel de reușită ca internetul? Politica agricolă comună? Politica comună în domeniul pescuitului? Nu cred. Acuzarea se oprește aici.

- Raport: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Este clar că trebuie să admitem necesitatea de a aplica într-un mod mai eficace principiul egalității de tratament între bărbații și femeile care muncesc ca persoane fizice autorizate și soții/soțiile care le întrețin. Acum douăzeci și doi de ani a fost adoptată o directivă în acest sens. Parlamentul European și Comisia au cerut în mod repetat revizuirea directivei respective, deoarece timpul și-a urmat cursul.

Astăzi am ajuns la un punct în care am adoptat amendamente la directivă și a fost adoptată o nouă directivă care îmbunătățește situația soților/soțiilor care își întrețin soția/soțul, fie că se întâmplă în agricultură, manufacturi, comerț, întreprinderi mici și mijlocii sau profesii libere. Am salutat această decizie și am sprijinit raportul.

Președintele. – Conform ceasului meu, doar ce-am intrat în ultima zi a activității noastre legislative. Domnule Heaton-Harris, aveți onoarea.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Domnule președinte, o chestiune despre care feminismul a tot discutat este aceea a mamei casnice. Dați-mi voie să încerc să abordez această problemă în termeni contemporani, ajutat de o doamnă pe nume Kristen McCauliff.

O chestiune despre care feminismul a tot discutat este aceea a mamei casnice. În sezonul trei al familiei Simpsons, „Homer singur”, este abordată aceeași temă. Începe cu o Marge stresată și arată o versiune accelerată a unei rutine zilnice. Ca o furtună perfectă, combinația de farsori de la radio, trafic aglomerat, un șofer săcâitor și nepoliticos, Maggie, care varsă sticla cu lapte pe Marge și mașina o fac să clacheze, oprindu-și mașina în mijlocul unui pod și dând naștere unui blocaj în ambele direcții. Kent Brockman, crainicul local, vine la fața locului pentru a prezenta situația. La acest moment aspectele legate de gen discutate în cartea *Prețul maternității* a lui Ann Crittenden sunt aduse la lumină, așa cum declară Brockman: „O gospodină surmenată și subapreciată a clacat și și-a parcat mașina pe un pod.”

Aș putea continua despre acest episod din Familia Simpson, dar, se poate spune cu siguranță, nu mai am de fapt timp să o fac și voi prezenta restul în scris, deoarece merită citit.

Președintele. – Regret că nu putem avea explicații video privind votul; ar fi minunat.

Syed Kamall (PPE-DE). - Domnule președinte, nici nu voi încerca să urmăresc povestirea, dar îl voi felicita pe domnul Heaton Harris, întrucât în seara aceasta – sau aseară, depinde cum privești lucrurile – și-a încheiat al o sutălea discurs aici, și știu că, în ceea ce vă privește, sunteți recunoscător pentru acest lucru.

Noi toți trebuie să recunoaștem rolul extrem de important jucat de femei și în special de soții, în micile afaceri și în special în ceea ce-i privește pe cei ce exercită activități independente. Eu însumi, înainte de a fi ales, am exercitat o activitate independentă, iar soția mea a jucat un rol vital în acea afacere.

Este absolut corect să recunoaștem acest lucru, iar atunci când vorbim despre femei în micile afaceri aș vrea doar să închei cu cuvintele acelui mare filozof, John Lennon. El a spus: „Femeie, cu greu pot da glas emoțiilor mele amestecate în fața nechibzuinței mele. La urma urmelor, îți voi fi pe veci recunoscător. Și, femeie, voi încerca să-mi exprim sentimentele mele profunde și recunoștința pentru că mi-ai arătat înțelesul succesului.”

Neena Gill (PSE). - Domnule președinte, în climatul economic actual, cred că este de o importanță capitală să facem tot ce ne stă în putință pentru a-i sprijini pe acei membri ai societății care doresc să contribuie la economia noastră. De aceea UE, în trecut, a introdus o legislație privind concediul de maternitate și de paternitate.

A munci de la nouă la cinci nu este o opțiune pentru toți. Prin urmare, sunt multe persoane care exercită activități independente – multe dintre ele femei, care sunt adesea trecute cu vederea. O protecție mai bună a maternității i-ar ajuta pe soții/soțiile din agricultură, comerț și micile afaceri și le-ar ajuta pe femei să se implice în aceste industrii absolut necesare, în care în prezent sunt subreprezentate.

Este acum ori niciodată pentru aceste persoane – soții/soțiile sau partenerii de viață, cărora trebuie să li se acorde un statut profesional clar definit și care trebuie să beneficieze cel puțin de un statut egal de protecție socială în calitate de persoane care exercită activități independente. Pentru aceste persoane nu există „returnare la expeditor”. Statele membre ar trebui să garanteze că soții colaboratorii care își întrețin partenerul pot fi afiliați la programe de asigurări de sănătate și invaliditate și la scheme de pensii.

Trebuie să punem capăt travestiului femeilor care își pierd drepturile atunci când îngrijesc sau aduc pe cineva pe lume.

- Raport: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Domnule președinte, în mare, sprijin folosirea resurselor din Fondul european de ajustare la globalizare și este bine dacă îi putem ajuta pe cei care se confruntă cu dificultăți. Totuși, nu știu dacă cei care se confruntă cu dificultăți trebuie mereu căutați printre cele mai dezvoltate țări. Fie că sunt producători de mașini germani, francezi sau spanioli, mie mi se pare că oamenii se confruntă cu eșecuri similare și necazuri asemănătoare și în țările mai puțin dezvoltate, în statele membre mici. Dacă câteva zeci de oameni își pierd slujbele, atunci într-o țară cu o populație de 2,3 milioane este la fel de semnificativ ca și când de zece ori mai mulți oameni și-ar pierde slujba în statele membre mari. Aș dori, prin urmare, foarte mult să văd acest fond direcționat mai mult înspre statele membre mici, statele membre cu un nivel de trai mai scăzut și în care amenințările de șomaj sunt mai mari. Vă mulțumesc.

*

* *

Richard Corbett (PSE). - Domnule președinte, având în vedere ceea ce ați spus mai devreme despre faptul că e trecut de miezul nopții și costul pe care acest lucru îl reprezintă pentru Parlament, cred că mă abțin. Dar mă întreb doar dacă ne puteți oferi o cifră pentru cât ne-au costat acei trei domni din seara această cu citatele lor din antici, din Homer Simpson și alte lucruri care sunt absolut irelevante pentru dezbaterile noastre.

Președintele. – Dacă îmi amintesc bine regulamentul, din momentul în care prietenii noștri interpreți trebuie să lucreze peste miezul nopții, aceștia au dreptul la o pauză specială. Trebuie așadar să luăm echipe noi pentru a le permite o odihnă binemeritată.

La 11.59 p.m. regulamentul nu se aplică, dar la 12.01 a.m. da, dar nu cunosc costul exact.

*

* *

- Raport: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Domnule președinte, sunt de acord cu proiectul de raport al doamnei Stauner, așa cum am mai spus-o în decursul acestei dezbateri. Sunt în favoarea facilitării utilizării Fondului de ajustare la globalizare. Mă îngrijorează faptul că doar 3% din fond s-a folosit până în prezent. Intenționez să votez în favoarea raportului și aș dori să se noteze acest lucru. Din fericire, greșeala mea nu a schimbat rezultatul final al votului. Aș dori, de asemenea, să îmi exprim plăcerea de a fi adoptat și rapoartele domnului Peneda și doamnei Lambert.

- Raport: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Neena Gill (PSE). - Domnule președinte, am sprijinit acest raport, deoarece este calea ce trebuie urmată în abordarea dificultăților economice. Trebuie să ne folosim de această situație, ca să nu ne retragem în noi cerând ajutor, ci să dezvoltăm noi practici și tehnologii cu care vom fi capabili să ne arătăm mai puternici decât ieri.

Domnule președinte, cunoscându-mă pe mine și pe dumneavoastră, știu că accentul pus de grupul din care fac parte pe investiții în eficientizarea energiei și pe încercări de sprijinire a creării unor orașe inteligente reprezintă o ocazie fantastică pentru noi toți și oferă o viziune pentru viitor. Combinat cu dispoziții privind securitatea energiei, reducerea emisiilor și crearea de locuri de muncă, acest raport are o abordare holistică ce reprezintă cea mai bună cale pentru ca o economie să prospere pe viitor.

Unii parlamentari europeni și unele partide politice resping ideea de investiții pe scară largă în acest moment. Viziunea lor mioapă îmi taie respirația și va face rău doar pe termen lung. Putem vedea clar acum ce trebuie făcut, așa că rog guvernul Regatului Unit să facă tot posibilul și să pună la dispoziție banii prin acest pachet.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Doamnelor și domnilor, aș dori să exprim o evaluare pozitivă atât a acestui raport, cât și a planului de a folosi asistența financiară comunitară pentru proiecte din sfera energiei în vederea sprijinirii redresării economice. Este clar că proiectele legate de energie sunt viitorul nostru și că, acele țări care se adaptează unei economii cu nivel scăzut de emisii și care sunt mai capabile de a elabora și de a introduce

surse regenerabile de energie, se vor impune în competiție. În acest sens, termenul scurt de depunere și evaluare a proiectelor dă naștere unor preocupări, deoarece poate duce din nou la dificultăți suplimentare pentru noile state membre. În mod similar, chiar aș dori să văd propunerile Comisiei și un program detaliat despre modul în care pot fi majorate sumele de bani ce urmează a fi alocate proiectelor de eficientizare a energiei. În mod similar, ar trebui într-adevăr să reflectăm puțin la izolarea clădirilor, ceea ce ar reprezenta o contribuție semnificativă pe plan național și regional deopotrivă. Aș dori să se acorde sprijin acțiunilor locale, regionale și individuale. Vă mulțumesc.

Daniel Hannan (NI). - Domnule președinte, în toată această discuție despre pachetele de stimulare și programele de redresare, nu sesizăm un element important al imaginii de ansamblu. Pentru a pompa bani într-o economie, trebuie mai întâi ca acei bani să fie scoși din economie. Modul unilateral în care am discutat despre acest lucru a atins climaxul la reuniunea recentă G20 la nivel înalt, unde liderii lumii s-au lăudat că au introdus un trilion de dolari în economia mondială.

„În economia mondială”: dar de unde au venit, dacă nu – în cel mai larg sens – din economia mondială? Din inelele lui Saturn? Din solul roșu al lui Marte? Așa că lucrul despre care vorbim de fapt este cum să iei banii din buzunarele contribuabililor și să îi dai birocrățiilor, naționale sau internaționale, pentru a-i cheltui în numele nostru.

Dacă aceasta ar fi cea mai bună cale de a proceda, dacă nouă tuturor ne-ar fi mai bine cu funcționari ai statului care decid pentru noi cum să ne cheltuiască bogăția, am fi pierdut Războiul Rece și am ține această dezbatere în limba rusă.

- Raport: Othmar Karas (A6-0139/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - Domnule președinte, aș putea încheia prin a le mulțumi tuturor interpreților și dumneavoastră tuturor.

Cred că este important să recunoaștem raportul în contextul în care se plasează. Acesta va fi unul dintr-o serie de rapoarte pe care le vom vedea referitor la situația financiară, totuși, așa cum a spus și colegul meu Dan Hannan, se pare că nu sesizăm esențialul.

Cum a început criza? De fapt a început în Statele Unite ale Americii odată cu problema creditelor ipotecare („subprime”). Cum a început problema creditelor „subprime”? Din cauza băncilor care au fost încurajate sau nevoite să împrumute clienți nesolvabili. Așa că ceea ce am făcut – în toată lumea, nu numai în Statele Unite ale Americii – am adunat un munte de datorii.

Dacă trebuie să ne ocupăm de acest munte de datorii, în locul stimulentei și reglementărilor extrafinanciare care sufocă inovația, prefer abordarea lui Jimi Hendrix. Când a văzut un munte de datorii, a spus: „Ei bine, stau lângă un munte și îl sap cu marginea mâinii. Stau lângă un munte și îl sap cu marginea mâinii.” Cred că toți putem învăța din asta.

- Raport: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Am sprijinit aprobarea raportului domnului Wojciechowski, deoarece cred că prin aceasta am eliminat un exemplu curent de ipocrizie. Adică, apărăm viețile diferitelor animale care trăiesc în afara Uniunii Europene, ceea ce este firește lăudabil, dar nu vedem ce se întâmplă în propria noastră curte. Obiectivul acestui raport a fost tocmai de a elimina această contradicție, iar acum putem armoniza legislația statelor membre referitoare la standardele pentru bunăstarea animalelor în momentul sacrificării sau uciderii. Acest raport vorbește despre o bună conștiință.

Daniel Hannan (NI). - Domnule președinte, nu pentru prima oară și cu siguranță nu pentru ultima oară, mă surprind punându-mi întrebarea ce au de-a face toate acestea cu Uniunea Europeană.

Metodele de sacrificare a animalelor reflectă diferite tradiții culturale, naționale și religioase, și dăm dovadă de o impertinență extraordinară dacă ne aventurăm într-o zonă atât de sensibilă.

Doresc să folosesc timpul ce mi-a mai rămas – din moment ce aceasta este, așa cum ați afirmat, ultima noastră zi legislativă înainte de alegeri – în primul rând pentru a vă mulțumi pentru răbdarea și umorul de-a lungul acestei sesiuni și să îmi extind mulțumirile personalului, plasatorilor și interpreților. Dacă prelungirea aceasta a sesiunii dincolo de miezul nopții a generat într-adevăr costuri suplimentare, mai întâi de toate sper că o parte din ele sunt destinate pentru orele lor suplimentare. Ei dau dovadă de un profesionalism din care mulți deputați din acest Parlament ar putea învăța. În al doilea rând, aș solicita președinției să mai analizeze o dată

regulamentul. Motivul pentru care suntem aici este acela că votul nu a fost urmat, așa cum este prevăzut în mod explicit la articolul 163 din Regulamentul de procedură, de explicații privind votul. Articolul spune că odată dezbateră încheiată, fiecare membru are dreptul să dea o explicație privind votul în nu mai mult de 60 de secunde. Mă îngrijorează cu adevărat că am lăsat deoparte ceea ce este prevăzut clar în Regulamentul de procedură.

Dacă vrem să schimbăm acest regulament, atunci este în ordine. Există un mecanism prin care se poate face acest lucru. Totuși, atâta timp cât regulamentul spune acest lucru, suntem obligați să acționăm în conformitate cu litera și spiritul său.

Președintele. – Iertați-mă că vă contrazic, domnule Hannan, dar Comisia pentru afaceri constituționale a discutat această problemă acum mult timp: „după terminarea dezbaterii” nu înseamnă „imediat după ce dezbateră s-a terminat”.

Suntem în prezent la stadiul „după terminarea dezbaterii”, dar sunt sigur că veți reveni pentru a modifica acest lucru – am încredere în dumneavoastră.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Domnule președinte, ritualul de sacrificare a animalelor, care le produce o mare suferință, nu este conform cu civilizația noastră. Nu cred că vreo religie care vrea să facă bine ar putea cere așa ceva de la credincioșii săi. Un astfel de măcel este, mai degrabă, o cutumă a triburilor sălbatice și primitive, și nu ar trebui să fim de acord cu ea. Dacă toleranța religioasă trebuie invocată ca argument, atunci vom adăuga că există religii în lume care practică uciderea ritualică a oamenilor. O să fim de acord și cu acelea? Aceasta este comunitatea noastră de valori?

Respingerea amendamentului 28 ar fi dat cel puțin posibilitatea de a menține sau de a introduce o interdicție asupra unor astfel de practici în anumite state membre. Adoptarea amendamentului 28 arată fața adevărată și însetată de sânge a acestui Parlament. Am votat în favoarea raportului ca întreg, dar am făcut-o doar pentru că alte dispoziții ale sale îmbunătățesc situația animalelor ce urmează a fi sacrificate.

Neena Gill (PSE). - Domnule președinte, momentul uciderii este unul dintre cele mai importante, dar potențial unul dintre cele mai sensibile aspecte pe care le putem legifera în această Cameră. Dar nu putem pur și simplu să trecem pe lângă, deoarece mulți dintre alegătorii din circumscripția mea din West Midlands sunt îngrijorați că legislația le va afecta drepturile religioase.

Decizia dacă un animal ar trebui sau nu să fie asomat înainte de a fi sacrificat nu este ceva care să fie hotărât aici, ci la nivelul statului membru, prin dialog deschis și consultare cu comunitățile religioase.

Trebuie să mergem, nu să fugim. Aceasta mi se pare cea mai bună abordare cu privire la această chestiune. Rolul acestei Camere nu este acela de a impune norme și valori, ci de a reprezenta și de a reflecta opiniile alegătorilor și de a crea un echilibru. Putem găsi o soluție împreună. Deși cea mai mare parte a deputaților europeni ar prefera ca toate animalele să fie asomate înainte de a fi sacrificate, ar trebui să menținem dreptul comunităților religioase de a consuma carne din animale ucise în conformitate cu credințele lor religioase.

În sfârșit, domnule președinte, dați-mi voie să vă mulțumesc în numele tuturor celor care sunt aici în seara aceasta, deoarece cred că doar singuraticii sunt aici în seara aceasta, și toți vă suntem fără speranță devotați, deoarece acesta este motivul pentru care suntem aici în seara aceasta.

- Raport: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Modelele sociale europene se confruntă cu multe probleme în acest moment, de pildă schimbări demografice și globalizare, ceea ce influențează, de asemenea, modelele care sunt discutate. Din această cauză, modelele sociale europene trebuie modernizate în vederea unor evoluții pe termen lung, dar în același timp păstrând valorile inițiale.

În contextul crizei economice actuale, este extrem de important ca politica socială să meargă mână în mână cu politica economică. Ca aceste metode să fie eficiente, ele trebuie să fie structurate în mod democratic, adică după principiul de a merge de jos în sus, și trebuie să fie puse în aplicare la nivel local, adică mai aproape de cetățeni. Propunerea a fost în spiritul acestor principii și din acest motiv sprijin raportul pregătit sub îndrumarea domnului Silva Peneda.

- Raport: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Președintele. – Doamnă Oviir, nu mă deranjați nicidecum, mai mult, am plăcerea de a vă spune că sunteți ultimul vorbitor, cu privire la ultimul raport.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Uneori este bine să fii primul, și alteori este bine să fii ultimul. Aș dori să menționez următoarele lucruri: în criza economică actuală, piața muncii din Uniunea Europeană este dominată de faptul că din ce în ce mai mulți oameni sunt disponibilizați, ceea ce, la rândul său, va crește numărul total al persoanelor care suferă de sărăcie și alienare în Europa. Astăzi este foarte important că implicarea socială și politica conexă privind piața muncii să facă, de asemenea, obiectul unei abordări integrate și unice în planul de redresare a economiei europene.

Am vorbit pe larg despre flexibilitate în politica privind piața muncii. Este timpul să vorbim și despre flexibilitate în politica socială. Prin asta înțeleg că între politica pentru muncă și politica pentru acordarea asistenței sociale ar trebui să existe o legătură. Situația actuală o cere. Raportul a sprijinit implicarea activă a șomerilor și am considerat că este pozitiv să votez în favoarea adoptării acestui raport.

Președintele. – Doamnă Oviir, fan clubul dumneavoastră a stat până la sfârșit.

Următoarea ședință va începe peste puțin timp, întrucât este deja miercuri, 7 mai 2009, ultima zi a celei de-a șasea legislaturi a Parlamentului European.

17. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal**18. Ridicarea ședinței**

(Ședința a fost încheiată la 12.20 a.m.)